BVCOLICI GRAECI

SCRIPTORUM CLASSICORUM
BIBLIOTHECA OXONIENSIS

OXONII
E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO
LONDINI ET NOVI EBORACI
APUD HENRICUM FROWDE

BVCOLICI GRAECI

RECENSVIT ET EMENDAVIT

VDALRICVS DE WILAMOWITZ-MOELLENDORFF

EDITIO ALTERA CORRECTIOR

OXONII
E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO

OXONII

Excudebat Horatius Hart

Typographus academicus

PRAEFATIO

THEOCRITVS cum carmina sua collecta non edidisset, singula et in manibus hominum versabantur et in bibliothecarum laterculis recensebantur, quamvis exigua, tamen suo quodque nomine instructa: hoc est cur etiam nunc in codicibus appellentur idyllia, sicut singula Pindari carmina εἴδη sunt. plerumque compluria uno volumine fuisse comprehensa, prout scribae libuerit, facile credimus, sed nec demonstrari hoc potest nec momentum facit. Sullana demum aetate Artemidorus Pseudaristophaneus, haud ignobilis grammaticus, Bucolicorum syllogam composuit gloriaturque hoc facto in epigrammate, quod in prolegomenis scholiorum Theocriteorum servatum locum sibi flagitavit etiam in huius editionis fronte. nam ad Artemidorum tantum non omnia redeunt quae edimus. qui Bucolicorum nomine, licet multis Theocriti potissimum carminibus parum conveniret, haud inepte usus est, siquidem Moschus Siculus, Aristarchi familiaris, et post eum Bio Smyrnaeus volumina sua βουκολικά appellaverant, in quibus praeter heroica multa βιωτικῶς temperata etiam lusus amatorii inerant a Bione ipso ἐρωτύλα vocati. quorum exemplo ducti cum haud pauci poetae se in eadem area exercuissent exercerentque, larga Artemidoro suppetebat materia, cum in unum stabulum Bucolica congregaret,

fuitque ille, ut solent qui aequalium poetarum flores colligunt, indulgentior quam posteritatis iudicium approbare potest. quaecumque Artemidori collectio praeter Theocritea continebat, et grammaticorum curae manebant expertia nec multum omnino legebantur; tamen haud exigua pars eorum per aliquot codicum Theocriteorum familias (quas signis Π et Φ significavi) usque ad Byzantinos et per eos ad nos pervenit; qua de causa Appendicem Bucolicorum eam nominavi. sunt autem haec carmina omnia anonyma, vel ea quae Moschi aut Bionis esse aliunde constat; nam ultimis Byzantinorum fidem cautus homo habebit nullam.

Artemidorus cum Theocritea colligeret duobus saeculis interiectis, fieri non poterat quin nonnulla Theocriti carmina non iam reperiret, alia reciperet minime genuina. desideratur Berenice, cuius aliquot versus grammatico fere aequali Artemidori debemus, atque in operum tabula Suidiana, cuius haec quidem pars ad veteres bibliothecarum laterculos redire videtur, recensentur Ἐλπίδες Προιτίδες Ἡρωῖναι Ἐπικήδεια, quae carmina sive genuina sive spuria penitus interiere. contra legimus inter Theocritea carmina octavum et nonum vulgo numerata a Theocrito alienissima; plura etiam falso eidem tribuuntur epigrammata. nam horum quoque collectionem confecisse Artemidorus demum censendus est, quoniam Meleager Gadarenus in Corona sua texenda Theocriti virtutem in hoc quoque carminum genere spectatam omnino ignoravit. contextus verborum quantum inter Theocriti et Artemidori tempora perpessus sit, nullo pacto valemus aestimare; quamquam intactus certe non

mansit. nobis necessario Theocritus is est quem Artemidorus edidit.

Theo Artemidori f. cum multos alios saeculi tertii poetas, tum Theocritum edendum curavit docto commentario illustratum. quae editio statim diripi coepta tantam Theocrito gloriam conciliavit, quanta ne vivus quidem floruerat, maxime per Vergilium rusticae poeseos imitatorem. nam ex hoc demum tempore inter summos Graecorum poetas habetur Theocritus, leguntur que vulgo carmina separata ab imitatoribus, quos Artemidorus addiderat, instructa argumentis et scholiis, ornata epigrammate ἄλλος ὁ Χῖος, quod servatum per prolegomena cum Artemidori epigrammate suo loco restituimus. succedebant, uti par erat, Theoni alii editores, inter quos Munatius, criticus Trallianus, et Amarantus excellunt, quem sub Marco fere eam cuius reliquias tenemus editionem comparasse satis certo colligitur. aut Amarantus aut Munatius Technopaegnia addidit; inest enim Ara Ionica Hadriano dedicata. venerunt deinde saecula quae artem non iam promoverent, mox thesauros litterarum hereditate acceptos dilapidarent. itaque bucolicorum studia, postquam saeculis quinto et sexto multa imitatorum conamina excitarunt, obmutescunt plane usque ad Tzetzae et Eustathii tempora. interim vero Technopaegnia, Epigrammata, Moschi Amor recepta sunt in Anthologiam Palatinam. quod factum Technopaegniis unum erat saluti: nam qualia in bucolicorum codicibus tradita sunt ad unum redeunt exemplum funditus corruptum. contra Moschi Amor longe corruptiorem bucolicis codicibus refert recensionem; videtur e Moschi ipsius libello ex-

cerptus esse, qui saec. v. certe superstes fuerat. ad eundem redit Europa seorsim a bucolicis servata. inde a saeculo xii Byzantini grammatici bucolica carmina sedulo conquirunt, describunt, emendant. horum demum nos utimur libris, praeterquam quod Hylae pauca verba Oxyrhynchi inventa sunt, scripta in papyro, sed corruptiora nostris; quae suo loco subnotavi. scio alias extare Theocriteae papyri lacinias; sed haec a possessoribus officii sui neglegentibus abdita tenentur.

Sunt sane permulti codices[1] quos quantumvis studeam brevitati commemorare necesse habui. Ambrosianus K ceteros omnes semper aequiparat auctoritate unus coniunctos, sed incedere uno hoc duce nequaquam licet. in primis duodecim carminibus proximum locum occupat M, nec laude sua fraudandi aut P Q T coniuncti (P ipse proterve interpolatus) aut H S; A E U fortasse praestabat omnino abicere. B etiam in his primis carminibus eximius fuisse videtur, sed per Call. et Iunt. editiones parum notus est. bona etiam V et D praebent, per haec carmina fortasse parum noti, et Triclinius, sed obruta erroribus. omnino vero pluris aestimandus est consensus codicum quam rarissima quae unus alterve contra reliquos conservavit genuina, sive coniectura attigit verum. secuntur carmina 14, 2, 15–18, ad quae in nonnullis libris se applicat Epitaphius Bionis; sensim magis inter se dissident familiae, codices modo pauciores, modo plures iam in his carminibus praesto sunt. itaque inde a 16 singulis subscripsi, quibus codicibus

[1] Codicum signa explicata habes in siglorum conspectu huic praefationi subnexo.

usus essem. K eandem fere servat virtutem, nec minus B, sed magis magisque praevalet familia Φ = V L Tr.; H S vero exiguam, M P T A E U vix ullam adferunt utilitatem. Φ familia, ad quam in Dioscuris et Hercule M referendus est, multa deinceps carmina ex Artemidori sylloga servavit, sive cum Π, sive cum S (Megaram et Moschi Amorem) sive sola. Bacchas et Oaristyn sola praebet familia Π = B C D, ad quam in Paedico 1 et Epigrammatis K, in Colo H accedit; sed Paedicon 2 in B D, Paedici 1 maior pars in B deest. memorabile quam diversam speciem offerant carmina in eodem libro servata, velut in Φ Piscatores et Amor fugitivus, in Π Bacchae et Oaristys. item diversa est virtus familiarum; modo Π, modo Φ praestat, quamquam Φ cum omnino plures praebet errores tum in dialecticis saepe Doridem proterva intrudit interpolatione. confligimus enim in his omnibus cum incuria et cum fraude librariorum; multa vitia nos latere probabile est, saepe iudicium cohibendum. alia res in Theocrito, quem doctae grammaticorum curae debemus acceptum. hoc ne umquam obliviscamur longe gravius est quam codicum corradere lectiones. tenendum est, a nobis demum scholia a textu secerni, varias lectiones in textu a grammaticis tractato semper fuisse traditas, nimirum eodem consilio quo nos apparatum criticum subscribimus. itaque memoriam archetypi ut ita dicam fuisse duplicem, ac librarios modo utramque descripsisse modo alteram utram lectionem; ergo in eis quidem quae ad antiquitatem pertinent lectionibus optionem nobis datam esse, contra ea quae singuli libri singularia contra scholia praebeant plerumque erroris aut fraudis con-

vinci. haec multo multorum librorum scholiorumque usu didicerit necesse est qui artis criticae subsidia ad recensendos emendandosque poetas Graecos olim a grammaticis tractatos recte adhibere voluerit. apparatum criticum autem componimus, ut legentes ipsi recensionis documenta praesto habeant, minime vero ut ipsi eandem operam denuo impendant quam editor praestitit. huius est cavere, nequid boni metalli pereat, huic omnia quamvis sordida diligenter sunt examinanda: sed nefas est omnes promere scorias. quas cum effunderet, ipse Ahrens effecit ut obscuraret quam egregie instituerat recensionem. ego igitur ne in dialecticis quidem nisi monito lectore quidquam novavi contra consentientem librorum memoriam, sed singulorum errores huius generis et quae similia sunt scitu omnino indigna constanter abieci. est sane ardua res, nec facile contingit ut aequis iudicibus satis facias, nedum tibi ipsi; spero tamen effectum esse ut legentibus ea praesto sint quae pro vere traditis haberi possunt. rationes autem quas in recensendis emendandisque Bucolicis sequendas esse didici, accurate exposui in libro qui prela iam exercet *Textgeschichte der griechischen Bukoliker*. Theocriti carmina quae proximo saeculo plerisque visa sunt pessime corrupta, ita ut emendaturo nihil non liceret, hodie intellegentes homines consentiunt grammaticorum curis semper fuisse defensa: itaque emendatoris officium plerumque eo continetur, ut recta eligat et scriptionis antiquae apices recte interpretetur. praeterea Theocritum satis habemus cognitum, ut et a linguae vitiis eum fuisse immunem sciamus et omnino recte cogitandi dicendique peritissimum; sed

pro mimico poeseos genere minime sibi constantem, ne in dialecto quidem. pleraque igitur aut intellegi aut cur non intellegantur intellegi aio, sive per corruptelam hoc accidit, sive quod aut rusticus aut docta imitatione obscuratus sermo explicatione extrinsecus petenda eget. longe alia res in Appendice. ibi nec larga nec constans suppetit memoria, defuerunt semper grammaticorum studia, multa igitur etiam ex eis quae toleramus vera non esse suspicandum est, alia penitus sunt corrupta, ex parte tantum ingenio emendantium sanata aut sanabilia. itaque philologi nova periclitari numquam desistent; ego vero sicubi ad verum perveniri posse desperavi, in traditis me cohibui, veluti in dialecticis non inconstantem solum, sed adeo falsam sciens conservavi memoriam.

Quandoquidem omnino a vulgatis ad tradita redire et debui et volui, in ordine carminum auctorumque nominibus conservare non poteram quae ad arbitrium constituta plerisque vel hodie pro traditis sunt. ac Theocritea quidem quamvis diverso loco tradita composui, sed hoc erat editionis antiquae ordinem restituere. cetera vero in Appendice proposui libros nobis servatos secutus. secuntur Moschi et Bionis fragmenta e Florilegiis excerpta; agmen claudunt Technopaegnia. quae quamvis rectius Theocrito subicerentur, e cuius editione sumpta sunt, tamen huc reicere malui, cum sine damno tantum quidem consuetudini condonari posse videretur. novos numeros Appendicis carminibus adscripsi, sed in Theocrito certe veteres semper tenendos esse censeo, quamvis non iam convenientes. mihi quidem veterum grammaticorum mos maxime arridet, qui suo quodque

idyllium nomine laudant; sed ne vulgati quidem numeri molestiam cuiquam parabunt, modo conspectu carminum uti voluerit quem in fronte libri proposui.

Et in ordinandis carminibus et omnino in recensionis munere administrando quamvis olim aliunde profectus nunc vestigia premo Henrici Ludolfi Ahrens, viri multo maioris quam clarioris, gratissimoque animo profiteor, si quam haec editio laudem meretur, eam illi deberi tantum non omnem. etiam codicum et editionum lectiones permultas ab Ahrente sumpsi, quamquam Italicos certe codices omnes ipse inspexi et quatenus opus esse videbatur contuli; nonnulla etiam alii viri amica ope oblata inspexerunt.

Interpretatio ab his editionibus aliena est. cum vero argumenta a veteribus grammaticis singulorum carminum scholiis praemissa vulgo adderentur, haec quidem repetenda non duxi, sed eorum loco ipse omnibus carminibus scripsi argumenta, ea fere sectatus quae probatissimi grammatici in hoc scribendi genere legentibus proponere soliti erant. quae haud incommoda visum iri spero; sed ab afferendis aut propriis aut alienis scriptis omnino abstinui. praeterea Syrinx et Ara utraque per aenigmata tam obscura scripta sunt, ut sine paraphrasi legi vix possint. hic quoque commodum visum est pro veteris paraphrasis reliquiis novam conficere. denique numeros versuum minime faciles breviter indicavi.

Studia Theocritea cum adulescens ardentissime coluissem, nuper novo impetu capessiveram, cum a viris gravissimis qui prelis Clarendonianis praesunt Bucolicos Graecos edere iussus sum. parui libentissime: nam et privatim obstrictus tenebar almae matris

Oxoniensis beneficio, et Germanum philologum, si potest, gratiam referre decet Britanniae, e qua ante hos centum annos accurata linguae Graecae cognitio nobis tradita est. imprimis autem viro bono et patriae et humanitatis amanti nihil sanctius est colendum communione illa bonarum artium, per quam quicumque inter omnes gentes vero investigando vitam impendimus, vel ut breviter dicam, quicumque *γνησίως φιλοσοφοῦμεν*, regibus populisque viam praeimus quae sola ad mundi salutem et concordiam ducit.

VDALRICVS DE WILAMOWITZ-MOELLENDORFF.

Dabam Berolini,
Id. Aug. 1905.

Novis exemplis cum opus esset, praefationis et adnotationis supplementum in calce libelli collocavi, in quo prostant quaecumque in fixa typorum compage mutari non poterant; supplementum adeundum esse singulis locis notat asteriscus.

V. DE W.-M.

A. d. xii Kal. Iul.

CONSPECTVS CARMINVM

SIGLA

A = AMBROSIANVS G 32, saec. xiv. Theocr. 1–18.

B = Codex deperditus Bucari (Pauli Capodivacca) Patavinus, usurpatus a M. Musuro (Mus.), cuius apographa vel excerpta passim prostant in editionibus anni 1516, Romana Zachariae Calliergis (Call.) et Florentina Iuntae (Iunt.). continebat Theocriti omnia praeter 29 inde a v. 26 et 30, Simiae Alas et Securim, carmina appendicis Π.

C = AMBROSIANVS B 75, saec. xv/xvi. usu venit, ubi Π signo utor, etiam Theocr. 28, 29, 30, et in Simiae Ovo. reliqua descripta sunt sive de Triclinio sive de Aldina.

D = PARISINVS 2726, saec. xv. usu venit sicut C, ubi Π signo utor; habet etiam Theocritea priora, in quibus raro commemoratur.

E (5 Sanctamand. Ahrens) = VATICANVS 42, saec. xiv. Theocr. 1–18, Syrinx.

F = AMBROSIANVS B 99, saec. xiii, Moschi Europa. pars recentior continet Technopaegnia quaedam.

H (6 Sanctamand. Ahrens) = VATICANVS 913, saec. xiii/xiv. Theocr. 1–15, 18, 28, 29 1–8. Epitaph. Bionis.

K = AMBROSIANVS 222, saec. xiii. Theocr. 1–17, 29. Epigr. Simiae Alae et Securis.

L = PARISINVS 2831, saec. xiv. Theocr. 14–17. Epitaph. Bion.

M (9 Sanctamand. Ahrens) = VATICANVS 915, saec. xiii. Theocr. 1–17 (valde lacunosa), Syrinx. familiae Φ habet Theocr. 22 et Herculem; denique Moschi Europam.

O (b Dorvillii, 8 Sanctamand. Ahrens) = VATICANVS 40, saec. xii. Theocr. 5 62–8.

P = LAVRENTIANVS 32, 37, saec. xiv. Theocr. 1–17. Bionis Epitaph., Syrinx, et familiae Φ Theocr. 22 1–18, sed haec inutilia.

Q = PARISINVS 2887 anni 1298. Theocr. 1, 3–13.

S = LAVRENTIANVS 32, 16, anni 1281. Theocr. 1–18. Bionis Epitaphius, Moschi Amor et Europa, Megara.

T (3 Sanctamand. Ahrens, c Dorvillii) = VATICANVS 38, saec. xiv. Theocr. 1–14, 16.

U (4 Sanctamand. Ahrens) = VATICANVS 1825, saec. xiv. Theocr. 1–18.

V (23 Sanctamand. Ahrens, Hiller) = VATICANVS 1824 (pars prior est in Vat. 1825). habuit Theocr. 1–18 et carmina in quibus Φ signo utor. multa periere, in quibus plerumque suppetunt apographa W et X. saeculi est xiv.

W = LAVRENTIANVS *conv. soppr.* 15, saec. xv, descriptus ex V.

X (11 Sanctamand. Ahrens, Hiller) = VATICANVS 1311, descriptus ex V; alia neglegenda sumpsit ex H, praeterea incertum unde Theocr. 24, 1–87.

Y = VATICANVS 434, saec. xiv. Technopaegnia aliquot.

Tr (M Sanctamand. Ahrens, Hiller) = PARISINVS 2832, Demetrii Triclinii. paucis omissis eadem praebet quae V habuit, praeterea Syringem et Dosiadae Aram.

edd. ant. Mediolanensem et Aldinas significat aut omnes aut ex parte, quae ante 1516 prodierunt.

Π et Φ, familiarum signa, quos codices comprehendant, singulis carminibus subscriptum est.

Iunt = editio Florentina Ph. Iuntae anni 1516.

Call = editio Romana Z. Calliergis anni 1516.

Alii libri siquando advocantur pleno nomine significantur.

Σ = Scholia, Σ^k Scholia Ambrosiana.

Consentiens codicum memoria sine omni signo in adnotatione prostat.

Accedunt in ed. 2 de quibus confer supplementum

R = codicis membranacei, saec. v, laciniae Parisinae et Vindobonenses.

Z = Laurentianus Ashburnhamiensis 1174, saec. xvi. Technopaegnia ab Holobolo edita.

ΒΟΥΚΟΛΙΚΑ

ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

Βουκολικαὶ μοῖσαι σποράδες ποκά, νῦν δ' ἅμα πᾶσαι
ἐντὶ μιᾶς μάνδρας, ἐντὶ μιᾶς ἀγέλας.

Traditum cum scholiis; inde receptum in Anth. Pal. ix. 205

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΒΟΥΚΟΛΙΚΑ

Ἄλλος ὁ Χῖος· ἐγὼ δὲ Θεόκριτος ὃς τάδ' ἔγραψα
εἷς ἀπὸ τῶν πολλῶν εἰμὶ Συρηκοσίων,
υἱὸς Πραξαγόραο περικλειτῆς τε Φιλίνης·
μοῦσαν δ' ὀθνείην οὔτιν' ἐφελκυσάμην.

Traditum cum scholiis; inde receptum in Anth. Pal. ix. 434, ubi Theocriti nomen adcrevit. singulorum librorum errores mentione indigni 1 ὁ Χῖος: Homerus, cf. 7. 47; 22. 218 2 cf. 16. 101 4 cf. περὶ ὕψους 33

[I] ΘΥΡΣΙΣ

ΠΟΙΜΗΝ ΚΑΙ ΑΙΠΟΛΟΣ

— Ἁδύ τι τὸ ψιθύρισμα καὶ ἁ πίτυς, αἰπόλε, τήνα
ἁ ποτὶ ταῖς παγαῖσι μελίσδεται, ἁδὺ δὲ καὶ τύ
συρίσδες· μετὰ Πᾶνα τὸ δεύτερον ἆθλον ἀποισῆι.
αἴ κα τῆνος ἕληι κεραὸν τράγον, αἶγα τὺ λαψῆι·
αἴ κα δ' αἶγα λάβηι τῆνος γέρας, ἐς τὲ καταρρεῖ
ἁ χίμαρος· χιμάρωι δὲ καλὸν κρέας, ἔστε κ' ἀμέλξηις.
— ἅδιον, ὦ ποιμήν, τὸ τεὸν μέλος ἢ τὸ καταχές
τῆν' ἀπὸ τᾶς πέτρας καταλείβεται ὑψόθεν ὕδωρ.
αἴ κα ταὶ Μοῖσαι τὰν οἴιδα δῶρον ἄγωνται,
ἄρνα τὺ σακίταν λαψῆι γέρας· αἰ δέ κ' ἀρέσκηι
τήναις ἄρνα λαβεῖν, τὺ δὲ τὰν ὄιν ὕστερον ἀξῆι.
— λῆις ποτὶ τᾶν Νυμφᾶν, λῆις αἰπόλε τῆδε καθίξας,
ὡς τὸ κάταντες τοῦτο γεώλοφον αἵ τε μυρῖκαι,
συρίσδεν; τὰς δ' αἶγας ἐγὼν ἐν τῶιδε νομευσῶ.
— οὐ θέμις, ὦ ποιμήν, τὸ μεσαμβρινὸν οὐ θέμις ἄμμιν
συρίσδεν. τὸν Πᾶνα δεδοίκαμες· ἦ γὰρ ἀπ' ἄγρας
τανίκα κεκμακὼς ἀμπαύεται· ἔστι δὲ πικρός,
καί οἱ ἀεὶ δριμεῖα χολὰ ποτὶ ῥινὶ κάθηται.
ἀλλὰ τὺ γὰρ δὴ Θύρσι τὰ Δάφνιδος ἄλγε' ἄειδες

2 μελίζεται Σ 3 scribendum συρίσδεις 6 κρῆς codd., corr. V² alii recentes 7 ποιμήν H² : ποιμάν vulg. 11 ἀξῆ H² S² : ἀξῆς (-εῖς) cett. 12 τῶδε K 13 ἐς τὸ S H² A E Tr. ἃ (ᾆι) codd.; cf. 5. 101 15 γρ. ἁμῖν K 17 ἔστι Stob. 20. 23, H² : ἔντι codd. δὲ H A¹ T Stob. : γε cett. 18 γρ. ἐπὶ H 19 ἄειδες, ἄειδε, εἶδες vv. ll. Σ et inde codd.

καὶ τᾶς βουκολικᾶς ἐπὶ τὸ πλέον ἵκεο μοίσας,
δεῦρ' ὑπὸ τὰν πτελέαν ἑσδώμεθα τῶ τε Πριήπω
καὶ τᾶν κρανίδων κατεναντίον, ᾇπερ ὁ θῶκος
τῆνος ὁ ποιμενικὸς καὶ ταὶ δρύες. αἰ δέ κ' ἀείσῃς,
ὡς ὄκα τὸν Λιβύαθε ποτὶ Χρόμιν ᾆσας ἐρίσδων,
αἶγά τέ τοι δωσῶ διδυματόκον ἐς τρὶς ἀμέλξαι,
ἃ δύ' ἔχοισ' ἐρίφως ποταμέλγεται ἐς δύο πέλλας,
καὶ βαθὺ κισσύβιον κεκλυσμένον ἁδέι κηρῶι,
ἀμφῶες νεοτευχές, ἔτι γλυφάνοιο ποτόσδον.
τῶ ποτὶ μὲν χείλη μαρύεται ὑψόθι κισσός,
κισσὸς ἑλιχρύσωι κεκονιμένος· ἁ δὲ κατ' αὐτόν
καρπῶι ἕλιξ εἰλεῖται ἀγαλλομένα κροκόεντι.
ἔντοσθεν δὲ γυνά τι θεῶν δαίδαλμα τέτυκται,
ἀσκητὰ πέπλωι τε καὶ ἄμπυκι. πὰρ δέ οἱ ἄνδρες
καλὸν ἐθειράζοντες ἀμοιβαδὶς ἄλλοθεν ἄλλος
νεικείουσ' ἐπέεσσι. τὰ δ' οὐ φρενὸς ἅπτεται αὐτᾶς·
ἀλλ' ὄκα μὲν τῆνον ποτιδέρκεται ἄνδρα γέλαισα,
ἄλλοκα δ' αὖ ποτὶ τὸν ῥίπτει νόον. οἳ δ' ὑπ' ἔρωτος
δηθὰ κυλοιδιόωντες ἐτώσια μοχθίζοντι.
τοῖς δὲ μέτα γριπεύς τε γέρων πέτρα τε τέτυκται
λεπράς, ἐφ' ᾇ σπεύδων μέγα δίκτυον ἐς βόλον ἕλκει
ὁ πρέσβυς, κάμνοντι τὸ καρτερὸν ἀνδρὶ ἐοικώς.
φαίης κα γυίων νιν ὅσον σθένος ἐλλοπιεύειν·
ὧδέ οἱ ὠιδήκαντι κατ' αὐχένα πάντοθεν ἶνες
καὶ πολιῶι περ ἐόντι, τὸ δὲ σθένος ἄξιον ἥβας.
τυτθὸν δ' ὅσσον ἄπωθεν ἁλιτρύτοιο γέροντος
Πυρναίαις σταφυλαῖσι καλὸν βέβριθεν ἀλωά,
τὰν ὀλίγος τις κῶρος ἐφ' αἱμασιαῖσι φυλάσσει
ἥμενος· ἀμφὶ δέ νιν δύ' ἀλώπεκες ἃ μὲν ἀν' ὄρχως

23 ποιμενικός H² Tr. Iunt.: πωμ. cett. 24 ὄκα K H Iunt.: πόκα K v.l. cett. (ποτὲ glossa H) 25 δέ K A E: νυ S: γε in ras. H 29 περὶ P T Q U Tr.: ποτὶ cett. Σ^K 30 κεκονιμένος P T Tr. Et. Sorb. (Gud.) ἀκόνιτον: κεκονισμένος cett.: non intellegitur 36 γέλαισα scripsi: γελοῖσα (-ῶσα, -εῦσα, -ᾶσα P) 42 κεν 48 μιν

φοιτῆι σινομένα τὰν τρώξιμον, ἁ δ' ἐπὶ πήραι
πάντα δόλον τεύχοισα τὸ παιδίον οὐ πρὶν ἀνησεῖν
φατὶ πρὶν ἢ ἀκρατισμὸν ἐπὶ ξηροῖσι καθίξηι.
αὐτὰρ ὅγ' ἀνθερίκοισι καλὰν πλέκει ἀκριδοθήραν
σχοίνωι ἐφαρμόσδων· μέλεται δέ οἱ οὔτε τι πήρας
οὔτε φυτῶν τοσσῆνον, ὅσον περὶ πλέγματι γαθεῖ.
παντᾶι δ' ἀμφὶ δέπας περιπέπταται ὑγρὸς ἄκανθος.
αἰπολικὸν θάημα· τέρας κέ τυ θυμὸν ἀτύξαι.
τῶ μὲν ἐγὼ πορθμῆϊ Καλυδνίωι αἶγά τ' ἔδωκα
ὦνον καὶ τυρόεντα μέγαν λευκοῖο γάλακτος·
οὐδέ τί πω ποτὶ χεῖλος ἐμὸν θίγεν, ἀλλ' ἔτι κεῖται
ἄχραντον. τῶι κά τυ μάλα πρόφρων ἀρεσαίμαν,
αἴ κά μοι τὺ φίλος τὸν ἐφίμερον ὕμνον ἀείσηις.
κοὔτι τυ κερτομέω. πόταγ' ὠγαθέ· τὰν γὰρ ἀοιδάν
οὔ τί παι εἰς Ἀίδαν γε τὸν ἐκλελάθοντα φυλαξεῖς.

— Ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
Θύρσις ὅδ' ὡξ Αἴτνας, καὶ Θύρσιδος ἁδέα φωνά.
πῆ ποκ' ἄρ' ἦσθ', ὅκα Δάφνις ἐτάκετο, πῆ ποκα Νύμφαι;
ἦ κατὰ Πηνειῶ καλὰ τέμπεα; ἦ κατὰ Πίνδω;
οὐ γὰρ δὴ ποταμοῖο μέγαν ῥόον εἴχετ' Ἀνάπω,
οὐδ' Αἴτνας σκοπιάν, οὐδ' Ἄκιδος ἱερὸν ὕδωρ.
ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
τῆνον μὰν θῶες, τῆνον λύκοι ὠρύσαντο,
τῆνον χὠκ δρυμοῖο λέων ἔκλαυσε θανόντα.
ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.

50 *κεύθοισα* Σ v. l. 51 *ἀκρατισμὸν* Σ unus : *ἀκράτιστον* Σ codd. 52 *ἀνθερίκοισι* K Eustath. ad Υ 227 : *ἀνθερίκεσσι* cett. 56 *αἰολικὸν* Σ v. l. Hesych. s. v. : *αἰολίχον* Σ v. l. *θάημα* legerunt Alpheus A. P. ix. 101, Ausonius ep. 14. 33, Hesych. (*θέημα* cod.) : *τι θάημα* codd. 57 *πορθμῆι Καλυδνίωι* Σ v. l. : *πορθμεῖ* (*-μῆ* H) *Καλυδωνίῳ* Σ codd. 60 *καί* vel *κεν* 61 *κεν* 62 *τυ* Iunt. : *τοι* vel inde nati errores in codd. 64 intercalarem formavi secundum Σ[K] : codd. aut ignorant *πάλιν* (S H A E) aut inconstanter ponunt (K P T Q) ; *λήγετε* habent ab 127 deinceps 65 *ὧδε ἁ* (*ἡ*) v. l. P Q U 71 *ὠδύραντο* K H T 72 *ἔκλαυσε* K (Σ) : *ἂν ἔκλαυσε* Σ v. l., inde *ἀνέκλ.* cett. codd.

πολλαί οἱ πὰρ ποσσὶ βόες, πολλοὶ δέ τε ταῦροι,
πολλαὶ δὲ δαμάλαι καὶ πόρτιες ὠδύραντο.
  ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
ἦνθ' Ἑρμᾶς πράτιστος ἀπ' ὤρεος, εἶπε δέ ‘ Δάφνι,
τίς τυ κατατρύχει; τίνος ὠγαθὲ τόσσον ἔρασαι; ’
  ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
ἦνθον τοὶ βοῦται, τοὶ ποιμένες, ᾡπόλοι ἦνθον·
πάντες ἀνηρώτευν, τί πάθοι κακόν. ἦνθ' ὁ Πρίηπος
κῆφα ‘ Δάφνι τάλαν τί τυ τάκεαι; ἁ δὲ τὲ κώρα
πάσας ἀνὰ κράνας, πάντ' ἄλσεα ποσσὶ φορεῖται
  ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
ζάτεισ'· ἆ δύσερώς τις ἄγαν καὶ ἀμήχανος ἐσσί.
βούτας μὲν ἐλέγευ, νῦν δ' αἰπόλωι ἀνδρὶ ἔοικας.
ᾡπόλος ὅκκ' ἐσορῆι τὰς μηκάδας οἷα βατεῦνται,
τάκεται ὀφθαλμώς, ὅτι οὐ τράγος αὐτὸς ἔγεντο.
  ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
καὶ τὺ δ' ἐπεί κ' ἐσορῆις τὰς παρθένος οἷα γελᾶντι,
τάκεαι ὀφθαλμώς, ὅτι οὐ μετὰ ταῖσι χορεύεις.’

τὼς δ' οὐδὲν ποτελέξαθ' ὁ βουκόλος, ἀλλὰ τὸν αὐτῶ
ἄνυε πικρὸν ἔρωτα καὶ ἐς τέλος ἄνυε μοῖραν.

  ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι, πάλιν ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
ἦνθέ γε μὰν ἁδεῖα καὶ ἁ Κύπρις γελάοισα,
λάθρη μὲν γελάοισα, βαρὺν δ' ἀνὰ θυμὸν ἔχοισα,
κεἶπε ‘ τύ θην τὸν Ἔρωτα κατεύχεο Δάφνι λυγιξεῖν·
ἦ ῥ' οὐκ αὐτὸς Ἔρωτος ὑπ' ἀργαλέω ἐλυγίχθης;’
  ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι, πάλιν ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
τὰν δ' ἄρα χὠ Δάφνις ποταμείβετο· ‘ Κύπρι βαρεῖα,
Κύπρι νεμεσσατά, Κύπρι θνατοῖσιν ἀπεχθής·

75 δ' αὖ H S Tr., cf. Europ. 34 78 ἔρασσαι S[1] P T[2] Q A ; cf. 2. 149. productio permira 82 τί νυ T Q U τέ S Tr. (γε H) : τοι (i. e. τυ) K A E : τι P Q T U 83 πᾶσαν . . . κράναν K A E P[2] Tr. 85 ζάτεισα K[1] : ζατεῖς ἆ K[2] : ζατοῖσ' ἆ vel ζατοῖσα cett. : et ζάτεισα et ζατοῖσα Σ 93 μοῖραν scripsi : μοίρας Σ codd. 95 ἁ δῖα Σ v. l. 96 λάθρια P

ἤδη γὰρ φράσδηι πάνθ' ἅλιον ἄμμι δεδυκεῖν;
Δάφνις κἠν Ἀίδα κακὸν ἔσσεται ἄλγος Ἔρωτι.
ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι, πάλιν ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
οὐ λέγεται τὰν Κύπριν ὁ βουκόλος; ἕρπε ποτ' Ἴδαν,
ἕρπε ποτ' Ἀγχίσαν. τηνεὶ δρύες ἠδὲ κύπειρος,
αἱ δὲ καλὸν βομβεῦντι ποτὶ σμάνεσσι μέλισσαι.
ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι, πάλιν ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
ὡραῖος χὤδωνις, ἐπεὶ καὶ μῆλα νομεύει
καὶ πτῶκας βάλλει καὶ θηρία πάντα διώκει.
ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι, πάλιν ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
αὖτις ὅπως στασῆι Διομήδεος ἆσσον ἰοῖσα,
καὶ λέγε· τὸν βούταν νικῶ Δάφνιν, ἀλλὰ μάχευ μοι.
ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι, πάλιν ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
ὦ λύκοι, ὦ θῶες, ὦ ἀν' ὤρεα φωλάδες ἄρκτοι,
χαίρεθ'· ὁ βουκόλος ὔμμιν ἐγὼ Δάφνις οὐκέτ' ἀν' ὕλαν,
οὐκέτ' ἀνὰ δρυμώς, οὐκ ἄλσεα. χαῖρ' Ἀρέθοισα
καὶ ποταμοί, τοὶ χεῖτε καλὸν κατὰ Θυμβρίδος ὕδωρ.
ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι, πάλιν ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
Δάφνις ἐγὼν ὅδε τῆνος ὁ τὰς βόας ὧδε νομεύων,
Δάφνις ὁ τὼς ταύρως καὶ πόρτιας ὧδε ποτίσδων.
ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι, πάλιν ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
ὦ Πὰν Πάν, εἴτ' ἐσσὶ κατ' ὤρεα μακρὰ Λυκαίω,
εἴτε τύγ' ἀμφιπολεῖς μέγα Μαίναλον, ἔνθ' ἐπὶ νᾶσον
τὰν Σικελάν, Ἑλίκας δὲ λίπε ῥίον αἰπύ τε σᾶμα
τῆνο Λυκαονίδαο, τὸ καὶ μακάρεσσιν ἀγητόν.
λήγετε βουκολικᾶς Μοῖσαι, ἴτε λήγετ' ἀοιδᾶς.
ʽ ἔνθ' ὦναξ καὶ τάνδε φέρευ πακτοῖο μελίπνουν
ἐκ κηρῶ σύριγγα καλὰν περὶ χεῖλος ἑλικτάν·

102 φράσδη K^2 H^1 V Iunt. : φράσδει cett. ἅλιον K^1 S Eustath. ad Χ 13 et υ 357 : ἅλιος cett. δεδύκει K S^2 V Tr. 103 κεῖν 105 οὖ legunt Σ codd. contra dialectum 106 ἠδὲ Plutarchus qu. nat. 36 (vertit Longolius) : ὧδε codd. 107 αἱ δὲ Plutarchus : ὧδε codd. e 5. 45, 46 108 om. K P Q T 109 μᾶλα : corr. H^2 118 Θύβριδος P Q T, Serv. ad Aen. iii. 500 : Δύβριδος Asclepiad. Myrl. in Σ (inde K) : Τύμβριδος Σ v. l. 125 λίπερρίον S 126 γρ. ἀγαστόν H (ἀγατόν P T Q U Tr.) 128 φέρ' εὐπάκτοιο Σ v. l.

ἦ γὰρ ἐγὼν ὑπ' ἔρωτος ἐς Ἄιδος ἕλκομαι ἤδη.
    λήγετε βουκολικᾶς Μοῖσαι, ἴτε λήγετ' ἀοιδᾶς.
νῦν ἴα μὲν φορέοιτε βάτοι, φορέοιτε δ' ἄκανθαι,
ἁ δὲ καλὰ νάρκισσος ἐπ' ἀρκεύθοισι κομάσαι·
πάντα δ' ἔναλλα γένοιντο, καὶ ἁ πίτυς ὄχνας ἐνείκαι,
Δάφνις ἐπεὶ θνάσκει, καὶ τὰς κύνας ὤλαφος ἕλκοι,
κὴξ ὀρέων τοὶ σκῶπες ἀηδόσι δηρίσαιντο.'
    λήγετε βουκολικᾶς Μοῖσαι, ἴτε λήγετ' ἀοιδᾶς.
χὢ μὲν τόσσ' εἰπὼν ἀπεπαύσατο· τὸν δ' Ἀφροδίτα
ἤθελ' ἀνορθῶσαι· τά γε μὰν λίνα πάντα λελοίπει
ἐκ Μοιρᾶν, χὠ Δάφνις ἔβα ῥόον. ἔκλυσε δίνα
τὸν Μοίσαις φίλον ἄνδρα, τὸν οὐ Νύμφαισιν ἀπεχθῆ.
    λήγετε βουκολικᾶς Μοῖσαι, ἴτε λήγετ' ἀοιδᾶς.

καὶ τὺ δίδου τὰν αἶγα τό τε σκύφος, ὥς κεν ἀμέλξας
σπείσω ταῖς Μοίσαις. ὦ χαίρετε πολλάκι Μοῖσαι,
χαίρετ', ἐγὼ δ' ὔμμιν καὶ ἐς ὕστερον ἅδιον ᾀσῶ.
— πλῆρές τοι μέλιτος τὸ καλὸν στόμα Θύρσι γένοιτο,
πλῆρες δὲ σχαδόνων, καὶ ἀπ' Αἰγίλω ἰσχάδα τρώγοις
ἁδεῖαν, τέττιγος ἐπεὶ τύγα φέρτερον ᾄδεις.
ἠνίδε τοι τὸ δέπας· θᾶσαι φίλος, ὡς καλὸν ὄσδει·
Ὡρᾶν πεπλύσθαι νιν ἐπὶ κράναισι δοκησεῖς.
ὧδ' ἴθι Κισσαίθα, τὺ δ' ἄμελγέ νιν. αἱ δὲ χίμαιραι
οὐ μὴ σκιρτασεῖτε, μὴ ὁ τράγος ὔμμιν ἀναστῆι.

130 Ἄιδος v. l. H S: ἀίδαν cett. 132 νῦν H[1] P Q T: νῦν δ' ceteri 136 δηρίσαιντο e Vergil. Ecl. viii. 35 Scaliger: γαρύσαιντο (γηρ. P) 138 ἀνεπαύσατο Σ v. l. Q D, cf. 7. 90 143 ὥς νιν (μιν) P Q T H[2] 147 δὲ P Q T U: τοι cett. et Galen. viii. 971 K 151 Κιναίθα Σ v. l. (e 5. 102) 152 σκιρτασῆτε

[VII] ΘΑΛΥΣΙΑ

Ἧς χρόνος ἀνίκ' ἐγώ τε καὶ Εὔκριτος εἰς τὸν Ἅλεντα
εἵρπομες ἐκ πόλιος, σὺν καὶ τρίτος ἄμμιν Ἀμύντας.
τᾷ Δηοῖ γὰρ ἔτευχε θαλύσια καὶ Φρασίδαμος
κἈντιγένης, δύο τέκνα Λυκωπέος, εἴ τί περ ἐσθλόν
χαῶν τῶν ἐπάνωθεν ἀπὸ Κλυτίας τε καὶ αὐτῶ
Χάλκωνος, Βούριναν ὃς ἐκ ποδὸς ἄνυε κράναν
εὖ ἐνερεισάμενος πέτρᾳ γόνυ· ταὶ δὲ παρ' αὐτάν
αἴγειροι πτελέαι τε ἐύσκιον ἄλσος ὕφαινον
χλωροῖσιν πετάλοισι κατηρεφέες κομόωσαι.
κοὔπω τὰν μεσάταν ὁδὸν ἄνυμες, οὐδὲ τὸ σᾶμα
ἁμὶν τὸ Βρασίλα κατεφαίνετο, καί τιν' ὁδίταν
ἐσθλὸν σὺν Μοίσαισι Κυδωνικὸν εὕρομες ἄνδρα,
οὔνομα μὲν Λυκίδαν, ἦς δ' αἰπόλος, οὐδέ κέ τίς νιν
ἠγνοίησεν ἰδών, ἐπεὶ αἰπόλῳ ἔξοχ' ἐῴκει.
ἐκ μὲν γὰρ λαιοῖο δασύτριχος εἶχε τράγοιο
κνακὸν δέρμ' ὤμοιο νέας ταμίσοιο ποτόσδον,
ἀμφὶ δέ οἱ στήθεσσι γέρων ἐσφίγγετο πέπλος
ζωστῆρι πλακερῷ, ῥοικὰν δ' ἔχεν ἀγριελαίω
δεξιτερᾷ κορύναν. καί μ' ἀτρέμας εἶπε σεσαρώς
ὄμματι μειδιόωντι, γέλως δέ οἱ εἴχετο χείλευς·
'Σιμιχίδα, πᾷ δὴ τὸ μεσαμέριον πόδας ἕλκεις,
ἁνίκα δὴ καὶ σαῦρος ἐν αἱμασιαῖσι καθεύδει,
οὐδ' ἐπιτυμβίδιοι κορυδαλλίδες ἠλαίνοντι;

Titulus. Λυκίδας ἢ Θαλύσια Amarantus Et. gen. διεκρανώσατε, Θ. ἢ ἐαρινοὶ (θερινοὶ D²) ὁδοιπόροι P Q S Tr. 2 ἁμὶν Apollon. de pron. p. 42 Schn., de synt. 127 Bekk.: ἀμῖν P 5 ἐπάνωθεν Reiske, cf. epigr. 22. 3: ἔτ' ἄνωθεν 6 ἄνυσε Σ v. l. ? (inde P) 7 εὖ Hermann: εὖ γ' 8 ὕφαινον Heinsius e Vergil. Ecl. ix. 42: ἔφαινον 11 τὸν δ. K M P Q T 13 μιν 15 λαιοῖο Graefe: λασίοιο 16 ὤμοιο Kaibel: ὤμοισι 18 πλοκερῷ Σ v. l. 21 τὸ Σᴷ (in vita) T² Q: τυ, τοι, συ cett. 22 ἐν K P Q · ἐφ' cett. 23 ἐπιτυμβίδιαι T (sed -οι in scholio), K in lemmate scholii, Galen. ἠλαίνοντι Galen. xii. 361 K.: -ονται; corr. et Iunt.

ἦ μετὰ δαῖτ' ἄκλητος ἐπείγεαι ἤ τινος ἀστῶν
λανὸν ἔπι θρώισκεις; ὥς τευ ποσὶ νισσομένοιο
πᾶσα λίθος πταίοισα ποτ' ἀρβυλίδεσσιν ἀείδει.'
τὸν δ' ἐγὼ ἀμείφθην 'Λυκίδα φίλε, φαντί τυ πάντες
ἦμεν συρικτὰν μέγ' ὑπείροχον ἔν τε νομεῦσιν
ἔν τ' ἀματήρεσσι. τὸ δὴ μάλα θυμὸν ἰαίνει
ἁμέτερον· καί τοι κατ' ἐμὸν νόον ἰσοφαρίζειν
ἔλπομαι. ἁ δ' ὁδὸς ἅδε θαλυσιάς· ἦ γὰρ ἑταῖροι
ἀνέρες εὐπέπλωι Δαμάτερι δαῖτα τελεῦντι
ὄλβω ἀπαρχόμενοι· μάλα γάρ σφισι πίονι μέτρωι
ἁ δαίμων εὔκριθον ἀνεπλήρωσεν ἀλωάν.
ἀλλ' ἄγε δή· ξυνὰ γὰρ ὁδός, ξυνὰ δὲ καὶ ἀώς·
βουκολιασδώμεσθα· τάχ' ὥτερος ἄλλον ὀνασεῖ.
καὶ γὰρ ἐγὼ Μοισᾶν καπυρὸν στόμα, κἠμὲ λέγοντι
πάντες ἀοιδὸν ἄριστον· ἐγὼ δέ τις οὐ ταχυπειθής,
οὐ Δᾶν· οὐ γάρ πω κατ' ἐμὸν νόον οὔτε τὸν ἐσθλόν
Σικελίδαν νίκημι τὸν ἐκ Σάμω οὔτε Φιλίταν
ἀείδων, βάτραχος δὲ ποτ' ἀκρίδας ὥς τις ἐρίσδω.'
ὣς ἐφάμαν ἐπίταδες· ὁ δ' αἰπόλος ἁδὺ γελάσσας
'τάν τοι' ἔφα 'κορύναν δωρύττομαι, οὕνεκεν ἐσσι
πᾶν ἐπ' ἀλαθείαι πεπλασμένον ἐκ Διὸς ἔρνος.
ὥς μοι καὶ τέκτων μέγ' ἀπέχθεται, ὅστις ἐρευνῆι
ἶσον ὄρευς κορυφᾶι τελέσαι δόμον Ὠρομέδοντος,
καὶ Μοισᾶν ὄρνιχες, ὅσοι ποτὶ Χῖον ἀοιδόν
ἀντία κοκκύζοντες ἐτώσια μοχθίζοντι.
ἀλλ' ἄγε βουκολικᾶς ταχέως ἀρξώμεθ' ἀοιδᾶς,
Σιμιχίδα· κἠγὼ μέν, ὅρη φίλος, εἴ τοι ἀρέσκει
τοῦθ' ὅτι πρᾶν ἐν ὄρει τὸ μελύδριον ἐξεπόνασα.'
'Ἔσσεται Ἀγεάνακτι καλὸς πλόος εἰς Μιτυλήναν,

24 δαῖτα κλητός: recte distinx. Σ 25 τευ H Tr.: σου glossa S: τοι cett. 28 ἔμμεν 29 ἀμητήρ. 39 γᾶν K M[1] H 40 οὐδὲ K P Φιληταν vario accentu codd. corr. Crönert 42 γελάσσας O: γελάσας vel γελάξας cett. 43 δωρύττομαι K T Q: δωρήσομαι cett. 46 εὐρυμέδοντος coniectura in Σ (inde K[1] A[1] E V[2]) 49 ἀρξώμεθ' K T Q: ἀρχώμεθ' cett.

χὤταν ἐφ' ἑσπερίοις ἐρίφοις νότος ὑγρὰ διώκηι
κύματα, χ'Ὠρίων ὅτ' ἐπ' ὠκεανῶι πόδας ἴσχει,
αἴ κα τὸν Λυκίδαν ὀπτεύμενον ἐξ Ἀφροδίτας
ῥύσηται· θερμὸς γὰρ ἔρως αὐτῶ με καταίθει.
χἀλκυόνες στορεσεῦντι τὰ κύματα τάν τε θάλασσαν
τόν τε νότον τόν τ' εὖρον, ὃς ἔσχατα φυκία κινεῖ,
ἀλκυόνες, γλαυκαῖς Νηρηίσι ταὶ τὰ μάλιστα
ὀρνίχων ἐφίληθεν, ὅσαις τέ περ ἐξ ἁλὸς ἄγρα.
Ἀγεάνακτι πλόον διζημένωι ἐς Μιτυλήναν
ὥρια πάντα γένοιτο, καὶ εὔπλοος ὅρμον ἵκοιτο.
κἠγὼ τῆνο κατ' ἆμαρ ἀνήτινον ἢ ῥοδόεντα
ἢ καὶ λευκοΐων στέφανον περὶ κρατὶ φυλάσσων
τὸν πτελεατικὸν οἶνον ἀπὸ κρατῆρος ἀφυξῶ
πὰρ πυρὶ κεκλιμένος, κύαμον δέ τις ἐν πυρὶ φρυξεῖ.
χἁ στιβὰς ἐσσεῖται πεπυκασμένα ἔστ' ἐπὶ πᾶχυν
κνύζαι τ' ἀσφοδέλωι τε πολυγνάμπτωι τε σελίνωι.
καὶ πίομαι μαλακῶς μεμναμένος Ἀγεάνακτος
αὐταῖσιν κυλίκεσσι καὶ ἐς τρύγα χεῖλος ἐρείδων.
αὐλησεῦντι δέ μοι δύο ποιμένες, εἷς μὲν Ἀχαρνεύς,
εἷς δὲ Λυκωπείτας· ὁ δὲ Τίτυρος ἐγγύθεν ᾀσεῖ,
ὥς ποκα τᾶς Ξενέας ἠράσσατο Δάφνις ὁ βούτας,
χὠς ὄρος ἀμφεπονεῖτο καὶ ὡς δρύες αὐτὸν ἐθρήνευν,
Ἱμέρα αἵτε φύοντι παρ' ὄχθαισιν ποταμοῖο,
εὖτε χιὼν ὥς τις κατετάκετο μακρὸν ὑφ' Αἷμον
ἢ Ἄθω ἢ Ῥοδόπαν ἢ Καύκασον ἐσχατόωντα.
ᾀσεῖ δ' ὥς ποκ' ἔδεκτο τὸν αἰπόλον εὐρέα λάρναξ
ζωὸν ἐόντα κακαῖσιν ἀτασθαλίαισιν ἄνακτος,
ὥς τέ νιν αἱ σιμαὶ λειμωνόθε φέρβον ἰοῖσαι
κέδρον ἐς ἁδεῖαν μαλακοῖς ἄνθεσσι μέλισσαι,

55 κεν ὀπτώμενον recte Call. 59 τὰ H (qui ταὶ omissum ipse add.) Call.: τε cett. 60. ἐφίλαθεν 62 ὤρια Σ v. l., εὔπλοον: corr. Schaefer 69 μεμνημένος 72 Λυκωπίτας, sed recte Σ unus ἀπὸ Λυκωπέος ἔχων τὴν κλῆσιν 73 ξανθᾶς Σ v. l. 74 ἀμφεπονεῖτο K P H: -λεῖτο O S Q A E Tr.: utrumque M T

οὕνεκά οἱ γλυκὺ Μοῖσα κατὰ στόματος χέε νέκταρ.
ὦ μακάριστε Κομᾶτα, τύ θην τάδε τερπνὰ πεπόνθεις,
καὶ τὺ κατεκλάισθης ἐς λάρνακα, καὶ τὺ μελισσᾶν
κηρία φερβόμενος ἔτος ὥριον ἐξεπόνασας.
αἴθ' ἐπ' ἐμεῦ ζωοῖς ἐναρίθμιος ὤφελες ἦμεν,
ὥς τοι ἐγὼν ἐνόμευον ἀν' ὤρεα τὰς καλὰς αἶγας
φωνᾶς εἰσαΐων, τὺ δ' ὑπὸ δρυσὶν ἢ ὑπὸ πεύκαις
ἁδὺ μελισδόμενος κατεκέκλισο θεῖε Κομᾶτα.'

Χὢ μὲν τόσσ' εἰπὼν ἀπεπαύσατο· τὸν δὲ μέτ' αὖτις
κἠγὼν τοῖ' ἐφάμαν· 'Λυκίδα φίλε, πολλὰ μὲν ἄλλα
Νύμφαι κἠμὲ δίδαξαν ἀν' ὤρεα βουκολέοντα
ἐσθλά, τά που καὶ Ζηνὸς ἐπὶ θρόνον ἄγαγε φάμα·
ἀλλὰ τόγ' ἐκ πάντων μέγ' ὑπείροχον, ᾧ τυ γεραίρειν
ἀρξεῦμ'· ἀλλ' ὑπάκουσον, ἐπεὶ φίλος ἔπλεο Μοίσαις.

Σιμιχίδαι μὲν Ἔρωτες ἐπέπταρον· ἦ γὰρ ὁ δειλός
τόσσον ἐρᾶι Μυρτοῦς, ὅσον εἴαρος αἶγες ἔρανται.
Ὥρατος δ' ὁ τὰ πάντα φιλαίτατος ἀνέρι τήνωι
παιδὸς ὑπὸ σπλάγχνοισιν ἔχει πόθον. οἶδεν Ἄριστις,
ἐσθλὸς ἀνήρ, μέγ' ἄριστος, ὃν οὐδέ κεν αὐτὸς ἀείδειν
Φοῖβος σὺν φόρμιγγι παρὰ τριπόδεσσι μεγαίροι,
ὡς ἐκ παιδὸς Ἄρατος ὑπ' ὀστέον αἴθετ' ἔρωτι.
τόν μοι Πάν, Ὁμόλας ἐρατὸν πέδον ὅστε λέλογχας,
ἄκλητον τήνοιο φίλας ἐς χεῖρας ἐρείσαις,
εἴτ' ἔστ' ἆρα Φιλῖνος ὁ μαλθακὸς εἴτε τις ἄλλος.
κεἰ μὲν ταῦτ' ἔρδοις, ὦ Πὰν φίλε, μήτι τυ παῖδες
Ἀρκαδικοὶ σκίλλαισιν ὑπὸ πλευράς τε καὶ ὤμως
τανίκα μαστίσδοιεν, ὅτε κρέα τυτθὰ παρείη·
εἰ δ' ἄλλως νεύσαις, κατὰ μὲν χρόα πάντ' ὀνύχεσσι
δακνόμενος κνάσαιο καὶ ἐν κνίδαισι καθεύδοις,

85 ἐξετέλεσσας Σ v. l. (inde M O γρ. Tr. Q[1]) 86 ἐμεῦ P : ἐμοὶ cett. (ἐμὶν S) 90 ἀνεπαύσατο K, cf. I. 138 αὖθις 94 ὅττι γ' ἀείδειν Σ v. l. (inde O Tr.) 97 ἐρᾶντι K P Q T 98 ὤρατος S A[2] Tr. edd. ant. : ἄρατος cett. 105 εἴτε Φ. ἄρ' ἐστὶν S 106 κεἰ S : κἢν ἔρδεις H S E[1] 107 ὤμους

εἴης δ' Ἠδωνῶν μὲν ἐν ὤρεσι χείματι μέσσωι
Ἕβρον πὰρ ποταμὸν τετραμμένος ἐγγύθεν ἄρκτω,
ἐν δὲ θέρει πυμάτοισι παρ' Αἰθιόπεσσι νομεύοις
πέτραι ὕπο Βλεμύων, ὅθεν οὐκέτι Νεῖλος ὁρατός.
ὔμμες δ' Ὑετίδος καὶ Βυβλίδος ἁδὺ λιπόντες
νᾶμα καὶ Οἰκοῦντα, ξανθᾶς ἕδος αἰπὺ Διώνας,
ὦ μάλοισιν Ἔρωτες ἐρευθομένοισιν ὅμοιοι,
βάλλετέ μοι τόξοισι τὸν ἱμερόεντα Φιλῖνον,
βάλλετ', ἐπεὶ τὸν ξεῖνον ὁ δύσμορος οὐκ ἐλεεῖ μευ.
καὶ δὴ μὰν ἀπίοιο πεπαίτερος, αἱ δὲ γυναῖκες
'αἰαῖ' φαντί 'Φιλῖνε, τό τοι καλὸν ἄνθος ἀπορρεῖ.'
μηκέτι τοι φρουρέωμες ἐπὶ προθύροισιν, Ἄρατε,
μηδὲ πόδας τρίβωμες· ὁ δ' ὄρθριος ἄλλον ἀλέκτωρ
κοκκύσδων νάρκαισιν ἀνιαραῖσι διδοίη,
εἷς δ' ἀπὸ τᾶσδε, φέριστε, Μόλων ἄγχοιτο παλαίστρας.
ἄμμιν δ' ἁσυχία τε μέλοι, γραία τε παρείη,
ἅτις ἐπιφθύζοισα τὰ μὴ καλὰ νόσφιν ἐρύκοι.'

Τόσσ' ἐφάμαν· ὃ δέ μοι τὸ λαγωβόλον, ἁδὺ γελάσσας
ὡς πάρος, ἐκ Μοισᾶν ξεινήϊον ὤπασεν ἦμεν.
χὼ μὲν ἀποκλίνας ἐπ' ἀριστερὰ τὰν ἐπὶ Πύξας
εἷρφ' ὁδόν, αὐτὰρ ἐγώ τε καὶ Εὔκριτος ἐς Φρασιδάμω
στραφθέντες χὼ καλὸς Ἀμύντιχος ἔν τε βαθείαις
ἁδείας σχοίνοιο χαμευνίσιν ἐκλίνθημες
ἔν τε νεοτμάτοισι γεγαθότες οἰναρέαισι.
πολλαὶ δ' ἄμμιν ὕπερθε κατὰ κρατὸς δονέοντο
αἴγειροι πτελέαι τε· τὸ δ' ἐγγύθεν ἱερὸν ὕδωρ
Νυμφᾶν ἐξ ἄντροιο κατειβόμενον κελάρυζε.
τοὶ δὲ ποτὶ σκιαραῖς ὀροδαμνίσιν αἰθαλίωνες
τέττιγες λαλαγεῦντες ἔχον πόνον· ἁ δ' ὀλολυγών

111 οὔρεσι 112 κεκλιμένος K γρ. M P T Q[1] H 116 οἰκεῦντα Σ S : οἰκεῦντας O : οἰκεῦντες cett. : corr. Hecker 120 δὴ μάλ' K M P T Q 121 ὑπορρεῖ O A[2] 125 ἀπὸ Σ K M T Q γρ. : ἐπὶ Σ P Q H S : ὑπὸ O A E Tr. 127 -σδοισα T Q Tr. : -ζουσα cett. 128 ὡς ἐφ. M P Q γελάσσας H O : γελάξας cett. 134 οἰναρέαισι O : -ῃσι S M[2] : -οισι cett.

τηλόθεν ἐν πυκιναῖσι βάτων τρύζεσκεν ἀκάνθαις.
ἄειδον κόρυδοι καὶ ἀκανθίδες, ἔστενε τρυγών,
πωτῶντο ξουθαὶ περὶ πίδακας ἀμφὶ μέλισσαι.
πάντ' ὦσδεν θέρεος μάλα πίονος, ὦσδε δ' ὀπώρας.
ὄχναι μὲν πὰρ ποσσί, παρὰ πλευραῖσι δὲ μᾶλα
δαψιλέως ἁμῖν ἐκυλίνδετο· τοὶ δ' ἐκέχυντο
ὄρπακες βραβίλοισι καταβρίθοντες ἔραζε·
τετράενες δὲ πίθων ἀπελύετο κρατὸς ἄλειφαρ.
Νύμφαι Κασταλίδες Παρνάσιον αἶπος ἔχοισαι,
ἆρά γέ παι τοιόνδε Φόλω κατὰ λάινον ἄντρον
κρατῆρ' Ἡρακλῆϊ γέρων ἐστάσατο Χίρων;
ἆρά γέ παι τῆνον τὸν ποιμένα τὸν ποτ' Ἀνάπωι,
τὸν κρατερὸν Πολύφαμον, ὃς ὤρεσι νᾶας ἔβαλλε,
τοῖον νέκταρ ἔπεισε κατ' αὐλία ποσσὶ χορεῦσαι,
οἷον δὴ τόκα πῶμα διεκρανάσατε Νύμφαι
βωμῶι πὰρ Δάματρος ἁλωίδος; ἇς ἐπὶ σωρῶι
αὖτις ἐγὼ πάξαιμι μέγα πτύον, ἁ δὲ γελάσσαι
δράγματα καὶ μάκωνας ἐν ἀμφοτέραισιν ἔχοισα.

[III] ΚΩΜΟΣ

Κωμάσδω ποτὶ τὰν Ἀμαρυλλίδα, ταὶ δέ μοι αἶγες
βόσκονται κατ' ὄρος, καὶ ὁ Τίτυρος αὐτὰς ἐλαύνει.
Τίτυρ' ἐμὶν τὸ καλὸν πεφιλημένε βόσκε τὰς αἶγας,
καὶ ποτὶ τὰν κράναν ἄγε Τίτυρε, καὶ τὸν ἐνόρχαν,
τὸν Λιβυκὸν κνάκωνα, φυλάσσεο μή τυ κορύψηι.

Ὦ χαρίεσσ' Ἀμαρυλλί, τί μ' οὐκέτι τοῦτο κατ' ἄντρον
παρκύπτοισα καλεῖς; τὸν ἐρωτύλον ἦ ῥά με μισεῖς;

146 ἔραζε Athen. ii. 50ᵃ Et. βράβηλα, V²: ἔρασδε 150 χείρων 152 νᾶας Heinsius : λᾶας 154 διεκρανάσατε K P Q T¹ H : -νώσατε cett. et Amarantus Et. gen. 155 ἁλωάδος M¹ H² A E

Titulus. Κῶμος Δωρίδι S H T qui addunt Ἀμαρυλλὶς ἢ Αἰπόλος ἢ Κωμαστής : hoc P alii : Αἰπολικὸν ἢ Ἀμαρυλλὶς K ex argumento suo 3 πεφιλημένε Gellius ix. 9 : πεφιλαμένε 4 ἐνόρχαν Σ v. l.

ἦ ῥά γέ τοι σιμὸς καταφαίνομαι ἐγγύθεν ἦμεν;
νύμφα, καὶ προγένειος; ἀπάγξασθαί με ποησεῖς.
ἠνίδε τοι δέκα μᾶλα φέρω· τηνῶθε καθεῖλον,
ὦ μ' ἐκέλευ καθελεῖν τυ, καὶ αὔριον ἄλλα τοι οἰσῶ.
θᾶσαι μάν. θυμαλγὲς ἐμὶν ἄχος. αἴθε γενοίμαν
ἁ βομβεῦσα μέλισσα καὶ ἐς τεὸν ἄντρον ἱκοίμαν
τὸν κισσὸν διαδὺς καὶ τὰν πτέριν, ἅι τυ πυκάσδεις.
νῦν ἔγνων τὸν Ἔρωτα· βαρὺς θεός· ἦρα λεαίνας
μαζὸν ἐθήλαζεν, δρυμῶι τέ νιν ἔτραφε μάτηρ,
ὅς με κατασμύχων καὶ ἐς ὀστέον ἄχρις ἰάπτει.
ὦ τὸ καλὸν ποθορεῦσα, τὸ πᾶν λίθος, ὦ κυάνοφρυ
νύμφα, πρόσπτυξαί με τὸν αἰπόλον, ὥς τυ φιλήσω.
ἔστι καὶ ἐν κενεοῖσι φιλήμασιν ἁδέα τέρψις.
τὸν στέφανον τῖλαί με κατ' αὐτίκα λεπτὰ ποησεῖς,
τόν τοι ἐγών, Ἀμαρυλλὶ φίλα, κισσοῖο φυλάσσω
ἀμπλέξας καλύκεσσι καὶ εὐόδμοισι σελίνοις.

ὤμοι ἐγών, τί πάθω, τί ὁ δύσσοος; οὐχ ὑπακούεις.

τὰν βαίταν ἀποδὺς ἐς κύματα τηνῶ ἁλεῦμαι,
ὧπερ τὼς θύννως σκοπιάζεται Ὄλπις ὁ γριπεύς·
καἴ κα δὴ 'ποθάνω–τό γε μὰν τεὸν ἁδὺ τέτυκται.
ἔγνων πρᾶν, ὅκα μευ μεμναμένω εἰ φιλέεις με,
οὐδὲ τὸ τηλέφιλον ποτεμάξατο, τὸ πλατάγημα,
ἀλλ' αὔτως ἁπαλῶ ποτὶ πάχεος ἐξεμαράνθη·
εἶπε καὶ Ἀγροιὼ τἀλαθέα κοσκινόμαντις,
ἁ πρᾶν ποιολογεῦσα παραιβάτις, οὕνεκ' ἐγὼ μέν
τὶν ὅλος ἔγκειμαι, τὺ δέ μευ λόγον οὐδένα ποιῇ.
ἦ μάν τοι λευκὰν διδυματόκον αἶγα φυλάσσω,
τάν με καὶ ἁ Μέρμνωνος ἐριθακὶς ἁ μελανόχρως

10 τηνῶ δὲ P Q T 12 ἐμὸν Σ codd.: corr. ed. Mediol. 14 πυκάσδεις H[1]: πυκάσδῃ (-δει) cett. *16 μαστὸν Stob. 64. 23: μασδὸν codd., cf. 48 νιν Stob.: μιν ἔτραφε Stob. A E Tr.: ἔτρεφε cett. 18 λίπος Σ v. l. 23 ἀμπλέξας K P Q V: ἐμπλ. cett. 25 τηνῶ Σ K P V[1]: τῆνα cett. 27 δὴ Graefe: μὴ Σ codd. 28 ἔμοιγε μεμναμένῳ K Q T V[1] 29 ποτιμαξάμενον πλατάγησεν Σ v. l. 31 ἁ Γροιὼ vel ἀγροιὼ legunt Σ codd. 32 πρὶν K T

αἰτεῖ, καὶ δωσῶ οἱ, ἐπεὶ τύ μοι ἐνδιαθρύπτῃ.
ἄλλεται ὀφθαλμός μευ ὁ δεξιός· ἆρά γ' ἰδησῶ
αὐτάν; ᾀσεῦμαι ποτὶ τὰν πίτυν ὧδ' ἀποκλινθείς.
καί κέ μ' ἴσως ποτίδοι, ἐπεὶ οὐκ ἀδαμαντίνα ἐστίν.
Ἱππομένης ὅκα δὴ τὰν παρθένον ἤθελε γᾶμαι,
μᾶλ' ἐν χερσὶν ἑλὼν δρόμον ἄνυεν· ἁ δ' Ἀταλάντα
ὡς ἴδεν, ὡς ἐμάνη, ὡς ἐς βαθὺν ἅλατ' ἔρωτα.
τὰν ἀγέλαν χὡ μάντις ἀπ' Ὄθρυος ἆγε Μελάμπους
ἐς Πύλον· ἁ δὲ Βίαντος ἐν ἀγκοίναισιν ἐκλίνθη,
μάτηρ ἁ χαρίεσσα περίφρονος Ἀλφεσιβοίας.
τὰν δὲ καλὰν Κυθέρειαν ἐν ὤρεσι μῆλα νομεύων
οὐχ οὕτως Ὤδωνις ἐπὶ πλέον ἄγαγε λύσσας,
ὥστ' οὐδὲ φθίμενόν νιν ἄτερ μαζοῖο τίθητι;
ζαλωτὸς μὲν ἐμὶν ὁ τὸν ἄτροπον ὕπνον ἰαύων
Ἐνδυμίων, ζαλῶ δέ, φίλα γύναι, Ἰασίωνα,
ὃς τόσσων ἐκύρησεν, ὅσ' οὐ πευσεῖσθε βέβαλοι.
ἀλγέω τὰν κεφαλάν, τὶν δ' οὐ μέλει. οὐκέτ' ἀείδω,
κεισεῦμαι δὲ πεσών, καὶ τοὶ λύκοι ὧδέ μ' ἔδονται.
ὡς μέλι τοι γλυκὺ τοῦτο κατὰ βρόχθοιο γένοιτο.

[IV] ΝΟΜΕΙΣ

ΒΑΤΤΟΣ ΚΑΙ ΚΟΡΥΔΩΝ

— Εἰπέ μοι ὦ Κορύδων, τίνος αἱ βόες; ἦρα Φιλώνδα;
— οὔκ, ἀλλ' Αἴγωνος· βόσκειν δέ μοι αὐτὰς ἔδωκεν.
— ἦ πά ψε κρύβδαν τὰ ποθέσπερα πάσας ἀμέλγεις;
— ἀλλ' ὁ γέρων ὑφίητι τὰ μοσχία κἠμὲ φυλάσσει.
— αὐτὸς δ' ἐς τίν' ἄφαντος ὁ βουκόλος ᾤχετο χώραν;

42 ἅλλατ' K Tzetzes Chil. xii. 947 : ἄλλετ' (ἄλετ' P) cett. : corr. Hemsterhuys 44 ἀγκοίνῃσιν 46 μῆλα P : μᾶλα cett. 48 μασδοῖο Q T V Tr. 51 τοσσῆν' P 53 ἔδονται H S T[1] Tr. : ἔδοντι cett.
Titulus. Νομεῖς K : βουκολιασταὶ ἢ νομεῖς (e titulo 5) P S, alii alia inepta, Αἴγων argum. 3 5 οὗτος v. l. K H S : ωὑτὸς A E Tr.

— οὐκ ἄκουσας; ἄγων νιν ἐπ' Ἀλφεὸν ᾤχετο Μίλων.
— καὶ πόκα τῆνος ἔλαιον ἐπ' ὀφθαλμοῖσιν ὀπώπει;
— φαντί νιν Ἡρακλῆϊ βίην καὶ κάρτος ἐρίσδειν.
— κἤμ' ἔφαθ' ἁ μάτηρ Πολυδεύκεος ἦμεν ἀμείνω.
— κῴχετ' ἔχων σκαπάναν τε καὶ εἴκατι τουτόθε μῆλα.
— πείσαι κα Μίλων καὶ τὼς λύκος αὐτίκα λυσσῆν.
— ταὶ δαμάλαι δ' αὐτὸν μυκώμεναι αἴδε ποθεῦντι.
— δειλαῖαί γ' αὗται, τὸν βουκόλον ὡς κακὸν εὗρον.
— ἦ μὰν δειλαῖαί γε, καὶ οὐκέτι λῶντι νέμεσθαι.
— τήνας μὲν δή τοι τᾶς πόρτιος αὐτὰ λέλειπται
τὠστία. μὴ πρώκας σιτίζεται ὥσπερ ὁ τέττιξ;
— οὐ Δᾶν, ἀλλ' ὅκα μέν νιν ἐπ' Αἰσάροιο νομεύω
καὶ μαλακῶ χόρτοιο καλὰν κώμυθα δίδωμι,
ἄλλοκα δὲ σκαίρει τὸ βαθύσκιον ἀμφὶ Λάτυμνον.
— λεπτὸς μὰν χὠ ταῦρος ὁ πυρρίχος. εἴθε λάχοιεν
τοὶ τῶ Λαμπριάδα, τοὶ δαμόται ὄκκα θύωντι
τᾶι Ἥραι, τοιόνδε· †κακοχράσμων† γὰρ ὁ δᾶμος.
— καὶ μὰν ἐς στομάλιμνον ἐλαύνεται ἔς τε τὰ Φύσκω,
καὶ ποτὶ τὸν Νήαιθον, ὅπῃ καλὰ πάντα φύοντι,
αἰγίπυρος καὶ κνύζα καὶ εὐώδης μελίτεια.
— φεῦ φεῦ βασεῦνται καὶ ταὶ βόες, ὦ τάλαν Αἴγων,
εἰς Ἀΐδαν, ὅκα καὶ τὺ κακᾶς ἠράσσαο νίκας,
χἁ σῦριγξ εὐρῶτι παλύνεται, ἅν ποκ' ἐπάξα.
— οὐ τήνα γ', οὐ Νύμφας, ἐπεὶ ποτὶ Πῖσαν ἀφέρπων
δῶρον ἐμίν νιν ἔλειπεν· ἐγὼ δέ τις εἰμὶ μελικτάς,
κεὖ μὲν τὰ Γλαύκας ἀγκρούομαι, εὖ δὲ τὰ Πύρρω.
αἰνέω τάν τε Κρότωνα· καλὰ πόλις, ἅ τε Ζάκυνθος
καὶ τὸ ποταῷιον τὸ Λακίνιον, ᾇπερ ὁ πύκτας
Αἴγων ὀγδώκοντα μόνος κατεδαίσατο μάζας.
τηνεὶ καὶ τὸν ταῦρον ἀπ' ὤρεος ἆγε πιάξας

10 τουτόθε Σ S : τουτόθι μᾶλα codd. et Σ (mala sive oves) 11 κα Ahrens : κε K : τοι vel τι cett. 12 αἴδε K : ὧδε cett. 13 γ' P H S Tr. : δ' cett. 17 γᾶν K H 21 θύωντι Valckenaer : θύοντι 22 ὁ ταῦρος Σ v. l. 24 γρ. Ναύαιθον H ὅπῃ K P H S : ὅπα(ι) cett. 34 κατ[αι]δάσσατο R¹

τᾶς ὀπλᾶς κἤδωκ' Ἀμαρυλλίδι, ταὶ δὲ γυναῖκες
μακρὸν ἀνάυσαν, χὠ βουκόλος ἐξεγέλασσεν.
— ὦ χαρίεσσ' Ἀμαρυλλί, μόνας σέθεν οὐδὲ θανοίσας
λασεύμεσθ'· ὅσον αἶγες ἐμὶν φίλαι, ὅσσον ἀπέσβης.
αἰαῖ τῶ σκληρῶ μάλα δαίμονος, ὅς με λελόγχει.
— θαρσεῖν χρή, φίλε Βάττε· τάχ' αὔριον ἔσσετ' ἄμεινον.
ἐλπίδες ἐν ζωοῖσιν, ἀνέλπιστοι δὲ θανόντες.
χὠ Ζεὺς ἄλλοκα μὲν πέλει αἴθριος, ἄλλοκα δ' ὕει.
— θαρσέω. βάλλε κάτωθε τὰ μοσχία· τᾶς γὰρ ἐλαίας
τὸν θαλλὸν τρώγοντι τὰ δύσσοα. — σίτθ' ὁ Λέπαργος,
σίτθ' ἁ Κυμαίθα ποτὶ τὸν λόφον. οὐκ ἐσακούεις;
ἡξῶ ναὶ τὸν Πᾶνα κακὸν τέλος αὐτίκα δωσῶν,
εἰ μὴ ἄπει τουτῶθεν. ἴδ' αὖ πάλιν ἅδε ποθέρπει.
εἴθ' ἦς μοι ῥοικόν τι λαγωβόλον, ὥς τυ πάταξα.
— θᾶσαί μ' ὦ Κορύδων ποττῶ Διός· ἁ γὰρ ἄκανθα
ἁρμοῖ μ' ὧδ' ἐπάταξ' ὑπὸ τὸ σφυρόν. ὡς δὲ βαθεῖαι
τἀτρακτυλλίδες ἐντί. κακῶς ἁ πόρτις ὄλοιτο.
εἰς ταύταν ἐτύπην χασμεύμενος. ἦ ῥά γε λεύσσεις;
— ναὶ ναί, τοῖς ὀνύχεσσιν ἔχω τέ νιν· ἅδε καὶ αὐτά.
— ὁσσίχον ἐστὶ τὸ τύμμα καὶ ἁλίκον ἄνδρα δαμάζει.
— εἰς ὄρος ὄκχ' ἕρπῃς, μὴ νήλιπος ἔρχεο Βάττε·
ἐν γὰρ ὄρει ῥάμνοι τε καὶ ἀσπάλαθοι κομόωντι.
— εἴπ' ἄγε μ' ὦ Κορύδων, τὸ γερόντιον ἦ ῥ' ἔτι μύλλει
τήναν τὰν κυάνοφρυν ἐρωτίδα, τᾶς ποκ' ἐκνίσθη;
— ἀκμάν γ', ὦ δειλαῖε· πρόαν γέ μεν αὐτὸς ἐπενθών
καὶ ποτὶ τᾶι μάνδραι κατελάμβανον, ἆμος ἐνήργει.
— εὖ γ' ὤνθρωπε φιλοῖφα. τό τοι γένος ἢ Σατυρίσκοις
ἐγγύθεν ἢ Πάνεσσι κακοκνάμοισιν ἐρίσδει.

46 σίτθ' ἁ edd. ant. : σίττ' ὦ codd. Κιναίθα H P Q T U (e 5. 102) 48 ὧδε P T (om. Q) 49 ἦν τι Hermann : τὸ codd. (τυ P) πάταξα K[1] : πατάξω 53 ἐτύπαν χασμώμενος H S recte ἦ ἄρα S[1] P Q T : ἤρατε cett. : corr. edd. ant. 56 νήλιπος K : ἀνήλ(vel -άλ-)ιπος 57 κομέοντι T : κομέονται Q[1] Et. M. s. v. ἀσπάλαθος 60 πρόαν E : πρώαν vel πράν 61 μάκτραι Σ v. l. 63 ἐρίσδεις K[1]

[V] ΑΙΠΟΛΙΚΟΝ ΚΑΙ ΠΟΙΜΕΝΙΚΟΝ

ΚΟΜΑΤΑΣ ΚΑΙ ΛΑΚΩΝ

— Αἶγες ἐμαί, τῆνον τὸν ποιμένα τὸν Συβαρίταν
φεύγετε τὸν Λάκωνα· τό μευ νάκος ἐχθὲς ἔκλεψεν.
— οὐκ ἀπὸ τᾶς κράνας σίττ' ἀμνίδες; οὐκ ἐσορῆτε
τόν μευ τὰν σύριγγα πρόαν κλέψαντα Κομάταν;
— τὰν ποίαν σύριγγα; τὺ γάρ ποκα δῶλε Σιβύρτα
ἐκτάσω σύριγγα; τί δ' οὐκέτι σὺν Κορύδωνι
ἀρκεῖ τοι καλάμας αὐλὸν ποππύσδεν ἔχοντι;
— τάν μοι ἔδωκε Λύκων ὠλεύθερε. τὶν δὲ τὸ ποῖον
Λάκων ἀγκλέψας πόκ' ἔβα νάκος; εἰπὲ Κομᾶτα·
οὐδὲ γὰρ Εὐμάραι τῶι δεσπόται ἦς τι ἐνεύδειν.
— τὸ Κροκύλος μοι ἔδωκε, τὸ ποικίλον, ἀνίκ' ἔθυσε
ταῖς Νύμφαις τὰν αἶγα· τὺ δ' ὦ κακὲ καὶ τόκ' ἐτάκευ
βασκαίνων καὶ νῦν με τὰ λοίσθια γυμνὸν ἔθηκας.
— οὐ μαὐτὸν τὸν Πᾶνα τὸν ἄκτιον, οὔ τέ γε Λάκων
τὰν βαίταν ἀπέδυσ' ὁ Κυλαιθίδος, ἢ κατὰ τήνας
τᾶς πέτρας, ὤνθρωπε, μανεὶς εἰς Κρᾶθιν ἁλοίμαν.
— οὐ μὰν οὐ ταύτας τὰς λιμνάδας ὠγαθὲ Νύμφας,
αἵτε μοι ἵλαοί τε καὶ εὐμενέες τελέθοιεν,
οὔ τευ τὰν σύριγγα λαθὼν ἔκλεψε Κομάτας.
— αἴ τοι πιστεύσαιμι, τὰ Δάφνιδος ἄλγε' ἀροίμαν.
ἀλλ' ὦν αἴ κα λῆις ἔριφον θέμεν, ἔστι μὲν οὐδέν
ἱερόν, ἀλλ' ἄγε τοι διαείσομαι, ἔστε κ' ἀπείπηις.
— ὗς ποτ' Ἀθαναίαν ἔριν ἤρισεν. ἠνίδε κεῖται
ὥριφος· ἀλλ' ἄγε καὶ τὺ τὸν εὔβοτον ἀμνὸν ἔρειδε.
— καὶ πῶς, ὦ κίναδός τυ, τάδ' ἔσσεται ἐξ ἴσω ἄμμιν;

Titulus: sic codd. plerique et argumentum et Σ 7. 21. *βουκολιασταί* (e carm. 6) add. K P alii; *ὁδοιπόροι* (e 7) K B 4 *πρώαν* 9 *ἔβαν* A E 10 *εὐμάρα* sine iota Σ codd. 14 *σέ γε* 15 *Κυλαιθίδος* Bechtel ex Heroda 6. 50: *Καλαιθίδος* 21 *οὖν* *ἐντὶ* 25 *κιναδεῦ* vel *κίναδε* (H S T²) codd.: *κίναδος σὺ* Wordsworth *τάδ'* H S A E: *τάδε γ'* cett. (*τάγ'* P) *ἴσου*

τίς τρίχας ἀντ' ἐρίων ἐποκίξατο; τίς δὲ παρεύσας
αἰγὸς πρατοτόκοιο κακὰν κύνα δήλετ' ἀμέλγειν;
— ὅστις νικασεῖν τὸν πλατίον ὡς τὺ πεποίθεις,
σφὰξ βομβέων τέττιγος ἐναντίον. ἀλλὰ γὰρ οὔτι
ὤριφος ἰσοπαλής τοι, ἴδ' ὁ τράγος οὗτος· ἔρισδε.
— μὴ σπεῦδ'· οὐ γάρ τοι πυρὶ θάλπεαι. ἅδιον αἰσῆι
τῆδ' ὑπὸ τὰν κότινον καὶ τἄλσεα ταῦτα καθίξας.
ψυχρὸν ὕδωρ τηνεὶ καταλείβεται· ὧδε πεφύκει
ποία, χἁ στιβὰς ἅδε, καὶ ἀκρίδες ὧδε λαλεῦντι.
— ἀλλ' οὔτι σπεύδω· μέγα δ' ἄχθομαι, εἰ τύ με τολμῇς
ὄμμασι τοῖς ὀρθοῖσι ποτιβλέπεν, ὅν ποκ' ἐόντα
παῖδ' ἔτ' ἐγὼν ἐδίδασκον. ἴδ' ἁ χάρις ἐς τί ποχ' ἕρπει.
θρέψαι τοι λυκιδεῖς, θρέψαι κύνας, ὥς τυ φάγωντι.
— καὶ πόκ' ἐγὼν παρὰ τεῦς τι μαθὼν καλὸν ἢ καὶ ἀκούσας
μέμναμ'; ὦ φθονερόν τυ καὶ ἀπρεπὲς ἀνδρίον αὔτως.
— ἁνίκ' ἐπύγιζόν τυ, τὺ δ' ἄλγεες· αἱ δὲ χίμαιραι
αἵδε κατεβληχῶντο, καὶ ὁ τράγος αὐτὰς ἐτρύπη.
— μὴ βάθιον τήνω πυγίσματος ὗβε ταφείης.
ἀλλὰ γὰρ ἕρφ', ὧδ' ἕρπε, καὶ ὕστατα βουκολιαξῆι.
— οὐχ ἑρψῶ τηνεί· τουτεὶ δρύες, ὧδε κύπειρος,
ὧδε καλὸν βομβεῦντι ποτὶ σμάνεσσι μέλισσαι,
ἔνθ' ὕδατος ψυχρῶ κρᾶναι δύο, ταὶ δ' ἐπὶ δένδρει
ὄρνιθες λαλαγεῦντι, καὶ ἁ σκιὰ οὐδὲν ὁμοία
τᾶι παρὰ τίν· βάλλει δὲ καὶ ἁ πίτυς ὑψόθε κώνοις.
— ἦ μὰν ἀρνακίδας τε καὶ εἴρια τῆδε πατησεῖς,
αἴ κ' ἔνθῃς, ὕπνω μαλακώτερα· ταὶ δὲ τραγεῖαι
ταὶ παρὰ τὶν ὄσδοντι κακώτερον ἢ τύ περ ὄσδεις.
στασῶ δὲ κρατῆρα μέγαν λευκοῖο γάλακτος
ταῖς Νύμφαις, στασῶ δὲ καὶ ἁδέος ἄλλον ἐλαίω.

27 πρωτοτ. 30 τοι Ahrens : τυ 32 τῆ(ι)δ' H[2] O Tr. : τεῖδ' K A Q[2] : τεῖνδ' P T Q[1] : τάνδ' S 33 τουτεὶ (-τὶ) H P Q A E, utrumque S 36 ὄμμασι τοῖς suspectum 37 ποθ' 38 τοι Meineke : om. P A E Stob. Ecl. ii. 46. 7 Wachsm. : καὶ cett. : κα Σ Ahrens 39 τεῦς Apollon. de pron. 96[a] Iunt. : τευ 49 ὑψόθι K P Q E κώνοις K P Q H S[1] : κώνους cett.

— αἰ δέ κε καὶ τὺ μόλῃς, ἁπαλὰν πτέριν ὧδε πατησεῖς
καὶ γλάχων' ἀνθεῦσαν· ὑπεσσεῖται δὲ χιμαιρᾶν
δέρματα τᾶν παρὰ τὶν μαλακώτερα τετράκις ἀρνῶν.
στασῶ δ' ὀκτὼ μὲν γαυλὼς τῶι Πανὶ γάλακτος,
ὀκτὼ δὲ σκαφίδας μέλιτος πλέα κηρί' ἐχοίσας.
— αὐτόθε μοι ποτέρισδε καὶ αὐτόθε βουκολιάσδευ·
τὰν σαυτῶ πατέων ἔχε τὰς δρύας. ἀλλὰ τίς ἄμμε,
τίς κρινεῖ; αἴθ' ἔνθοι ποχ' ὁ βουκόλος ὧδε Λυκώπας.
— οὐδὲν ἐγὼ τήνω ποτιδεύομαι· ἀλλὰ τὸν ἄνδρα,
αἰ λῇς, τὸν δρυτόμον βωστρήσομες, ὃς τὰς ἐρίκας
τήνας τὰς παρὰ τὶν ξυλοχίζεται· ἔστι δὲ Μόρσων.
— βωστρέωμες. — τὺ κάλει νιν. — ἴθ' ὦ ξένε μικκὸν ἄκουσον
τῇδ' ἐνθών· ἄμμες γὰρ ἐρίσδομες, ὅστις ἀρείων
βουκολιαστάς ἐστι. τὺ δ' ὠγαθὲ μήτ' ἐμὲ Μόρσων
ἐν χάριτι κρίνῃς, μήτ' ὦν τύγα τοῦτον ὀνάσῃς.
— ναὶ ποτὶ τᾶν Νυμφᾶν Μόρσων φίλε μήτε Κομάται
τὸ πλέον ἰθύνῃς, μήτ' ὦν τύγα τῶιδε χαρίξῃ.
ἅδε τοι ἁ ποίμνα τῶ Θουρίω ἐστὶ Σιβύρτα,
[Εὐμάρα δὲ τὰς αἶγας ὁρῇς φίλε τῶ Συβαρίτα.]
— μή τύ τις ἠρώτη ποττῶ Διός, αἴτε Σιβύρτα
αἴτ' ἐμόν ἐστι, κάκιστε, τὸ ποίμνιον; ὡς λάλος ἐσσί.
— βέντισθ' οὗτος, ἐγὼ μὲν ἀλαθέα πάντ' ἀγορεύω
κοὐδὲν καυχέομαι· τύ γα μὰν φιλοκέρτομος ἐσσί.
— εἶα λέγ', εἴ τι λέγεις, καὶ τὸν ξένον ἐς πόλιν αὖθις
ζῶντ' ἄφες· ὦ Παιάν, ἦ στωμύλος ἦσθα Κομᾶτα.
— ταὶ Μοῖσαί με φιλεῦντι πολὺ πλέον ἢ τὸν ἀοιδόν
Δάφνιν· ἐγὼ δ' αὐταῖς χιμάρως δύο πρᾶν ποκ' ἔθυσα.

55 δέ κα καὶ H^2 A E T^1 Q   57 πολλάκις K O H^2 A E   62 ποθ' ὧδ' ὁ K, cf. 6. 1; *Lycotam* appellant Propertius iv. 3, Calpurnius 6. 26; 7. 4   64 ἐρείκας   65 Μύρσων Bio fr. 14, Epithal. Achill. 4   67 τεῖδ' K: τεῖνδ' P Q T   68 ὦ φίλε K O A E Tr.   71 εὐθύνῃς P   73 delevi   77 καυχῶμαι H S recte   γα μὰν H^1: γε μὰν M S P T Q V: δ' ἄγαν K H^2 O A E Tr. (ex 1. 85)

— καὶ γὰρ ἔμ' Ὡπόλλων φιλέει μέγα, καὶ καλὸν αὐτῶι
κριὸν ἐγὼ βόσκω. τὰ δὲ Κάρνεα καὶ δὴ ἐφέρπει.
— πλὰν δύο τὰς λοιπὰς διδυματόκος αἶγας ἀμέλγω,
καί μ' ἁ παῖς ποθορεῦσα 'τάλαν' λέγει 'αὐτὸς ἀμέλγεις';
— φεῦ φεῦ· Λάκων τοι ταλάρως σχεδὸν εἴκατι πληροῖ
τυρῶ καὶ τὸν ἄνηβον ἐν ἄνθεσι παῖδα μολύνει.
— βάλλει καὶ μάλοισι τὸν αἰπόλον ἁ Κλεαρίστα
τὰς αἶγας παρελάντα καὶ ἁδύ τι ποππυλιάσδει.
— κἠμὲ γὰρ ὁ Κρατίδας τὸν ποιμένα λεῖος ὑπαντῶν
ἐκμαίνει· λιπαρὰ δὲ παρ' αὐχένα σείετ' ἔθειρα.
— ἀλλ' οὐ σύμβλητ' ἐστὶ κυνόσβατος οὐδ' ἀνεμώνα
πρὸς ῥόδα, τῶν ἄνδηρα παρ' αἱμασιαῖσι πεφύκει.
— οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἀκύλοις ὀρομαλίδες· αἱ μὲν ἔχοντι
λεπτὸν ἀπὸ πρίνοιο λεπύριον, αἱ δὲ μελιχραί.
— κἠγὼ μὲν δωσῶ τᾶι παρθένωι αὐτίκα φάσσαν
ἐκ τᾶς ἀρκεύθω καθελών· τηνεὶ γὰρ ἐφίσδει.
— ἀλλ' ἐγὼ ἐς χλαῖναν μαλακὸν πόκον, ὁππόκα πέξω
τὰν οἶν τὰν πέλλαν, Κρατίδαι δωρήσομαι αὐτός.
— σίττ' ἀπὸ τᾶς κοτίνω ταὶ μηκάδες· ὧδε νέμεσθε,
ὡς τὸ κάταντες τοῦτο γεώλοφον αἵ τε μυρῖκαι.
— οὐκ ἀπὸ τᾶς δρυὸς οὗτος ὁ Κώναρος ἅ τε Κιναίθα;
τουτεὶ βοσκησεῖσθε ποτ' ἀντολάς, ὡς ὁ Φάλαρος.
— ἔστι δέ μοι γαυλὸς κυπαρίσσινος, ἔστι δὲ κρατήρ,
ἔργον Πραξιτέλευς· τᾶι παιδὶ δὲ ταῦτα φυλάσσω.
— χἀμῖν ἐστι κύων φιλοποίμνιος, ὃς λύκος ἄγχει,
ὃν τῶι παιδὶ δίδωμι τὰ θηρία πάντα διώκειν.
— ἀκρίδες, αἳ τὸν φραγμὸν ὑπερπαδῆτε τὸν ἁμόν,
μή μευ λωβάσησθε τὰς ἀμπέλος· ἐντὶ γὰρ αὖαι.
— τοὶ τέττιγες ὁρῆτε, τὸν αἰπόλον ὡς ἐρεθίζω·

87* 89 παρελᾶντα T V Gellius ix. 9: -λῶντα (-λεῦντα, -λαῦντα) cett. ποππυλιάζει Gellius 94 ὀρομάλ. K P T Q: ὀριμ. M O H S Tr. (ὀρυγμ. A E): ὁμομαλ. coni. Asclepiades 95 μελίχροι Σ v. l. placet, sed distichon non intellegitur 101 ἇ(ι)τε 102 Κιναίθα Σ K P Q H^1: Κυναίθα cett. 109 αὖαι Σ codd. (ἆβαι vel ἇβαι H S^2 T idem est): ἄζαι, αὐταὶ Σ v. l., non intellegitur

οὕτως κὔμμες θην ἐρεθίζετε τὼς καλαμευτάς.
— *μισέω τὰς δασυκέρκος ἀλώπεκας, αἳ τὰ Μίκωνος*
αἰεὶ φοιτῶσαι τὰ ποθέσπερα ῥαγίζοντι.
— *καὶ γὰρ ἐγὼν μισέω τὼς κανθάρος, οἳ τὰ Φιλώνδα*
σῦκα κατατρώγοντες ὑπανέμιοι φορέονται.
— *ἦ οὐ μέμνασ', ὅκ' ἐγώ τυ κατήλασα, καὶ τὺ σεσαρώς*
εὖ ποτεκιγκλίζευ καὶ τᾶς δρυὸς εἴχεο τήνας;
— *τοῦτο μὲν οὐ μέμναμ'· ὅκα μάν τοι τῆδέ τυ δήσας*
Εὐμάρας ἐκάθαρε, καλῶς μάλα τοῦτό γ' ἴσαμι.
— *ἤδη τις, Μόρσων, πικραίνεται· ἢ οὐχὶ παρᾴσθευ;*
σκίλλας ἰὼν γραίας ἀπὸ σάματος αὐτίκα τίλλειν.
— *κἠγὼ μὰν κνίζω, Μόρσων, τινά· καὶ τὺ δὲ λεύσσεις.*
ἐνθὼν τὰν κυκλάμινον ὄρυσσέ νυν ἐς τὸν Ἄλεντα.
— *Ἱμέρα ἀνθ' ὕδατος ῥείτω γάλα, καὶ τὺ δὲ Κρᾶθι*
οἴνωι πορφύροις, τὰ δέ τοι σία καρπὸν ἐνείκαι.
— *ῥείτω χἀ Συβαρῖτις ἐμὶν μέλι, καὶ τὸ πότορθρον*
ἁ παῖς ἀνθ' ὕδατος τᾶι κάλπιδι κηρία βάψαι.
— *ταὶ μὲν ἐμαὶ κύτισόν τε καὶ αἴγιλον αἶγες ἔδοντι,*
καὶ σχῖνον πατέοντι καὶ ἐν κομάροισι κέονται.
— *ταῖσι δ' ἐμαῖς ὀίεσσι πάρεστι μὲν ἁ μελίτεια*
φέρβεσθαι, πολλὸς δὲ καὶ ὡς ῥόδα κισθὸς ἐπανθεῖ.
— *οὐκ ἔραμ' Ἀλκίππας, ὅτι με πρᾶν οὐκ ἐφίλησε*
τῶν ὤτων καθελοῖσ', ὅκα οἱ τὰν φάσσαν ἔδωκα.
— *ἀλλ' ἐγὼ Εὐμήδευς ἔραμαι μέγα· καὶ γὰρ ὄκ' αὐτῶι*
τὰν σύριγγ' ὤρεξα, καλόν τί με κάρτ' ἐφίλησεν.
— *οὐ θεμιτόν, Λάκων, ποτ' ἀηδόνα κίσσας ἐρίσδειν,*
οὐδ' ἔποπας κύκνοισι· τὺ δ' ὦ τάλαν ἐσσὶ φιλεχθής.

111 *χὔμες* K : *χὔμμες* P Q H A 115 *ποτέονται* M P Q T V v. l. 116 *ἦ* om. O P T Q[1] Tr. *γρ. ἦ ῥα μέμνα* Σ[K] *μέμνα* K v. l. M H A[1] E *ὅκ'* Tr. : *ὅτ'* 118 *μάν τοι* scripsi (*μέντοι* reddit Σ): *μάν ποκα* K *γρ.* M[2] P Q T[1] H[1] S[2] Tr. : *μὰν* cett. *τεῖδε* K : *τεῖνδε* P T : *τῆνδε* Q 119 *ἐκάθηρε* 120 *ἢ* K : om. cett. *παρῄσθευ* 121 *τίλλειν* v. l. Σ O H S : *τίλλοις* Σ cett. 122 *μὰν* K : *μὲν* cett. 123 *νυν* A[2] Tr. Mus. : *νιν* cett. 127 *τᾷ καλπίδι* K P T Q Σ : *τὰν καλπίδα* cett. 128 *κύτισον* K M[1] P T Tr. : *κύτιλον* vel *κίτυλον* cett. 129 *κέοντι* K M A E : *κέοντι* et *κέχυνται* V : *κέχυνται* Q T[1] 131 *κισθὸς* Σ O M : *κισσὸς* cett. : *ῥοδόκισσος* Σ v. l.

ΜΟΡΣΩΝ

παύσασθαι κέλομαι τὸν ποιμένα. τὶν δὲ Κομᾶτα
δωρεῖται Μόρσων τὰν ἀμνίδα· καὶ τὺ δὲ θύσας
ταῖς Νύμφαις Μόρσωνι καλὸν κρέας αὐτίκα πέμψον.
— πεμψῶ ναὶ τὸν Πᾶνα. φριμάσσεο πᾶσα τραγίσκων
νῦν ἀγέλα· κἠγὼν γὰρ ἴδ' ὡς μέγα τοῦτο καχαξῶ
καττῶ Λάκωνος τῶ ποιμένος, ὅττι ποκ' ἤδη
ἀνυσάμαν τὰν ἀμνόν· ἐς ὠρανὸν ὔμμιν ἁλεῦμαι.
αἶγες ἐμαὶ θαρσεῖτε κερούτιδες· αὔριον ὔμμε
πάσας ἐγὼ λουσῶ Συβαρίτιδος ἔνδοθι λίμνας.
οὗτος ὁ λευκίτας ὁ κορυπτίλος, εἴ τιν' ὀχευσεῖς
τᾶν αἰγῶν, φλασσῶ τυ πρὶν ἢ ἐμὲ καλλιερῆσαι
ταῖς Νύμφαις τὰν ἀμνόν. ὃ δ' αὖ πάλιν. ἀλλὰ γενοίμαν,
αἰ μή τυ φλάσσαιμι, Μελάνθιος ἀντὶ Κομάτα.

[VI] ΒΟΥΚΟΛΙΑΣΤΑΙ

ΔΑΦΝΙΣ ΚΑΙ ΔΑΜΟΙΤΑΣ

Δαμοίτας καὶ Δάφνις ὁ βουκόλος εἰς ἕνα χῶρον
τὰν ἀγέλαν ποκ', Ἄρατε, συνάγαγον· ἦς δ' ὁ μὲν αὐτῶν
πυρρός, ὃ δ' ἡμιγένειος· ἐπὶ κράναν δέ τιν' ἄμφω
ἑσδόμενοι θέρεος μέσωι ἄματι τοιάδ' ἄειδον.
πρᾶτος δ' ἄρξατο Δάφνις, ἐπεὶ καὶ πρᾶτος ἔρισδεν.
— Βάλλει τοι Πολύφαμε τὸ ποίμνιον ἁ Γαλάτεια
μάλοισιν, δυσέρωτα τὸν αἰπόλον ἄνδρα καλεῦσα·
καὶ τύ νιν οὐ ποθόρησθα τάλαν τάλαν, ἀλλὰ κάθησαι

142 κηγὼ(ν) μὲν Σ v. l. M H S A E 143 ὧδέ ποκ' K in textu, T γρ. 144 τὰν K²: τὸν cett. 145 κερούτιδες Ahrens: κερουχίδες Σ codd.: κερουλίδες, κερουλκίδες Σ v. l. 146 λίμνας M A E: κράνας cett. 148 ἢ M¹ P Q Tr.: ἤγ' cett. 149 τὰν K: τὸν cett.

1 Δ. χὠ Δ. K S² H (?), cf. 13. 5, 5. 62 4 μέσω vel μέσωι Σ

ἀδέα συρίσδων. πάλιν ἅδ' ἴδε τὰν κύνα βάλλει,
ἅ τοι τᾶν οἴων ἕπεται σκοπός· ἃ δὲ βαΰσδει
εἰς ἅλα δερκομένα, τὰ δέ νιν καλὰ κύματα φαίνει
ἅσυχα καχλάζοντος ἐπ' αἰγιαλοῖο θέοισαν.
φράζεο μὴ τᾶς παιδὸς ἐπὶ κνάμαισιν ὀρούσηι
ἐξ ἁλὸς ἐρχομένας, κατὰ δὲ χρόα καλὸν ἀμύξηι.
ἃ δὲ καὶ αὐτόθε τοι διαθρύπτεται· ὡς ἀπ' ἀκάνθας
ταὶ καπυραὶ χαῖται, τὸ καλὸν θέρος ἁνίκα φρύγει,
καὶ φεύγει φιλέοντα καὶ οὐ φιλέοντα διώκει,
καὶ τὸν ἀπὸ γραμμᾶς κινεῖ λίθον· ἦ γὰρ ἔρωτι
πολλάκις, ὦ Πολύφαμε, τὰ μὴ καλὰ καλὰ πέφανται.
  τῶι δ' ἐπὶ Δαμοίτας ἀνεβάλλετο καὶ τάδ' ἄειδεν.
— Εἶδον ναὶ τὸν Πᾶνα, τὸ ποίμνιον ἁνίκ' ἔβαλλε,
κοὔ μ' ἔλαθ', οὐ τὸν ἐμὸν τὸν ἕνα γλυκύν (ὧι ποθορῶιμι
ἐς τέλος, αὐτὰρ ὁ μάντις ὁ Τήλεμος ἔχθρ' ἀγορεύων
ἐχθρὰ φέροι ποτὶ οἶκον, ὅπως τεκέεσσι φυλάσσοι),
ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐγὼ κνίζων πάλιν οὐ ποθόρημι,
ἀλλ' ἄλλαν τινὰ φαμὶ γυναῖκ' ἔχεν· ἃ δ' ἀΐοισα
ζαλοῖ μ', ὦ Παιάν, καὶ τάκεται, ἐκ δὲ θαλάσσας
οἰστρεῖ παπταίνοισα ποτ' ἄντρα τε καὶ ποτὶ ποίμνας.
σίξα δ' ὑλακτεῖν νιν καὶ τᾶι κυνί· καὶ γὰρ ὅκ' ἤρων,
αὐτᾶς ἐκνυζεῖτο ποτ' ἰσχία ῥύγχος ἔχοισα.
ταῦτα δ' ἴσως ἐσορῶσα ποεῦντά με πολλάκι πεμψεῖ
ἄγγελον. αὐτὰρ ἐγὼ κλαιξῶ θύρας, ἔστε κ' ὀμόσσηι
αὐτά μοι στορεσεῖν καλὰ δέμνια τᾶσδ' ἐπὶ νάσω.
καὶ γάρ θην οὐδ' εἶδος ἔχω κακόν, ὥς με λέγοντι.

9 *ἀδὶ τὰν* Σ v. l. 11 *ῥαίνει* Σ v. l. 12 *καχλάζοντος* Σ S Iunt. (in H latet sub rasura): *καχλάζοντα* cett. 15 *αὐτόθι* K M Q T A E 20 *καλὸν ἀείδεν* S.P: utrumque K H T 22 *κοὔτ' ἔ.* K *τὸν* alterum om. K O *ποθορῶμαι* H S Q: *-όρημι* O A²: *-ορῆμαι* cett.: indicativum legit Σ: corr. Heinsius 24 *φέροι ποτὶ* O: *φέρει ποτὶ* K A Tr.: *φέροιτο ποτ'* cett. 25 *ποθόρημι* O A E: *-ορῶμαι* H S (hic in ras.): *-ορῆμαι* cett. 29 *σίξα* Ruhnken: *σιγα(ι)* vario accentu codd. *ὑλακτει* vario accentu Σ v. l., alia corrupta Σᴷ 30 *ἐκνυζῆτο* H S Gregor. Corinth. 79: *-εῖτο* K² P: *-ᾶτο* cett.

ἦ γὰρ πρᾶν ἐς πόντον ἐσέβλεπον, ἦς δὲ γαλάνα,
καὶ καλὰ μὲν τὰ γένεια, καλὰ δέ μοι ἁ μία κώρα,
ὡς παρ' ἐμὶν κέκριται, κατεφαίνετο, τῶν δέ τ' ὀδόντων
λευκοτέραν αὐγὰν Παρίας ὑπέφαινε λίθοιο.
ὡς μὴ βασκανθῶ δέ, τρὶς εἰς ἐμὸν ἔπτυσα κόλπον·
ταῦτα γὰρ ἁ γραία με Κοτυτταρὶς ἐξεδίδαξε.
[ἃ πρᾶν ἀμάντεσσι παρ' Ἱπποκίωνι ποταύλει].
  Τόσσ' εἰπὼν τὸν Δάφνιν ὁ Δαμοίτας ἐφίλησε,
χὠ μὲν τῶι σύριγγ', ὃ δὲ τῶι καλὸν αὐλὸν ἔδωκεν.
αὔλει Δαμοίτας, σύρισδε δὲ Δάφνις ὁ βούτας·
ὠρχεῦντ' ἐν μαλακᾶι ταὶ πόρτιες αὐτίκα ποίαι.
νίκη μὰν οὐδάλλος, ἀνήσσατοι δ' ἐγένοντο.

[VIII] ΒΟΥΚΟΛΙΑΣΤΑΙ β'

ΔΑΦΝΙΣ ΚΑΙ ΜΕΝΑΛΚΑΣ

Δάφνιδι τῶι χαρίεντι συνάντετο βουκολέοντι
μᾶλα νέμων, ὡς φαντί, κατ' ὤρεα μακρὰ Μενάλκας.
ἄμφω τώγ' ἤστην πυρροτρίχω, ἄμφω ἀνήβω,
ἄμφω συρίσδεν δεδαημένω, ἄμφω ἀείδεν.
πρᾶτος δ' ὦν ποτὶ Δάφνιν ἰδὼν ἀγόρευε Μενάλκας
'μυκητᾶν ἐπίουρε βοῶν Δάφνι, λῇς μοι ἀεῖσαι;
φαμί τυ νικασεῖν, ὅσσον θέλω αὐτὸς ἀείδων.'
τὸν δ' ἄρα χὠ Δάφνις τοιῶιδ' ἀπαμείβετο μύθωι·
— ποιμὴν εἰροπόκων ὀίων συρικτὰ Μενάλκα,
οὔποτε νικασεῖς μ', οὐδ' εἴ τι πάθοις, τύγ' ἀείδων.

35 γαλήνα K fortasse recte 37 τοῖς δέ τ' ὀδοῦσιν Σ v. l. 41 = 10. 16 : om. K : post 42 habet M πρὶν M P Q H A ἀμώντ. O Ἱπποκίωνι M[1] O B: -να P Q T : -κόωνι Tr. : -κόωντι M[2] H S A E 46 μὲν K P Q H S

Carmen Theocriti non esse primus intellexit Valckenaer. β' addidi 1 συνήντετο 3 ἀνάβω, cf. 93 8 ἀμ. M 10 εἰ παθέοις K P S[1] H v. l.

— *χρήισδεις ὦν ἐσιδεῖν; χρήισδεις καταθεῖναι ἄεθλον;*
— *χρήισδω τοῦτ᾽ ἐσιδεῖν, χρήισδω καταθεῖναι ἄεθλον.*
— *καὶ τίνα θησεύμεσθα, τίς ἁμῖν ἄρκιος εἴη;*
— *μόσχον ἐγὼ θησῶ· τὺ δὲ θὲς ἰσομάτορα ἀμνόν.*
— *οὐ θησῶ ποκα ἀμνόν, ἐπεὶ χαλεπὸς ὁ πατήρ μευ*
χἀ μάτηρ, τὰ δὲ μᾶλα ποθέσπερα πάντ᾽ ἀριθμεῦντι.
— *ἀλλὰ τί μὰν θησεῖς; τί δὲ τὸ πλέον ἑξεῖ ὁ νικῶν;*
— *σύριγγ᾽ ἃν ἐπόησα καλὰν ἐγὼ ἐννεάφωνον,*
λευκὸν κηρὸν ἔχοισαν ἴσον κάτω ἶσον ἄνωθεν,
ταύταν κα θείην· τὰ δὲ τῶ πατρὸς οὐ καταθησῶ.
— *ἦ μάν τοι κἠγὼ σύριγγ᾽ ἔχω ἐννεάφωνον,*
λευκὸν κηρὸν ἔχοισαν ἴσον κάτω ἶσον ἄνωθεν.
πρώαν νιν συνέπαξ᾽· ἔτι καὶ τὸν δάκτυλον ἀλγῶ
τοῦτον, ἐπεὶ κάλαμός με διασχισθείς νιν ἔτμαξεν.
— *ἀλλὰ τίς ἄμμε κρινεῖ; τίς ἐπάκοος ἔσσεται ἁμέων;*
— *τῆνόν πως ἐνταῦθα τὸν αἰπόλον, ἤν, καλέσωμες,*
ὧι ποτὶ ταῖς ἐρίφοις ὁ κύων ὁ φάλαρος ὑλακτεῖ.
χοἱ μὲν παῖδες ἄυσαν, ὁ δ᾽ αἰπόλος ἦνθ᾽ ἐπακοῦσαι,
χοἱ μὲν παῖδες ἀείδεν, ὁ δ᾽ αἰπόλος ἤθελε κρίνειν.
πρᾶτος δ᾽ ὦν ἄειδε λαχὼν ἰυκτὰ Μενάλκας,
εἶτα δ᾽ ἀμοιβαίαν ὑπελάμβανε Δάφνις ἀοιδάν
βουκολικάν· οὕτω δὲ Μενάλκας ἄρξατο πρᾶτος.
— *ἄγκεα καὶ ποταμοί, θεῖον γένος, αἴ τι Μενάλκας*
πήποχ᾽ ὁ συρικτὰς προσφιλὲς ᾆισε μέλος,
βόσκοιτ᾽ ἐκ ψυχᾶς τὰς ἀμνάδας· ἢν δέ ποκ᾽ ἔνθηι
Δάφνις ἔχων δαμάλας, μηδὲν ἔλασσον ἔχοι.
— *κρᾶναι καὶ βοτάναι, γλυκερὸν φυτόν, αἴπερ ὅμοιον*
μουσίσδει Δάφνις ταῖσιν ἀηδονίσι,
τοῦτο τὸ βουκόλιον πιαίνετε· κἤν τι Μενάλκας

13 *ἀλλὰ τί θ.* O H^2 Q A E Tr. *τίς* scripsi : *ὅστις* P T : *ὅστις χ᾽* K M : *ὅτις* S : *ὅ κεν ἁμῖν ἀρκίον* O H^2 Q^2 A E Tr. (H^1 Q^1 periit) 20 *κατ*(vel *κατα*)*θείην* cett. : distinx. Ahrens 24 *κάλαμός γε* O A (E Tr. ?) *νιν ἔτμ.* Meineke : *διέτμαξε* codd. 28 *ἐπακοῦσαι* K M T Q *γρ.* A (E ?) : *ἐπακούσας* cett. 29 *ἀείδεν* O. Schneider : *ἄειδον* 38 *μουσίσδει* A E : *μουσίσδοι* cett.

τῆδ' ἀγάγηι, χαίρων ἄφθονα πάντα νέμοι. 40
— ἔνθ' ὄις, ἔνθ' αἶγες διδυματόκοι, ἔνθα μέλισσαι 45
σμήνεα πληροῦσιν, καὶ δρύες ὑψίτεραι, 46
ἔνθ' ὁ καλὸς Μίλων βαίνει ποσίν· αἰ δ' ἂν ἀφέρπηι, 47
χὡ ποιμὴν ξηρὸς τηνόθι χαἰ βοτάναι. 44
— παντᾶι ἔαρ, παντᾶι δὲ νομοί, παντᾶι δὲ γάλακτος 41
οὔθατα πιδῶσιν, καὶ τὰ νέα τρέφεται, 42
ἔνθα καλὰ Ναῒς ἐπινίσσεται· αἰ δ' ἂν ἀφέρπηι, 43
χὡ τὰς βῶς βόσκων χαἰ βόες αὐότεραι. 48
— ὦ τράγε, τᾶν λευκᾶν αἰγῶν ἄνερ, ὦ βάθος ὕλας
μυρίον (ὦ σιμαὶ δεῦτ' ἐφ' ὕδωρ ἔριφοι),
ἐν τήνωι γὰρ τῆνος, ἴθ' 'ὦ καλὲ' καὶ λέγε 'Μίλων,
ὁ Πρωτεὺς φώκας καὶ θεὸς ὢν ἔνεμεν.'
— μή μοι γᾶν Πέλοπος, μή μοι Κροίσεια τάλαντα
εἴη ἔχειν, μηδὲ πρόσθε θέειν ἀνέμων·
ἀλλ' ὑπὸ τᾶι πέτραι τᾶιδ' ἄισομαι ἀγκὰς ἔχων τυ,
σύννομε κάλ', ἐσορῶν τὰν Σικελὰν ἐς ἅλα.
— [δένδρεσι μὲν χειμὼν φοβερὸν κακόν, ὕδασι δ' αὐχμός,
ὄρνισιν δ' ὕσπλαγξ, ἀγροτέροις δὲ λίνα,
ἀνδρὶ δὲ παρθενικᾶς ἁπαλᾶς πόθος. ὦ πάτερ ὦ Ζεῦ,
οὐ μόνος ἠράσθην· καὶ τὺ γυναικοφίλας.]

ταῦτα μὲν ὦν δι' ἀμοιβαίων οἱ παῖδες ἄεισαν·
τὰν πυματὰν δ' ὠιδὰν οὕτως ἐξᾶρχε Μενάλκας.
— Φείδευ τᾶν ἐρίφων, φείδευ λύκε τᾶν τοκάδων μευ,
μηδ' ἀδίκει μ', ὅτι μικκὸς ἐὼν πολλαῖσιν ὁμαρτέω.

40 τεῖνδ' P T γρ. Q² ἀγάγῃ H¹ S : ἀγάγοι cett. 41–43 et 45–47 trai. anonymus Ephem. Goth. 1803 41 νομαί M P T¹ 42 πιδῶσιν Ahrens (cf. Hesych. πῖδαξ) : πηδῶσιν : πλήθουσιν Σ v. l. (inde H γρ. Q γρ.) 47 Ναΐς Meineke : παῖς 49 ὦ (ὅπου hyperdorice) Σ : ὦ codd. : ὡς conieci 50 αἱ σιμαὶ conieci 51 καλὲ Σᴷ : κόλε Σ codd. Μίλωι Σ v. l. (inde M² Tr.) : Μίλωνι M¹ A E 52 ὁ Meineke : ὡς codd. 53 Κροίσεια Iortinus : χρύσεια 55 ἥσομαι Σ 56 σύννομε Graefe : σύννομα κάλ' Meineke : μᾶλ' τὰν Σικελικὰν K M Q¹ 57–61 interpolationem ab Artemidoro receptam (Verg. Ecl. iii. 80) coarguit Hermann

ὦ Λάμπουρε κύον, οὕτω βαθὺς ὕπνος ἔχει τυ;
οὐ χρὴ κοιμᾶσθαι βαθέως σὺν παιδὶ νέμοντα.
ταὶ δ' ὄιες, μηδ' ὕμμες ὀκνεῖθ' ἁπαλᾶς κορέσασθαι
ποίας· οὔτι καμεῖσθ', ὅκκα πάλιν ἅδε φύηται.
σίττα νέμεσθε νέμεσθε, τὰ δ' οὔθατα πλήσατε πᾶσαι,
ὡς τὸ μὲν ὥρνες ἔχωντι, τὸ δ' ἐς ταλάρως ἀποθῶμαι.
δεύτερος αὖ Δάφνις λιγυρῶς ἀνεβάλλετ' ἀείδεν·
— Κῆμ' ἐκ τῶ ἄντρω σύνοφρυς κόρα ἐχθὲς ἰδοῖσα
τὰς δαμάλας παρελάντα καλὸν καλὸν ἦμεν ἔφασκεν·
οὐ μὰν οὐδὲ †λόγων ἐκρίθην ἄπο τὸν† πικρὸν αὐτᾶι,
ἀλλὰ κάτω βλέψας τὰν ἁμετέραν ὁδὸν εἷρπον.
ἁδεῖ' ἁ φωνὰ τᾶς πόρτιος, ἁδὺ τὸ πνεῦμα·
[ἁδὺ δὲ χὠ μόσχος γαρύεται, ἁδὺ δὲ χἀ βῶς.]
ἁδὺ δὲ τῶ θέρεος παρ' ὕδωρ ῥέον αἰθριοκοιτεῖν.
τᾶι δρυῒ ταὶ βάλανοι κόσμος, τᾶι μαλίδι μᾶλα,
τᾶι βοῒ δ' ἁ μόσχος, τῶι βουκόλωι αἱ βόες αὐταί.

ὣς οἱ παῖδες ἄεισαν, ὁ δ' αἰπόλος ὧδ' ἀγόρευεν·
— Ἁδύ τι τὸ στόμα τοι καὶ ἐφίμερος ὦ Δάφνι φωνά.
κρέσσον μελπομένω τευ ἀκουέμεν ἢ μέλι λείχειν.
λάσδεο τᾶς σύριγγος· ἐνίκασας γὰρ ἀείδων.
αἰ δέ τι λῇις με καὶ αὐτὸν ἅμ' αἰπολέοντα διδάξαι,
τήναν τὰν μιτύλαν δωσῶ τὰ δίδακτρά τοι αἶγα,
ἅτις ὑπὲρ κεφαλᾶς αἰεὶ τὸν ἀμολγέα πληροῖ.
ὡς μὲν ὁ παῖς ἐχάρη καὶ ἀνάλατο καὶ πλατάγησε
νικάσας, οὕτως ἐπὶ ματέρα νεβρὸς ἅλοιτο.
ὡς δὲ κατεσμύχθη καὶ ἀνετράπετο φρένα λύπαι

68 *καμεῖσθ'* O edd. ant. : *κάμησθ'. κάμηθ', κάμοισθ'* cett. 72 *κῆμ'* H : *κὰμ'* cett. 73 *παρελᾶντα* P T Q Tr. : *-λῶντα* vel *-λεῦντα* cett., cf. 5. 89 74 Σ corruptelam notant coniecturamque adferunt *λόγον . . . ἄτοπον, πικρὸν αὐτᾶι* : inde *λόγον* M S 77 = 9. 7 84 *τὰς σύριγγας* : corr. Scaliger 86 *μιτάλαν* K (in scholio *μυταλαν*) M, vox grammaticis obscura : *μίτυλ(λ)ον* et *μύτιλον* (*ἔσχατον νέον*) Hesych. : *μίταλος* (*ἔσχατος*) Arcadius : *μύτιλος* Herodian. *π. μονήρ. λέξ.* 21. 2. *mutilum* genuina scholia ignorant 89 *νικήσας* *ματέρι* K

ὥτερος, οὕτω καὶ νύμφα δμαθεῖσ᾽ ἀκάχοιτο.
κὴκ τούτω πρᾶτος παρὰ ποιμέσι Δάφνις ἔγεντο,
καὶ νύμφαν ἄκρηβος ἐὼν ἔτι Ναΐδα γᾶμεν.

[IX] ΒΟΥΚΟΛΙΑΣΤΑΙ γ′

ΔΑΦΝΙΣ ΚΑΙ ΜΕΝΑΛΚΑΣ

ΠΡΟΛΟΓΙΖΕΙ ΝΟΜΕΥΣ ΤΙΣ Ο ΚΑΙ ΚΡΙΤΗΣ

Βουκολιάζεο Δάφνι· τὺ δ᾽ ᾠδᾶς ἄρχεο πρᾶτος,
ᾠδᾶς ἄρχεο πρᾶτος, ἐφεψάσθω δὲ Μενάλκας,
μόσχως βουσὶν ὑφέντες, ὑπὸ στείραισι δὲ ταύρως.
χοῖ μὲν ἁμᾶι βόσκοιντο καὶ ἐν φύλλοισι πλανῷντο
μηδὲν ἀτιμαγελεῦντες· ἐμὶν δὲ τὺ βουκολιάζευ
†ἔμποθεν, ἄλλοθεν δὲ ποτικρίνοιτο† Μενάλκας.
— Ἁδὺ μὲν ἁ μόσχος γαρύεται, ἁδὺ δὲ χἀ βῶς,
ἁδὺ δὲ χἀ σῦριγξ χὠ βουκόλος, ἁδὺ δὲ κηγών.
ἔστι δέ μοι παρ᾽ ὕδωρ ψυχρὸν στιβάς, ἐν δὲ νένασται
λευκᾶν ἐκ δαμαλᾶν καλὰ δέρματα, τάς μοι ἁπάσας
λὶψ κόμαρον τρωγοίσας ἀπὸ σκοπιᾶς ἐτίναξε.
τοῦ δὲ θέρευς φρύγοντος ἐγὼ τόσσον μελεδαίνω,
ὅσσον ἐρῶν τὸ πατρὸς μύθων καὶ ματρὸς ἀκούειν.
οὕτως Δάφνις ἄεισεν ἐμίν, οὕτως δὲ Μενάλκας.
— Αἴτνα μᾶτερ ἐμά, κἠγὼ καλὸν ἄντρον ἐνοικέω
κοίλαις ἐν πέτραισιν· ἔχω δέ τοι, ὅσσ᾽ ἐν ὀνείρωι
φαίνονται, πολλὰς μὲν ὄις, πολλὰς δὲ χιμαίρας,

91 γαμηθεῖσ᾽ (γαμεθεῖσ᾽ H S T[1] Tr. Mus.): corr. Ahrens 92 τούτου πρᾶτος π. π. Δάφνις K P T Q : Δάφνις π. π. πρᾶτος cett.

Carmen Theocriti non esse primus intellexit Valckenaer γ′ addidi Titulus: προλογίζει etc. add. H T Q, inde νομεὺς ἢ βουκόλοι P: νομεὺς Tr. 2 πρᾶτος ἐφέψ. H S T A E ; legit Verg. Ecl. iii. 58 : πρᾶτος ἐφάψ. M V Tr. : Δάφνι συνάψ. K P Q 6 ἔμποθεν varie legunt Σ: ἔκ ποθεν Briggs ἄλλοθεν δὲ ποτικρ. plerique : ἄλλωθεν K[2]: ἄλλοσθεν P S H[2]: ἄλλοθι (-θε E[2]) δ᾽ αὖθις (αὖτις E[2]) ὑποκρ. M E[2]: lectio incerta 7 ἁ μόσχος H Tr. Iunt., cf. 8. 80 : ὁ μ. cett. 13 ἐρῶν τὸ K E D : ἐρῶντι cett.

ὧν μοι πρὸς κεφαλᾶι καὶ πρὸς ποσὶ κώεα κεῖται.
ἐν πυρὶ δὲ δρυΐνωι χόρια ζεῖ, ἐν πυρὶ δ' αὖαι
φαγοὶ χειμαίνοντος· ἔχω δέ τοι οὐδ' ὅσον ὤραν
χείματος ἢ νωδὸς καρύων ἀμύλοιο παρόντος.
  τοῖς μὲν ἐπεπλατάγησα καὶ αὐτίκα δῶρον ἔδωκα,
Δάφνιδι μὲν κορύναν, τάν μοι πατρὸς ἔτραφεν ἀγρός,
αὐτοφυῆ (τὰν οὐδ' ἂν ἴσως μωμάσατο τέκτων),
τήνωι δὲ στρόμβω καλὸν ὄστρακον, οὗ κρέας αὐτός
σιτήθην πέτραισιν ἐν Ἰκαρίαισι δοκεύσας,
πέντε ταμὼν πέντ' οὖσιν· ὃ δ' ἐγκαναχήσατο κόχλωι.

βουκολικαὶ Μοῖσαι μάλα χαίρετε, φαίνετε δ' ὠιδάν,
τάν ποκ' ἐγὼ τήνοισι παρὼν ἄεισα νομεῦσι·
μηκέτ' ἐπὶ γλώσσας ἄκρας ὀλοφυγγόνα φύσηι.
'τέττιξ μὲν τέττιγι φίλος, μύρμακι δὲ μύρμαξ,
ἴρηκες δ' ἴρηξιν, ἐμὶν δ' ἁ Μοῖσα καὶ ὠιδά.
τᾶς μοι πᾶς εἴη πλεῖος δόμος. οὔτε γὰρ ὕπνος
οὔτ' ἔαρ ἐξαπίνας γλυκερώτερον, οὔτε μελίσσαις
ἄνθεα· τόσσον ἐμὶν Μοῖσαι φίλαι. οὓς γὰρ ὁρεῦντι
γαθεῦσαι, τοὺς δ' οὔτι ποτῶι δαλήσατο Κίρκα.'

[X] ΕΡΓΑΤΙΝΑΙ Η ΘΕΡΙΣΤΑΙ

ΜΙΛΩΝ ΚΑΙ ΒΑΤΤΟΣ (re vera ΒΟΥΚΑΙΟΣ)

— Ἐργατίνα Βουκαῖε, τί νῦν ὠιζυρὲ πεπόνθεις;
οὔτε τὸν ὄγμον ἄγειν ὀρθὸν δύναι, ὡς τὸ πρὶν ἆγες,

19 ζέει Brunck, sed cf. Hom. Φ 362 23 ἔτραφεν M Tr. : ἔτρεφεν cett. 26 Ὑκκαρίεσι cum glossa Ὕκκαρα πόλις Σικελίας cod. Paris. 2722 saec. xvi 28, 29 ᾠδὰς τάς P Q γρ. 30 ὀλοφυγγόνα K Σ^K Hesych. : ὀλοφυγδόνα cett. φύσηι scripsi : φύσης 32 δ' ἁ cett. : δὲ M A E : δέ τε Q 35 γὰρ Σ v. l., inde M P S² A² : μὲν cett. ὁρεῦντι K¹ P Q T : δρῶντι M H S : alterum utrum Σ : ὁρῆτε Σ v. l. (inde K² E A² Tr.) : ὁρῶσαι Σ v. l. 36 γαθεῦσαι Brunck : γαθεῦσι(ν) Σ codd. τοὺς P : τὼς cett.
Titulus : Bucaei nomen adgnovit Diphilus grammaticus Σ 2 οὔτε τὸν M Tr. : οὔτεον K : οὔθ' ἐὸν cett.

οὔθ' ἅμα λαιοτομεῖς τῶι πλατίον, ἀλλ' ἀπολείπηι
ὥσπερ ὄϊς ποίμνας, ἃς τὸν πόδα κάκτος ἔτυψεν.
ποῖός τις δείλαν τυ καὶ ἐκ μέσω ἅματος ἐσσῆι,
ὃς νῦν ἀρχόμενος τᾶς αὔλακος οὐκ ἀποτρώγεις;
— Μίλων ὀψαμᾶτα, πέτρας ἀπόκομμ' ἀτεράμνω,
οὐδαμά τοι συνέβα ποθέσαι τινὰ τῶν ἀπεόντων;
— οὐδαμά. τίς δὲ πόθος τῶν ἔκτοθεν ἐργάται ἀνδρί;
— οὐδαμά νυν συνέβα τοι ἀγρυπνῆσαι δι' ἔρωτα;
— μηδέ γε συμβαίη· χαλεπὸν χορίω κύνα γεῦσαι.
— ἀλλ' ἐγώ, ὦ Μίλων, ἔραμαι, σχεδὸν ἑνδεκαταῖος.
— ἐκ πίθω ἀντλεῖς δῆλον· ἐγὼ δ' ἔχω οὐδ' ἅλις ὄξος.
— τοιγὰρ τὰ πρὸ θυρᾶν μοι ἀπὸ σπόρω ἄσκαλα πάντα.
— τίς δέ τυ τᾶν παίδων λυμαίνεται; — ἁ Πολυβώτα,
ἃ πρᾶν ἀμάντεσσι παρ' Ἱπποκίωνι ποταύλει.
— εὗρε θεὸς τὸν ἀλιτρόν· ἔχεις, πάλαι ὧν ἐπεθύμεις.
μάντις τοι τὰν νύκτα χροϊξεῖθ' ἁ καλαμαία.
— μωμᾶσθαί μ' ἄρχηι τυ· τυφλὸς δ' οὐκ αὐτὸς ὁ Πλοῦτος,
ἀλλὰ καὶ ὠφρόντιστος Ἔρως. μὴ δὴ μέγα μυθεῦ.
— οὐ μέγα μυθεῦμαι· τὺ μόνον κατάβαλλε τὸ λᾶιον,
καί τι κόρας φιλικὸν μέλος ἀμβάλευ. ἅδιον οὕτως
ἐργαξῆι· καὶ μὰν πρότερόν ποκα μουσικὸς ἦσθα.
— Μῶσαι Πιερίδες, συναείσατε τὰν ῥαδινάν μοι
παῖδ'· ὧν γάρ χ' ἅψησθε, θεαί, καλὰ πάντα ποεῖτε.
Βομβύκα χαρίεσσα, Σύραν καλέοντί τυ πάντες,
ἰσχνὰν ἁλιόκαυστον, ἐγὼ δὲ μόνος μελίχλωρον.
καὶ τὸ ἴον μέλαν ἐστὶ καὶ ἁ γραπτὰ ὑάκινθος,
ἀλλ' ἔμπας ἐν τοῖς στεφάνοις τὰ πρᾶτα λέγονται.
ἁ αἶξ τὰν κύτισον, ὁ λύκος τὰν αἶγα διώκει,
ἁ γέρανος τὤροτρον, ἐγὼ δ' ἐπὶ τὶν μεμάνημαι.

5 δείλαν τυ K M : δ. τε cett. : δειλαῖε P ἐκ K[1] (?) M Tr. : ἐν K[2] cett. 14 τοιγὰρ τὰ Σ P H S Tr. : τοιγάρτοι cett. 16 cf. 6. 41 πρὶν K M P Q T ἀμώντεσσι ἱπποκίωνι K[2] P Q T : -όωνι K[1] Σ[K] : -όωνα Tr. : -όωντι (-τα) cett., cf. Σ ποκ' αὔλει K P Q T 18 χροϊξεῖται et χροίζεται Σ et codd. (χροίξεται M Q S[2]) 20 μὴ δὴ K M Tr. : μηδὲν cett. 30 τὰν κ. K H S : τὸν cett.

αἴθε μοι ἦς ὅσσα Κροῖσόν ποκα φαντὶ πεπᾶσθαι,
χρύσεοι ἀμφότεροί κ' ἀνεκείμεθα τᾶι Ἀφροδίται,
τὼς αὐλὼς μὲν ἔχοισα καὶ ἢ ῥόδον ἢ τύγε μᾶλον,
σχῆμα δ' ἐγὼ καὶ καινὰς ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἀμύκλας.
Βομβύκα χαρίεσσ', οἱ μὲν πόδες ἀστράγαλοί τευ
ἁ φωνὰ δὲ τρύχνος· τὸν μὰν τρόπον οὐκ ἔχω εἰπεῖν.

— ἦ καλὰς ἄμμε ποῶν ἐλελάθει Βοῦκος ἀοιδάς.
ὡς εὖ τὰν ἰδέαν τᾶς ἁρμονίας ἐμέτρησεν.
ὤμοι τῶ πώγωνος, ὃν ἀλιθίως ἀνέφυσα.
θᾶσαι δὴ καὶ ταῦτα τὰ τῶ θείω Λιτυέρσα.

Δάματερ πολύκαρπε πολύσταχυ, τοῦτο τὸ λᾶιον
εὔεργόν τ' εἴη καὶ κάρπιμον ὅττι μάλιστα.
σφίγγετ' ἀμαλλοδέται τὰ δράγματα, μὴ παριών τις
εἴπηι 'σύκινοι ἄνδρες, ἀπώλετο χοὖτος ὁ μισθός.'
ἐς βορέαν ἄνεμον τᾶς κόρθυος ἁ τομὰ ὔμμιν
ἢ ζέφυρον βλεπέτω· πιαίνεται ὁ στάχυς οὕτως.
σῖτον ἀλοιῶντας φεύγειν τὸ μεσαμβρινὸν ὕπνον·
ἐκ καλάμας ἄχυρον τελέθει τημόσδε μάλιστα.
ἄρχεσθαι δ' ἀμῶντας ἐγειρομένω κορυδαλλῶ,
καὶ λήγειν εὕδοντος, ἐλινῦσαι δὲ τὸ καῦμα.
εὐκτὸς ὁ τῶ βατράχω, παῖδες, βίος· οὐ μελεδαίνει
τὸν τὸ πιεῖν ἐγχεῦντα· πάρεστι γὰρ ἄφθονον αὐτῶι.
κάλλιον ὠπιμελητὰ φιλάργυρε τὸν φακὸν ἕψειν·
μὴπιτάμηις τὰν χεῖρα καταπρίων τὸ κύμινον.

ταῦτα χρὴ μοχθεῦντας ἐν ἁλίωι ἄνδρας ἀείδειν,
τὸν δὲ τεὸν Βουκαῖε πρέπει λιμηρὸν ἔρωτα
μυθίσδεν τᾶι ματρὶ κατ' εὐνὰν ὀρθρευοίσαι.

32 *ὅσσα* K²Q²: *ὅσα* K¹ cett., inde variae interpolationes, verum K²PT (non Q) 34 *ἢ μᾶλον τύγε* M: *ἢ μᾶλόν τυ* KPTQ 35 *σχοῖμι* Σ v. l. (inde P) 36 *τευς* Iunt. 38 *ἄμμι* KMS¹AE *ἐλελήθει* (*-θη*) 40 *ἀνέφυσα* KQD: *ἀνέφυσας* cett.: utrumque Σ 45 *εἴπηι* Brunck: *εἴποι* 46 *βορέην* 48 *φεύγει . . . ὕπνος* S¹AE (*ὕπνος* et M) *τὸν μεσ.* KPQ 50 *δ'* om. MHSAE 53 *ἐγχεῦντα* M: *ἐκχ.* cett. 55 *μήτι τάμης* QK: *μή τοι τ.* P

[XI] ΚΥΚΛΩΨ

Οὐδὲν ποττὸν ἔρωτα πεφύκει φάρμακον ἄλλο,
Νικία, οὔτ' ἔγχριστον, ἐμὶν δοκεῖ, οὔτ' ἐπίπαστον
ἢ ταὶ Πιερίδες· κοῦφον δέ τι τοῦτο καὶ ἁδύ
γίνετ' ἐπ' ἀνθρώποις, εὑρεῖν δ' οὐ ῥάιδιόν ἐστι.
γινώσκειν δ' οἶμαί τυ καλῶς ἰατρὸν ἐόντα
καὶ ταῖς ἐννέα δὴ πεφιλημένον ἔξοχα Μοίσαις.
οὕτω γοῦν ῥάϊστα διᾶγ' ὁ Κύκλωψ ὁ παρ' ἁμῖν,
ὡρχαῖος Πολύφαμος, ὅκ' ἤρατο τᾶς Γαλατείας
ἄρτι γενειάσδων περὶ τὸ στόμα τὼς κροτάφως τε.
ἤρατο δ' οὐ μάλοις οὐδὲ ῥόδωι οὐδὲ κικίννοις,
ἀλλ' ὀρθαῖς μανίαις, ἁγεῖτο δὲ πάντα πάρεργα.
πολλάκι ταὶ ὄϊες ποτὶ τωὔλίον αὐταὶ ἀπῆνθον
χλωρᾶς ἐκ βοτάνας· ὁ δὲ τὰν Γαλάτειαν ἀείδων
αὐτὸς ἐπ' ἀϊόνος κατετάκετο φυκιοέσσας
ἐξ ἀοῦς, ἔχθιστον ἔχων ὑποκάρδιον ἕλκος,
Κύπριδος ἐκ μεγάλας τό οἱ ἥπατι πᾶξε βέλεμνον.
ἀλλὰ τὸ φάρμακον εὗρε, καθεζόμενος δ' ἐπὶ πέτρας
ὑψηλᾶς ἐς πόντον ὁρῶν ἄειδε τοιαῦτα.

— *Ὦ λευκὰ Γαλάτεια, τί τὸν φιλέοντ' ἀποβάλληι,*
λευκοτέρα πακτᾶς ποτιδεῖν, ἁπαλωτέρα ἀρνός,
μόσχω γαυροτέρα, φιαρωτέρα ὄμφακος ὠμᾶς;
φοιτῆις δ' αὖθ' οὕτως, ὅκκα γλυκὺς ὕπνος ἔχηι με,
οἴχηι δ' εὐθὺς ἰοῖσ', ὅκκα γλυκὺς ὕπνος ἀνῆι με,
φεύγεις δ' ὥσπερ ὄις πολιὸν λύκον ἀθρήσασα.
ἠράσθην μὲν ἔγωγε τεοῦς, κόρα, ἁνίκα πρᾶτον

4 *ἀνθρώποις* K H S : *-πους* cett. 6 *πεφιλαμένον* 10 *οὐδὲ ῥόδοις* K P Q : *οὐδ' αὖ ῥόδοις* A E : *οὐδ' αὖ ῥόδῳ* M H S : corr. Ziegler 11 *ὀρθαῖς* Σ K v. l. Iunt. : *ὀλοαῖς* cett. 14 *αὐτὸς* Q^1 V Tr. : *αὐτοῦ* cett. Σ *αὐτόθεν* *ἐπ'* : *ἀπ'* Ahrens 16 *ἥ οἱ* H S $P T^2 Q^2$ 20 *ἀρνός* M H S : *δ' ἀρνός* cett. 21 *γρ. σφριγανωτέρα* (*σφιγγανεωτέρα*) K Call. : *φιλαιτέρα* P

ἦνθες ἐμᾶι σὺν ματρὶ θέλοισ' ὑακίνθινα φύλλα
ἐξ ὄρεος δρέψασθαι, ἐγὼ δ' ὁδὸν ἁγεμόνευον.
παύσασθαι δ' ἐσιδών τυ καὶ ὕστερον οὐδ' ἔτι παι νῦν
ἐκ τήνω δύναμαι· τὶν δ' οὐ μέλει οὐ μὰ Δί' οὐδέν.
γινώσκω, χαρίεσσα κόρα, τίνος οὕνεκα φεύγεις·
οὕνεκά μοι λασία μὲν ὀφρὺς ἐπὶ παντὶ μετώπωι
ἐξ ὠτὸς τέταται ποτὶ θώτερον ὦς μία μακρά,
εἷς δ' ὀφθαλμὸς ὕπεστι, πλατεῖα δὲ ῥὶς ἐπὶ χείλει.
ἀλλ' οὗτος τοιοῦτος ἐὼν βοτὰ χίλια βόσκω,
κὴκ τούτων τὸ κράτιστον ἀμελγόμενος γάλα πίνω·
τυρὸς δ' οὐ λείπει μ' οὔτ' ἐν θέρει οὔτ' ἐν ὀπώραι,
οὐ χειμῶνος ἄκρω· ταρσοὶ δ' ὑπεραχθέες αἰεί.
συρίσδεν δ' ὡς οὔτις ἐπίσταμαι ὧδε Κυκλώπων,
τίν, τὸ φίλον γλυκύμαλον, ἁμᾶι κἠμαυτὸν ἀείδων
πολλάκι νυκτὸς ἀωρί. τρέφω δέ τοι ἕνδεκα νεβρώς,
πάσας μαννοφόρως, καὶ σκύμνως τέσσαρας ἄρκτων.
ἀλλ' ἀφίκευσο ποθ' ἁμέ, καὶ ἑξεῖς οὐδὲν ἔλασσον,
τὰν γλαυκὰν δὲ θάλασσαν ἔα ποτὶ χέρσον ὀρεχθεῖν.
ἅδιον ἐν τὤντρωι παρ' ἐμὶν τὰν νύκτα διαξεῖς.
ἐντὶ δάφναι τηνεί, ἐντὶ ῥαδιναὶ κυπάρισσοι,
ἔστι μέλας κισσός, ἔστ' ἄμπελος ἁ γλυκύκαρπος,
ἔστιν ψυχρὸν ὕδωρ, τό μοι ἁ πολυδένδρεος Αἴτνα
λευκᾶς ἐκ χιόνος ποτὸν ἀμβρόσιον προΐητι.
τίς κα τῶνδε θάλασσαν ἔχειν ἢ κύμαθ' ἕλοιτο;
αἰ δέ τοι αὐτὸς ἐγὼν δοκέω λασιώτερος ἦμεν,
ἐντὶ δρυὸς ξύλα μοι καὶ ὑπὸ σποδῶ ἀκάματον πῦρ·
καιόμενος δ' ὑπὸ τεῦς καὶ τὰν ψυχὰν ἀνεχοίμαν
καὶ τὸν ἕν' ὀφθαλμόν, τῶ μοι γλυκερώτερον οὐδέν.
ὤμοι, ὅτ' οὐκ ἔτεκέν μ' ἁ μάτηρ βράγχι' ἔχοντα,

28 vix integer; πᾶ K Tr.: τα P Q T[1] (?): πω cett. 30 ὤνεκα K 33 ὕπεστι Winsem: ἔπεστι 41 μαννοφόρως Σ v. l. (inde K T[2]) legit Calpurnius 6. 37, cf. Pollux v. 99: ἀμνοφόρως cett. 42 ἀφίκευσο (ἀμφ. K P) Σ[K] P Iunt.: ἀφίκευ τυ cett. 43 ἐρεχθεῖν Σ v. l. (inde P Q[1]) 49 κὰν (ἂν P) 52 τεῦς K Iunt.: τεῦ 54 ὅτι plene K P rectius

ὡς κατέδυν ποτὶ τὶν καὶ τὰν χέρα τεῦς ἐφίλησα,
αἰ μὴ τὸ στόμα λῇς, ἔφερον δέ τοι ἢ κρίνα λευκά
ἢ μάκων' ἁπαλὰν ἐρυθρὰ πλαταγώνι' ἔχοισαν.
ἀλλὰ τὰ μὲν θέρεος, τὰ δὲ γίνεται ἐν χειμῶνι,
ὥστ' οὔ κά τοι ταῦτα φέρειν ἅμα πάντ' ἐδυνάθην.
νῦν μάν, ὦ κόριον, νῦν αὐτό γα νεῖν †γε μαθεῦμαι,†
αἴ κά τις σὺν ναΐ πλέων ξένος ὧδ' ἀφίκηται,
ὡς εἰδῶ, τί ποχ' ἁδὺ κατοικεῖν τὸν βυθὸν ὔμμιν.
ἐξένθοις Γαλάτεια καὶ ἐξενθοῖσα λάθοιο,
ὥσπερ ἐγὼ νῦν ὧδε καθήμενος, οἴκαδ' ἀπενθεῖν,
ποιμαίνειν δ' ἐθέλοις σὺν ἐμὶν ἅμα καὶ γάλ' ἀμέλγειν
καὶ τυρὸν πᾶξαι τάμισον δριμεῖαν ἐνεῖσα.
ἁ μάτηρ ἀδικεῖ με μόνα, καὶ μέμφομαι αὐτᾷ·
οὐδὲν πήποχ' ὅλως ποτὶ τὶν φίλον εἶπεν ὑπέρ μευ,
καὶ ταῦτ' ἆμαρ ἐπ' ἆμαρ ὁρεῦσά με λεπτύνοντα.
φασῶ τὰν κεφαλὰν καὶ τὼς πόδας ἀμφοτέρως μευ
σφύζειν, ὡς ἀνιαθῇ, ἐπεὶ κἠγὼν ἀνιῶμαι.
ὦ Κύκλωψ Κύκλωψ, πᾷ τὰς φρένας ἐκπεπότασαι;
αἴκ ἐνθὼν ταλάρως τε πλέκοις καὶ θαλλὸν ἀμάσας
ταῖς ἄρνεσσι φέροις, τάχα κα πολὺ μᾶλλον ἔχοις νῶν.
τὰν παρεοῖσαν ἄμελγε· τί τὸν φεύγοντα διώκεις;
εὑρησεῖς Γαλάτειαν ἴσως καὶ καλλίον' ἄλλαν.
πολλαὶ συμπαίσδεν με κόραι τὰν νύκτα κέλονται,
κιχλίζοντι δὲ πᾶσαι, ἐπεί κ' αὐταῖς ὑπακούσω.
δῆλον ὅτ' ἐν τᾷ γᾷ κἠγών τις φαίνομαι ἦμεν.

οὕτω τοι Πολύφαμος ἐποίμαινεν τὸν ἔρωτα
μουσίσδων, ῥᾷον δὲ διᾶγ' ἢ εἰ χρυσὸν ἔδωκεν.

55 τεῦς K Iunt. : τεῦ cett. 59 οὐκ ἄν 60* γα K P B Tr. : γε cett. μεμαθεῦμαι M Q γρ. : μαθεῦμαι H 62 εἰδῶ K M P Q T : κεν ἴδω cett. ποθ' 69 δρῶσα H S λεπτύνοντα Meineke : λεπτὸν ἐόντα vulg. 70 φλασῶ K M E Q γρ. T γρ. (contra Σ) 74 τοῖς M S Tr. κεν H S : καὶ cett. 81 εἰ Σ K : om. cett.

[XII] ΑΙΤΗΣ

Ἤλυθες ὦ φίλε κοῦρε τρίτηι σὺν νυκτὶ καὶ ἠοῖ·
ἤλυθες, οἱ δὲ ποθεῦντες ἐν ἤματι γηράσκουσιν.
ὅσσον ἔαρ χειμῶνος, ὅσον μῆλον βραβίλοιο
ἥδιον, ὅσσον ὄις σφετέρης λασιωτέρη ἀρνός,
ὅσσον παρθενικὴ προφέρει τριγάμοιο γυναικός,
ὅσσον ἐλαφροτέρη μόσχου νεβρός, ὅσσον ἀηδὼν
συμπάντων λιγύφωνος ἀοιδοτάτη πετεηνῶν·
τόσσον ἔμ' εὔφρηνας σὺ φανείς, σκιερὴν δ' ὑπὸ φηγόν
ἠελίου φρύγοντος ὁδοιπόρος ἔδραμον ὥς τις.
εἴθ' ὁμαλοὶ πνεύσειαν ἐπ' ἀμφοτέροισιν Ἔρωτες
νῶϊν, ἐπεσσομένοις δὲ γενοίμεθα πᾶσιν ἀοιδή.
'δίω δή τινε τῶδε μετὰ προτέροισι γενέσθην
φῶθ', ὁ μὲν εἴσπνηλος, φαίη χ' ὡμυκλαϊάζων,
τὸν δ' ἕτερον πάλιν, ὡς καὶ ὁ Θεσσαλός, εἴποι ἀίτην.
ἀλλήλους δ' ἐφίλησαν ἴσωι ζυγῶι. ἦρα τότ' ἦσαν
χρύσειοι πάλιν ἄνδρες, ὅτ' ἀντεφίλησ' ὁ φιληθείς.'
εἰ γὰρ τοῦτο, πάτερ Κρονίδη, πέλοι, εἰ γάρ, ἀγήρωι
ἀθάνατοι, γενεῆις δὲ διηκοσίηισιν ἔπειτα
ἀγγείλειεν ἐμοί τις ἀνέξοδον εἰς Ἀχέροντα·
'ἡ σὴ νῦν φιλότης καὶ τοῦ χαρίεντος ἀίτεω
πᾶσι διὰ στόματος, μετὰ δ' ἠιθέοισι μάλιστα.'
ἀλλ' ἤτοι τούτων μὲν †ὑπέρτεροι Οὐρανίωνες
ἔσσονθ'† ὡς ἐθέλουσιν· ἐγὼ δέ σε τὸν καλὸν αἰνέων
ψεύδεα ῥινὸς ὕπερθεν ἀραιῆς οὐκ ἀναφύσω.
ἢν γὰρ καί τι δάκηις, τὸ μὲν ἀβλαβὲς εὐθὺς ἔθηκας,

Γέγραπται Ἰάδι διαλέκτωι Σ in argumento, quod ad titulum repetunt K S: hinc Iadem in libris saepe obscuratam Heinsius maxime restituit; dorismos nullos curo 12 δίω Ahrens: δοίω Σ codd. μετ' ἀμφοτέροισι codd.: e scholio (τοῖς προγενεστέροις) restit. Taylor 14 καὶ scripsi: κεν 18 γενεῆς P Q: γενεαῖς cett. 22, 23 nondum expediti; 23 θήσονθ' Piccolos; post 22 plene interpungit Graefe, tum ἔσσεται Meineke 23 ἐθέλουσιν S: ἐθέλοντι cett.

διπλάσιον δ' ὤνησας, ἔχων δ' ἐπίμετρον ἀπῆλθον.
Νισαῖοι Μεγαρῆες ἀριστεύοντες ἐρετμοῖς,
ὄλβιοι οἰκείοιτε, τὸν Ἀττικὸν ὡς περίαλλα
ξεῖνον ἐτιμήσασθε, Διοκλέα τὸν φιλόπαιδα.
αἰεί οἱ περὶ τύμβον ἀολλέες εἴαρι πρώτωι
κοῦροι ἐριδμαίνουσι φιλήματος ἄκρα φέρεσθαι.
ὃς δέ κε προσμάξηι γλυκερώτερα χείλεσι χείλη,
βριθόμενος στεφάνοισιν ἑὴν ἐς μητέρ' ἀπῆλθεν.
ὄλβιος ὅστις παισὶ φιλήματα κεῖνα διαιτᾶι.
ἦ που τὸν χαροπὸν Γανυμήδεα πόλλ' ἐπιβῶται
Λυδίηι ἶσον ἔχειν πέτρηι στόμα, χρυσὸν ὁποίηι
πεύθονται, μὴ φαῦλος, ἐτήτυμον ἀργυραμοιβοί.

[XIII] ΥΛΑΣ

Οὐχ ἁμῖν τὸν Ἔρωτα μόνοις ἔτεχ', ὡς ἐδοκεῦμες,
Νικία, ᾧτινι τοῦτο θεῶν ποκα τέκνον ἔγεντο·
οὐχ ἁμῖν τὰ καλὰ πράτοις καλὰ φαίνεται ἦμεν,
οἳ θνατοὶ πελόμεσθα, τὸ δ' αὔριον οὐκ ἐσορῶμες·
ἀλλὰ καὶ Ἀμφιτρύωνος ὁ χαλκεοκάρδιος υἱός,
ὃς τὸν λῖν ὑπέμεινε τὸν ἄγριον, ἤρατο παιδός,
τοῦ χαρίεντος Ὕλα, τοῦ τὰν πλοκαμῖδα φορεῦντος,
καί νιν πάντ' ἐδίδαξε πατὴρ ὡσεὶ φίλον υἱέα,
ὅσσα μαθὼν ἀγαθὸς καὶ ἀοίδιμος αὐτὸς ἔγεντο·
χωρὶς δ' οὐδέποκ' ἦς, οὐδ' εἰ μέσον Ἆμαρ ὄροιτο,
οὐδ' ὄκχ' ἁ λεύκιππος ἀνατρέχηι ἐς Διὸς Ἀώς,
οὐδ' ὁπόκ' ὀρτάλιχοι μινυροὶ ποτὶ κοῖτον ὁρῶιεν,

28 περίαλλα M, schol. Aristoph. Ach. 774 incertae memoriae: περὶ ἄλλων cett. 33 πρὸς H S P T Q Tr. 35 ἐπιβωτᾶ (-βωστρεῖ vel -ᾶ ex 5. 66 H S A E): recte legit Ahrens 37 φαῦλος K: φαῦλον cett.

*Principia versuum 19–34 servavit papyrus Oxyrynch. 694 saec. ii. p. Chr. Dialectus ex epica et doride mixta certo non potest restitui. 5 ὠμφιτρ. K M, cf. 6. 1; 15. 83 8 υἱέα K: υἷα 11 ὄκχ' edd. ant.: ὄκα codd. ἀνατρέχηι scripsi: ἀνατρέχει, cf. 7. 54

σεισαμένας πτερὰ ματρὸς ἐπ᾽ αἰθαλόεντι πετεύρωι,
ὡς αὐτῶι κατὰ θυμὸν ὁ παῖς πεπονημένος εἴη,
αὐτῶι δ᾽ εὖ ἕλκων ἐς ἀλαθινὸν ἄνδρ᾽ ἀποβαίη.
ἀλλ᾽ ὅτε τὸ χρύσειον ἔπλει μετὰ κῶας Ἰάσων
Αἰσονίδας, οἱ δ᾽ αὐτῶι ἀριστῆες συνέποντο
πασᾶν ἐκ πολίων προλελεγμένοι ὧν ὄφελός τι,
ἵκετο χὡ ταλαεργὸς ἀνὴρ ἐς ἀφνειὸν Ἰωλκόν,
Ἀλκμήνας υἱὸς Μιδεάτιδος ἡρωίνας,
σὺν δ᾽ αὐτῶι κατέβαινεν Ὕλας εὔεδρον ἐς Ἀργώ,
ἅτις κυανεᾶν οὐχ ἅψατο συνδρομάδων ναῦς,
ἀλλὰ διεξάιξεν (ἀφ᾽ οὗ τότε χοιράδες ἔσταν)
αἰετὸς ὣς μέγα λαῖτμα, βαθὺν δ᾽ εἰσέδραμε Φᾶσιν.
  ἆμος δ᾽ ἀντέλλοντι Πελειάδες, ἐσχατιαὶ δέ
ἄρνα νέον βόσκοντι, τετραμμένου εἴαρος ἤδη,
τᾶμος ναυτιλίας μιμνάισκετο θεῖος ἄωτος
ἡρώων, κοίλαν δὲ καθιδρυθέντες ἐς Ἀργώ
Ἑλλάσποντον ἵκοντο νότωι τρίτον ἆμαρ ἀέντι,
εἴσω δ᾽ ὅρμον ἔθεντο Προποντίδος, ἔνθα Κιανῶν
αὔλακας εὐρύνοντι βόες τρίβοντες ἄροτρον.
ἐκβάντες δ᾽ ἐπὶ θῖνα κατὰ ζυγὰ δαῖτα πένοντο
δειελινάν, πολλοὶ δὲ μίαν στορέσαντο χαμεύναν.
λειμὼν γάρ σφιν ἔκειτο, μέγα στιβάδεσσιν ὄνειαρ,
ἔνθεν βούτομον ὀξὺ βαθύν τ᾽ ἐτάμοντο κύπειρον.
κὤιχεθ᾽ Ὕλας ὁ ξανθὸς ὕδωρ ἐπιδόρπιον οἴσων
αὐτῶι θ᾽ Ἡρακλῆϊ καὶ ἀστεμφεῖ Τελαμῶνι,
οἳ μίαν ἄμφω ἑταῖροι ἀεὶ δαίνυντο τράπεζαν,
χάλκεον ἄγγος ἔχων. τάχα δὲ κράναν ἐνόησεν
ἡμένωι ἐν χώρωι· περὶ δὲ θρύα πολλὰ πεφύκει,

15 αὐτῷ (αὐτόθεν), αὐτῶι, αὔτῶι Σ, versus non intellegitur 16 Ἰήσων, cf. 67 19 κω Pap. rectius opinor, cf. Apollon. de synt. 335 ἀφνειὸν Ἰωλκόν K : ἀφνειὰν Ἰαολκόν cett. 20 ἡρωίνης 22 ἥψατο 23 βαθ. δ᾽ ε. Φ. et 24 ἀφ᾽ οὗ τ. χ. ἔ. codd., etiam Pap.: traiecit Iacobs 30 ορμονικοντο Pap. 31 ἄροτρα K Iunt. 33 δειελινήν K M²: δειελινοί cett., etiam Pap. 34 σφιν πα[ρέκειτο Pap. 35 τ᾽ K M Q : δ᾽ cett. 40 χώρῳ K A E : χόρτῳ cett. θρύα H M¹ : θρία cett. Σ (non in K)

κυάνεόν τε χελιδόνιον χλωρόν τ' ἀδίαντον
καὶ θάλλοντα σέλινα καὶ εἰλιτενὴς ἄγρωστις.
ὕδατι δ' ἐν μέσσωι Νύμφαι χορὸν ἀρτίζοντο,
Νύμφαι ἀκοίμητοι, δειναὶ θεαὶ ἀγροιώταις,
Εὐνίκα καὶ Μαλὶς ἔαρ θ' ὁρόωσα Νύχεια.
ἤτοι ὁ κοῦρος ἐπεῖχε ποτῶι πολυχανδέα κρωσσόν
βάψαι ἐπειγόμενος· ταὶ δ' ἐν χερὶ πᾶσαι ἔφυσαν.
πασάων γὰρ ἔρως ἁπαλὰς φρένας ἐξεφόβησεν
'Αργείωι ἐπὶ παιδί. κατήριπε δ' ἐς μέλαν ὕδωρ
ἀθρόος, ὡς ὅτε πυρσὸς ἀπ' οὐρανοῦ ἤριπεν ἀστήρ
ἀθρόος ἐν πόντωι, ναύταις δέ τις εἶπεν ἑταίροις
'κουφότερ' ὦ παῖδες ποιεῖσθ' ὅπλα· πλευστικὸς οὖρος.'
Νύμφαι μὲν σφετέροις ἐπὶ γούνασι κοῦρον ἔχοισαι
δακρυόεντ' ἀγανοῖσι παρεψύχοντ' ἐπέεσσιν.
'Αμφιτρυωνιάδας δὲ ταρασσόμενος περὶ παιδί
ὤιχετο, Μαιωτιστὶ λαβὼν εὐκαμπέα τόξα
καὶ ῥόπαλον, τό οἱ αἰὲν ἐχάνδανε δεξιτερὰ χείρ.
τρὶς μὲν Ὕλαν ἄυσεν, ὅσον βαθὺς ἤρυγε λαιμός·
τρὶς δ' ἄρ' ὁ παῖς ὑπάκουσεν, ἀραιὰ δ' ἵκετο φωνά
ἐξ ὕδατος, παρεὼν δὲ μάλα σχεδὸν εἴδετο πόρρω.
[ὡς δ' ὁπότ' ἠυγένειος ἀπόπροθι λῖς ἐσακούσας]
νεβροῦ φθεγξαμένας τις ἐν οὔρεσιν ὠμοφάγος λῖς
ἐξ εὐνᾶς ἔσπευσεν ἑτοιμοτάταν ἐπὶ δαῖτα·
Ἡρακλέης τοιοῦτος ἐν ἀτρίπτοισιν ἀκάνθαις
παῖδα ποθῶν δεδόνητο, πολὺν δ' ἐπελάμβανε χῶρον.
σχέτλιοι οἱ φιλέοντες, ἀλώμενος ὅσσ' ἐμόγησεν
οὔρεα καὶ δρυμούς, τὰ δ' Ἰάσονος ὕστερα πάντ' ἧς.
†ναῦς μὲν ἄρμεν' ἔχοισα μεταρσία τῶν παρεόντων,†
†ἱστία δ' ἡμίθεοι μεσονύκτιον ἐξεκάθαιρον†

41 χλωρόν K M A : χλοερόν cett. 45 Εὐνίκα H^1 T : Εὐνείκα cett., cf. Bucolisc. 1 48 ἐξεφόβησεν K M^1 (-φοβόβ. K) : ἀμφεκάλυψεν (vel ἀπεκάλ.) cett. (ex Homero Ξ 294) 51 ἑταίροις K Iunt. : ἑταῖρος cett. 52 πνευστικὸς K Call. 58 βαρὺς K 61 versum ignorant K Σ R 63 -τάτην 67 δρυμώς 68, 69 corrupti 68 μὰν M S^2 T^2 69 ἡμίθεοι K : ἠίθεοι cett.

Ἡρακλῆα μένοντες. ὁ δ' ἇι πόδες ἆγον ἐχώρει
μαινόμενος· χαλεπὸς γὰρ ἔσω θεὸς ἧπαρ ἄμυσσεν.
οὕτω μὲν κάλλιστος Ὕλας μακάρων ἀριθμεῖται·
Ἡρακλῆ δ' ἥρωες ἐκερτόμεον λιποναύταν,
οὕνεκεν ἠρώησε τριακοντάζυγον Ἀργώ·
πεζᾶι δ' ἐς Κόλχους τε καὶ ἄξενον ἵκετο Φᾶσιν.

[XIV] ΚΥΝΙΣΚΑΣ ΕΡΩΣ

ΑΙΣΧΙΝΑΣ ΚΑΙ ΘΥΩΝΙΧΟΣ

— Χαίρειν πολλὰ τὸν ἄνδρα Θυώνιχον. — ἄλλα τοιαῦτα
Αἰσχίναι. — ὡς χρόνιος. — χρόνιος· τί δέ τοι τὸ μέλημα;
— πράσσομες οὐχ ὡς λῷστα, Θυώνιχε. — ταῦτ' ἄρα λεπτός,
χὡ μύσταξ πολὺς οὗτος, ἀνσταλέοι δὲ κίκιννοι.
τοιοῦτος καὶ πρᾶν τις ἀφίκετο Πυθαγορικτάς,
ὠχρὸς κἀνυπόδητος· Ἀθηναῖος δ' ἔφατ' ἦμεν.
— ἤρατο μὰν καὶ τῆνος; — ἐμὶν δοκεῖ, ὀπτῶ ἀλεύρω.
— παίσδεις ὠγάθ' ἔχων· ἐμὲ δ' ἁ χαρίεσσα Κυνίσκα
ὑβρίσδει· λασῶ δὲ μανείς ποκα, θρὶξ ἀνὰ μέσσον.
— τοιοῦτος μὲν ἀεὶ τὺ φίλ' Αἰσχίνα, ἁσυχᾶι ὀξύς,
πάντ' ἐθέλων κατὰ καιρόν· ὅμως δ' εἶπον, τί τὸ καινόν;
— Ὡργεῖος κἠγὼν καὶ ὁ Θεσσαλὸς ἱπποδιώκτας
Ἆγις καὶ Κλεύνικος ἐπίνομες ὁ Στρατιώτας
ἐν χώρωι παρ' ἐμίν. δύο μὲν κατέκοψα νεοσσώς

71 χαλεπὰ M P *73 ἡρακλέη K: ἡρακλέην cett.
4 ἀνσταλέοι (Homer. τ 327) Σ Warton: ἀν αὐσταλέοι K[1] ut vid.: ἂν . . αυ . . λέοι P post rasuram: ἂν αὐαλέοι K[2] P[2] cett. 5 καὶ πρᾶν scripsi: πρώαν 7 paragraphos add. Doederlein 10 ἁσύχα Σ K P V[1] Tr.[2]: ἅσυχος cett. 11 καῖνον e glossa τὸ λυποῦν σε T et v. l. in K P H V 13 Ἆγις scripsi: Ἆπις Σ codd. 14 χώρᾳ V L Tr.

θηλάζοντά τε χοῖρον, ἀνῶιξα δὲ Βίβλινον αὐτοῖς
εὐώδη τετόρων ἐτέων, σχεδὸν ὡς ἀπὸ λανῶ·
βολβός τις, κοχλίας ἐξαιρέθη· ἦς πότος ἁδύς.
ἤδη δὲ προϊόντος ἔδοξ' ἐπιχεῖσθαι ἄκρατον
ὧτινος ἤθελ' ἕκαστος· ἔδει μόνον ὧτινος εἰπεῖν.
ἁμὲς μὲν φωνεῦντες ἐπίνομες, ὡς ἐδέδοκτο·
ἁ δ' οὐδέν, παρεόντος ἐμεῦ. τίν' ἔχειν με δοκεῖς νῶν;
'οὐ φθεγξῆι; λύκον εἶδες;' ἔπαιξέ τις. 'ὡς σοφός' εἶπεν
κἠφᾶπτ'· εὐμαρέως κεν ἀπ' αὐτᾶς καὶ λύχνον ἅψας.
ἔστι Λύκος, Λύκος ἐστί, Λάβα τῶ γείτονος υἱός,
εὐμάκης ἁπαλός, πολλοῖς δοκέων καλὸς ἦμεν.
τούτω τὸν κλύμενον κατετάκετο τῆνον ἔρωτα.
χἀμῖν τοῦτο δι' ὠτὸς ἔγεντό ποχ' ἁσυχᾶι οὕτως.
οὐ μὰν ἐξήταξα, μάταν εἰς ἄνδρα γενειῶν.
ἤδη δ' ὦν πόσιος τοὶ τέσσαρες ἐν βάθει ἦμες,
χὠ Λαρισαῖος τὸν ἐμὸν λύκον ᾆιδεν ἀπ' ἀρχᾶς,
Θεσσαλικόν τι μέλισμα, κακαὶ φρένες· ἁ δὲ Κυνίσκα
ἔκλαεν ἐξαπίνας θαλερώτερον ἢ παρὰ ματρί
παρθένος ἑξαέτης κόλπω ἐπιθυμήσασα.
τᾶμος ἐγών, τὸν ἴσαις τὺ Θυώνιχε, πὺξ ἐπὶ κόρρας
ἤλασα, κἄλλαν αὖθις. ἀνειρύσσασα δὲ πέπλως
ἔξω ἀπώιχετο θᾶσσον. 'ἐμὸν κακόν, οὔ τοι ἀρέσκω;
ἄλλος τοι γλυκίων ὑποκόλπιος; ἄλλον ἰοῖσα
θάλπε φίλον. τήνωι τεὰ δάκρυα; †μᾶλα ῥέοντι.†'
μάστακα δοῖσα τέκνοισιν ὑπωροφίοισι χελιδών
ἄψορρον ταχινὰ πέτεται βίον ἄλλον ἀγείρειν·
ὠκυτέρα μαλακᾶς ἀπὸ δίφρακος ἔδραμε τήνα
ἰθὺ δι' ἀμφιθύρω καὶ δικλίδος, ᾇι πόδες ᾆγον.

15 βίβλινον Σ K T^1 V^1: βύβλ. cett. 17 κοχλίας V Tr. Iunt. K^1 (?): κολχίας cett. ἐξηρέθη 23 κἠφᾶπτ' Σ (ἐφλέγετο): κἤφατ' codd. (κἤφατ' ἔτ' K) 29 οὖν 35 ἀνειρύσασα 38 τεὰ Ahrens: τὰ K D: τὰ σὰ cett. ἀλλὰ ῥεόντω conieci 39 δοῖσα Σ: δ' οἷα codd. 42 ἀμφιθύρου

αἶνός θην λέγεταί τις ‘ἔβα καὶ ταῦρος ἀν’ ὕλαν.’
εἴκατι· ταὶ δ’ ὀκτώ, ταὶ δ’ ἐννέα, ταὶ δὲ δέκ’ ἄλλαι,
σάμερον ἑνδεκάτα· ποτίθες δύο, καὶ δύο μῆνες,
ἐξ ὧ ἀπ’ ἀλλάλων· οὐδ’ εἰ Θραικιστὶ κέκαρμαι,
οἶδε· Λύκος νῦν πάντα, Λύκωι καὶ νυκτὸς ἀνῷκται·
ἄμμες δ’ οὔτε λόγω τινὸς ἄξιοι οὔτ’ ἀριθμητοί,
‘δύστηνοι Μεγαρῆες ἀτιμοτάτηι ἐνὶ μοίρηι.’
κεἰ μὲν ἀποστέρξαιμι, τὰ πάντα κεν εἰς δέον ἕρποι.
νῦν δέ—πόθεν; μῦς, φαντί, Θυώνιχε, γεύμεθα πίσσας.
χὤτι τὸ φάρμακόν ἐστιν ἀμηχανέοντος ἔρωτος,
οὐκ οἶδα. πλὰν Σῖμος ὁ τᾶς ἐπιχάλκω ἐρασθείς
ἐκπλεύσας ὑγιὴς ἐπανῆνθ’, ἐμὸς ἁλικιώτας.
πλευσοῦμαι κἠγὼν διαπόντιος· οὔτε κάκιστος
οὔτε πρᾶτος ἴσως, ὁμαλὸς δέ τις ὁ στρατιώτας.
— *ὤφελε μὲν χωρεῖν κατὰ νῶν τεὸν ὧν ἐπεθύμεις*
Αἰσχίνα. εἰ δ’ οὕτως ἄρα τοι δοκεῖ ὥστ’ ἀποδαμεῖν,
μισθοδότας Πτολεμαῖος ἐλευθέρωι οἷος ἄριστος·
— *τἆλλα δ’ ἀνὴρ ποῖός τις; [ἐλευθέρωι οἷος ἄριστος]*
— *εὐγνώμων, φιλόμουσος, ἐρωτικός, εἰς ἄκρον ἁδύς,*
εἰδὼς τὸν φιλέοντα, τὸν οὐ φιλέοντ’ ἔτι μᾶλλον,
πολλοῖς πολλὰ διδούς, αἰτεύμενος οὐκ ἀνανεύων,
οἷα χρὴ βασιλῆ’· αἰτεῖν δὲ δεῖ οὐκ ἐπὶ παντί,
Αἰσχίνα. ὥστ’ εἴ τοι κατὰ δεξιὸν ὦμον ἀρέσκει
λῶπος ἄκρον περονᾶσθαι, ἐπ’ ἀμφοτέροις δὲ βεβακώς
τολμασεῖς ἐπιόντα μένειν θρασὺν ἀσπιδιώταν,
ἆι τάχος εἰς Αἴγυπτον. ἀπὸ κροτάφων πελόμεσθα
πάντες γηραλέοι, καὶ ἐπισχερὼ ἐς γένυν ἕρπει
λευκαίνων ὁ χρόνος· ποιεῖν τι δεῖ, ἆς γόνυ χλωρόν.

43 *ἔβα καὶ ταῦρος* V Tr. : *ἔβακε(ν) ταῦρος* et *ἔβα Κένταυρος* Σ et cett. 45 *ποτίθες* H S : *ποτίθει* 46 *οὐδ’ εἰ* K P D V Tr. : *οὐδὲ* cett. 47 *οἶδε· Λύκος* Σ D K Iunt. : *ἁ (ἡ) δὲ Λύκῳ* cett. 51 *πόθεν μῦς* K L D et v. l. S V : *ποθ’ ὡς μῦς* cett. 53 *ὑποχάλκω* Σ (inde K²), cf. Sophron. 145 54 *πάλιν ἦνθ’* K v. l. 57 *μὲν* Vahlen : *μὰν* 58 *σοι* 60 om. S* *ἐλ. οἷος* (*ὅστις* H² L) *ἄρ.* om. P H¹ 70 *ἆς* Σ K¹ P : *ὡς* K² V¹ Tr. : *οἷς* cett.

[II] ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΡΙΑΙ

Πᾶι μοι ταὶ δάφναι; φέρε Θεστυλί· πᾶι δὲ τὰ φίλτρα;
στέψον τὰν κελέβαν φοινικέωι οἰὸς ἀώτωι,
ὡς τὸν ἐμοὶ βαρὺν εὖντα φίλον καταδήσομαι ἄνδρα,
ὅς μοι δωδεκαταῖος ἀφ' ὦ τάλας οὐδὲ ποθίκει,
οὐδ' ἔγνω, πότερον τεθνάκαμες ἢ ζοοὶ εἰμές,
οὐδὲ θύρας ἄραξεν ἀνάρσιος. ἦ ῥά οἱ ἄλλαι
ὤιχετ' ἔχων ὅ τ' Ἔρως ταχινὰς φρένας ἅ τ' Ἀφροδίτα.
βασεῦμαι ποτὶ τὰν Τιμαγήτοιο παλαίστραν
αὔριον, ὥς νιν ἴδω, καὶ μέμψομαι οἷά με ποιεῖ.
νῦν δέ νιν ἐκ θυέων καταδήσομαι. ἀλλὰ Σελάνα
φαῖνε καλόν· τὶν γὰρ ποταείσομαι ἅσυχα, δαῖμον,
τᾶι χθονίαι θ' Ἑκάται, τὰν καὶ σκύλακες τρομέοντι
ἐρχομέναν νεκύων ἀνά τ' ἠρία καὶ μέλαν αἷμα.
χαῖρ' Ἑκάτα δασπλῆτι καὶ ἐς τέλος ἄμμιν ὀπάδει
φάρμακα ταῦτ' ἔρδοισα χερείονα μήτε τι Κίρκας
μήτε τι Μηδείας μήτε ξανθᾶς Περιμήδας.
  ἶυγξ ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
ἄλφιτά τοι πρᾶτον πυρὶ τάκεται· ἀλλ' ἐπίπασσε
Θεστυλί. δειλαία, πᾶι τὰς φρένας ἐκπεπότασαι;
ἦ ῥά γέ τοι, μυσαρά, καὶ τὶν ἐπίχαρμα τέτυγμαι;
πάσσ' ἅμα καὶ λέγε ταῦτα 'τὰ Δέλφιδος ὀστία πάσσω.'
  ἶυγξ ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
Δέλφις ἔμ' ἀνίασεν· ἐγὼ δ' ἐπὶ Δέλφιδι δάφναν
αἴθω· χὡς αὕτα λακεῖ μέγα †καπυρίσασα,†
κἠξαπίνας ἅφθη, κοὐδὲ σποδὸν εἴδομες αὐτᾶς,
οὕτω τοι καὶ Δέλφις ἐνὶ φλογὶ σάρκ' ἀμαθύνοι.

Titulus Φαρμακεύτριαι K S, Athen. x. 475e : -τρια cett. 3 ἐμοὶ βαρὺν εὖντα Stephanus : ἐμὸν βαρυνεῦντα φίλα K καταδήσομαι in Σ latere vidit Toup : καταθύσομαι 4 ἵκει K : ἥκει cett. 10 καταθύσομαι, cf. 3 15 Κίρκης 18 κάεται Σ v. l. 19 ἐκπεπότησαι 21 ὀστία K : ὀστέα cett., item 62, 90 24 καπυ. M H[1] S T : καππυ. cett. : κακπυ. Et. M. δάφνη (e scholiis). non intellegitur

ἶυγξ ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
ὡς τοῦτον τὸν κηρὸν ἐγὼ σὺν δαίμονι τάκω,
ὣς τάκοιθ' ὑπ' ἔρωτος ὁ Μύνδιος αὐτίκα Δέλφις.
χὠς δινεῖθ' ὅδε ῥόμβος ὁ χάλκεος ἐξ Ἀφροδίτας,
ὣς τῆνος δινοῖτο ποθ' ἁμετέραισι θύραισιν.
ἶυγξ ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
νῦν θυσῶ τὰ πίτυρα, τὺ δ' Ἄρτεμι καὶ τὸν ἐν Ἅιδα
κινήσαις ἀδάμαντα καὶ εἴ τί περ ἀσφαλὲς ἄλλο.
Θεστυλί, ταὶ κύνες ἄμμιν ἀνὰ πτόλιν ὠρύονται·
ἁ θεὸς ἐν τριόδοισι· τὸ χαλκέον ὡς τάχος ἄχει.
ἶυγξ ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
ἠνίδε σιγῆι μὲν πόντος, σιγῶντι δ' ἀῆται·
ἁ δ' ἐμὰ οὐ σιγῆι στέρνων ἔντοσθεν ἀνία,
ἀλλ' ἐπὶ τήνωι πᾶσα καταίθομαι, ὅς με τάλαιναν
ἀντὶ γυναικὸς ἔθηκε κακὰν καὶ ἀπάρθενον ἦμεν.
ἶυγξ ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
ἐς τρὶς ἀποσπένδω καὶ τρὶς τάδε, πότνια, φωνῶ·
εἴτε γυνὰ τήνωι παρακέκλιται εἴτε καὶ ἀνήρ,
τόσσον ἔχοι λάθας, ὅσσον ποκὰ Θησέα φαντί
ἐν Δίαι λασθῆμεν ἐυπλοκάμω Ἀριάδνας.
ἶυγξ ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
ἱππομανὲς φυτόν ἐστι παρ' Ἀρκάσι, τῶι δ' ἐπὶ πᾶσαι
καὶ πῶλοι μαίνονται ἀν' ὤρεα καὶ θοαὶ ἵπποι.
ὣς καὶ Δέλφιν ἴδοιμι, καὶ ἐς τόδε δῶμα περάσαι
μαινομένωι ἴκελος λιπαρᾶς ἔκτοσθε παλαίστρας.
ἶυγξ ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
τοῦτ' ἀπὸ τᾶς χλαίνας τὸ κράσπεδον ὤλεσε Δέλφις,
ὡγὼ νῦν τίλλοισα κατ' ἀγρίωι ἐν πυρὶ βάλλω.
αἰαῖ Ἔρως ἀνιαρέ, τί μευ μέλαν ἐκ χροὸς αἷμα
ἐμφὺς ὡς λιμνᾶτις ἅπαν ἐκ βδέλλα πέπωκας;
ἶυγξ ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

27–31 post 41 K 31 ἁμετέρῃσι θύρῃσι 34 ἀδάμ. K : β' ἀδάμ. cett. 50 περάσαι K : περήσαι M[1] : περῆσαι cett. 51 ἴκελος K H[1] Tr. : ἴκελον cett.

σαύραν τοι τρίψασα κακὸν ποτὸν αὔριον οἰσῶ.
Θεστυλὶ νῦν δὲ λαβοῖσα τὺ τὰ θρόνα ταῦθ' ὑπόμαξον
τᾶς τήνω φλιᾶς, †καθυπέρτερον ἇς ἔτι καὶ νῦν,†
[ἐκ θυμῶ δέδεμαι. ὃ δέ μευ λόγον οὐδένα ποιεῖ.]
καὶ λέγ' ἐπιφθύζοισα· 'τὰ Δέλφιδος ὀστία πάσσω.'
ἶυγξ ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

Νῦν δὴ μώνα ἐοῖσα πόθεν τὸν ἔρωτα δακρύσω;
τηνῶθ' ἀρξεῦμαι, τίς μοι κακὸν ἄγαγε τοῦτο.
ἦνθ' ἁ τωὐβούλοιο καναφόρος ἄμμιν Ἀναξὼ
ἄλσος ἐς Ἀρτέμιδος, τᾶι δὴ τόκα πολλὰ μὲν ἄλλα
θηρία πομπεύεσκε περισταδόν, ἐν δὲ λέαινα.
φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.
καί μ' ἁ Θευμαρίδα Θρᾷσσα τροφός, ἁ μακαρῖτις,
ἀγχίθυρος ναίοισα κατεύξατο καὶ λιτάνευσε
τὰν πομπὰν θάσασθαι· ἐγὼ δέ οἱ ἁ μεγάλοιτος
ὡμάρτευν βύσσοιο καλὸν σύροισα χιτῶνα
κἀμφιστειλαμένα τὰν ξυστίδα τὰν Κλεαρίστας.
φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.
ἤδη δ' εὖσα μέσαν κατ' ἀμαξιτόν, ᾆι τὰ Λύκωνος,
εἶδον Δέλφιν ὁμοῦ τε καὶ Εὐδάμιππον ἰόντας,
τοῖς δ' ἦς ξανθοτέρα μὲν ἑλιχρύσοιο γενειάς,
στήθεα δὲ στίλβοντα πολὺ πλέον ἢ τὺ Σελάνα,
ὡς ἀπὸ γυμνασίοιο καλὸν πόνον ἄρτι λιπόντων.
φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.
χὠς ἴδον, ὡς ἐμάνην, ὥς μοι περὶ θυμὸς ἰάφθη
δειλαίας, τὸ δὲ κάλλος ἐτάκετο κοὐδέ τι πομπᾶς

59 *ἀπόμορξον* Σ v. l. 60* *φιλίας* Σ v. l., frustra temptatus 61 om. K Σ, interpolatus (cf. 3. 33), cum 60 corruptus esset *ἐκ θυμῶ* V Tr. Iunt. : *ἐν θυμῶ* cett. 62 *μάσσω* Ahlwardt 64 *μώνη* K[1] : *μούνη* cett. 65 *τηνῶθ' ἀρξεῦμαι* scripsi : *ἐκ τήνω δ'* K : *ἐκ τίνος* cett. *ἄρξομαι* M P : *ἄρξωμαι* H S : *ἄρ . . . μαι* T : *ἄρξομ' ἐγὼ* A E V Tr. : *ἄρξω* K 67 *τόκα* Casaub. : *ποκα* 70 *Θευχαρίλα* Tr. edd. ant., inde *Θευχαρίδα* Reiske 72 *θάσασθαι* Tr. : *θεάσασθαι* 74 *τὰν Κλ.* K A Tr. : *τᾶς Κλ.* cett. 78 *ἦν* 79 *τὺ Σελάνα* K M B : *τὸ σελάνας* cett.

τήνας ἐφρασάμαν· οὐδ' ὡς πάλιν οἴκαδ' ἀπῆνθον
ἔγνων, ἀλλά μέ τις καπυρὰ νόσος ἐξαλάπαξεν,
κείμαν δ' ἐν κλιντῆρι δέκ' ἄματα καὶ δέκα νύκτας.
  φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.
καί μευ χρὼς μὲν ὅμοιος ἐγίνετο πολλάκι θάψωι,
ἔρρευν δ' ἐκ κεφαλᾶς πᾶσαι τρίχες, αὐτὰ δὲ λοιπά
ὀστί' ἔτ' ἦς καὶ δέρμα. καὶ ἐς τίνος οὐκ ἐπέρασα,
ἢ ποίας ἔλιπον γραίας δόμον, ἅτις ἐπᾷδεν;
ἀλλ' ἦς οὐδὲν ἐλαφρόν· ὁ δὲ χρόνος ἄνυτο φεύγων.
  φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.
χοὔτω τᾶι δούλαι τὸν ἀλαθέα μῦθον ἔλεξα·
'εἰ δ' ἄγε Θεστυλί μοι χαλεπᾶς νόσω εὑρέ τι μῆχος.
πᾶσαν ἔχει με τάλαιναν ὁ Μύνδιος· ἀλλὰ μολοῖσα
τήρησον ποτὶ τὰν Τιμαγήτοιο παλαίστραν·
τηνεὶ γὰρ φοιτῆι, τηνεὶ δέ οἱ ἁδὺ καθῆσθαι.'
  φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.
κἠπεί κά νιν ἐόντα μάθηις μόνον, ἄσυχα νεῦσον,
κεἴφ' ὅτι 'Σιμαίθα τυ καλεῖ,' καὶ ὑφαγέο τᾶιδε.
ὣς ἐφάμαν· ἁ δ' ἦνθε καὶ ἄγαγε τὸν λιπαρόχρων
εἰς ἐμὰ δώματα Δέλφιν· ἐγὼ δέ νιν ὡς ἐνόησα
ἄρτι θύρας ὑπὲρ οὐδὸν ἀμειβόμενον ποδὶ κούφωι,
  φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα,
πᾶσα μὲν ἐψύχθην χιόνος πλέον, ἐκ δὲ μετώπω
ἱδρώς μευ κοχύδεσκεν ἴσον νοτίαισιν ἐέρσαις,
οὐδέ τι φωνῆσαι δυνάμαν, οὐδ' ὅσσον ἐν ὕπνωι
κνυζεῦνται φωνεῦντα φίλαν ποτὶ ματέρα τέκνα·
ἀλλ' ἐπάγην δαγῦδι καλὸν χρόα πάντοθεν ἴσα.
  φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.
καί μ' ἐσιδὼν ὤστοργος ἐπὶ χθονὸς ὄμματα πάξας
ἕζετ' ἐπὶ κλιντῆρι καὶ ἑζόμενος φάτο μῦθον·

85 ἐξεσάλαξε Σ v. l. 95 εἶ' ἄγε P T² 101 ὑφαγέο B H² V² Tr.: ἀφαγέο cett. 107 κοχύδεσκεν K B Eustath. ad P 56: κοχύεσκεν cett. (κεχ. H S) 108 φωνῆσαι H²: φωνᾶσαι 109 κνυζῶνται H (-τα) S Tr.: κνυζεῦνται (-τα) cett., cf. 6. 30 112 πῆξας

‘ἦρά με Σιμαίθα τόσον ἔφθασας, ὅσσον ἐγώ θην
πρᾶν ποκα τὸν χαρίεντα τρέχων ἔφθασσα Φιλῖνον,
ἐς τὸ τεὸν καλέσασα τόδε στέγος ἢ ’μὲ παρεῖμεν.
  φράζεό μευ τὸν ἔρωθ’ ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.
ἦνθον γάρ κεν ἐγώ, ναὶ τὸν γλυκὺν ἦνθον Ἔρωτα
ἢ τρίτος ἠὲ τέταρτος ἐὼν φίλος αὐτίκα νυκτός,
μᾶλα μὲν ἐν κόλποισι Διωνύσοιο φυλάσσων,
κρατὶ δ’ ἔχων λεύκαν, Ἡρακλέος ἱερὸν ἔρνος,
πάντοθε πορφυρέαισι περὶ ζώστραισιν ἑλικτάν.
  φράζεό μευ τὸν ἔρωθ’ ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.
καί κ’, εἰ μέν μ’ ἐδέχεσθε, τάδ’ ἦς φίλα (καὶ γὰρ ἐλαφρός
καὶ καλὸς πάντεσσι μετ’ ἀιθέοισι καλεῦμαι)
εὗδόν τ’, εἰ μῶνον τὸ καλὸν στόμα τεῦς ἐφίλησα·
εἰ δ’ ἄλλαι μ’ ὠθεῖτε καὶ ἁ θύρα εἴχετο μοχλῶι,
πάντως κα πελέκεις καὶ λαμπάδες ἦνθον ἐφ’ ὑμέας.
  φράζεό μευ τὸν ἔρωθ’ ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.
νῦν δὲ χάριν μὲν ἔφαν τᾶι Κύπριδι πρᾶτον ὀφείλειν,
καὶ μετὰ τὰν Κύπριν τύ με δευτέρα ἐκ πυρὸς εἷλευ,
ὦ γύναι, ἐσκαλέσασα τεὸν ποτὶ τοῦτο μέλαθρον
αὔτως ἡμίφλεκτον· Ἔρως δ’ ἄρα καὶ Λιπαραίω
πολλάκις Ἁφαίστοιο σέλας φλογερώτερον αἴθει.
  φράζεό μευ τὸν ἔρωθ’ ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα,
σὺν δὲ κακαῖς μανίαις καὶ παρθένον ἐκ θαλάμοιο
καὶ νύμφαν ἐφόβησ’ ἔτι δέμνια θερμὰ λιποῖσαν
ἀνέρος.’ ὣς ὁ μὲν εἶπεν· ἐγὼ δέ οἱ ἁ ταχυπειθής
χειρὸς ἐφαψαμένα μαλακῶν ἔκλιν’ ἐπὶ λέκτρων·
καὶ ταχὺ χρὼς ἐπὶ χρωτὶ πεπαίνετο, καὶ τὰ πρόσωπα
θερμότερ’ ἦς ἢ πρόσθε, καὶ ἐψιθυρίσδομες ἁδύ.

118 *κεν ἐγώ* Ahrens (Σ?): *καὶ ἐγώ* T: *κἠγώ(ν)* (*κἀγώ*) cett. 122 *πάντοθε* K Tr. edd. ant.: *πάντοθι* et *-θεν* H: alterum utrum cett. 124 *καί κ’ εἰ μέν μ’* tamquam ex Ahrentis coniectura Meineke: *καί μ’ εἰ μέν κ’* 125 *ἠιθέοισι* 126 *τ’* K M H S Iunt.: *δ’* cett. *εἰ μῶνον* scripsi: *εἴ κε μόνον* (*κε* est *καί*, cf. Σ) vulg. *τευς* K Iunt.: *τευ* cett. 128 *κα* Ahrens: *καὶ* 133 *λιπαροῖο* H S[1] Σ v. l.: *λιπαραίου* cett.

ὥς καί τοι μὴ μακρὰ φίλα θρυλέοιμι Σελάνα,
ἐπράχθη τὰ μέγιστα, καὶ ἐς πόθον ἤνθομες ἄμφω.
κοὔτε τι τῆνος ἐμὶν ἐπεμέμψατο μέσφα τό γ᾽ ἐχθές,
οὔτ᾽ ἐγὼ αὖ τήνωι. ἀλλ᾽ ἦνθέ μοι ἅ τε Φιλίστας
μάτηρ τᾶς ἁμᾶς αὐλητρίδος ἅ τε Μελιξοῦς
σάμερον, ἁνίκα πέρ τε ποτ᾽ ὠρανὸν ἔτραχον ἵπποι
Ἀῶ τὰν ῥοδόπαχυν ἀπ᾽ Ὠκεανοῖο φέροισαι,
κεἶπέ μοι ἄλλα τε πολλὰ καὶ ὡς ἄρα Δέλφις ἔραται.
κεἴτε νιν αὖτε γυναικὸς ἔχει πόθος εἴτε καὶ ἀνδρός,
οὐκ ἔφατ᾽ ἀτρεκὲς ἴδμεν, ἀτὰρ τόσον· αἰὲν Ἔρωτος
ἀκράτω ἐπεχεῖτο καὶ ἐς τέλος ᾤχετο φεύγων,
καὶ φάτο οἱ στεφάνοισι τὰ δώματα τῆνα πυκάσδειν.
ταῦτά μοι ἁ ξείνα μυθήσατο, ἔστι δ᾽ ἀλαθής·
ἦ γάρ μοι καὶ τρὶς καὶ τετράκις ἄλλοκ᾽ ἐφοίτη,
καὶ παρ᾽ ἐμὶν ἐτίθει τὰν Δωρίδα πολλάκις ὄλπαν.
νῦν δὲ δυωδεκαταῖος ἀφ᾽ ὧτέ νιν οὐδὲ ποτεῖδον.
ἦ ῥ᾽ οὐκ ἄλλο τι τερπνὸν ἔχει, ἁμῶν δὲ λέλασται;
νῦν μὰν τοῖς φίλτροις καταδήσομαι· αἰ δ᾽ ἔτι καί με
λυπεῖ, τὰν Ἀΐδαο πύλαν, ναὶ Μοίρας, ἀραξεῖ.
τοῖά οἱ ἐν κίσται κακὰ φάρμακα φαμὶ φυλάσσειν,
Ἀσσυρίω, δέσποινα, παρὰ ξείνοιο μαθοῖσα.
ἀλλὰ τὺ μὲν χαίροισα ποτ᾽ ὠκεανὸν τρέπε πώλως,
πότνι᾽· ἐγὼ δ᾽ οἰσῶ τὸν ἐμὸν πόθον ὥσπερ ὑπέσταν.
χαῖρε Σελαναία λιπαρόχροε, χαίρετε δ᾽ ἄλλοι
ἀστέρες, εὐκάλοιο κατ᾽ ἄντυγα Νυκτὸς ὀπαδοί.

142 ὥς K V : χὤς cett. καί M² S² : κα cett. 144 κοὔτε τι H S B : κοὐκέτι cett. ἐπεμέμψατο H S B: ἀπεμέμψ. V: ἐπέμψ. M¹ Tr.: ἀπεπέμψ. cett. τό γ᾽ Ahrens*: τύ γ᾽ (i.e. τοι et v. l. γ᾽) K V : τό H : τοι cett. 146 ἁμᾶς S Tr. : ἀκμᾶς M : ἐμᾶς cett. 147 ἔτραχον V Tr. : ἔτροχον K : ἔτρεχον cett. 149 cf. 1. 78 150 μιν 155 ἄλλοτ᾽ 157 δυωδ. scripsi : τε δωδ. vulg., cf. 14. 51 159 μὰν K V Tr. Iunt. : μὲν cett. καταδήσομαι Σ^K, cf. 3 : καταθύσομαι codd. καί με Hermann : κἠμέ vulg. 160 λυπῇ 163 πώλους 164 πόθον K P V : πάθος T : πόνον cett.

[XV] ΣΥΡΑΚΟΣΙΑΙ Η ΑΔΩΝΙΑΖΟΥΣΑΙ

ΓΟΡΓΩ

Ἔνδοι Πραξινόα; — Γοργοῖ φίλα, ὡς χρόνωι, ἔνδοι.
θαῦμ' ὅτι καὶ νῦν ἦνθες. ὅρη δίφρον Εὐνόα αὐτᾶι·
ἔμβαλε καὶ ποτίκρανον. — ἔχει κάλλιστα. — καθίζευ.
— ὦ τᾶς ἀλεμάτω ψυχᾶς· μόλις ὔμμιν ἐσώθην,
Πραξινόα, πολλῶ μὲν ὄχλω, πολλῶν δὲ τεθρίππων·
παντᾶι κρηπῖδες, παντᾶι χλαμυδηφόροι ἄνδρες·
ἁ δ' ὁδὸς ἄτρυτος· τὺ δ' ἑκαστέρω †ἐμ'† ἀποικεῖς.
— ταῦθ' ὁ πάραρος τῆνος· ἐπ' ἔσχατα γᾶς ἔλαβ' ἐνθών
ἰλεόν, οὐκ οἴκησιν, ὅπως μὴ γείτονες ὦμες
ἀλλάλαις, ποτ' ἔριν, φθονερὸν κακόν, αἰὲν ὅμοιος.
— μὴ λέγε τὸν τεὸν ἄνδρα, φίλα, Δίνωνα τοιαῦτα
τῶ μικκῶ παρεόντος· ὅρη γύναι, ὡς ποθορῆι τυ.
θάρσει Ζωπύριον, γλυκερὸν τέκος· οὐ λέγει ἀπφῦν.
— αἰσθάνεται τὸ βρέφος, ναὶ τὰν πότνιαν. — καλὸς ἀπφῦς.
— ἀπφῦς μὰν τῆνος τὰ πρόαν—λέγομες δὲ πρόαν θην
'πάππα, νίτρον καὶ φῦκος ἀπὸ σκανᾶς ἀγοράσδειν'—
ἦνθε φέρων ἅλας ἄμμιν, ἀνὴρ τρισκαιδεκάπαχυς.
— χὠμὸς ταυτᾶι ἔχει, φθόρος ἀργυρίω, Διοκλείδας·
ἑπταδράχμως κυνάδας, γραιᾶν ἀποτίλματα πηρᾶν,
πέντε πόκως ἔλαβ' ἐχθές, ἅπαν ῥύπον, ἔργον ἐπ' ἔργωι.
ἀλλ' ἴθι τὠμπέχονον καὶ τὰν περονατρίδα λάζευ.
βᾶμες τῶ βασιλῆος ἐς ἀφνειῶ Πτολεμαίω
θασόμεναι τὸν Ἄδωνιν· ἀκούω χρῆμα καλόν τι

Personarum vices in codd. turbatae non notantur 2 αὐτῇ 4 ἀλεμάτω Stephanus : ἀδεμάτω K V L Tr. Gregor. Cor. : ἀδειμά(ν)του ἀδαμά(ν)του cett. : per ἐπιπόνου reddit Σ 5 πολλοῦ μὲν ὄχλου 7 ἑκαστέρω K V[1] : ἑκαστοτέρω cett. 13 Ζωπύριον Buecheler : Ζωπυρίων vulg. λέγει K V : λέγω cett. 15 δὲ πρόαν K V L Tr. : πρώαν 16 πάππα scripsi : πάντα (πάππα Συρακοσίων Et. M.) ἀγοράσδειν Ahrens : ἀγοράσδων vulg. 17 -πηχυς 18 ταυτᾷ Reiske : ταῦτ' K P : ταῦτά γ' cett. ἀργυρίω R : -ρίου cett. 20 ῥύπον K V L Tr. : ῥύπος cett.

κοσμεῖν τὰν βασίλισσαν: — ἐν ὀλβίῳ ὄλβια πάντα.
— ὧν ἴδες, ὧν εἶπες καὶ ἰδοῖσά τυ τῶι μὴ ἰδόντι.
ἕρπειν ὥρα κ' εἴη. — ἀεργοῖς αἰὲν ἑορτά.
Εὐνόα, αἶρε τὸ νῆμα καὶ ἐς μέσον αἰνόδρυπτε
θὲς πάλιν· αἱ γαλέαι μαλακῶς χρήιζοντι καθεύδειν.
κινεῦ δή, φέρε θᾶσσον ὕδωρ. ὕδατος πρότερον δεῖ,
ἃ δὲ σμᾶμα φέρει. δὸς ὅμως. μὴ δὴ πολύ, λαιστρί·
ἔγχει ὕδωρ. δύστανε, τί μευ τὸ χιτώνιον ἄρδεις;
παῦέ ποχ'· οἷα θεοῖς ἐδόκει, τοιαῦτα νένιμμαι.
ἁ κλὰιξ τᾶς μεγάλας πῆ λάρνακος; ὧδε φέρ' αὐτάν.
— Πραξινόα μάλα τοι τὸ καταπτυχὲς ἐμπερόναμα
τοῦτο πρέπει· λέγε μοι, πόσσω κατέβα τοι ἀφ' ἱστῶ;
— μὴ μνάσηις Γοργοῖ· πλέον ἀργυρίω καθαρῶ μνᾶν
ἢ δύο· τοῖς δ' ἔργοις καὶ τὰν ψυχὰν ποτέθηκα.
— ἀλλὰ κατὰ γνώμαν ἀπέβα τοι. — τοῦτο †καλὸν† εἶπες.
τὠμπέχονον φέρε μοι καὶ τὰν θολίαν κατὰ κόσμον
ἀμφίθες. οὐκ ἀξῶ τυ τέκνον. μορμώ, δάκνει ἵππος.
δάκρυ' ὅσσα θέλεις, χωλὸν δ' οὐ δεῖ τυ γενέσθαι.
ἕρπωμες. Φρυγία τὸν μικκὸν παῖσδε λαβοῖσα,
τὰν κύν' ἔσω κάλεσον, τὰν αὐλείαν ἀπόκλαιξον.
ὦ θεοί, ὅσσος ὄχλος. πῶς καί ποκα τοῦτο περᾶσαι
χρὴ τὸ κακόν; μύρμακες ἀνάριθμοι καὶ ἄμετροι.
πολλά τοι ὦ Πτολεμαῖε πεποίηται καλὰ ἔργα,
ἐξ ὧ ἐν ἀθανάτοις ὁ τεκών· οὐδεὶς κακοεργός
δαλεῖται τὸν ἰόντα παρέρπων Αἰγυπτιστί,
οἷα πρὶν ἐξ ἀπάτας κεκροτημένοι ἄνδρες ἔπαισδον
ἀλλάλοις ὁμαλοὶ κακὰ παίγνια, πάντες ἐρινοί.

27 *νᾶμα* *αἰνόδρυπτε* K P A E S : *αἰνόθρυπτε* V Tr. L edd. ant. : utrumque H 30 *δὲ σμᾶμα* G. Hermann : *δ' ἐς νᾶμα* vulg. *δὴ πολύ* K : *δὲ πολύ* P A E V : *πουλύ* cett. *λαιστρί* E. Schwartz : *ἄπληστε* 32 *ποχ' οἷα* Ahrens : *δκοῖα* (*παύεο χοῖα* P, interpolatus) 33 *πᾶ* A E V Tr. 37 *ποτέθηκα* Valckenaer : *προτέθεικα* vulg. 38 *καλὸν* Σ (*ἀληθὲς*) P H S² (S omiserat) A E W : *κα* K L Tr. Iunt. : *κεῦ* W¹ 41 *δάκρυε* 50 *ἐρινοί* Spohn : *ἐριοί**

ἁδίστα Γοργοῖ, τί γενώμεθα; τοὶ πολεμισταί
ἵπποι τῶ βασιλῆος. ἄνερ φίλε, μή με πατήσῃς.
ὀρθὸς ἀνέστα ὁ πυρρός· ἴδ' ὡς ἄγριος. κυνοθαρσής
Εὐνόα, οὐ φευξῇ; διαχρησεῖται τὸν ἄγοντα.
ὠνάθην μεγάλως, ὅτι μοι τὸ βρέφος μένει ἔνδον.
— θάρσει Πραξινόα· καὶ δὴ γεγενήμεθ' ὄπισθεν,
τοὶ δ' ἔβαν ἐς χώραν. — καὐτὰ συναγείρομαι ἤδη.
ἵππον καὶ τὸν ψυχρὸν ὄφιν τὰ μάλιστα δεδοίκω
ἐκ παιδός. σπεύδωμες· ὄχλος πολὺς ἄμμιν ἐπιρρεῖ.
— ἐξ αὐλᾶς ὦ μᾶτερ; — ἐγὼν τέκνα. — εἶτα παρενθεῖν
εὐμαρές;—ἐς Τροίαν πειρώμενοι ἦνθον Ἀχαιοί,
καλλίστα παίδων· πείραι θην πάντα τελεῖται.
— χρησμὼς ἁ πρεσβῦτις ἀπῴχετο θεσπίξασα.
— πάντα γυναῖκες ἴσαντι, καὶ ὡς Ζεὺς ἀγάγεθ' Ἥραν.
— θᾶσαι Πραξινόα, περὶ τὰς θύρας ὅσσος ὅμιλος.
— θεσπέσιος. Γοργοῖ, δὸς τὰν χέρα μοι· λάβε καὶ τύ
Εὐνόα Εὐτυχίδος· πότεχ' αὔτα, μή τι πλαναθῇς.
πᾶσαι ἅμ' εἰσένθωμες· ἀπρὶξ ἔχευ Εὐνόα ἁμῶν.
οἴμοι δειλαία, δίχα μευ τὸ θερίστριον ἤδη
ἔσχισται, Γοργοῖ. ποττῶ Διός, εἴ τι γένοιο
εὐδαίμων, ὤνθρωπε φυλάσσεο τὠμπέχονόν μευ.
— οὐκ ἐπ' ἐμὶν μέν, ὅμως δὲ φυλαξεῦμαι. — ὄχλος ἄθρως·
ὠθεῦνθ' ὥσπερ ὕες. — θάρσει γύναι· ἐν καλῶι εἰμές.
— κὴς ὥρας κἤπειτα φίλ' ἀνδρῶν ἐν καλῶι εἴης
ἄμμε περιστέλλων. χρηστῶ κοἰκτίρμονος ἀνδρός.
φλίβεται Εὐνόα ἄμμιν· ἄγ' ὦ δειλά τυ βιάζευ.
κάλλιστ'· 'ἔνδοι πᾶσαι' ὁ τὰν νυὸν εἶπ' ἀποκλάιξας.
— Πραξινόα, πόταγ' ὧδε. τὰ ποικίλα πρᾶτον ἄθρησον,

51 γενώμεθα Schaefer: γενοίμεθα πολεμ. K: πτολεμ. cett. 59 ὄχλος πολὺς K P Iunt.: ὅσος ὄχλος cett., cf. 44 60 τέκνα εἶτα παρ. H[1] S W Tr.: ὦ τέκνα εἶτα π. A E L: ὦ τέκνα π. K P H[2] 64 ἠγάγεθ' 67 αυτα(ι) varia prosodia τι H S L: τυ cett. πλανηθῇς 68 ἔχε K H ἁμῶν cett.: δμωά K: δμωίς P 72 φυλαξοῦμαι edd. ant.: φυλάξομαι ὄ. ἄθρως M, in cett. idem varie deformatum: ἀθρόος ὄχλος H S

λεπτὰ καὶ ὡς χαρίεντα· θεῶν περονάματα φασεῖς.
— πότνι' Ἀθαναία· ποῖαί σφ' ἐπόνασαν ἔριθοι,
ποῖοι ζωιογράφοι τἀκριβέα γράμματ' ἔγραψαν.
ὡς ἔτυμ' ἑστάκαντι καὶ ὡς ἔτυμ' ἐνδινεῦντι,
ἔμψυχ', οὐκ ἐνυφαντά. σοφόν τοι χρῆμ' ἄνθρωπος.
αὐτὸς δ' ὡς θαητὸς ἐπ' ἀργυρέας κατάκειται
κλισμῶ πρᾶτον ἴουλον ἀπὸ κροτάφων καταβάλλων,
ὁ τριφίλητος Ἄδωνις, ὃ κἠν Ἀχέροντι φιλεῖται.
— παύσασθ' ὦ δύστανοι, ἀνάνυτα κωτίλλοισαι
τρυγόνες· ἐκκναισεῦντι πλατειάσδοισαι ἅπαντα.
— μᾶ, πόθεν ὤνθρωπος; τί δὲ τίν, εἰ κωτίλαι εἰμές;
πασάμενος ἐπίτασσε· Συρακοσίαις ἐπιτάσσεις.
ὡς εἰδῇς καὶ τοῦτο· Κορίνθιαι εἰμὲς ἄνωθεν,
ὡς καὶ ὁ Βελλεροφῶν· Πελοποννασιστὶ λαλεῦμες·
δωρίσδεν δ' ἔξεστι, δοκῶ, τοῖς Δωριέεσσι.
μὴ φύη, Μελιτῶδες, ὃς ἁμῶν καρτερὸς εἴη,
πλὰν ἑνός. οὐκ ἀλέγω. μή μοι κενεὰν ἀπομάξῃς.
— σίγη Πραξινόα· μέλλει τὸν Ἄδωνιν ἀείδειν
ἁ τᾶς Ἀργείας θυγάτηρ, πολύιδρις ἀοιδός,
ἅτις καὶ πέρυσιν τὸν ἰάλεμον ἀρίστευσε.
φθεγξεῖταί τι, σάφ' οἶδα, καλόν· διαθρύπτεται ἤδη.
— Δέσποιν', ἃ Γολγώς τε καὶ Ἰδάλιον ἐφίλησας
αἰπεινάν τ' Ἔρυκα, χρυσῶι παίζοισ' Ἀφροδίτα,
οἷόν τοι τὸν Ἄδωνιν ἀπ' ἀενάω Ἀχέροντος
μηνὶ δυωδεκάτωι μαλακαὶ πόδας ἄγαγον Ὧραι,
βάρδισται μακάρων Ὧραι φίλαι· ἀλλὰ ποθειναί
ἔρχονται πάντεσσι βροτοῖς αἰεί τι φέροισαι.
Κύπρι Διωναία, τὺ μὲν ἀθανάταν ἀπὸ θνατᾶς,

81 ζωογράφοι Et. M. s. v. S²: ζωγράφοι   83 τοι schol. Soph. Ant. 353: τι   ἄνθρωπος schol. Soph. K P: ὤνθρ. cett.   84 ἀργυρέου M (?) S A E; mira generis confusio, cf. 119; 17, 90   90 πασσάμενος   98 πέρυσιν Reiske: πέρχην K: σπέρχιν cett.   100 Γολγώς K: γολγώ fere cett.   102 ἀεν(ν)άου   103 μαλακαὶ πόδας K: μαλακαίποδες cett.   105 φέροισαι Hemsterh.: φοροῦσαι M V Tr.: φοροῖσαι vulg.

ἀνθρώπων ὡς μῦθος, ἐποίησας Βερενίκαν,
ἀμβροσίαν ἐς στῆθος ἀποστάξασα γυναικός·
τὶν δὲ χαριζομένα, πολυώνυμε καὶ πολύναε,
ἁ Βερενικεία θυγάτηρ Ἑλέναι εἰκυῖα
Ἀρσινόα πάντεσσι καλοῖς ἀτιτάλλει Ἄδωνιν.
πὰρ μέν οἱ ὥρια κεῖται, ὅσα δρυὸς ἄκρα φέροντι,
πὰρ δ' ἁπαλοὶ κᾶποι πεφυλαγμένοι ἐν ταλαρίσκοις
ἀργυρέοις, Συρίω δὲ μύρω χρύσει' ἀλάβαστρα.
εἴδατά θ' ὅσσα γυναῖκες ἐπὶ πλαθάνω πονέονται
ἄνθεα μίσγοισαι λευκῶι παντοῖα μαλεύρωι,
ὅσσα τ' ἀπὸ γλυκερῶ μέλιτος τά τ' ἐν ὑγρῶι ἐλαίωι,
πάντ' αὐτῶι πετεηνὰ καὶ ἑρπετὰ τῆδε πάρεστι.
χλωραὶ δὲ σκιάδες μαλακῶι βρίθοντες ἀνήθωι
δέδμανθ'· οἱ δέ τε κῶροι ὑπερπωτῶνται Ἔρωτες,
οἷοι ἀηδονιδῆες ἀεξομενᾶν ἐπὶ δένδρωι
πωτῶνται πτερύγων πειρώμενοι ὄζον ἀπ' ὄζω.
ὢ ἔβενος, ὢ χρυσός, ὢ ἐκ λευκῶ ἐλέφαντος
αἰετοὶ οἰνοχόον Κρονίδαι Διὶ παῖδα φέροντες,
πορφύρεοι δὲ τάπητες ἄνω μαλακώτεροι ὕπνω.
ἁ Μίλατος ἐρεῖ χὠ τὰν Σαμίαν καταβόσκων
'ἔστρωται κλίνα τὠδώνιδι τῶι καλῶι ἁμά.'
τὰν μὲν Κύπρις ἔχει, τὰν δ' ὁ ῥοδόπαχυς Ἄδωνις.
ὀκτωκαιδεκέτης ἢ ἐννεακαίδεχ' ὁ γαμβρός·
οὐ κεντεῖ τὸ φίλημ', ἔτι οἱ περὶ χείλεα πυρρά.
νῦν μὰν Κύπρις ἔχοισα τὸν αὐτᾶς χαιρέτω ἄνδρα·
ἀῶθεν δ' ἄμμες νιν ἅμα δρόσωι ἀθρόαι ἔξω
οἰσεῦμες ποτὶ κύματ' ἐπ' ἀϊόνι πτύοντα,
λύσασαι δὲ κόμαν καὶ ἐπὶ σφυρὰ κόλπον ἀνεῖσαι
στήθεσι φαινομένοις λιγυρᾶς ἀρξεύμεθ' ἀοιδᾶς·

107 ὠνθρώπων K A E 112 φέροντι edd. ant.: φέρονται 118 τῆδε cett. : τεῖδε K 119 βρίθοντες mirum, cf. 84 121 ἀηδονιδῆες Valckenaer : αηδονιῆες (-νῆες) vulg. ἀεξομενᾶν Ahrens : ἀεξομένων δένδρει (rectius δένδρωι) Ahrens : δένδρων 122 ὄζου 124 αἰετοὶ K P W^2 L^2 $Tr.^2$: αἰετὼ cett. 127 ἁμά Ahrens: ἄλλα 129 -δεκετής H: -δεκαέτης P: -δεκάτης cett. 135 ἀρξεύμεθ' G. Kiessling : ἀρξώμεθ'

‘ἕρπεις ὦ φίλ’ Ἄδωνι καὶ ἐνθάδε κἠς Ἀχέροντα
ἡμιθέων, ὡς φαντί, μονώτατος. οὔτ’ Ἀγαμέμνων
τοῦτ’ ἔπαθ’ οὔτ’ Αἴας ὁ μέγας, βαρυμάνιος ἥρως,
οὔθ’ Ἕκτωρ, Ἑκάβας ὁ γεραίτατος εἴκατι παίδων,
οὐ Πατροκλῆς, οὐ Πύρρος ἀπὸ Τροίας πάλιν ἐνθών,
οὔθ’ οἱ ἔτι πρότεροι Λαπίθαι καὶ Δευκαλίωνες,
οὐ Πελοπηϊάδαι τε καὶ Ἄργεος ἄκρα Πελασγοί.
ἵλαθι νῦν φίλ’ Ἄδωνι καὶ ἐς νέον· εὐθυμεύσαις
καὶ νῦν ἦνθες Ἄδωνι, καὶ ὄκκ’ ἀφίκηι, φίλος ἡξεῖς.’

— Πραξινόα, τὸ χρῆμα σοφώτερον, ἁ θήλεια·
ὀλβία ὅσσα ἴσατι, πανολβία ὡς γλυκὺ φωνεῖ.
ὥρα ὅμως κἠς οἶκον. ἀνάριστος Διοκλείδας.
χὠνὴρ ὄξος ἅπαν, πεινᾶντι δὲ μηδὲ ποτένθηις.
χαῖρε Ἄδων ἀγαπατὲ καὶ ἐς χαίροντας ἀφίκευ.

[XVII] ΕΓΚΩΜΙΟΝ ΕΙΣ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΝ

Ἐκ Διὸς ἀρχώμεσθα καὶ ἐς Δία λήγετε Μοῖσαι,
ἀθανάτων τὸν ἄριστον ἐπὴν κλείωμεν ἀοιδαῖς·

ἀνδρῶν δ’ αὖ Πτολεμαῖος ἐνὶ πρώτοισι λεγέσθω
καὶ πύματος καὶ μέσσος· ὁ γὰρ προφερέστατος ἀνδρῶν.

ἥρωες, τοὶ πρόσθεν ἀφ’ ἡμιθέων ἐγένοντο,
ῥέξαντες καλὰ ἔργα σοφῶν ἐκύρησαν ἀοιδῶν·

αὐτὰρ ἐγὼ Πτολεμαῖον ἐπιστάμενος καλὰ εἰπεῖν
ὑμνήσαιμ’· ὕμνοι δὲ καὶ ἀθανάτων γέρας αὐτῶν.

136 *κεἰς* 139 *γεραίτατος* H S²: *γεραίτερος* cett. 141 *πρότερον* M P L W Tr. 143 *νέον* K : *νέω* B : *νέωτα* cett. *εὐθυμεύσαις* K E Iunt. : *εὐθυμήσεις* aut *-σαις* cett. 147 *κεἰς* 148 *ἅπαν* M W Tr. : *ἄγαν* cett. 149 *ἀγαπατὲ* Tr. : *ἀγαπητὲ* cett.

Codices probi K, B, Φ (W L Tr.); ceteros fere sprevi. dialectus incerta; sequor fere K 2 *κλείωμεν* Schaefer : *ἀεί(ἄι)δωμεν*

Ἴδαν ἐς πολύδενδρον ἀνὴρ ὑλατόμος ἐλθὼν
παπταίνει, παρεόντος ἅδην, πόθεν ἄρξεται ἔργου·

τί πρῶτον καταλέξω; ἐπεὶ πάρα μυρία εἰπεῖν,
οἷσι θεοὶ τὸν ἄριστον ἐτίμησαν βασιλήων.

Ἐκ πατέρων, οἷος μὲν ἔην τελέσαι μέγα ἔργον
Λαγείδας Πτολεμαῖος, ὅκα φρεσὶν ἐγκατάθοιτο
βουλάν, ἃν οὐκ ἄλλος ἀνὴρ οἷός τε νοῆσαι.
τῆνον καὶ μακάρεσσι πατὴρ ὁμότιμον ἔθηκεν
ἀθανάτοις, καί οἱ χρύσεος θρόνος ἐν Διὸς οἴκωι
δέδμηται· παρὰ δ' αὐτὸν Ἀλέξανδρος φίλα εἰδὼς
ἑδριάει, Πέρσαισι βαρὺς θεὸς αἰολομίτρας.
ἀντία δ' Ἡρακλῆος ἕδρα κενταυροφόνοιο
ἵδρυται στερεοῖο τετυγμένα ἐξ ἀδάμαντος·
ἔνθα σὺν ἄλλοισιν θαλίας ἔχει Οὐρανίδηισι,
χαίρων υἱωνῶν περιώσιον υἱωνοῖσιν,
ὅττι σφεων Κρονίδης μελέων ἐξείλετο γῆρας,
ἀθάνατοι δὲ καλεῦνται ἑοὶ νέποδες γεγαῶτες.
ἄμφω γὰρ πρόγονός σφιν ὁ καρτερὸς Ἡρακλείδας,
ἀμφότεροι δ' ἀριθμεῦνται ἐς ἔσχατον Ἡρακλῆα.
τῶι καὶ ἐπεὶ δαίτηθεν ἴοι κεκορημένος ἤδη
νέκταρος εὐόδμοιο φίλας ἐς δῶμ' ἀλόχοιο,
τῶι μὲν τόξον ἔδωκεν ὑπωλένιόν τε φαρέτρην,
τῶι δὲ σιδάρειον σκύταλον κεχαραγμένον ὄζοις.
οἱ δ' εἰς ἀμβρόσιον θάλαμον λευκοσφύρου Ἥβας
ὅπλα καὶ αὐτὸν ἄγουσι γενειήταν Διὸς υἱόν.

Οἷα δ' ἐν πινυταῖσι περικλειτὰ Βερενίκα
ἔπρεπε θηλυτέρηις, ὄφελος μέγα γειναμένοισι.
τᾶι μὲν Κύπρον ἔχοισα Διώνας πότνια κούρα
κόλπον ἐς εὐώδη ῥαδινὰς ἐσεμάξατο χεῖρας.
τῶι οὔπω τινὰ φαντὶ ἁδεῖν τόσον ἀνδρὶ γυναικῶν,

14 Λαγίδας cf. Kaibel, Epigr. 255 17 δόμος: corr. Bergk 20 ἕδρα κενταυροφ. G. Kiessling: ἕδρακε ταυροφ. 25 ἑοὶ Heinsius: θεοὶ vulg. 34 περικλειτὰ K edd. ant.: -κλυτὰ cett. 38 φασίν scribendum

ὅσσον περ Πτολεμαῖος ἑὴν ἐφίλησεν ἄκοιτιν.
ἦ μὰν ἀντεφιλεῖτο πολὺ πλέον· ὧδέ κε παισί
θαρσήσας σφετέροισιν ἐπιτρέποι οἶκον ἅπαντα,
ὁππότε κεν φιλέων βαίνηι λέχος ἐς φιλεούσης.
ἀστόργου δὲ γυναικὸς ἐπ' ἀλλοτρίωι νόος αἰεί,
ῥηίδιοι δὲ γοναί, τέκνα δ' οὐ ποτεοικότα πατρί.
κάλλει ἀριστεύουσα θεάων πότν' Ἀφροδίτα,
σοὶ τήνα μεμέλητο· σέθεν δ' ἕνεκεν Βερενίκα
εὐειδὴς Ἀχέροντα πολύστονον οὐκ ἐπέρασεν,
ἀλλά μιν ἁρπάξασα, πάροιθ' ἐπὶ νῆα κατελθεῖν
κυανέαν καὶ στυγνὸν ἀεὶ πορθμῆα καμόντων,
ἐς ναὸν κατέθηκας, ἑᾶς δ' ἀπεδάσσαο τιμάς.
πᾶσιν δ' ἤπιος ἥδε βροτοῖς μαλακοὺς μὲν ἔρωτας
προσπνείει, κούφας δὲ διδοῖ ποθέοντι μερίμνας.
Ἀργεία κυάνοφρυ, σὺ λαοφόνον Διομήδεα
μισγομένα Τυδῆι τέκες, Καλυδώνιον ἄνδρα,
ἀλλὰ Θέτις βαθύκολπος ἀκοντιστὰν Ἀχιλῆα
Αἰακίδαι Πηλῆι· σὲ δ' αἰχμητὰ Πτολεμαῖε
αἰχμητᾶι Πτολεμαίωι ἀρίζηλος Βερενίκα.
καί σε Κόως ἀτίταλλε βρέφος νεογιλλὸν ἐόντα,
δεξαμένα παρὰ ματρός, ὅτε πρώταν ἴδες ἀῶ.
ἔνθα γὰρ Εἰλείθυιαν ἐβώσατο λυσίζωνον
Ἀντιγόνας θυγάτηρ βεβαρημένα ὠδίνεσσιν·
ἣ δέ οἱ εὐμενέοισα παρίστατο, κὰδ δ' ἄρα πάντων
νωδυνίαν κατέχευε μελῶν· ὃ δὲ πατρὶ ἐοικώς
παῖς ἀγαπητὸς ἔγεντο. Κόως δ' ὀλόλυξεν ἰδοῖσα,
φᾶ δὲ καθαπτομένα βρέφεος χείρεσσι φίλῃσιν·
'ὄλβιε κοῦρε γένοιο, τίοις δέ με τόσσον, ὅσον περ
Δᾶλον ἐτίμησεν κυανάμπυκα Φοῖβος Ἀπόλλων·
ἐν δὲ μιᾶι τιμῆι Τρίοπον καταθεῖο κολώναν
ἶσον Δωριέεσσι νέμων γέρας ἐγγὺς ἐοῦσιν·

41 ἐπιτρέποι E L Iunt. : ἐπιτρέπει cett. 42 βαίνῃ Iunt. : βαίνει cett. 57 ἀρίζαλος S P A E 68 Τρίοπος Stephanus καταθεῖο K Iunt.

ἶσον καὶ Ῥήναιαν ἄναξ ἐφίλησεν Ἀπόλλων.'
ὣς ἄρα νᾶσος ἔειπεν· ὁ δ' ὑψόθεν ἔκλαγε φωνᾶι
ἐς τρὶς ἀπὸ νεφέων μέγας αἰετὸς αἴσιος ὄρνις.
Ζηνός που τόδε σᾶμα· Διὶ Κρονίωνι μέλοντι
αἰδοῖοι βασιλῆες, ὁ δ' ἔξοχος, ὅν κε φιλήσηι
γεινόμενον τὰ πρῶτα· πολὺς δέ οἱ ὄλβος ὀπαδεῖ,
πολλᾶς δὲ κρατέει γαίας, πολλᾶς δὲ θαλάσσας.

Μυρίαι ἄπειροί τε καὶ ἔθνεα μυρία φωτῶν
λήϊον ἀλδήσκουσιν ὀφελλόμενον Διὸς ὄμβρωι·
ἀλλ' οὔτις τόσα φύει, ὅσα χθαμαλὰ Αἴγυπτος,
Νεῖλος ἀναβλύζων διερὰν ὅτε βώλακα θρύπτει,
οὐδέ τις ἄστεα τόσσα βροτῶν ἔχει ἔργα δαέντων.
τρεῖς μέν οἱ πολίων ἑκατοντάδες ἐνδέδμηνται,
τρεῖς δ' ἄρα χιλιάδες τρισσαῖς ἐπὶ μυριάδεσσι,
δοιαὶ δὲ τριάδες, μετὰ δέ σφισιν ἐννεάδες τρεῖς·
τῶν πάντων Πτολεμαῖος ἀγήνωρ ἐμβασιλεύει.
καὶ μὴν Φοινίκας ἀποτέμνεται Ἀρραβίας τε
καὶ Συρίας Λιβύας τε κελαινῶν τ' Αἰθιοπήων.
Παμφύλοισί τε πᾶσι καὶ αἰχμηταῖς Κιλίκεσσι
σαμαίνει, Λυκίοις τε φιλοπτολέμοισί τε Καρσί,
καὶ νάσοις Κυκλάδεσσιν, ἐπεί οἱ νᾶες ἄριστοι
πόντον ἐπιπλώοντι, θάλασσα δὲ πᾶσα καὶ αἶα
καὶ ποταμοὶ κελάδοντες ἀνάσσονται Πτολεμαίωι.
πολλοὶ δ' ἱππῆες, πολλοὶ δέ μιν ἀσπιδιῶται
χαλκῶι μαρμαίροντι σεσαγμένοι ἀμφαγέρονται.

Ὄλβωι μὲν πάντας κε καταβρίθοι βασιλῆας·
τόσσον ἐπ' ἆμαρ ἕκαστον ἐς ἀφνεὸν ἔρχεται οἶκον
πάντοθε. λαοὶ δ' ἔργα περιστέλλουσιν ἕκηλοι.

72 ἀπὸ K : ἀπαὶ L W Tr. : ὑπὸ (ὑπαί, ὑπὲκ) cett. αἰετὸς αἴσιος Iunt. : αἰετὸς ὅσιος K : αἴσιος αἰετὸς cett. 74 αἰδοῖοι Casaub. : αἰδοῖο K : αἰδοίου cett. βασιλῆες K[1] : βασιλῆος cett. 75 ὀπαδεῖ K : ὀπηδεῖ cett. 78 ὀφελλόμενον D edd. ant. : ὀφελλόμεν K : -λόμεναι cett. 88 Παμφύλοισι Schrader : Παμφυλίοισι 89 -μοισί τε Καρσί K : -μοις τε Κάρεσσι cett. 90 ἄρισται Stephanus, cf. 15. 84 97 περιστέλλονται K

οὐ γάρ τις δηίων πολυκήτεα Νεῖλον ὑπερβάς
πεζὸς ἐν ἀλλοτρίαισι βοὰν ἐστάσατο κώμαις,
οὐδέ τις αἰγιαλόνδε θοᾶς ἐξήλατο ναός
θωρηχθεὶς ἐπὶ βουσὶν ἀνάρσιος Αἰγυπτίῃσιν·
τοῖος ἀνὴρ πλατέεσσιν ἐνίδρυται πεδίοισι
ξανθοκόμας Πτολεμαῖος, ἐπιστάμενος δόρυ πάλλειν,
ὧι ἐπίπαγχυ μέλει πατρώια πάντα φυλάσσειν
οἷ' ἀγαθῶι βασιλῆι, τὰ δὲ κτεατίζεται αὐτός.
οὐ μὰν ἀχρεῖός γε δόμωι ἐνὶ πίονι χρυσός
μυρμάκων ἅτε πλοῦτος ἀεὶ κέχυται μογεόντων·
ἀλλὰ πολὺν μὲν ἔχοντι θεῶν ἐρικυδέες οἶκοι,
αἰὲν ἀπαρχομένοιο σὺν ἄλλοισιν γεράεσσι,
πολλὸν δ' ἰφθίμοισι δεδώρηται βασιλεῦσι,
πολλὸν δὲ πτολίεσσι, πολὺν δ' ἀγαθοῖσιν ἑταίροις.
οὐδὲ Διωνύσου τις ἀνὴρ ἱεροὺς κατ' ἀγῶνας
ἵκετ' ἐπιστάμενος λιγυρὰν ἀναμέλψαι ἀοιδάν,
ὧι οὐ δωτίναν ἀντάξιον ὤπασε τέχνας.
Μουσάων δ' ὑποφῆται ἀείδοντι Πτολεμαῖον
ἀντ' εὐεργεσίης. τί δὲ κάλλιον ἀνδρί κεν εἴη
ὀλβίωι ἢ κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἀρέσθαι;
τοῦτο καὶ Ἀτρεΐδαισι μένει· τὰ δὲ μυρία τῆνα,
ὅσσα μέγαν Πριάμοιο δόμον κτεάτισσαν ἑλόντες,
ἀέρι παι κέκρυπται, ὅθεν πάλιν οὐκέτι νόστος.
Μοῦνος ὅδε προτέρων τε καὶ ὧν ἔτι θερμὰ κονία
στειβομένα καθύπερθε ποδῶν ἐκμάσσεται ἴχνη,
ματρὶ φίλαι καὶ πατρὶ θυώδεας εἵσατο ναούς·
ἐν δ' αὐτοὺς χρυσῶι περικαλλέας ἠδ' ἐλέφαντι
ἵδρυται πάντεσσιν ἐπιχθονίοισιν ἀρωγούς.
πολλὰ δὲ πιανθέντα βοῶν ὅγε μηρία καίει

103 ξανθοκόμας K : -κόμος cett. 109 αἰὲν S : αἰεὶ cett. 111 καὶ νάσοις Κυκλάδεσσι, πολὺν δ' ἀγ. ἑτ. K, totum versum 90 post 110 repetunt cett. praeter S 112 ἱερεὺς K A E 117 ἢ Tr. W (?) edd. ant. : om. cett. 121 τε καὶ ὧν Briggs (Σ ?) : τεκέων K : τοκέων cett. 126 ὅγε Tr. : ὅτε K A E L : ὅδε W M S : om. P

μησὶ περιπλομένοισιν ἐρευθομένων ἐπὶ βωμῶν,
αὐτός τ' ἰφθίμα τ' ἄλοχος, τᾶς οὔτις ἀρείων
νυμφίον ἐν μεγάροισι γυνὰ περιβάλλετ' ἀγοστῶι,
ἐκ θυμοῦ στέργοισα κασίγνητόν τε πόσιν τε.
ὧδε καὶ ἀθανάτων ἱερὸς γάμος ἐξετελέσθη,
οὓς τέκετο κρείουσα Ῥέα βασιλῆας Ὀλύμπου·
ἓν δὲ λέχος στόρνυσιν ἰαύειν Ζηνὶ καὶ Ἥρηι
χεῖρας φοιβήσασα μύροις ἔτι παρθένος Ἶρις.
  Χαῖρε ἄναξ Πτολεμαῖε· σέθεν δ' ἐγὼ ἶσα καὶ ἄλλων
μνάσομαι ἡμιθέων, δοκέω δ' ἔπος οὐκ ἀπόβλητον
φθέγξομαι ἐσσομένοις· ἀρετήν γέ μεν ἐκ Διὸς αἰτεῦ.

[XVI] ΧΑΡΙΤΕΣ Η ΙΕΡΩΝ

Αἰεὶ τοῦτο Διὸς κούραις μέλει, αἰὲν ἀοιδοῖς,
ὑμνεῖν ἀθανάτους, ὑμνεῖν ἀγαθῶν κλέα ἀνδρῶν.

Μοῖσαι μὲν θεαὶ ἐντί, θεοὺς θεαὶ ἀείδοντι·
ἄμμες δὲ βροτοὶ οἵδε, βροτοὺς βροτοὶ ἀείδωμεν.

τίς γὰρ τῶν ὁπόσοι γλαυκὰν ναίουσιν ὑπ' ἠῶ,
ἡμετέρας Χάριτας πετάσας ὑποδέξεται οἴκωι
ἀσπασίως, οὐδ' αὖθις ἀδωρήτους ἀποπέμψει;
αἳ δὲ σκυζόμεναι γυμνοῖς ποσὶν οἴκαδ' ἴασι,
πολλά με τωθάζοισαι, ὅτ' ἀλιθίην ὁδὸν ἦλθον,
ὀκνηραὶ δὲ πάλιν κενεᾶς ἐν πυθμένι χηλοῦ
ψυχροῖς ἐν γονάτεσσι κάρη μίμνοντι βαλοῖσαι,
ἔνθ' αἰεί σφισιν ἕδρη, ἐπὴν ἄπρακτοι ἵκωνται.

127 *μασὶ* 128 *ἀρείων* K Tr. : *ἀρείω* cett. 131 *ἀθανάτων αὐτῶν ἱερὸς* K 137 *αἰτεῦ* K L W Tr. : *ἕξεις* cett.

*Codices probi K, Φ = V (usque ad 22 W) L Tr., B; deteriores sprevi. dialectus incerta omnino; sequor fere K, sed in ionismis Φ praefero 4 *ἀείδωμες* K : *-δομες* L : *-δοντες* W : *-δοντι* cett. 9 *ἀλλοτρίην* Φ 12 *σφισιν* Iunt.: *σφιν* cett. *ἕδραι* Φ *ἐπὴν* S²: *ἐπὰν* cett. *ἵκωντι* K P A E²

τίς τῶν νῦν τοιόσδε; τίς εὖ εἰπόντα φιλήσει;
οὐκ οἶδ'· οὐ γὰρ ἔτ' ἄνδρες ἐπ' ἔργμασιν ὡς πάρος ἐσθλοῖς
αἰνεῖσθαι σπεύδοντι, νενίκηνται δ' ὑπὸ κερδέων.
πᾶς δ' ὑπὸ κόλπου χεῖρας ἔχων πόθεν οἴσεται ἀθρεῖ
ἄργυρον, οὐδέ κεν ἰὸν ἀποτρίψας τινὶ δοίη,
ἀλλ' εὐθὺς μυθεῖται· 'ἀπωτέρω ἢ γόνυ κνάμα·
αὐτῶι μοί τι γένοιτο· θεοὶ τιμῶσιν ἀοιδούς.
τίς δέ κεν ἄλλου ἀκούσαι; ἅλις πάντεσσιν Ὅμηρος.
οὗτος ἀοιδῶν λῶιστος, ὃς ἐξ ἐμεῦ οἴσεται οὐδέν.'
Δαιμόνιοι, τί δὲ κέρδος ὁ μυρίος ἔνδοθι χρυσός
κείμενος; οὐχ ἅδε πλούτου φρονέουσιν ὄνασις,
ἀλλὰ τὸ μὲν ψυχᾶι, τὸ δέ πού τινι δοῦναι ἀοιδῶν·
πολλοὺς εὖ ἔρξαι πηῶν, πολλοὺς δὲ καὶ ἄλλων
ἀνθρώπων, αἰεὶ δὲ θεοῖς ἐπιβώμια ῥέζειν,
μηδὲ ξεινοδόκον κακὸν ἔμμεναι, ἀλλὰ τραπέζηι
μειλίξαντ' ἀποπέμψαι, ἐπὴν ἐθέλωντι νέεσθαι,
Μουσάων δὲ μάλιστα τίειν ἱεροὺς ὑποφήτας,
ὄφρα καὶ εἰν 'Αίδαο κεκρυμμένος ἐσθλὸς ἀκούσηις,
μηδ' ἀκλεὴς μύρηαι ἐπὶ ψυχροῦ 'Αχέροντος,
ὡσεί τις μακέλαι τετυλωμένος ἔνδοθι χεῖρας
ἀχὴν ἐκ πατέρων πενίην ἀκτήμονα κλαίων.
πολλοὶ ἐν 'Αντιόχοιο δόμοις καὶ ἄνακτος 'Αλεύα
ἁρμαλιὴν ἔμμηνον ἐμετρήσαντο πενέσται·
πολλοὶ δὲ Σκοπάδαισιν ἐλαυνόμενοι ποτὶ σακούς
μόσχοι σὺν κεραῇσιν ἐμυκήσαντο βόεσσι,
μυρία δ' ἀμ πεδίον Κραννώνιον ἐνδιάασκον
ποιμένες ἔκκριτα μῆλα φιλοξείνοισι Κρεώνδαις·
ἀλλ' οὔ σφιν τῶν ἦδος, ἐπεὶ γλυκὺν ἐξεκένωσαν
θυμὸν ἐς εὐρεῖαν σχεδίαν στυγνοῖο γέροντος,
ἄμναστοι δὲ τὰ πολλὰ καὶ ὄλβια τῆνα λιπόντες

16 *κόλπου* A E : *κόλπω* cett. 24 *που* Φ : *καί* cett. 25 *πολλοὺς* scripsi : *πολλοὺς δ'* 28 *ἐθέλωντι* Iunt.: *ἐθέλοντι* cett. 30 *ἀκούῃ* V[1] L Tr. 41 *στυγνοῖο γέροντος* Hemsterhuys e Propertio 3. 18, 24 : *στυγνοῦ ἀχέροντος* 42 *τὰ δὲ πολλὰ* V L R *κεῖνα* V L

δειλοῖς ἐν νεκύεσσι μακροὺς αἰῶνας ἔκειντο,
εἰ μὴ δεινὸς ἀοιδὸς ὁ Κήιος αἰόλα φωνέων
βάρβιτον ἐς πολύχορδον ἐν ἀνδράσι θῆκ᾽ ὀνομαστούς
ὁπλοτέροις, τιμᾶς δὲ καὶ ὠκέες ἔλλαχον ἵπποι,
οἵ σφισιν ἐξ ἱερῶν στεφανηφόροι ἦλθον ἀγώνων.
τίς δ᾽ ἂν ἀριστῆας Λυκίων ποτέ, τίς κομόωντας
Πριαμίδας καὶ θῆλυν ἀπὸ χροιῆς Κύκνον ἔγνω,
εἰ μὴ φυλόπιδας προτέρων ὕμνησαν ἀοιδοί;
οὐδ᾽ Ὀδυσεὺς ἑκατόν τε καὶ εἴκοσι μῆνας ἀλαθείς
πάντας ἐπ᾽ ἀνθρώπους Ἀίδαν τ᾽ εἰς ἔσχατον ἐλθών
ζωὸς καὶ σπήλυγγα φυγὼν ὀλοοῖο Κύκλωπος
δηναιὸν κλέος ἔσχεν, ἐσιγάθη δ᾽ ἂν ὑφορβός
Εὔμαιος καὶ βουσὶ Φιλοίτιος ἀμφ᾽ ἀγελαίαις
ἔργον ἔχων αὐτός τε περίσπλαγχνος Λαέρτης,
εἰ μή σφεας ὤνασαν Ἰάονος ἀνδρὸς ἀοιδαί.
Ἐκ Μοισᾶν ἀγαθὸν κλέος ἔρχεται ἀνθρώποισι,
χρήματα δὲ ζώοντες ἀμαλδύνουσι θανόντων.
ἀλλ᾽ ἶσος γὰρ ὁ μόχθος ἐπ᾽ ἠιόνι κύματα μετρεῖν,
ὅσσ᾽ ἄνεμος χέρσονδε κατὰ γλαυκᾶς ἁλὸς ὠθεῖ,
ἢ ὕδατι νίζειν θολερὰν διαειδέι πλίνθον,
καὶ φιλοκερδείῃι βεβλαμμένον ἄνδρα παρελθεῖν·
χαιρέτω ὅστις τοῖος, ἀνήριθμος δέ οἱ εἴη
ἄργυρος, αἰεὶ δὲ πλεόνων ἔχοι ἵμερος αὐτόν.
αὐτὰρ ἐγὼ τιμήν τε καὶ ἀνθρώπων φιλότητα
πολλῶν ἡμιόνων τε καὶ ἵππων πρόσθεν ἑλοίμαν.
δίζημαι δ᾽, ὅτινι θνατῶν κεχαρισμένος ἔνθω
σὺν Μοίσαις· χαλεπαὶ γὰρ ὁδοὶ τελέθουσιν ἀοιδοῖς
κουράων ἀπάνευθε Διὸς μέγα βουλεύοντος.

44 δεινὸς Hermogenes Id. II. 9 : θεῖος erat in Syriani exemplaribus I. 85 R : ὁ θεῖος Φ R : κεῖνος cett. 48 γρ. δὲ καμόντας Φ 49 καὶ Φ : ἢ cett. R 54 δ᾽ ἂν ὑφορβός K V¹ L D : δ᾽ ὁ συφ. V² Tr. M S : δ᾽ ἂν ὁ φορβός cett. 57 σφεας Brunck : σφείας V¹ L : σφας cett. 61 κατὰ Buecheler : μετὰ 64 ὅστις τοῖος Φ : ὅστις τοιοῦτος cett. 68 ὅτινι Iunt. : ᾧτινι cett. ἔλθω L : ἔνθω cett. 70 κουράων Φ B : μουσάων cett. μέγα Φ B Eustath. ad A 175 : μεγάλου cett.

οὔπω μῆνας ἄγων ἔκαμ᾽ οὐρανὸς οὐδ᾽ ἐνιαυτούς·
πολλοὶ κινήσουσιν ἔτι τροχὸν ἅματος ἵπποι·
ἔσσεται οὗτος ἀνήρ, ὃς ἐμεῦ κεχρήσετ᾽ ἀοιδοῦ
ῥέξας ἢ Ἀχιλεὺς ὅσσον μέγας ἢ βαρὺς Αἴας
ἐν πεδίωι Σιμόεντος, ὅθι Φρυγὸς ἠρίον Ἴλου.
ἤδη νῦν Φοίνικες ὑπ᾽ ἠελίωι δύνοντι
οἰκεῦντες Λιβύας ἄκρον σφυρὸν ἐρρίγασιν,
ἤδη βαστάζουσι Συρακόσιοι μέσα δοῦρα
ἀχθόμενοι σακέεσσι βραχίονας ἰτεΐνοισιν·
ἐν δ᾽ αὐτοῖς Ἱέρων προτέροις ἴσος ἡρώεσσι
ζώννυται, ἵππειαι δὲ κόρυν σκιάουσιν ἔθειραι.
αἲ γὰρ Ζεῦ κύδιστε πάτερ καὶ πότνι᾽ Ἀθάνα
κούρη θ᾽, ἣ σὺν ματρὶ πολυκλήρων Ἐφυραίων
εἴληχας μέγα ἄστυ παρ᾽ ὕδασι Λυσιμελείας,
ἐχθροὺς ἐκ νάσοιο κακαὶ πέμψειαν ἀνάγκαι
Σαρδόνιον κατὰ κῦμα φίλων μόρον ἀγγέλλοντας
τέκνοις ἠδ᾽ ἀλόχοισιν ἀριθμητοὺς ἀπὸ πολλῶν·
ἄστεα δὲ προτέροισι πάλιν ναίοιτο πολίταις,
δυσμενέων ὅσα χεῖρες ἐλωβήσαντο κατ᾽ ἄκρας·
ἀγροὺς δ᾽ ἐργάζοιντο τεθαλότας· αἱ δ᾽ ἀνάριθμοι
μήλων χιλιάδες βοτάναι διαπιανθεῖσαι
ἂμ πεδίον βληχῷντο, βόες δ᾽ ἀγεληδὸν ἐς αὖλιν
ἐρχόμεναι σκνιφαῖον ἐπισπεύδοιεν ὁδίταν·
νειοὶ δ᾽ ἐκπονέοιντο ποτὶ σπόρον, ἁνίκα τέττιξ
ποιμένας ἐνδίους πεφυλαγμένος ὑψόθι δένδρων
ἀχεῖ ἐν ἀκρεμόνεσσιν· ἀράχνια δ᾽ εἰς ὅπλ᾽ ἀράχναι
λεπτὰ διαστήσαιντο, βοᾶς δ᾽ ἔτι μηδ᾽ ὄνομ᾽ εἴη·
ὑψηλὸν δ᾽ Ἱέρωνι κλέος φορέοιεν ἀοιδοί
καὶ πόντου Σκυθικοῖο πέραν καὶ ὅθι πλατὺ τεῖχος

72 ἅματος scripsi : ἅρματος et Eustath. ad Γ 337 81 σκιάουσι Φ : σκεπάουσι cett. 85 κακᾶ πέμπει ἐν ἀνάγκα K 88 δὲ V L : τε cett. ναίοιτο V[1] Iunt. D L (ναίοιτε): ναίοιντο cett. 90 αἱ δ᾽ K D L : αἵ τ᾽ cett. 92 βληχῷντο S[2]: βληχοῖντο (βλαχ. Φ) 93 σκνιπαῖον et σκνιφαῖον Σ codd. 94 ἐκπλέοιντο L : ἐκτελέοιντο V Tr. 95 ἐνδείους ὕψοθι Φ : ἔνδοθι cett.

ἀσφάλτωι δήσασα Σεμίραμις ἐμβασίλευσεν.
εἷς μὲν ἐγώ, πολλοὺς δὲ Διὸς φιλέοντι καὶ ἄλλους
θυγατέρες, τοῖς πᾶσι μέλοι Σικελὴν Ἀρέθοισαν
ὑμνεῖν σὺν λαοῖσι καὶ αἰχμητὰν Ἱέρωνα.
ὦ Ἐτεόκλειοι Χάριτες θεαί, ὦ Μινύειον
Ὀρχομενὸν φιλέοισαι ἀπεχθόμενόν ποτε Θήβαις,
ἄκλητος μὲν ἔγωγε μένοιμί κεν, ἐς δὲ καλεύντων
θαρσήσας Μοίσαισι σὺν ἁμετέραισιν ἴοιμ' ἄν.
καλλείψω δ' οὐδ' ὔμμε· τί γὰρ Χαρίτων ἀγαπατόν
ἀνθρώποις ἀπάνευθεν; ἀεὶ Χαρίτεσσιν ἅμ' εἴην.

[XVIII] ΕΛΕΝΗΣ ΕΠΙΘΑΛΑΜΙΟΣ

Ἔν ποκ' ἄρα Σπάρται ξανθότριχι πὰρ Μενελάωι
παρθενικαὶ θάλλοντα κόμαις ὑάκινθον ἔχοισαι
πρόσθε νεογράπτω θαλάμω χορὸν ἐστάσαντο,
δώδεκα ταὶ πρᾶται πόλιος, μέγα χρῆμα Λακαινᾶν,
ἁνίκα Τυνδαρίδα κατεκλάιζετο τὰν ἀγαπατάν
μναστεύσας Ἑλέναν ὁ νεώτερος Ἀτρέος υἱῶν.
ἄειδον δ' ἄρα πᾶσαι ἐς ἓν μέλος ἐγκροτέοισαι
ποσσὶ περιπλικτοῖς, ὑπὸ δ' ἴαχε δῶμ' ὑμεναίωι.
Οὕτω δὴ πρώιζα κατέδραθες ὦ φίλε γαμβρέ;
ἦρά τις ἐσσὶ λίαν βαρυγώνατος, ἦρα φίλυπνος,
ἦρα πολύν τιν' ἔπινες, ὅκ' εἰς εὐνὰν κατεβάλλευ;
εὕδειν μὰν σπεύδοντα καθ' ὥραν αὐτὸν ἐχρῆν τυ,

100 ἐμβασίλευσεν Φ: -λευεν cett. 104 Ἐτεοκλῆος Χάριτες Φ: Ἐτεόκλειοι θυγατέρες cett. 106 ἔγωγε γέν. K D: ἐγὼ(ν) μέν. V L P A E: ἔγω(γε) μίμν. cett.: corr. Iunt. 107 ἱκοίμαν E S²; legebatur ἰοίμαν

Codices probi Φ = Tr. et inde a v. 52 X, B. deteriorum plerosque errores sprevi 2 κόμαις B S²: κόσμον cett. ὑάκινθον Tr. B S²: ὑακίνθινον cett. 5 κατεκλάιζετο Call. Hesych.: κατεκλάγετο (-κλαχ-, -γλαγ-, -γλεγ-) cett. 6 υἱῶν Tr.: υἱός cett. 8 περιπλίκτοις ὑπὸ Tr.: περιπλέκτοις περὶ cett. 9 πρώιζε Tr. 10 λίαν Tr. B: φίλε cett. 11 ὅτ' 12 μὰν σπεύδοντα Tr.: μὲν χρῄζοντα cett. αὐτὸν ἐχρῆν τυ Tr. B: ἐχρῆν αὐτόν τυ cett.

παῖδα δ' ἐᾶν σὺν παισὶ φιλοστόργωι παρὰ ματρί
παίσδειν ἐς βαθὺν ὄρθρον, ἐπεὶ καὶ ἔνας καὶ ἐς ἀῶ
κἠς ἔτος ἐξ ἔτεος, Μενέλα, τεὰ ἁ νυὸς ἅδε.
ὄλβιε γάμβρ', ἀγαθός τις ἐπέπταρεν ἐρχομένωι τοι
ἐς Σπάρταν, ἅπερ ὦλλοι ἀριστέες ὡς ἀνύσαιο·
μῶνος ἐν ἡμιθέοις Κρονίδαν Δία πενθερὸν ἑξεῖς.
Ζανός τοι θυγάτηρ ὑπὸ τὰν μίαν ἵκετο χλαῖναν,
οἵα Ἀχαιιάδων γαῖαν πατεῖ οὐδεμί' ἄλλα·
ἦ μέγα κά τι τέκοιτ', εἰ ματέρι τίκτοι ὅμοιον.
ἄμμες δ' αἱ πᾶσαι συνομάλικες, αἷς δρόμος ὡὑτός
χρισαμέναις ἀνδριστὶ παρ' Εὐρώταο λοετροῖς,
τετράκις ἑξήκοντα κόραι, θῆλυς νεολαία,
†τᾶν οὐδ' ἄν †τις ἄμωμος, ἐπεί χ' Ἑλέναι παρισωθῆι.
ἀῶς ἀντέλλοισα καλὸν διέφανε πρόσωπον
πότνια νὺξ ἅτε λευκὸν ἔαρ χειμῶνος ἀνέντος·
ὧδε καὶ ἁ χρυσέα Ἑλένα διαφαίνετ' ἐν ἁμῖν.
πιείραι μέγα λᾶιον ἀνέδραμε κόσμος ἀρούραι
ἢ κάπωι κυπάρισσος ἢ ἅρματι Θεσσαλὸς ἵππος·
ὧδε καὶ ἁ ῥοδόχρως Ἑλένα Λακεδαίμονι κόσμος.
οὔτε τις ἐκ ταλάρω πανίσδεται ἔργα τοιαῦτα,
οὔτ' ἐνὶ δαιδαλέωι πυκινώτερον ἄτριον ἱστῶι
κερκίδι συμπλέξασα μακρῶν ἔταμ' ἐκ κελεόντων·
οὐ μὰν οὐδὲ λύραν τις ἐπίσταται ὧδε κροτῆσαι
Ἄρτεμιν ἀείδοισα καὶ εὐρύστερνον Ἀθάναν,
ὡς Ἑλένα, τᾶς πάντες ἐπ' ὄμμασιν ἵμεροι ἐντί.
ὦ καλά, ὦ χαρίεσσα κόρα, τὺ μὲν οἰκέτις ἤδη,
ἄμμες δ' ἐς Δρόμον ἦρι καὶ ἐς λειμώνια φύλλα

15 κεἰς Μενέλα τεὰ ἁ Meineke: Μενέλαε τεὰ 16 ἀγαθός τοι Tr. 18 μῶνος ἁμιθέοις 20 Ἀχαιιάδων S² Tr. Iunt.: Ἀχαιίδαν U: Ἀχαιίδα cett. 21 κέν S: καί cett. μητέρι τίκτοι Call.: τίκτει (τίκτεν H U) cett. 22 δ' αἱ Tr.: γὰρ cett. 23 λοετρῷ Tr. 25 conieci ἁμῶν οὔτις ἄ. 26 legebatur ἀώς διέφανε Ahrens: διέφαινε 28 διαφαίνετ' Tr. S: διεφαίνετ' cett. 29 μέγα λᾶιον ἀν. Eichstaedt: μεγάλα (Tr.: -λη cett.) ἅτ' ἀν. 32 ἐκ Tr.: ἐν cett. 35 οὐδὲ λύραν Tr.: οὐ κιθάραν cett

ἑρψεῦμες στεφάνως δρεψεύμεναι ἁδὺ πνέοντας,
πολλὰ τεοῦς Ἑλένα μεμναμέναι ὡς γαλαθηναί
ἄρνες γειναμένας ὄιος μαστὸν ποθέοισαι.
πρᾶταί τοι στέφανον λωτῶ χαμαὶ αὐξομένοιο
πλέξασαι σκιερὰν καταθήσομεν ἐς πλατάνιστον,
πρᾶται δ' ἀργυρέας ἐξ ὄλπιδος ὑγρὸν ἄλειφαρ
λαζύμεναι σταξεῦμες ὑπὸ σκιερὰν πλατάνιστον·
γράμματα δ' ἐν φλοιῶι γεγράψεται, ὡς παριών τις
ἀννείμηι Δωριστί· "σέβευ μ'· Ἑλένας φυτὸν ἐμμί."
χαίροις ὦ νύμφα, χαίροις εὐπένθερε γαμβρέ.
Λατὼ μὲν δοίη, Λατὼ κουροτρόφος ὔμμιν
εὐτεκνίαν, Κύπρις δέ, θεὰ Κύπρις ἶσον ἔρασθαι
ἀλλάλων, Ζεὺς δέ, Κρονίδας Ζεὺς ἄφθιτον ὄλβον,
ὡς ἐξ εὐπατριδᾶν εἰς εὐπατρίδας πάλιν ἔνθηι.
εὕδετ' ἐς ἀλλάλων στέρνον φιλότατα πνέοντες
καὶ πόθον, ἐγρέσθαι δὲ πρὸς ἀῶ μὴ πιλάθησθε.
νεύμεθα κἄμμες ἐς ὄρθρον, ἐπεί κα πρᾶτος ἀοιδός
ἐξ εὐνᾶς κελαδήσηι ἀνασχὼν εὔτριχα δειράν.
Ὑμὴν ὦ Ὑμέναιε, γάμωι ἐπὶ τῶιδε χαρείης.'

[XXIV] ΗΡΑΚΛΙΣΚΟΣ

Ἡρακλέα δεκάμηνον ἐόντα ποχ' ἁ Μιδεᾶτις
Ἀλκμήνα καὶ νυκτὶ νεώτερον Ἰφικλῆα,
ἀμφοτέρους λούσασα καὶ ἐμπλήσασα γάλακτος,
χαλκείαν κατέθηκεν ἐς ἀσπίδα, τὰν Πτερελάου
Ἀμφιτρύων καλὸν ὅπλον ἀπεσκύλευσε πεσόντος.

40 ἑρψοῦμες δρεψούμ. 41 τεοῦς U Iunt. : τεοῦ Tr. S : τεὰ cett. 46 λαζύμεναι S Iunt. : λαζόμ. cett. 48 σέβου εἰμί 50 κουροτρόφος Tr. S A Call. : -φον cett. ὔμμιν Tr. B S² : ἄμμιν 52 δέ Tr. B : om. cett. 54 φιλότητα 58 ὑμὴν S² : ὑμὰν B : ἦ μὰν X Tr. : ἡμῖν S : ὑμῖν cett.

Codices : stirps Π (B C D ; singulorum, maxime C, multos errores abieci). accedit in v. 1–87 X, lacunosus et foede corruptus, e quo pauca excerpsi

ἁπτομένα δὲ γυνὰ κεφαλᾶς μυθήσατο παίδων·
‘ εὕδετ’ ἐμὰ βρέφεα γλυκερὸν καὶ ἐγέρσιμον ὕπνον,
εὕδετ’ ἐμὰ ψυχά, δύ’ ἀδελφεοί, εὔσοα τέκνα·
ὄλβιοι εὐνάζοισθε καὶ ὄλβιοι ἀῶ ἵκοισθε.’
ὣς φαμένα δίνησε σάκος μέγα, τοὺς δ’ ἔλαβ’ ὕπνος.
ἆμος δὲ στρέφεται μεσονύκτιον ἐς δύσιν ἄρκτος
Ὠρίωνα κατ’ αὐτόν, ὃ δ’ ἀμφαίνει μέγαν ὦμον,
τᾶμος ἄρ’ αἰνὰ πέλωρα δύω πολυμήχανος Ἥρη
κυανέαις φρίσσοντας ὑπὸ σπείραισι δράκοντας
ὦρσεν ἐπὶ πλατὺν οὐδόν, ὅθι σταθμὰ κοῖλα θυράων
οἴκου, ἀπειλήσασα φαγεῖν βρέφος Ἡρακλῆα.
τὼ δ’ ἐξειλυσθέντες ἐπὶ χθονὶ γαστέρας ἄμφω
αἱμοβόρους ἐκύλιον· ἀπ’ ὀφθαλμῶν δὲ κακὸν πῦρ
ἐρχομένοις λάμπεσκε, βαρὺν δ’ ἐξέπτυον ἰόν.
ἀλλ’ ὅτε δὴ παίδων λιχμώμενοι ἐγγύθεν ἦλθον,
καὶ τότ’ ἄρ’ ἐξέγροντο, Διὸς νοέοντος ἅπαντα,
Ἀλκμήνας φίλα τέκνα, φάος δ’ ἀνὰ οἶκον ἐτύχθη.
ἤτοι ὅγ’ εὐθὺς ἄυσεν, ὅπως κακὰ θηρί’ ἀνέγνω
κοίλου ὑπὲρ σάκεος καὶ ἀναιδέας εἶδεν ὀδόντας,
Ἰφικλέης, οὔλαν δὲ ποσὶν διελάκτισε χλαῖναν,
φευγέμεν ὁρμαίνων· ὃ δ’ ἐναντίος ἵετο χερσίν
Ἡρακλέης, ἄμφω δὲ βαρεῖ ἐνεδήσατο δεσμῶι,
δραξάμενος φάρυγος, τόθι φάρμακα λυγρὰ τέτυκται
οὐλομένοις ὀφίεσσι, τὰ καὶ θεοὶ ἐχθαίροντι.
τὼ δ’ αὖτε σπείραισιν ἑλισσέσθην περὶ παῖδα
ὀψίγονον, γαλαθηνὸν ὑπὸ τροφῶι, αἰὲν ἄδακρυν·
ἂψ δὲ πάλιν διέλυον, ἐπεὶ μογέοιεν ἀκάνθας,
δεσμοῦ ἀναγκαίου πειρώμενοι ἔκλυσιν εὑρεῖν.
  Ἀλκμήνα δ’ ἐσάκουσε βοᾶς καὶ ἐπέγρετο πράτα·

6 παίδων B C D: πάντων X 8 om. C: ἀδελφεώ Call. 9 ἀῶ ἴδοιτε X 10 δίνασε, cf. 2. 31 18 αἱμοβόρως 26 ἵετο Meineke: εἴχετο 28 φάρυγος Mus.: φάρυγγος C D X κέκρυπται X 30 σπείρησιν 31 ἄδακρυν ed. Brubach.: ἄδακρυ 34 ἐπέδραμε C

'ἄνσταθ' Ἀμφιτρύων· ἐμὲ γὰρ δέος ἴσχει ὀκνηρόν·
ἄνστα, μηδὲ πόδεσσι τεοῖς ὑπὸ σάνδαλα θείης.
οὐκ ἀΐεις, παίδων ὁ νεώτερος ὅσσον ἀυτεῖ;
ἢ οὐ νοέεις, ὅτι νυκτὸς ἀωρί που, οἱ δέ τε τοῖχοι
πάντες ἀριφραδέες καθαρᾶς ἅπερ ἠριγενείας;
ἔστι τί μοι κατὰ δῶμα νεώτερον, ἔστι, φίλ' ἀνδρῶν.'
ὣς φάθ'. ὃ δ' ἐξ εὐνᾶς ἀλόχωι κατέβαινε πιθήσας·
δαιδάλεον δ' ὥρμασε μετὰ ξίφος, ὅ οἱ ὕπερθεν
κλιντῆρος κεδρίνου περὶ πασσάλωι αἰὲν ἄωρτο.
ἤτοι ὅγ' ὠριγνᾶτο νεοκλώστου τελαμῶνος,
κουφίζων ἑτέραι κολεόν, μέγα λώτινον ἔργον.
ἀμφιλαφὴς δ' ἄρα παστὰς ἐνεπλήσθη πάλιν ὄρφνας.
δμῶας δὴ τότ' ἄυσεν ὕπνον βαρὺν ἐκφυσῶντας·
'οἴσετε πῦρ ὅτι θᾶσσον ἀπ' ἐσχαρεῶνος ἑλόντες,
δμῶες ἐμοί, στιβαροὺς δὲ θυρᾶν ἀνεκόψατ' ὀχῆας.'
'Ἄνστατε δμῶες ταλασίφρονες. αὐτὸς ἀυτεῖ.'
ἦ ῥα γυνὰ Φοίνισσα μύλαις ἔπι κοῖτον ἔχουσα.
οἱ δ' αἶψα προγένοντο λύχνοις ἅμα δαιομένοισι
δμῶες· ἐνεπλήσθη δὲ δόμος σπεύδοντος ἑκάστου.
ἤτοι ἄρ' ὡς εἴδοντ' ἐπιτίτθιον Ἡρακλῆα
θῆρε δύω χείρεσσιν ἀπρὶξ ἁπαλαῖσιν ἔχοντα,
συμπλήγδην ἰάχησαν· ὃ δ' ἐς πατέρ' Ἀμφιτρύωνα
ἑρπετὰ δεικανάασκεν, ἐπάλλετο δ' ὑψόθι χαίρων
κουροσύναι, γελάσας δὲ πάρος κατέθηκε ποδοῖιν
πατρὸς ἑοῦ θανάτωι κεκαρωμένα δεινὰ πέλωρα.
Ἀλκμήνα μὲν ἔπειτα ποτὶ σφέτερον βάλε κόλπον
ξηρὸν ὑπαὶ δείους ἀκράχολον Ἰφικλῆα·
Ἀμφιτρύων δὲ τὸν ἄλλον ὑπ' ἀμνείαν θέτο χλαῖναν
παῖδα, πάλιν δ' ἐς λέκτρον ἰὼν ἐμνάσατο κοίτου.
    ὄρνιθες τρίτον ἄρτι τὸν ἔσχατον ὄρθρον ἄειδον·
Τειρεσίαν τόκα μάντιν ἀλαθέα πάντα λέγοντα

35 ἴσχει B : ἔσχει D[1] (?) : ἔχει D[2] C X 36 ἑοῖς X 39 ἅπερ Briggs : ἄτερ 43 κεδρίνω (δεδρίνω D[1] : δενδρίνω X) 49 ἀνεκόψατ' Blass : ἀνακ. 51 om. B : ante 50 collocat D[1] 58 κωροσύνᾳ

Ἀλκμήνα καλέσασα χρέος κατέλεξε νεοχμόν,
καί νιν ὑποκρίνεσθαι, ὅπως τελέεσθαι ἔμελλεν,
ἠνώγει. ‘ μηδ᾽ εἴ τι θεοὶ νοέοντι πονηρόν,
αἰδόμενος ἐμὲ κρύπτε· καὶ ὡς οὐκ ἔστιν ἀλύξαι
ἀνθρώποις ὅ τι Μοῖρα κατὰ κλωστῆρος ἐπείγει.
ἀλλ᾽ Εὐηρείδα μάλα σε φρονέοντα διδάσκω.’
τόσσ᾽ ἔλεγεν βασίλεια· ὁ δ᾽ ἀνταμείβετο τοίοις·
‘ θάρσει ἀριστοτόκεια γύναι, Περσήϊον αἷμα,
θάρσει· μελλόντων δὲ τὸ λώιον ἐν φρεσὶ βάλλευ.
ναὶ γὰρ ἐμὸν γλυκὺ φέγγος ἀποιχόμενον πάλαι ὄσσων,
πολλαὶ Ἀχαιιάδων μαλακὸν περὶ γούνατι νῆμα
χειρὶ κατατρίψουσιν ἀκρέσπερον ἀείδοισαι
Ἀλκμήναν ὀνομαστί, σέβας δ᾽ ἔσηι Ἀργείαισι.
τοῖος ἀνὴρ ὅδε μέλλει ἐς οὐρανὸν ἄστρα φέροντα
ἀμβαίνειν τεὸς υἱός, ἀπὸ στέρνων πλατὺς ἥρως,
οὗ καὶ θηρία πάντα καὶ ἀνέρες ἥσσονες ἄλλοι.
δώδεκά οἱ τελέσαντι πεπρωμένον ἐν Διὸς οἰκεῖν
μόχθους, θνητὰ δὲ πάντα πυρὰ Τραχίνιος ἕξει·
γαμβρὸς δ᾽ ἀθανάτων κεκλήσεται, οἳ τάδ᾽ ἐπῶρσαν
κνώδαλα φωλεύοντα βρέφος διαδηλήσασθαι.
ἔσται δὴ τοῦτ᾽ ἆμαρ, ὁπηνίκα νεβρὸν ἐν εὐνᾶι
καρχαρόδων σίνεσθαι ἰδὼν λύκος οὐκ ἐθελήσει.
ἀλλὰ γύναι πῦρ μέν τοι ὑπὸ σποδοῦ εὔτυκον ἔστω,
κάγκανα δ᾽ ἀσπαλάθου ξύλ᾽ ἑτοιμάσατ᾽ ἢ παλιούρου
ἢ βάτου ἢ ἀνέμωι δεδονημένον αὖον ἄχερδον·
καῖε δὲ τώδ᾽ ἀγρίαισιν ἐπὶ σχίζαισι δράκοντε
νυκτὶ μέσαι, ὅκα παῖδα κανεῖν τεὸν ἤθελον αὐτοί.
ἦρι δὲ συλλέξασα κόνιν πυρὸς ἀμφιπόλων τις

66 *χρέος* B : om. C D : *τέρας* X 69 *ἐμὲ* om. C (cum dimidio versu X) 71 *ἀλλ᾽* Ahrens : *μάντι* B C D : *μάντιν* X 72 *τόσσ᾽* X (cf. 7. 90) : *τὼς* cett. *τοίοις* Briggs : *τοίως* (*τοῖος* X D[1]) 74 om. B *βάλλευ* scripsi : *θέσθαι* D[2] : om. C D[1] X 76 *νᾶμα* 77 *κατατρίψοντι* 82 *οἰκεῖν* Mus. : *οἰκῆς* C D X 88 *σποδῶ* B : *σποδὸν* C : utrumque D 89 *ἀσπαλάθω* *παλιούρω* 90 *βάτω* 91 *σχίζησι* 92 *κανῆν*

ῥιψάτω εὖ μάλα πᾶσαν ὑπὲρ ποταμοῖο φέρουσα
ῥωγάδας ἐς πέτρας ὑπερούριον, ἂψ δὲ νέεσθαι
ἄστρεπτος· καθαρῶι δὲ πυρώσατε δῶμα θεείωι
πρᾶτον, ἔπειτα δ' ἅλεσσι μεμειγμένον, ὡς νενόμισται,
θαλλῶι ἐπιρραίνειν ἐστεμμένωι ἀβλαβὲς ὕδωρ·
Ζηνὶ δ' ἐπιρρέξαι καθυπερτέρωι ἄρσενα χοῖρον,
δυσμενέων αἰεὶ καθυπέρτεροι ὡς τελέθοιτε.'
φῆ καὶ ἐρωήσας ἐλεφάντινον ᾤχετο δίφρον
Τειρεσίας πολλοῖσι βαρύς περ ἐὼν ἐνιαυτοῖς.
'Ηρακλέης δ' ὑπὸ ματρὶ νέον φυτὸν ὡς ἐν ἀλωᾶι
ἐτρέφετ' 'Αργείου κεκλημένος 'Αμφιτρύωνος.
γράμματα μὲν τὸν παῖδα γέρων Λίνος ἐξεδίδαξεν,
υἱὸς 'Απόλλωνος μελεδωνεὺς ἄγρυπνος ἥρως,
τόξον δ' ἐντανύσαι καὶ ἐπὶ σκοπὸν εἶναι ὀιστόν
Εὔρυτος ἐκ πατέρων μεγάλαις ἀφνειὸς ἀρούραις.
αὐτὰρ ἀοιδὸν ἔθηκε καὶ ἄμφω χεῖρας ἔπλασσεν
πυξίναι ἐν φόρμιγγι Φιλαμμονίδας Εὔμολπος.
ὅσσα δ' ἀπὸ σκελέων ἑδροστρόφοι 'Αργόθεν ἄνδρες
ἀλλάλους σφάλλοντι παλαίμασιν, ὅσσα τε πύκται
δεινοὶ ἐν ἱμάντεσσιν, ἅ τ' ἐς γαῖαν προπεσόντες
πάμμαχοι ἐξεύροντο σοφίσματα σύμφορα τέχναι,
πάντ' ἔμαθ' 'Ερμείαο διδασκόμενος παρὰ παιδί
'Αρπαλύκωι Φανοτῆι, τὸν οὐδ' ἂν τηλόθε λεύσσων
θαρσαλέως τις ἔμεινεν ἀεθλεύοντ' ἐν ἀγῶνι·
τοῖον ἐπισκύνιον βλοσυρῶι ἐπέκειτο προσώπωι.
ἵππους δ' ἐξελάσασθαι ὑφ' ἅρματι καὶ περὶ νύσσαν
ἀσφαλέως κάμπτοντα τροχοῦ σύριγγα φυλάξαι
'Αμφιτρύων ὃν παῖδα φίλα φρονέων ἐδίδαξεν
αὐτός, ἐπεὶ μάλα πολλὰ θοῶν ἐξ ἤρατ' ἀγώνων

96 ἄτρεπτος C D v. l. 98 ἐστεμμένῳ Schaefer: ἐστεμμένον 106 Μεδεώνιος conieci 107 ὀιστόν C: ὀιστῶν B D 112 παλαίμασιν C: παλαίσμ. B D 114 πάμμαχοι D²: πάγμαχοι C D: πύγμ. Mus. σοφίσματα Meineke et Ahrens: παλαίσματα 116 φανοπῆι D Call. (B), fuerat v. l. Πανοπῆι οὐδέ κε Gerhard τηλόθε Ahrens: τηλόθι 120 τροχῷ

Ἄργει ἐν ἱπποβότωι κειμήλια, καί οἱ ἀαγεῖς
δίφροι ἐφ' ὧν ἐπέβαινε χρόνωι διέλυσαν ἱμάντας.
δούρατι δὲ προβολαίωι ὑπ' ἀσπίδι νῶτον ἔχοντα
ἀνδρὸς ὀρέξασθαι ξιφέων τ' ἀνέχεσθαι ἀμυχμόν
κοσμῆσαί τε φάλαγγα λόχον τ' ἀναμετρήσασθαι
δυσμενέων ἐπιόντα καὶ ἱππήεσσι κελεῦσαι
Κάστωρ Ἱππαλίδας δέδαεν, φυγὰς Ἄργεος ἐλθών,
οὗ ποκα κλᾶρον ἅπαντα καὶ οἰνόπεδον μέγα Τυδεύς
ναῖε, παρ' Ἀδρήστοιο λαβὼν ἱππήλατον Ἄργος.
Κάστορι δ' οὔτις ὅμοιος ἐν ἡμιθέοις πολεμιστής
ἄλλος ἔην πρὶν γῆρας ἀποτρῖψαι νεότητα.
  Ὧδε μὲν Ἡρακλῆα φίλα παιδεύσατο μάτηρ.
εὐνὰ δ' ἦς τῶι παιδὶ τετυγμένα ἀγχόθι πατρός
δέρμα λεόντειον μάλα οἱ κεχαρισμένον αὐτῶι,
δεῖπνον δὲ κρέα τ' ὀπτὰ καὶ ἐν κανέωι μέγας ἄρτος
Δωρικός· ἀσφαλέως κε φυτοσκάφον ἄνδρα κορέσσαι·
αὐτὰρ ἐπ' ἄματι τυννὸν ἄνευ πυρὸς αἴνυτο δόρπον.
εἵματα δ' οὐκ ἀσκητὰ μέσας ὑπὲρ ἕννυτο κνάμας.

[XXII] ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΔΙΟΣΚΟΥΡΟΥΣ

Ὑμνέομεν Λήδας τε καὶ αἰγιόχου Διὸς υἱώ,
Κάστορα καὶ φοβερὸν Πολυδεύκεα πὺξ ἐρεθίζειν
χεῖρας ἐπιζεύξαντα μέσας βοέοισιν ἱμᾶσιν.
ὑμνέομεν καὶ δὶς καὶ τὸ τρίτον ἄρσενα τέκνα
κούρης Θεστιάδος, Λακεδαιμονίους δύ' ἀδελφούς,

129 ἔδαεν B 130 ὧ 132 ἁμιθέοις 137 δὲ Stephanus: τε 140 om. D[1] finem deesse notabat Musurus

Codicum stirpes: Π inde a v. 69, nota per Musuri excerpta e B, correcturas C (subest in utroque Φ) D; Φ, nota per M, P (1–18), Tr., V (92–185), X (1–44). dialectus epica est in Π, mixta dorismis in Φ, licet praescribatur τῆι κοινῆι Ἰάδι. hanc igitur ubivis restituit Ahrens, quem tacite sequor. singulorum (maxime M) errores multos omisi. Titulus ὕμνος εἰς Διοσκούρους schol. Aristoph. Plut. 210: Διόσκουροι Φ 3 μέσας Reiske: μέσοις vulg.

ἀνθρώπων σωτῆρας ἐπὶ ξυροῦ ἤδη ἐόντων,
ἵππων θ' αἱματόεντα ταρασσομένων καθ' ὅμιλον,
νηῶν θ', αἳ δύνοντα καὶ οὐρανὸν εἰσανιόντα
ἄστρα βιαζόμεναι χαλεποῖς ἐνέκυρσαν ἀήταις.
οἱ δέ σφεων κατὰ πρύμναν ἀείραντες μέγα κῦμα
ἠὲ καὶ ἐκ πρῴρηθεν ἢ ὅππηι θυμὸς ἑκάστου
ἐς κοίλην ἔρριψαν, ἀνέρρηξαν δ' ἄρα τοίχους
ἀμφοτέρους· κρέμαται δὲ σὺν ἱστίωι ἄρμενα πάντα
εἰκῆι ἀποκλασθέντα· πολὺς δ' ἐξ οὐρανοῦ ὄμβρος
νυκτὸς ἐφερπούσης· παταγεῖ δ' εὐρεῖα θάλασσα,
κοπτομένη πνοιαῖς τε καὶ ἀρρήκτοισι χαλάζαις.
ἀλλ' ἔμπης ὑμεῖς γε καὶ ἐκ βυθοῦ ἕλκετε νῆας
αὐτοῖσιν ναύτηισιν ὀιομένοις θανέεσθαι·
αἶψα δ' ἀπολήγουσ' ἄνεμοι, λιπαρὴ δὲ γαλήνη
ἀμ πέλαγος· νεφέλαι δὲ διέδραμον ἄλλυδις ἄλλαι·
ἐκ δ' ἄρκτοι τ' ἐφάνησαν ὄνων τ' ἀνὰ μέσσον ἀμαυρή
φάτνη σημαίνουσα τὰ πρὸς πλόον εὔδια πάντα.
ὦ ἄμφω θνητοῖσι βοηθόοι, ὦ φίλοι ἄμφω,
ἱππῆες κιθαρισταὶ ἀεθλητῆρες ἀοιδοί·
Κάστορος ἢ πρώτου Πολυδεύκεος ἄρξομ' ἀείδειν;
ἀμφοτέρους ὑμνέων Πολυδεύκεα πρῶτον ἀείσω.

Ἡ μὲν ἄρα προφυγοῦσα πέτρας εἰς ἓν ξυνιούσας
Ἀργὼ καὶ νιφόεντος ἀταρτηρὸν στόμα Πόντου,
Βέβρυκας εἰσαφίκανε θεῶν φίλα τέκνα φέρουσα.
ἔνθα μιῆς πολλοὶ κατὰ κλίμακος ἀμφοτέρων ἒξ
τοίχων ἄνδρες ἔβαινον Ἰησονίης ἀπὸ νηός.
ἐκβάντες δ' ἐπὶ θῖνα βαθὺν καὶ ὑπήνεμον ἀκτήν
εὐνάς τ' ἐστόρνυντο πυρεῖά τε χερσὶν ἐνώμων.
Κάστωρ δ' αἰολόπωλος ὅ τ' οἰνωπὸς Πολυδεύκης
ἄμφω ἐρημάζεσκον ἀποπλαγχθέντες ἑταίρων,
παντοίην ἐν ὄρει θηεύμενοι ἄγριον ὕλην.

8 *οὐρανὸν εἰσανιόντα* Meineke : *οὐρανοῦ ἐξανιόντα* 15 *ἐφερπύσας* i. e. *-ποίσας* 17 *γε* Reiske : *τε*

εὗρον δ' ἀέναον κρήνην ὑπὸ λισσάδι πέτρηι
ὕδατι πεπληθυῖαν ἀκηράτωι· αἱ δ' ὑπένερθεν
λάλλαι κρυστάλλωι ἠδ' ἀργύρωι ἰνδάλλοντο
ἐκ βυθοῦ· ὑψηλαὶ δὲ πεφύκεσαν ἀγχόθι πεῦκαι
λεῦκαί τε πλάτανοί τε καὶ ἀκρόκομοι κυπάρισσοι,
ἄνθεά τ' εὐώδη, λασίαις φίλα ἔργα μελίσσαις,
ὅσσ' ἔαρος λήγοντος ἐπιβρύει ἂν λειμῶνας.
ἔνθα δ' ἀνὴρ ὑπέροπλος ἐνήμενος ἐνδιάασκε,
δεινὸς ἰδεῖν, σκληρῆισι τεθλασμένος οὔατα πυγμαῖς·
στήθεα δ' ἐσφαίρωτο πελώρια καὶ πλατὺ νῶτον
σαρκὶ σιδηρείηι σφυρήλατος οἷα κολοσσός.
ἐν δὲ μύες στερεοῖσι βραχίοσιν ἄκρον ὑπ' ὦμον
ἕστασαν ἠύτε πέτροι ὀλοίτροχοι, οὕστε κυλίνδων
χειμάρρους ποταμὸς μεγάλαις περιέξεσε δίναις·
αὐτὰρ ὑπὲρ νώτοιο καὶ αὐχένος ἠιωρεῖτο
ἄκρων δέρμα λέοντος ἀφημμένον ἐκ ποδεώνων.
τὸν πρότερος προσέειπεν ἀεθλοφόρος Πολυδεύκης.
χαῖρε ξεῖν', ὅτις ἐσσί. τίνες βροτοί, ὧν ὅδε χῶρος;
— χαίρω πῶς, ὅτε τ' ἄνδρας ὁρῶ, τοὺς μὴ πρὶν ὄπωπα;
— θάρσει. μήτ' ἀδίκους μήτ' ἐξ ἀδίκων φάθι λεύσσειν.
— θαρσέω, κοὐκ ἐκ σεῦ με διδάσκεσθαι τόδ' ἔοικεν.
— ἄγριος εἶ, πρὸς πάντα παλίγκοτος ἠδ' ὑπερόπτης;
— τοιόσδ' οἷον ὁρᾶις· τῆς σῆς γέ μεν οὐκ ἐπιβαίνω.
— ἔλθοις, καὶ ξενίων κε τυχὼν πάλιν οἴκαδ' ἱκάνοις.
— μήτε σύ με ξείνιζε, τά τ' ἐξ ἐμεῦ οὐκ ἐν ἑτοίμωι.
— δαιμόνι', οὐδ' ἂν τοῦδε πιεῖν ὕδατος σύγε δοίης;
— γνώσεαι, εὖτέ σε δίψος ἀνειμένα χείλεα τέρσηι.
— ἄργυρος ἢ τίς ὁ μισθός; ἐρεῖς, ὧι κέν σε πίθοιμεν.

37 δ' servavit Eustath. ad Dionys. 1055 : om. M Tr. 39 λάλλαι Ruhnken : ἄλλαι 40 πεφύκεσαν Stephanus : πεφύκασιν M Tr. 49 ὀλοοίτροχοι 54 ὅτις Is. Vossius : ὅστις (ὅστ' coniecit Triclin.) 57 σοῦ 58 ἠδ' Hemsterhuys : ἢ 59 τοῖοσδ' οἷον M : τοιοῖδ' οἷοι Tr. 60 κε Ahrens : γε 62 τοῦδε Iunt. : τοῦτε M : τοῦ γε Tr. 63 εὖτέ σε scripsi : εἴ σου ἀνειμένα M : ἀνοιμένα Tr. τέρσηι scripsi : τέρσει. 64 ὧι M : ὧς Tr.

— εἷς ἐνὶ χεῖρας ἄειρον ἐναντίος ἀνδρὶ καταστάς.
— πυγμάχος, ἦ καὶ ποσσὶ θένω σκέλος; ὄμματα δ' ὀρθά,
— πὺξ διατεινάμενος σφετέρης μὴ φείδεο τέχνης.
— τίς γάρ, ὅτωι χεῖρας καὶ ἐμοὺς συνερείσω ἱμάντας;
— ἐγγὺς ὁρᾶις· οὐ †γύννις ἐὼν κεκλήσεθ' †ὁ πύκτης.
— ἦ καὶ ἄεθλον ἕτοιμον, ἐφ' ὧι δηρισόμεθ' ἄμφω;
— σὸς μὲν ἐγώ, σὺ δ' ἐμὸς κεκλήσεαι, αἴ κε κρατήσω.
— ὀρνίθων φοινικολόφων τοιοίδε κυδοιμοί.
— εἴτ' οὖν ὀρνίθεσσιν ἐοικότες εἴτε λέουσι
γινόμεθ', οὐκ ἄλλωι κε μαχεσσαίμεσθ' ἐπ' ἀέθλωι.
ἦ ῥ' Ἄμυκος καὶ κόχλον ἑλὼν μυκήσατο κοίλην.
οἱ δὲ θοῶς συνάγερθεν ὑπὸ σκιερὰς πλατανίστους
κόχλου φυσηθέντος ἀεὶ Βέβρυκες κομόωντες.
ὣς δ' αὔτως ἥρωας ἰὼν ἐκαλέσσατο πάντας
Μαγνήσσης ἀπὸ νηὸς ὑπείροχος ἐν δαῒ Κάστωρ.
οἱ δ' ἐπεὶ οὖν σπείραισιν ἐκαρτύναντο βοείαις
χεῖρας καὶ περὶ γυῖα μακροὺς εἵλιξαν ἱμάντας,
ἐς μέσσον σύναγον, φόνον ἀλλήλοισι πνέοντες.
ἔνθα πολύς σφισι μόχθος ἐπειγομένοισιν ἐτύχθη,
ὁππότερος κατὰ νῶτα λάβοι φάος ἠελίοιο·
ἰδρείηι μέγαν ἄνδρα παρήλυθες ὦ Πολύδευκες,
βάλλετο δ' ἀκτίνεσσιν ἅπαν Ἀμύκοιο πρόσωπον.
αὐτὰρ ὅγ' ἐν θυμῶι κεχολωμένος ἵετο πρόσσω,
χερσὶ τιτυσκόμενος. τοῦ δ' ἄκρον τύψε γένειον
Τυνδαρίδης ἐπιόντος· ὀρίνθη δὲ πλέον ἢ πρίν,
σὺν δὲ μάχην ἐτάραξε, πολὺς δ' ἐπέκειτο νενευκὼς
ἐς γαῖαν. Βέβρυκες δ' ἐπαΰτεον, οἱ δ' ἑτέρωθεν
ἥρωες κρατερὸν Πολυδεύκεα θαρσύνεσκον,
δειδιότες μή πώς μιν ἐπιβρίσας δαμάσειε
χώρωι ἐνὶ στεινῶι Τιτυῶι ἐναλίγκιος ἀνήρ.

66 θένω scripsi : θέων M : θένων Tr. ὀρθά Tr. : ὀρθός M 69 οὐ σύ με ἀμὸς κ. Tr.* 74 κε Hermann : γε D : τε Tr. : om. M 75 ἑλὼν Φ : ἔχων Π 84 λάβῃ Φ 88 ἔτυψε μέτωπον D 90 ἐτίναξε Φ 91 οἱ D C² : ἐκ Φ

ἤτοι ὅγ' ἔνθα καὶ ἔνθα παριστάμενος Διὸς υἱός
ἀμφοτέρῃσιν ἄμυσσεν ἀμοιβαδίς, ἔσχεθε δ' ὁρμῆς
παῖδα Ποσειδάωνος ὑπερφίαλόν περ ἐόντα.
ἔστη δὲ πληγαῖς μεθύων, ἐκ δ' ἔπτυσεν αἷμα
φοίνιον· οἱ δ' ἅμα πάντες ἀριστῆες κελάδησαν,
ὡς ἴδον ἕλκεα λυγρὰ περὶ στόμα τε γναθμούς τε,
ὄμματα δ' οἰδήσαντος ἀπεστείνωτο προσώπου.
τὸν μὲν ἄναξ ἐτάρασσεν ἐτώσια χερσὶ προδεικνύς
πάντοθεν· ἀλλ' ὅτε δή μιν ἀμηχανέοντ' ἐνόησε,
μέσσης ῥινὸς ὕπερθε κατ' ὀφρύος ἤλασε πυγμῆι,
πᾶν δ' ἀπέσυρε μέτωπον ἐς ὀστέον. αὐτὰρ ὁ πληγείς
ὕπτιος ἐν φύλλοισι τεθηλόσιν ἐξετανύσθη.
ἔνθα μάχη δριμεῖα πάλιν γένετ' ὀρθωθέντος,
ἀλλήλους δ' ὄλεκον στερεοῖς θείνοντες ἱμᾶσιν.
ἀλλ' ὁ μὲν ἐς στῆθός τε καὶ ἔξω χεῖρας ἐνώμα
αὐχένος ἀρχηγὸς Βεβρύκων· ὁ δ' ἀεικέσι πληγαῖς
πᾶν συνέφυρε πρόσωπον ἀνίκητος Πολυδεύκης.
σάρκες δ' ὧι μὲν ἱδρῶτι συνίζανον, ἐκ μεγάλου δέ
αἶψ' ὀλίγος γένετ' ἀνδρός· ὁ δ' αἰεὶ πάσσονα γυῖα
αὐξομένου φορέεσκε πόνου καὶ χροιῆι ἀμείνω.
πῶς γὰρ δὴ Διὸς υἱὸς ἀδηφάγον ἄνδρα καθεῖλεν;
εἰπὲ θεά, σὺ γὰρ οἶσθα· ἐγὼ δ' ἑτέρων ὑποφήτης
φθέγξομαι, ὡς ἐθέλεις σύ, καὶ ὅππως τοι φίλον αὐτῆι.
ἤτοι ὅγε ῥέξαι τι λιλαιόμενος μέγα ἔργον
σκαιῆι μὲν σκαιὴν Πολυδεύκεος ἔλλαβε χεῖρα,
δοχμὸς ἀπὸ προβολῆς κλινθείς, ἑτέρωι δ' ἐπιβαίνων
δεξιτερῆς ἤνεγκεν ἀπὸ λαγόνος πλατὺ γυῖον.

95 περιστάμενος D 96 ἄμυσσεν Φ : ἔτυψεν D C² 98 πληγαῖσι Φ 101 ἀπεστείχοντο D C² 104 πυγμήν Φ 111 συνέφυρε M C² : συνέφερε V Tr. : συνέφυρσε (i. e. -φυρε et -φερε) D Iunt. μέτωπον Φ 112 ὧι Reiske : αἱ Φ : οἱ D 114 αὐξομένου Meineke : ἁπτομένου καὶ χροιῇ δέ τ' (i. e. v. l. χρ. δέ τ') Φ ἀμείνω Toup : ἀμείνων 117 αὐτῇ (vel αὕτη) Φ : ἔστιν D C² 119 ἔλ(λ)αχε V Tr. 120 δοχμὸς M Tr.² : δογμὸς D V Tr.¹ ἑτέρῳ Toup : ἑτέρη Π : ἑτέρα Φ

καί κε τυχὼν ἔβλαψεν Ἀμυκλαίων βασιλῆα·
ἀλλ᾽ ὅγ᾽ ὑπεξανέδυ κεφαλῆι, στιβαρῆι δ᾽ ἅμα χειρί
πλῆξεν ὑπὸ σκαιὸν κρόταφον καὶ ἐπέμπεσεν ὤμωι·
ἐκ δ᾽ ἐχύθη μέλαν αἷμα θοῶς κροτάφοιο χανόντος·
λαιῆι δὲ στόμα κόψε, πυκνοὶ δ᾽ ἀράβησαν ὀδόντες·
αἰεὶ δ᾽ ὀξυτέρωι πιτύλωι δηλεῖτο πρόσωπον,
μέχρι συνηλοίησε παρήια. πᾶς δ᾽ ἐπὶ γαίηι
κεῖτ᾽ ἀλλοφρονέων καὶ ἀνέσχεθε νεῖκος ἀπαυδῶν
ἀμφοτέρας ἅμα χεῖρας, ἐπεὶ θανάτου σχεδὸν ἦεν.
τὸν μὲν ἄρα κρατέων περ ἀτάσθαλον οὐδὲν ἔρεξας,
ὦ πύκτη Πολύδευκες· ὄμοσσε δέ τοι μέγαν ὅρκον,
ὃν πατέρ᾽ ἐκ πόντοιο Ποσειδάωνα κικλήσκων,
μήποτ᾽ ἔτι ξείνοισιν ἑκὼν ἀνιηρὸς ἔσεσθαι.

Καὶ σὺ μὲν ὕμνησαί μοι ἄναξ. σὲ δὲ Κάστορ ἀείσω,
Τυνδαρίδη ταχύπωλε δορυσσόε χαλκεοθώρηξ.

Τὼ μὲν ἀναρπάξαντε δύω φερέτην Διὸς υἱώ
δοιὰς Λευκίπποιο κόρας· δισσὼ δ᾽ ἄρα τώγε
ἐσσυμένως ἐδίωκον ἀδελφεὼ υἷ᾽ Ἀφαρῆος,
γαμβρὼ μελλογάμω, Λυγκεὺς καὶ ὁ καρτερὸς Ἴδας.
ἀλλ᾽ ὅτε τύμβον ἵκανον ἀποφθιμένου Ἀφαρῆος,
ἐκ δίφρων ἅμα πάντες ἐπ᾽ ἀλλήλοισιν ὄρουσαν,
ἔγχεσι καὶ κοίλοισι βαρυνόμενοι σακέεσσι.
Λυγκεὺς δ᾽ αὖ μετέειπεν ὑπὲκ κόρυθος μέγ᾽ ἀύσας·
'δαιμόνιοι τί μάχης ἱμείρετε; πῶς δ᾽ ἐπὶ νύμφαις
ἀλλοτρίαις χαλεποί, γυμναὶ δ᾽ ἐν χερσὶ μάχαιραι;
ἡμῖν τοι Λεύκιππος ἑὰς ἔδνωσε θύγατρας
τάσδε πολὺ προτέροις, ἡμῖν γάμος οὗτος ἐν ὅρκωι·

122 om. Φ 123 κεφαλήν Φ ἄρα Φ 126 λαιηῖ Π : ἄλλη M : ἄλλο V Tr. τύψε Φ 128 ἐπὶ γαίῃ Ahrens : ἐνὶ γαίῃ D Iunt. : ἐπὶ γαῖαν Φ 132 πύκτα σοι D 134 ἔτι Stephanus : ἐπὶ Π : τοι Tr. : om. M V 138 δοιὰς Φ : δοιὼ D C² δισσὼ D : δοιὼ Φ 139 δίωκον Φ 140 ὁ om. D 142 ἅμα Π : ἄρα M : δ᾽ ἄρα V Tr. 144 δ᾽ om. D 145 δ᾽ om. D 148 ταῖς δὲ Φ

ὑμεῖς δ' οὐ κατὰ κόσμον ἐπ' ἀλλοτρίοισι λέχεσσι
βουσὶ καὶ ἡμιόνοισι καὶ ἄλλοισι κτεάτεσσιν
ἄνδρα παρετρέψασθε, γάμον δ' ἐκλέπτετε δώροις.
ἦ μὴν πολλάκις ὔμμιν ἐνώπιον ἀμφοτέροισιν
αὐτὸς ἐγὼ τάδ' ἔειπα καὶ οὐ πολύμυθος ἐών περ·
"οὐχ οὕτω, φίλοι ἄνδρες, ἀριστήεσσιν ἔοικε
μνηστεύειν ἀλόχους, αἷς νυμφίοι ἤδη ἕτοιμοι.
πολλή τοι Σπάρτη, πολλὴ δ' ἱππήλατος Ἦλις
Ἀρκαδίη τ' εὔμηλος Ἀχαιῶν τε πτολίεθρα
Μεσσήνη τε καὶ Ἄργος ἅπασά τε Σισυφὶς ἀκτή·
ἔνθα κόραι τοκέεσσιν ὑπὸ σφετέροισι τρέφονται
μυρίαι οὔτε φυῆς ἐπιδευέες οὔτε νόοιο,
τάων εὐμαρὲς ὔμμιν ὀπυιέμεν ἅς κ' ἐθέλητε·
ὡς ἀγαθοῖς πολέες βούλοιντό κε πενθεροὶ εἶναι,
ὑμεῖς δ' ἐν πάντεσσι διάκριτοι ἡρώεσσι,
καὶ πατέρες καὶ ἄνωθεν ἅπαν πατρώιον αἷμα.
ἀλλὰ φίλοι, τοῦτον μὲν ἐάσατε πρὸς τέλος ἐλθεῖν
ἄμμι γάμον· σφῶιν δ' ἄλλον ἐπιφραζώμεθα πάντες."
ἴσκον τοιάδε πολλά, τὰ δ' εἰς ὑγρὸν ᾤχετο κῦμα
πνοιὴ ἔχουσ' ἀνέμοιο, χάρις δ' οὐχ ἕσπετο μύθοις.
σφὼ γὰρ ἀκηλήτω καὶ ἀπηνέες· ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
πείθεσθ'· ἄμφω δ' ἄμμιν ἀνεψιὼ ἐκ πατρὸς ἐστόν.

. . . .

εἰ δ' ὑμῖν κραδίη πόλεμον ποθεῖ, αἵματι δὲ χρή
νεῖκος ἀναρρήξαντας ὁμοίιον ἔχθεα λῦσαι,
Ἴδας μὲν καὶ ὅμαιμος ἐμός, κρατερὸς Πολυδεύκης,
χεῖρας ἐρωήσουσιν ἀπεχθομένης ὑσμίνης,

149 ἀλλοτρίοις λεχέεσσιν Φ 150 ἄλλοισι D: ἀλλοτρίοις Φ 151 ἐκλέψατε Φ 152 ἐνώπιος Φ 153 τάδ' D Call. : στάς Φ : δέ τοι C[2] 161 ὀπυίειν ἐθέλοιτε D M : ἐθέληται V Tr. 162 κε Π : γε Φ 164 ἅπαν Π : ἅμα Φ μητρώιον Π 166 ἄμμι D : νῶι(ν) Φ σφῶιν M Iunt. : σφῶι post 170 multa desunt; Castor verba facit 172 ἔγχεα λοῦσαι Φ 174 ἀπεχομένης V : ἀπεσχομένης Tr. : ἀπεσχόμενοι coni. Tricl. : ἀπυσχυμένω M

νῶι δ', ἐγὼ Λυγκεύς τε, διακρινώμεθ' Ἄρηι
ὁπλοτέρω γεγαῶτε. γονεῦσι δὲ μὴ πολὺ πένθος
ἡμετέροισι λίπωμεν. ἅλις νέκυς ἐξ ἑνὸς οἴκου
εἷς· ἀτὰρ ὧλλοι πάντες ἐυφρανέουσιν ἑταίρους
νυμφίοι ἀντὶ νεκρῶν, ὑμεναιώσουσι δὲ κούρας
τάσδ'· ὀλίγωι τοι ἔοικε κακῶι μέγα νεῖκος ἀναιρεῖν.'
εἶπε, τὰ δ' οὐκ ἄρ' ἔμελλε θεὸς μεταμώνια θήσειν.
τὼ μὲν γὰρ ποτὶ γαῖαν ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔθεντο,
ὣ γενεῆι προφέρεσκον· ὃ δ' ἐς μέσον ἤλυθε Λυγκεύς,
σείων καρτερὸν ἔγχος ὑπ' ἀσπίδος ἄντυγα πρώτην·
ὣς δ' αὔτως ἄκρας ἐτινάξατο δούρατος ἀκμάς
Κάστωρ· ἀμφοτέροις δὲ λόφων ἐπένευον ἔθειραι.
ἔγχεσι μὲν πρώτιστα τιτυσκόμενοι πόνον εἶχον
ἀλλήλων, εἴ πού τι χροὸς γυμνωθὲν ἴδοιεν.
ἀλλ' ἤτοι τὰ μὲν ἄκρα πάρος τινὰ δηλήσασθαι
δοῦρ' ἐάγη, σακέεσσιν ἐνὶ δεινοῖσι παγέντα.
τὼ δ' ἄορ ἐκ κολεοῖο ἐρυσσαμένω φόνον αὖτις
τεῦχον ἐπ' ἀλλήλοισι· μάχης δ' οὐ γίνετ' ἐρωή.
πολλὰ μὲν ἐς σάκος εὐρὺ καὶ ἱππόκομον τρυφάλειαν
Κάστωρ, πολλὰ δ' ἔνυξεν ἀκριβὴς ὄμμασι Λυγκεύς
τοῖο σάκος, φοίνικα δ' ὅσον λόφον ἵκετ' ἀκωκή.
τοῦ μὲν ἄκρην ἐκόλουσεν ἐπὶ σκαιὸν γόνυ χεῖρα
φάσγανον ὀξὺ φέροντος ὑπεξαναβὰς ποδὶ Κάστωρ
σκαιῶι· ὃ δὲ πληγεὶς ξίφος ἔκβαλεν, αἶψα δὲ φεύγειν
ὡρμήθη ποτὶ σῆμα πατρός, τόθι καρτερὸς Ἴδας
κεκλιμένος θηεῖτο μάχην ἐμφύλιον ἀνδρῶν.
ἀλλὰ μεταΐξας πλατὺ φάσγανον ὦσε διαπρό
Τυνδαρίδης λαγόνος τε καὶ ὀμφαλοῦ· ἔγκατα δ' εἴσω
χαλκὸς ἄφαρ διέχευεν· ὃ δ' ἐς στόμα κεῖτο νενευκώς

175 λυγγεύς τε Φ : κάστωρ τε Π 176 τε D 178 ὤλλοι Φ 179 νεκρῶν Π : χρόνων Φ 182 τὼ Π M : τοὶ Tr. : τὰ V 183 ὧ Ahrens : οἷ D : τοὶ Φ εἶς 185 ἄκρας Π : κάστωρ Φ 186 Κάστωρ Π : καρτερός Φ 187 πόθον Φ 191 κολεοῖιν B D αὖθις Φ 193 εἶς 202 εἴσω Φ : ἔξω C² D (correctum ex ἄξω) 203 ἐς χθόνα Φ

Λυγκεύς, κὰδ δ' ἄρα οἱ βλεφάρων βαρὺς ἔδραμεν ὕπνος.
οὐ μὰν οὐδὲ τὸν ἄλλον ἐφ' ἑστίηι εἶδε πατρώιηι
παίδων Λαοκόωσα φίλον γάμον ἐκτελέσαντα.
ἦ γὰρ ὅγε στήλην Ἀφαρηίου ἐξανέχουσαν
τύμβου ἀναρρήξας ταχέως Μεσσήνιος Ἴδας
μέλλε κασιγνήτοιο βαλεῖν σφετέροιο φονῆα·
ἀλλὰ Ζεὺς ἐπάμυνε, χερῶν δέ οἱ ἔκβαλε τυκτὴν
μάρμαρον, αὐτὸν δὲ φλογέωι συνέφλεξε κεραυνῶι.

Οὕτω Τυνδαρίδαις πολεμιζέμεν οὐκ ἐν ἐλαφρῶι·
αὐτοί τε κρατέουσι καὶ ἐκ κρατέοντος ἔφυσαν.
χαίρετε Λήδας τέκνα, καὶ ἡμετέροις κλέος ὕμνοις
ἐσθλὸν ἀεὶ πέμποιτε. φίλοι δέ τε πάντες ἀοιδοί
Τυνδαρίδαις Ἑλένηι τε καὶ ἄλλοις ἡρώεσσιν,
Ἴλιον οἳ διέπερσαν ἀρήγοντες Μενελάωι.
ὑμῖν κῦδος, ἄνακτες, ἐμήσατο Χῖος ἀοιδός,
ὑμνήσας Πριάμοιο πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν
Ἰλιάδας τε μάχας Ἀχιλῆά τε πύργον ἀυτῆς·
ὑμῖν αὖ καὶ ἐγὼ λιγεῶν μειλίγματα Μουσέων,
οἷ' αὐταὶ παρέχουσι καὶ ὡς ἐμὸς οἶκος ὑπάρχει,
τοῖα φέρω. γεράων δὲ θεοῖς κάλλιστον ἀοιδαί.

[XXVIII] ΗΛΑΚΑΤΗ

Γλαυκᾶς ὦ φιλέριθ' ἀλακάτα δῶρον Ἀθανάας
γυναιξίν, νόος οἰκωφελίας αἶσιν ἐπάβολος,
θαρσεῖσ' ἄμμιν ὑμάρτη πόλιν εἰς Νείλεος ἀγλαάν,
ὅππα Κύπριδος ἶρον καλάμωι χλωρὸν ὑπ' ἀπλάτωι
τυῖδε γὰρ πλόον εὐάνεμον αἰτήμεθα πὰρ Διός,

207 ὅγ' ἐς τὰν ἂν Φ 210 οἱ om. Φ 213 κρατέουσι D : κρατέοντες Φ κρατεύοντος D : κρατέοντες Φ 223 ἀοιδή Φ

Codices : H, B (cuius dialectus ignoratur), C, D. omisi singulorum librorum errores manifestos nec non prosodiae Aeolicae vestigia 3 θαρσεῖσ' D : θαρσεῦσ' B : θαρσοῖσ' H C (hic ε supra α collocavit; debebat supra ο) ἐς Νείλεος I. A. Hartung : Νείλεο H C : νείλεω B D 4 ὑπαπάλωι : correxi 5 τὺ δὲ

ὅππως ξέννον ἐμὸν τέρψομ᾽ ἴδων κἀντιφιλήσομαι,
Νικίαν, Χαρίτων ἰμεροφώνων ἴερον φυτόν,
καὶ σὲ τὰν ἐλέφαντος πολυμόχθω γεγενημέναν
δῶρον Νικιάας εἰς ἀλόχω χέρρας ὀπάσσομεν,
σὺν τᾶι πολλὰ μὲν ἔρρ᾽ ἐκτελέσεις ἀνδρεΐοις πέπλοις,
πολλὰ δ᾽ οἶα γυναῖκες φορέοισ᾽ ὐδάτινα βράκη.
δὶς γὰρ ματέρες ἀρνῶν μαλακοὶς ἐν βοτάναι πόκοις
πέξαιντ᾽ αὐτοετεί, Θευγενίδος γ᾽ ἔννεκ᾽ ἐυσφύρω·
οὕτως ἀνυσιεργός, φιλέει δ᾽ ὄσσα σαόφρονες.
οὐ γὰρ εἰς ἀκίρας οὐδ᾽ ἐς ἀεργῶ κεν ἐβολλόμαν
ὄπασσαί σε δόμοις ἀμμετέρας ἔσσαν ἀπὺ χθόνος.
καὶ γάρ τοι πατρίς, ἂν ὠξ Ἐφύρας κτίσσε ποτ᾽ Ἀρχίας
νάσω Τρινακρίας μυελόν, ἀνδρῶν δοκίμων πόλιν.
νῦν μὰν οἶκον ἔχοισ᾽ ἀνέρος, ὃς πόλλ᾽ ἐδάη σοφά
ἀνθρώποισι νόσοις φάρμακα λυγραὶς ἀπαλαλκέμεν,
οἰκήσεις κατὰ Μίλλατον ἐραννὰν μετ᾽ Ἰαόνων,
ὡς εὐαλάκατος Θευγενὶς ἐν δαμοτίσιν πέλῃ,
καί οἱ μνᾶστιν ἀεὶ τῶ φιλαοιδῶ παρέχῃς ξένω.
κῆνο γάρ τις ἐρεῖ τὦπος ἴδων σ᾽· ‘ἦ μεγάλα χάρις
δώρωι σὺν ὀλίγωι· πάντα δὲ τιματὰ τὰ πὰρ φίλων.’

[XXIX] ΠΑΙΔΙΚΑ ΑΙΟΛΙΚΑ

α′

‘Οἶνος,’ ὦ φίλε παῖ, λέγεται ‘καὶ ἀλάθεα’·
κἄμμε χρὴ μεθύοντας ἀλαθέας ἔμμεναι.
κἠγὼ μὲν τὰ φρενῶν ἐρέω κέατ᾽ ἐν μυχῶι·
οὐκ ὅλας φιλέειν μ᾽ ἐθέλησθ᾽ ἀπὸ καρδίας,

6 ὄπως ξεῖνον κἀντιφιλήσω C D H 10 ἔρρ᾽ Buecheler: ἔργ᾽ 13 αὐτοέντει H γ᾽ om. C D H 15 ἀκίρρας C H: non intellegitur ἐβολλάμαν 16 ὀππάσαι B C[1] D: ὀππάσασαι C[2] H 17 σοι B D H: τι C 24 κεῖνο τῶποσί(ει)δων varie distinctum

Codices integri K C D et Porti codex, e quo v. 25–40 primus edidit Casaubonus. 1–24 B, 1–8 H (ex eo X), sed huius quidem usus nullus

Titulo α′ subieci 2 κἄμμε Brunck: κἄμμες vulg.

γινώσκω· τὸ γὰρ ἄμισυ τᾶς ζοΐας ἔχω
ζὰ τὰν σὰν ἰδέαν, τὸ δὲ λοιπὸν ἀπώλετο.
κὤτα μὲν σὺ θέλῃς, μακάρεσσιν ἴσαν ἄγω
ἀμέραν· ὄτα δ' οὐκ ἐθέλῃς σύ, μάλ' ἐν σκότωι.
πῶς ταῦτ' ἄρμενα, τὸν φιλέοντ' ἀνίαις δίδων;
ἀλλ' εἴ μοί τι πίθοιο νέος προγενεστέρωι,
τῶι κε λώιον αὔτος ἔχων ἔμ' ἐπαινέσαις.
ποίησον καλιὰν μίαν ἐνν ἐνὶ δενδρίωι,
ὄππυι μηδὲν ἀπίξεται ἄγριον ὄρπετον.
νῦν δὲ τῶδε μὲν ἄματος ἄλλον ἔχεις κλάδον,
ἄλλον δ' αὔριον, ἐξ ἐτέρω δ' ἔτερον μάτῃς.
καὶ μέν σευ τὸ καλόν τις ἴδων ῥέθος αἰνέσαι,
τῶι δ' εὔθυς πλέον ἢ τριέτης ἐγένευ φίλος,
τὸν πρῶτον δὲ φιλεῦντα τριταῖον ἐθήκαο.
ἀνθρώπων ὕπερ ἀνορέαν δοκέεις πνέειν.
φίλη δ', ἇς κε ζόῃς, τὸν ὔμοιον ἔχειν ἀεί.
αἰ γὰρ ὧδε πόῃς, ἀγαθὸς μὲν ἀκούσεαι
ἐξ ἀστῶν· ὁ δέ τοί κ' Ἔρος οὐ χαλεπῶς ἔχοι,
ὃς ἀνδρῶν φρένας εὐμαρέως ὐποδάμναται,
κἤμε μαλθακὸν ἐξ ἐπόησε σιδαρίω.
ἀλλὰ πὲρρ ἀπαλῶ στύματός σε πεδέρχομαι
ὀμνάσθην, ὄτι πέρρυσιν ἦσθα νεώτερος,
κὤττι γηραλέοι πέλομεν πρὶν ἀποπτύσαι
καὶ ῥυσοί, νεότατα δ' ἔχειν παλινάγρετον
οὐκ ἔστι· πτέρυγας γὰρ ἐπωμαδίαις φορεῖ,
κἄμμες βαρδύτεροι τὰ ποτήμενα συλλαβῆν.

5 ζωίας 7 κὤτα Ahrens : κὤταν K^1 : χὤταν cett. 8 ὄκα τυ 9 ταῦτ' C : ταῦθ' cett. δίδων C^2 D^2 Iunt. : δίδως cett. 11 κεν Iunt. : καὶ 12 ποίησαι B C^1 εἰν 13 ὄππυι scripsi : ὄπη K D v. l. : ὄππη B C D ἔρπετον K C^1 Call. 15 ματῆς B : μάθης C : μάτη K : μάτα D 16 μέν Brunck : κεν 18 πρῶτον C : πρᾶτον cett. τρίτατον K D^2 ἐθήκαο Camerarius : ἔθηκας 19 ἀνθρώπων ego : ἀνδρῶν τῶν ὕπερ ἀνορέαν Ahrens : ὑπερανορέων πνείειν K D^1 20 φίλει K B D^2 ἇς Iunt. : αἶς C : ὡς K D Call. 24 σιδαρίου C Σ : -έου B : -ιον K D 25 περὶ 26 πέρυσιν K^1 C D 27 χὤτι cett. πέλομες C Port. : πέλοιμες D K 28 ῥυσσοί K B D 29 ἐπ' ὀμμασίαις C : ἐπωμαδίας cett. 30 βραδύτεροι συλλάβην C^1 : συλλαβεῖν

ταῦτα χρή σε νοέντα πέλειν ποτιμώτερον,
καί μοι τὠραμένωι συνερᾶν ἀδόλως σέθεν,
ὄππως, ἀνίκα τὰν γένυν ἀνδρείαν ἔχηις,
ἀλλάλοισι πελώμεθ' Ἀχιλλέιοι φίλοι.
αἰ δὲ ταῦτα φέρειν ἀνέμοισιν ἐπιτρέπηις,
ἐν θυμῶι δὲ λέγηις 'τί με δαιμόνι' ἐννοχλεῖς;'
νῦν μὲν κἠπὶ τὰ χρύσεα μᾶλ' ἔνεκεν σέθεν
βαίην καὶ φύλακον νεκύων πέδα Κέρβερον,
τότα δ' οὐδὲ καλεῦντος ἐπ' αὐλείαις θύραις
προμόλοιμί κε, παυσάμενος χαλεπῶ πόθω.

[XXX] ΠΑΙΔΙΚΑ ΑΙΟΛΙΚΑ
β'

Ὤιαι τῶ χαλεπῶ καἰνομόρω τῶδε νοσήματος·
τετορταῖος ἔχει παιδὸς ἔρως μῆνά με δεύτερον,
καλῶ μὲν μετρίως, ἀλλ' ὀπόσον τῶι ποδὶ περρέχει
τὰς γᾶς, τοῦτο χάρις, ταῖς δὲ παραύαις γλυκὺ μειδιᾶι.
καὶ νῦν μὲν τὸ κακὸν †ταῖς μὲν ἔχει ταῖς δ' οὔ,†
τάχα δ' οὐδ' ὅσον ὔπνω 'πιτυχῆν ἔσσετ' ἐρωΐα.
ἐχθὲς γὰρ παριὼν ἔδρακε λέπτ' ἄμμε δι' ὀφρύων
αἰδεσθεὶς ποτιδῆν ἀντίος, ἠρεύθετο δὲ χρόα,
ἐμέθεν δὲ πλέον τᾶς κραδίας ὦρος ἐδράξατο·
εἰς οἶκον δ' ἀπέβαν ἔλκος ἔχων καρτε⟨ρὸν ἤπατι⟩
πολλὰ δ' εἰσκαλέσαις θυμὸν ἐμαυτῶ διελεξάμαν·

31 σε νοέντα Buecheler: νοέοντα 32 συνορᾶν K C[2] D 33 ὅπως ἔχεις K D 34 ἀλλήλοισι Ἀχιλ(λ)ήιοι 35 ταῦτα D[2]: ταῦτά γε ἐπιτρέπεις Port.: -τρέποις D[2]: -τρόποις K D[1]: -τρόπις C 36 λέγηις C: λέγεις cett. ἐνοχλεῖς (-ηs C) 37 μὲν C: μὲν δὴ cett. κἠπὶ τὰ Port.: κἤπειτα 38 παῖδα 39 τόκα οὐ C 40 πόθω K D C marg.: μούνω C text.

Codex: C. distinctio syllabarum cum omni prosodia fide indigna et commemoratione Titulo β' addidi *1 ὤιαι Bergk ex Apollon. de adv. 538: καὶ 2 με suppl. Bgk. 3 ποδὶ Buecheler: παιδὶ περιέχει 4, 5 traiec. Th. Fritzsche 5 παραύαις γλ. μειδιᾶι Bgk.: παραύλαις γλ. μειδίαμα 7 λέπτ' ἄμμε Schwabe; δι' ὀφρύων Bgk.: λεπτὰ μελιφρύγων 10 καὶ τὸ: supplevi 11 εἰσκαλέσας ἐμαυτοῦ διελεξάμαν Bgk.: διέλυξε

‘τί δῆτ’ αὖτε πόης; ἀλοσύνας τί ἔσχατον ἔσσεται;
λευκὰς οὐκ †ἐπίσθησθ’† ὄττι φόρης ἐν κροτάφοις τρίχας,
ὥρα τοι φρονέειν· μὴ πολιὸς τὰν ἰδέαν πέλων
πάντ’ ἔρδ’ ὄσσαπερ οἱ τῶν ἐτέων ἄρτι γεγευμένοι.
καὶ μὰν ἄλλο σε λάθει· τὸ δ’ ἄρ’ ἦν λώιον, ἔμμεναι
ξέννον τῶν χαλεπῶν παιδὸς ἔρων ⟨τὸν προγενέστερον⟩.
ὁ μὲν γὰρ βίος ἔρρωτ’ ἴσα γόννοις ἐλάφω θοᾶς
χαλάσει δ’ ἑτέραι ποντοπόρην αὔριον ἄρμενα·
τὸ δ’ αὖτε γλυκερᾶς ἄνθεμον ἄβας πεδ’ ὑμαλίκων
μένει· τῶι δ’ ὁ πόθος καὶ τὸν ἔσω μυελὸν ἐσθίει
ὀμμιμνασκομένωι, πολλὰ δ’ ὅρη νυκτὸς ἐνύπνια,
παύσασθαι δ’ ἐνιαυτὸς χαλεπᾶς οὐκ ἰ⟨κανὸς νόσω⟩.

ταῦτα κἄτερα πολλὰ προτ’ ἐμὸν θυμὸν ἐμεμψάμαν·
ὃ δὲ τοῦτ’ ἔφατ’ ‘ὄττις δοκιμοῖ τὸν δολομάχανον
νικάσειν Ἔρον, οὗτος δοκιμοῖ τοὶς ὑπὲρ ἀμμέων
εὔρην βραϊδίως ἀστέρας, ὀποσσάκιν ἐννέα·
καὶ νῦν, εἴτ’ ἐθέλω, χρή με μακρὸν σχόντα τὸν ἀμφένα
ἔλκην τὸν ζυγόν, εἴτ’ οὐκ ἐθέλω· ταῦτα γάρ, ὠγαθέ,
βόλλεται θεὸς ὃς καὶ Διὸς ἔσφαλε μέγαν νόον
καὔτας Κυπρογενήας· ἐμὲ μάν, φύλλον ἐπάμερον
σμικρᾶς δεύμενον αὔρας, ὀνελὼν ἆι κε ⟨θέληι⟩ φορεῖ.’

12 ἔσεται 13 οἴδησθ’ conieci ὄττι φόρης Bgk. : ὅτι φόροις τρίχας Th. Fritzsche : τρία 14 φρονέειν Bgk. : φρονέσιν μὴ πολιὸς Hiller : μὴ . . ινέος πέλων Ahrens : πέλη 15 ἄρτι Bgk. : ἄρτια 16 ἦς 17 ξεῖνον ἔρων scripsi : ἔραν : ἐρώτων Th. Fritzsche τὸν προγενέστερον supplevi : προγενεστέρωι Bgk. 18 ὁ μὲν scripsi : τῶ μὲν ἔρρωτ’ Ahrens : ἕρπε ρω γόνοις θοᾶς Bgk. : θοαῖς 19 χαλάσει . . . ἄρμενα Ahrens : δλάσει . . . ἁμέραν 20 τὸ δ’ scripsi : οὐδ’ ὑμαλίκων Bgk. : ὑμαλικώ 21 μιελὸν 23 οὐ (sed hoc deletum) χαλεπαί οὐχί (corr. in οὐκί) : corr. suppl. Bgk. 24 χἄτερα ποτ’ 25 ἔφατ’ ὄττις δοκιμοῖ Bgk. : ἐφτ’ ὅτις δοκεῖ μοι 26 δοκεῖ μοι ἀμμ cum signo compendii 27 εὑρεῖν βραδίως ενν εννεα 28 σχόντα Bgk. : ἔχοντα 29 ἕλκειν ὠγαθέ Th. Fritzsche : ὠγαθέος 30 βούλεται 31 φύλλον Th. Fritzsche : φίλον 32 δεύμενον Bgk. : δευόμενον ὀνελὼν Ahrens : ὁ μέλλων ἆι κε scripsi : αἴκα θέληι supplevi

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

I = A P vi. 336

Τὰ ῥόδα τὰ δροσόεντα καὶ ἁ κατάπυκνος ἐκείνα
ἕρπυλλος κεῖται ταῖς Ἑλικωνιάσιν·
ταὶ δὲ μελάμφυλλοι δάφναι τὶν Πύθιε Παιάν,
Δελφὶς ἐπεὶ πέτρα τοῦτό τοι ἀγλάϊσεν·
βωμὸν δ᾽ αἱμάξει κεραὸς τράγος οὗτος ὁ μαλός,
τερμίνθου τρώγων ἔσχατον ἀκρεμόνα.

II = A P vi. 177

Δάφνις ὁ λευκόχρως, ὁ καλᾶι σύριγγι μελίσδων
βουκολικοὺς ὕμνους, ἄνθετο Πανὶ τάδε,
τοὺς τρητοὺς δόνακας, τὸ λαγωβόλον, ὀξὺν ἄκοντα,
νεβρίδα, τὰν πήραν, ἇι ποκ᾽ ἐμαλοφόρει.

III = A P ix. 338

Εὕδεις φυλλοστρῶτι πέδωι Δάφνι σῶμα κεκμακός
ἀμπαύων· στάλικες δ᾽ ἀρτιπαγεῖς ἀν᾽ ὄρη·
ἀγρεύει δέ τυ Πὰν καὶ ὁ τὸν κροκόεντα Πρίηπος
κισσὸν ἐφ᾽ ἱμερτῶι κρατὶ καθαπτόμενος,
ἄντρον ἔσω στείχοντες ὁμόρροθοι. ἀλλὰ τὺ φεῦγε,
φεῦγε μεθεὶς ὕπνου κῶμα καταγρόμενον.

IV = A P ix. 437

Τήναν τὰν λαύραν, τόθι ταὶ δρύες, αἰπόλε κάμψας
σύκινον εὑρήσεις ἀρτιγλυφὲς ξόανον

Codicis K et Π (B C D, singulorum errores sprevi) et A(nthologia) P(alatina). omisi dialectica plane inutilia.
I Adscriptum picturae 4 *τοι* A P : *οἱ* K Π 5 *ὁ μᾶλος* A P : *ὁμαλός* B : *ὁ μανός* K C D (de accentu vocis *μαλος* non constat)
II Adscriptum picturae
III In picturam aut anaglyphum 1 *κεκμακός* Musurus : *κεκμακώς* 3 *δ᾽ ὅτε* Π. A P (i. e. *δὲ τέ*) 5 *ἄντρου* A P D 6 *καταγόμενον* A P
IV Elegia est, qua epigrammatis, qualia hermis ad viam positis inscribi solebant, species ab usu communi ad unius viri causam deflectitur. carmen in A P in plura epigrammata discissum legitur 1 *τόθι ταὶ* A P : *τᾶς αἱ* (i. e. *τᾶ θ᾽ αἱ*) K Π

τρισκελὲς αὐτόφλοιον ἀνούατον, ἀλλὰ φάλητι
παιδογόνωι δυνατὸν Κύπριδος ἔργα τελεῖν.
σακὸς δ' εὐίερος περιδέδρομεν, ἀέναον δέ
ῥεῖθρον ἀπὸ σπιλάδων πάντοσε τηλεθάει
δάφναις καὶ μύρτοισι καὶ εὐώδει κυπαρίσσωι,
ἔνθα πέριξ κέχυται βοτρυόπαις ἕλικι
ἄμπελος, εἰαρινοὶ δὲ λιγυφθόγγοισιν ἀοιδαῖς
κόσσυφοι ἀχεῦσιν ποικιλότραυλα μέλη.
ξουθαὶ δ' ἀδονίδες μινυρίσμασιν ἀνταχεῦσι
μέλπουσαι στόμασιν τὰν μελίγαρυν ὄπα.
ἕζεο δὴ τηνεὶ καὶ τῶι χαρίεντι Πριήπωι
εὔχε' ἀποστέρξαι τοὺς Δάφνιδός με πόθους,
κεὐθὺς ἐπιρρέξειν χίμαρον καλόν. ἢν δ' ἀνανεύσηι,
τοῦδε τυχὼν ἐθέλω τρισσὰ θύη τελέσαι·
ῥέξω γὰρ δαμάλαν, λάσιον τράγον, ἄρνα τὸν ἴσχω
σακίταν. ἀίοι δ' εὐμενέως ὁ θεός.

†V = A P ix. 433

Λῆις ποτὶ τᾶν Νυμφᾶν διδύμοις αὐλοῖσιν ἀεῖσαι
ἁδύ τί μοι; κἠγὼ πακτίδ' ἀειράμενος
ἀρξεῦμαί τι κρέκειν, ὁ δὲ βουκόλος ἄμμιγα θέλξει
Δάφνις, κηροδέτωι πνεύματι μελπόμενος.
ἐγγὺς δὲ στάντες λασίας δρυὸς ἄντρου ὄπισθεν
Πᾶνα τὸν αἰγιβάταν ὀρφανίσωμες ὕπνου.

5 *σακὸς* (*κᾶπος* C B v.l.) *δ' εὖ ἱερός* K Π : *ἕρκος δ' εὖθ' ἱερὸν* A P; *εὔθριγκον* Kaibel, sed cf. Pap. Oxyrhynch. 675. 14 al. 11 *δ' ἀδονίδες* Meineke : *δ' ἀηδονίδες* A P : *ἀηδονίδες* Π K *ἀνταχεῦσι* Scaliger : *ἀντιαχεῦσι* 12 *μέλπουσι* A P *μελίγηρυν* A P 13 *Πριήπῳ* B : *Πριάπω* 14 *εὔχου* A P *ἀποστρέψαι* A P 15 *ἀπορρέξαι* A P *ἀνανεύοι* A P : *ἄρα νεύσῃ* D 18 *ἀίοι* K Π : *νεύοι* A P

V Non est epigramma, sed epigrammatographus bucolica temptat (Theocr. 1) 1 *μοισᾶν* A P 2 *κἠγὼν* B : *κἀγὼν* C *ἀειρόμενος* A P 3 *ταξεῦμαι* A P β. *ἐγγύθεν ᾄσεῖ* A P (Theocr. 7. 72) 5 *λασιαύχενος ἐγγύθεν ἄντρου* A P

†VI = A P ix. 432

Ἀ δείλαιε τὺ Θύρσι, τί τὸ πλέον, εἰ κατατάξεις
δάκρυσι διγλήνους ὦπας ὀδυρόμενος;
οἴχεται ἁ χίμαρος, τὸ καλὸν τέκος, οἴχετ' ἐς Ἅιδαν·
τραχὺς γὰρ χαλαῖς ἀμφεπίαξε λύκος.
αἱ δὲ κύνες κλαγγεῦντι· τί τὸ πλέον, ἁνίκα τήνας
ὀστίον οὐδὲ τέφρα λείπεται οἰχομένας;

VII = A P vii. 659

Νήπιον υἱὸν ἔλειπες, ἐν ἁλικίαι δὲ καὶ αὐτός
Εὐρύμεδον τύμβου τοῦδε θανὼν ἔτυχες.
σοὶ μὲν ἕδρα θείοισι μετ' ἀνδράσι· τὸν δὲ πολῖται
τιμασεῦντι, πατρὸς μνώμενοι ὡς ἀγαθοῦ.

VIII = A P vi. 337

Ἦλθε καὶ ἐς Μίλητον ὁ τοῦ Παιήονος υἱός,
ἰητῆρι νόσων ἀνδρὶ συνοισόμενος
Νικίαι, ὅς μιν ἐπ' ἦμαρ ἀεὶ θυέεσσιν ἱκνεῖται,
καὶ τόδ' ἀπ' εὐώδους γλύψατ' ἄγαλμα κέδρου,
Ἠετίωνι χάριν γλαφυρᾶς χερὸς ἄκρον ὑποστάς
μισθόν· ὁ δ' εἰς ἔργον πᾶσαν ἀφῆκε τέχνην.

IX = A P vii. 660

Ξεῖνε, Συρακόσιός τοι ἀνὴρ τόδ' ἐφίεται Ὄρθων·
χειμερίας μεθύων μηδαμὰ νυκτὸς ἴοις.
καὶ γὰρ ἐγὼ τοιοῦτον ἔχω πότμον, ἀντὶ δὲ πολλᾶς
πατρίδος ὀθνείαν κεῖμαι ἐφεσσάμενος.

VI Eiusdem generis atque V 1 ἃ δείλαιε A P, B C : δειλέ post sp. vac. K D[1] : ὦ add. D[2] τί τοι A P καταξεῖς K C 2 διγλήνως A P 4 χαλᾶς K C D 5 καλεῦντι τί τοι A P 6 λείπετ' ἀποιχομένας A P

VII Epitymbium verum, in eodem tumulo erat XV. Θεοκρ. οἱ δὲ Λεωνίδου Ταραντίνου A P (ubi proximo (15) adhaeret). Iada praebet A P 1 ἐναλίγκια K 3 μετ' K Π : παρ' A P

VIII Subscriptum Aesculapii statuae, quam Nicias Milesius faciendam curavit ut in atrio dedicaret. Dorismum praebet A P

IX Epitymbium verum. Λεωνίδου A P 1 τοι A P (inde Mus.): τις K C D ἐφίετο K D 2 χειμερίης K Π 3 πότμον K Π : μόρον A P πολλῆς A P 4 ὀθνείην Π : ὀθνείων K

X = A P vi. 338

Ὑμῖν τοῦτο θεαὶ κεχαρισμένον ἐννέα πάσαις
τὤγαλμα Ξενοκλῆς θῆκε τὸ μαρμάρινον,
μουσικός· οὐχ ἑτέρως τις ἐρεῖ. σοφίαι δ' ἐπὶ τᾶιδε
αἶνον ἔχων Μουσᾶν οὐκ ἐπιλανθάνεται.

XI = A P vii. 661

Εὐσθένεος τὸ μνῆμα· φυσιγνώμων ὁ σοφιστής,
δεινὸς ἀπ' ὀφθαλμοῦ καὶ τὸ νόημα μαθεῖν.
εὖ μιν ἔθαψαν ἑταῖροι ἐπὶ ξείνης ξένον ὄντα,
χὐμνοθέτης αὐτῶι δαιμονίως φίλος ἦν.
πάντων ὧν ἐπέοικεν ἔχει τεθνεὼς ὁ σοφιστής·
καίπερ ἄκικυς ἐὼν εἶχ' ἄρα κηδεμόνας.

†XII = A P vi. 339

Δημομέλης ὁ χορηγός, ὁ τὸν τρίποδ' ὦ Διόνυσε
καὶ σὲ τὸν ἥδιστον θεῶν μακάρων ἀναθείς,
μέτριος ἦν ἐν πᾶσι, χορῶι δ' ἐκτήσατο νίκην
ἀνδρῶν, καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ προσῆκον ὁρῶν.

XIII = A P vi. 340

Ἁ Κύπρις οὐ πάνδαμος. ἱλάσκεο τὰν θεὸν εἰπών
οὐρανίαν, ἁγνᾶς ἄνθεμα Χρυσογόνας
οἴκωι ἐν Ἀμφικλέους, ὧι καὶ τέκνα καὶ βίον εἶχε
ξυνόν· ἀεὶ δέ σφιν λώιον εἰς ἔτος ἦν
ἐκ σέθεν ἀρχομένοις ὦ πότνια· κηδόμενοι γάρ
ἀθανάτων αὐτοὶ πλεῖον ἔχουσι βροτοί.

X Inscriptum arae novem Musas exhibenti 1 ἐννέα K Π : ἄνθετο A P 2 θῆκε K Π : τοῦτο A P 3 σοφίῃ δ' ἐπὶ τῇδε K Π 4 Μουσάων K Π : Μουσέων A P

XI Epitymbium verum, vix Theocriteum Λεωνίδου A P 3 ἔγραψαν K Π 4 χωὐμ. C : χὡμ. K D αὐτῶι Hecker : αὐτοῖς A P, B D : αὐτῆς K C ἦν K Π : ὤν A P

XII Epigramma e tripode Atheniensi saec. iv exscriptum. Demomeles: Kirchner, Prosop. Att. 3554 1 Δημομέλης D^2 : Δαμομένης cett.

XIII Subscriptum Veneris statuae in larario Amphiclis. nomen Coum 404 Pat. Ionismum tradit K Π 3 ἔσχε A P

XIV = A P ix. 435

Ἀστοῖς καὶ ξείνοισιν ἴσον νέμει ἥδε τράπεζα·
θεὶς ἀνελεῦ ψήφου πρὸς λόγον ἐρχομένης.
ἄλλος τις πρόφασιν λεγέτω· τὰ δ' ὀθνεῖα Κάικος
χρήματα καὶ νυκτὸς βουλομένοις ἀριθμεῖ.

XV = A P vii. 658

Γνώσομαι, εἴ τι νέμεις ἀγαθοῖς πλέον, ἢ καὶ ὁ δειλός
ἐκ σέθεν ὡσαύτως ἶσον ὁδοιπόρ' ἔχει.
'χαιρέτω οὗτος ὁ τύμβος' ἐρεῖς 'ἐπεὶ Εὐρυμέδοντος
κεῖται τῆς ἱερῆς κοῦφος ὑπὲρ κεφαλῆς.'

XVI = A P vii. 662

Ἡ παῖς ᾤχετ' ἄωρος ἐν ἑβδόμωι ἤδ' ἐνιαυτῶι
εἰς ἀίδην πολλῆς ἡλικίης προτέρη,
δειλαίη, ποθέουσα τὸν εἰκοσάμηνον ἀδελφόν,
νήπιον ἀστόργου γευσάμενον θανάτου.
αἰαῖ ἐλεινὰ παθοῦσα Περιστερή, ὡς ἐν ἑτοίμωι
ἀνθρώποις δαίμων θῆκε τὰ λυγρότατα.

XVII = A P ix. 599

Θᾶσαι τὸν ἀνδριάντα τοῦτον ὦ ξένε
σπουδᾶι καὶ λέγ', ἐπὴν ἐς οἶκον ἔνθηις·
''Ἀνακρέοντος εἰκόν' εἶδον ἐν Τέωι
τῶν πρόσθ' εἴ τι περισσὸν ὠιδοποιοῦ.'
προσθεὶς δὲ χὤτι τοῖς νέοισιν ἅδετο,
ἐρεῖς ἀτρεκέως ὅλον τὸν ἄνδρα.

XIV Inscriptum in taberna Caici, trapezitae barbari 1 ἅδε A P 2 ἀνελεῦ A P : ἀνελοῦ cett. ἑλκομένης K² C D : ἀρχομένης A P

XV Cf. VII 1 νέμοις K D¹ 2 ἔχεις K D¹ 4 Dorismus requiritur

XVI Inscriptum anaglypho sepulcrali; Theocriteum non videtur Λεωνίδου A P 2 πολλῆσιν K D¹ ἡλικίης K 3 ποθέοισα K D 5 ἐλεεινὰ K Π : λυγρὰ A P

XVII Subscriptum statuae Tei; nisi nobilem poetam advocassent, Doricam dialectum Tei non admisissent 2 σπουδαῖε K Π ἐπὴν D² : ἐπὰν cett. 4 ὠιδοποιῶν K Π 5 νέοις K ἥδετο A P

XVIII = A P ix. 600

Ἅ τε φωνὰ Δώριος χὠνὴρ ὁ τὰν κωμωιδίαν
εὑρὼν Ἐπίχαρμος.
ὦ Βάκχε χάλκεόν νιν ἀντ' ἀλαθινοῦ
τὶν ὧδ' ἀνέθηκαν
τοὶ Συρακούσσαις ἐνίδρυνται, πελωρίσται πόλει,
οἷ' ἀνδρὶ πολῖται·
σοφῶν ἔοικε ῥημάτων μεμναμένους
τελεῖν ἐπίχειρα.
πολλὰ γὰρ ποττὰν ζόαν τοῖς παισὶν εἶπε χρήσιμα.
μεγάλα χάρις αὐτῶι.

XIX = A P xiii. 3

Ὁ μουσοποιὸς ἐνθάδ' Ἱππῶναξ κεῖται.
εἰ μὲν πονηρός, μὴ ποτέρχευ τῶι τύμβωι·
εἰ δ' ἐσσὶ κρήγυός τε καὶ παρὰ χρηστῶν,
θαρσέων καθίζευ, κἢν θέλῃς, ἀπόβριξον.

XX = A P vii. 663

Ὁ μικκὸς τόδ' ἔτευξε τᾶι Θραΐσσαι
Μήδειος τὸ μνᾶμ' ἐπὶ τᾶι ὁδῶι κἠπέγραψε Κλείτας.
ἕξει τὰν χάριν ἁ γυνὰ ἀντὶ τήνων,
ὧν τὸν κῶρον ἔθρεψε· τί μάν; ἔτι χρησίμα καλεῖται.

XVIII Carmen subscriptum statuae in theatro Syracusano. numeros in comoedia solitos auxit Theocritus Reiziano, maxime Doricos ita reddi ratus, fortasse ex exemplo Epicharmi 5 οἱ A P Συρακούσαις K Π πέλωρις τῇ K Π : superlativus est 6 οἷ' K Π : ὅσσ' A P 7 σοφῶν ἔοικε Kaibel : σωρὸν εἶχε A P : σωρὸν γὰρ εἶχε K Π χρημάτων K Π 9 πᾶσιν A P

XIX Iudicium de poeta sub specie epitymbii 2 κεἰ D προσέρχου K Π 3 χρηστῷ A P 4 καθίζου ἢν K Π

XX Epitymbium verum; nude scriptum foret Κλείτα Θρᾶισσα χρηστὰ χαῖρε Λεωνίδου A P. Ionismos infert K Π 2 κἠνέγραψε K Π 4 τελευτᾶι A P

XXI = A P vii. 664

Ἀρχίλοχον καὶ στᾶθι καὶ εἴσιδε τὸν πάλαι ποιητάν
τὸν τῶν ἰάμβων, οὗ τὸ μυρίον κλέος
διῆλθε κἠπὶ νύκτα καὶ ποτ' ἀῶ.
ἦ ῥά νιν αἱ Μοῖσαι καὶ ὁ Δάλιος ἠγάπευν Ἀπόλλων,
ὡς ἐμμελής τ' ἐγένετο κἠπιδέξιος
ἔπεά τε ποιεῖν πρὸς λύραν τ' ἀείδειν.

XXII = A P ix. 598

Τὸν τοῦ Ζανὸς ὅδ' ὑμὶν υἱὸν ὡνήρ
τὸν λεοντομάχαν, τὸν ὀξύχειρα,
πρᾶτος τῶν ἐπάνωθε μουσοποιῶν
Πείσανδρος συνέγραψεν οὑκ Καμίρου,
χὤσσους ἐξεπόνασεν εἶπ' ἀέθλους.
τοῦτον δ' αὐτὸν ὁ δᾶμος, ὡς σάφ' εἰδῇς,
ἔστασ' ἐνθάδε χάλκεον ποήσας
πολλοῖς μησὶν ὄπισθε κἠνιαυτοῖς.

†XXIII = A P vii. 262

Αὐδήσει τὸ γράμμα, τι σᾶμά τε καὶ τίς ὑπ' αὐτῶι.
Γλαύκης εἰμὶ τάφος τῆς ὀνομαζομένης.

XXI Subscriptum statuae. Leonidae A P 3 πρὸς K Π 4 μιν K Π Μοῦσαι A P λάιος K Π 5 κἀπιδ. A P

XXII Subscriptum statuae a Rhodiis publice positae 1 Ζηνὸς A P 3 πρῶτος A P ἔτ' ἄνωθε A P, cf. Theocr. 7. 5 4 ὡκ codd., in lapide erat ὁ ἐκ 7 ποιήσας K Π

XXIII Codices Theocriti ignorant; lemma Θεοκρίτου βουκολικοῦ additum propter Theocr. 4. 31, cum plebeium carmen e lapide esset descriptum. videtur e Meleagri corona sumptum esse, in qua adespoton fuerat.

XXIV = A P ix. 436

Ἀρχαῖα τὠπόλλωνι τἀναθήματα
ὑπῆρχεν· ἡ βάσις δὲ τοῦ μὲν εἴκοσι,
τοῦ δ' ἑπτά, τοῦ δὲ πέντε, τοῦ δὲ δώδεκα,
τοῦ δὲ διηκοσίοισι νεωτέρη ἥδ' ἐνιαυτοῖς·
τοσσόσδ' ἀριθμὸς ἐξέβη μετρούμενος.

THEOCRITI FRAGMENTVM

ΒΕΡΕΝΙΚΗ

καἴ τις ἀνὴρ αἰτεῖται ἐπαγροσύνην τε καὶ ὄλβον,
ἐξ ἁλὸς ὧι ζωή, τὰ δὲ δίκτυα κείνωι ἄροτρα,
σφάζων ἀκρόνυχος ταύτηι θεῶι ἱερὸν ἰχθύν,
ὃν λεῦκον καλέουσιν, ὃ γάρ θ' ἱερώτατος ἄλλων,
καί κε λίνα στήσαιτο καὶ ἐξερύσαιτο θαλάσσης
ἔμπλεα.

XXIV Adhaeret in A P epigrammati 14 inter Theocritea; receptum est ab Ahrente. inscriptum erat basi recens factae ut multa et antiqua donaria reciperet. haud indignum certe Theocrito 1 τὠπόλλωνος τἀναθήματα ταῦτα: correxi 2, 3, 4 τοῦ scripsi: τοῖς 5 ἀριθμὸς scripsi: γάρ νιν

Athenaeus vii. 284 (ex auctore ignoto, saec. fere i a. Chr.) Θεόκριτος δὲ ὁ Συρακούσιος ἐν τῆι ἐπιγραφομένηι Βερενίκηι τὸν λεῦκον ὀνομαζόμενον ἰχθὺν ἱερὸν καλεῖ διὰ τούτων 2 ζωή Toup: ζώει 3 ἀκρόνυχος Scaliger: ἀκρονύχους

APPENDIX

ALIORVM BVCOLICORVM

I. [ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ] ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΒΙΩΝΟΣ

ΒΟΥΚΟΛΟΥ ΕΡΩΤΙΚΟΥ

(Mosch. III)

Αἴλινά μοι στοναχεῖτε νάπαι καὶ Δώριον ὕδωρ,
καὶ ποταμοὶ κλαίοιτε τὸν ἱμερόεντα Βίωνα.
νῦν φυτά μοι μύρεσθε, καὶ ἄλσεα νῦν γοάοισθε,
ἄνθεα νῦν στυγνοῖσιν ἀποπνείοιτε κορύμβοις,
νῦν ῥόδα φοινίσσεσθε τὰ πένθιμα, νῦν ἀνεμῶναι,
νῦν ὑάκινθε λάλει τὰ σὰ γράμματα καὶ πλέον αἰαῖ
λάμβανε τοῖς πετάλοισι· καλὸς τέθνακε μελικτάς.
    ἄρχετε Σικελικαί, τῶ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.
ἀδόνες αἱ πυκινοῖσιν ὀδυρόμεναι ποτὶ φύλλοις,
νάμασι τοῖς Σικελοῖς ἀγγείλατε τᾶς Ἀρεθοίσας,
ὅττι Βίων τέθνακεν ὁ βουκόλος, ὅττι σὺν αὐτῶι
καὶ τὸ μέλος τέθνακε καὶ ὤλετο Δωρὶς ἀοιδά.
    ἄρχετε Σικελικαί, τῶ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.
Στρυμόνιοι μύρεσθε παρ' ὕδασιν αἴλινα κύκνοι,
καὶ γοεροῖς στομάτεσσι μελίσδετε πένθιμον ᾠδάν,
οἵαν ὑμετέροις ποτὶ χείλεσι γῆρας ἀείδει,
εἴπατε δ' αὖ κούραις Οἰαγρίσιν, εἴπατε πάσαις
Βιστονίαις Νύμφαισιν 'ἀπώλετο Δώριος Ὀρφεύς.'
    ἄρχετε Σικελικαί, τῶ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.
κεῖνος ὁ ταῖς ἀγέλαισιν ἐράσμιος οὐκέτι μέλπει,
οὐκέτ' ἐρημαίαισιν ὑπὸ δρυσὶν ἥμενος ᾄδει,
ἀλλὰ παρὰ Πλουτῆϊ μέλος Ληθαῖον ἀείδει.
ὤρεα δ' ἐστὶν ἄφωνα, καὶ αἱ βόες αἱ ποτὶ ταύροις

Codicum stirpes duae P H S et Φ = V (usque ad v. 15 W) L Tr.; singulorum multos errores omisi. In titulo βουνόμου L Tr. 2 κλαίοιτε Mus.: καλάοιτε vel κλαάοιτε 5 ἀνεμῶναι Valckenaer: ἀνεμώνα 7 σοῖς H L Tr. τέθνακε H^2: τέθνηκε 10 σικελοῖς S^2: σικελικοῖς cett. 11 τέθνηκεν 16 οἵαν ἐν P H^1 L γῆρας ἀείδει scripsi: γῆρυς ἄειδε(ν) 23 ποτὶ et ποτὲ codd.

πλαζόμεναι γοάοντι καὶ οὐκ ἐθέλοντι νέμεσθαι.
  ἄρχετε Σικελικαί, τῶ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.
σεῖο Βίων ἔκλαυσε ταχὺν μόρον αὐτὸς Ἀπόλλων,
καὶ Σάτυροι μύροντο μελάγχλαινοί τε Πρίηποι·
καὶ Πᾶνες στοναχεῦντι τὸ σὸν μέλος, αἵ τε καθ' ὕλαν
Κρανίδες ὠδύραντο, καὶ ὕδατα δάκρυα γέντο.
Ἀχὼ δ' ἐν πέτραισιν ὀδύρεται, ὅττι σιωπῆι
κοὐκέτι μιμεῖται τὰ σὰ χείλεα. σῶι δ' ἐπ' ὀλέθρωι
δένδρεα καρπὸν ἔριψε, τὰ δ' ἄνθεα πάντ' ἐμαράνθη.
μάλων οὐκ ἔρρευσε καλὸν γλάγος, οὐ μέλι σίμβλων,
κάτθανε δ' ἐν κηρῶι λυπεύμενον· οὐκέτι γὰρ δεῖ
τῶ μέλιτος τῶ σῶ τεθνακότος αὐτὸ τρυγᾶσθαι.
  ἄρχετε Σικελικαί, τῶ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.
οὐ τόσον εἰναλίαισι παρ' ἀιόσι μύρατο Σειρήν,
οὐδὲ τόσον ποκ' ἄεισεν ἐνὶ σκοπέλοισιν Ἀηδών,
οὐδὲ τόσον θρήνησεν ἀν' ὤρεα μακρὰ Χελιδών,
Ἀλκυόνος δ' οὐ τόσσον ἐπ' ἄλγεσιν ἴαχε Κῆυξ,
οὐδὲ τόσον γλαυκοῖς ἐνὶ κύμασι κηρύλος ᾆιδεν. 42
οὐ τόσον ἀῴοισιν ἐν ἄγκεσι παῖδα τὸν Ἀοῦς 41
ἱπτάμενος περὶ σᾶμα κινύρατο Μέμνονος ὄρνις,
ὅσσον ἀποφθιμένοιο κατωδύραντο Βίωνος.
  ἄρχετε Σικελικαί, τῶ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.
ἀδονίδες πᾶσαί τε χελιδόνες, ἅς ποκ' ἔτερπεν,
ἃς λαλέειν ἐδίδασκε, καθεζόμεναι ποτὶ πρέμνοις
ἀντίον ἀλλάλαισιν ἐκώκυον, αἱ δ' ὑπεφώνευν,
'ὄρνιθες λυπεῖσθ' αἱ πενθάδες ἀλλὰ καὶ ὑμεῖς.'
  ἄρχετε Σικελικαί, τῶ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.

30 πέτρῃσιν 34 κάτθανεν ἐν P H^1 L Tr. 37 ἠόσι Σειρήν Buecheler: σε πρὶν H^1 L V: δέ πριν P: γέ πριν Tr.: δελφίν S H^2 38 ποτ' P S ἄυσεν H 40 ἴαχε V L Tr.: ἴσχεν H S^1: ἴσχετο P S^2 Κῆυξ Aldus: κήρυξ (vel inde depravata) 41 ante 42 codd.: corr. S^2 ἠῴοισιν S: ἠώνοισιν (inde οἰων. P H, ἰων. Tr.) cett. 43 σῶμα H V 47 ποτὶ H S: δ' ἐπὶ cett. 49 λυπεῖσθ' αἱ Ahrens: λυπεῖσθε V Tr.: λυπεῖσθαι L: λυπεῖσθέ γε H S: λυπεῦσθε P ἡμεῖς H S L: ἡμᾶς P: ὑμεῖς V Tr.

τίς ποτὶ σᾶι σύριγγι μελίξεται ὦ τριπόθητε,
τίς δ' ἐπὶ σοῖς καλάμοις θήσει στόμα, τίς θρασὺς οὕτως;
εἰσέτι γὰρ πνείει τὰ σὰ χείλεα καὶ τὸ σὸν ἆσθμα,
ἀχὼ δ' ἐν δονάκεσσι τεᾶς ἔτι βόσκετ' ἀοιδᾶς.
Πανὶ φέρω τὸ μέλισμα; τάχ' ἂν καὶ κεῖνος ἐρεῖσαι
τὸ στόμα δειμαίνοι, μὴ δεύτερα σεῖο φέρηται.

ἄρχετε Σικελικαί, τῶ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.
κλαίει καὶ Γαλάτεια τὸ σὸν μέλος, ἅν ποκ' ἔτερπες
ἑζομέναν μετὰ σεῖο παρ' ἀιόνεσσι θαλάσσας.
οὐ γὰρ ἴσον Κύκλωπι μελίσδεο· τὸν μὲν ἔφευγεν
ἁ καλὰ Γαλάτεια, σὲ δ' ἅδιον ἔβλεπεν ἅλμας.
καὶ νῦν λασαμένα τῶ κύματος ἐν ψαμάθοισιν
ἕζετ' ἐρημαίαισι, βόας δ' ἔτι σεῖο νομεύει.

ἄρχετε Σικελικαί, τῶ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.
πάντα τοι ὦ βούτα συγκάτθανε δῶρα τὰ Μοισᾶν,
παρθενικᾶν ἐρόεντα φιλήματα, χείλεα παίδων,
καὶ στυγνοὶ περὶ σῶμα τεὸν κλαίουσιν Ἔρωτες,
χἀ Κύπρις ποθέει σε πολὺ πλέον ἢ τὸ φίλημα,
τὸ πρώαν τὸν Ἄδωνιν ἀποθνάισκοντα φίλησεν.
τοῦτό τοι, ὦ ποταμῶν λιγυρώτατε, δεύτερον ἄλγος,
τοῦτο, Μέλη, νέον ἄλγος. ἀπώλετο πρᾶν ποχ' Ὅμηρος,
τῆνο τὸ Καλλιόπας γλυκερὸν στόμα, καί σε λέγοντι
μύρασθαι καλὸν υἷα πολυκλαύτοισι ῥεέθροις,
πᾶσαν δ' ἔπλησας φωνᾶς ἅλα· νῦν πάλιν ἄλλον
υἱέα δακρύεις, καινῶι δ' ἐπὶ πένθεϊ τάκηι.
ἀμφότεροι παγαῖς πεφιλημένοι, ὃς μὲν ἔπινε
Παγασίδος κράνας, ὃ δ' ἔχεν πόμα τᾶς Ἀρεθοίσας.

51 *μελίξεται* S²: *μελίσδεται* cett. 54 *ἀχὼ δ' ἐν* Call.: *ἀχεδνὴ* V Tr.: *ἀχεδὼν* L: *ἀχεδονεῖ* H S P *ἔτι βόσκ.* Brunck: *ἐπιβ.* 55 *μέλιγμα* V L Tr. *κἀκεῖνος* 59 *μετὰ* Hermann: *παρὰ* *ἠ(ι)όνεσσι* 61 *ἁδὺ ἔβλ.* P: *ἁδὺ ἀπέβλ.* H S 67 *στυγνὸν* H S P 68 *χἀ* scripsi: *ἁ* *ποθέει* Hermann: *φιλέει* post 69 intercalarem add. Vrbinas 140 descriptus ex S 71 *μένεν νέον* H S *ποχ'* Kaibel: *ποι* V L Tr.: *τοι* H S: *μοι* P 73 *μύρασθαι* Meineke: *μύρεσθαι* *-κλαύτοισι* L: *-κλαύστ.* cett. 74 *δ' ἔπλησε* L: *ἔπλησε* V 75 *αἰνῷ* P H S 77 *Παγασίδος* Tr.: *παγασίδας* cett. *Ἀρεθοίσας* Tr.: *ἀρεθούσας* (-ης) cett.

χῶ μὲν Τυνδαρέοιο καλὰν ἄεισε θύγατρα
καὶ Θέτιδος μέγαν υἷα καὶ Ἀτρεΐδαν Μενέλαον·
κεῖνος δ' οὐ πολέμους, οὐ δάκρυα, Πᾶνα δ' ἔμελπε,
καὶ βούτας ἐλίγαινε καὶ ἀείδων ἐνόμευε
καὶ σύριγγας ἔτευχε καὶ ἀδέα πόρτιν ἄμελγε
καὶ παίδων ἐδίδασκε φιλήματα καὶ τὸν Ἔρωτα
ἔτρεφεν ἐν κόλποισι καὶ ἤρεθε τὰν Ἀφροδίταν.
ἄρχετε Σικελικαί, τῶ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.
πᾶσα Βίων θρηνεῖ σε κλυτὴ πόλις, ἄστεα πάντα.
Ἄσκρα μὲν γοάει σε πολὺ πλέον Ἡσιόδοιο·
Πίνδαρον οὐ ποθέοντι τόσον Βοιωτίδες ὗλαι·
οὐ τόσον Ἀλκαίω περιμύρατο Λέσβος ἐραννά·
οὐδὲ τόσον τὸν ἀοιδὸν ὀδύρατο Τήϊον ἄστυ·
σὲ πλέον Ἀρχιλόχοιο ποθεῖ Πάρος· ἀντὶ δὲ Σαπφοῦς
εἰσέτι σεῦ τὸ μέλισμα κινύρεται ἁ Μιτυλήνα.
εἶ δὲ Συρακοσίοισι Θεόκριτος· αὐτὰρ ἐγώ τοι
Αὐσονικᾶς ὀδύνας μέλπω μέλος, οὐ ξένος ᾠδᾶς
βουκολικᾶς, ἀλλ' ἅντε διδάξαο σεῖο μαθητάς,
κλαρονόμος μοίσας τᾶς Δωρίδος, ἆι με γεραίρων
ἄλλοις μὲν τεὸν ὄλβον, ἐμοὶ δ' ἀπέλειπες ἀοιδάν.
ἄρχετε Σικελικαί, τῶ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.
αἰαῖ, ταὶ μαλάχαι μέν, ἐπὰν κατὰ κᾶπον ὄλωνται,
ἠδὲ τὰ χλωρὰ σέλινα τό τ' εὐθαλὲς οὖλον ἄνηθον
ὕστερον αὖ ζώοντι καὶ εἰς ἔτος ἄλλο φύοντι·
ἄμμες δ' οἱ μεγάλοι καὶ καρτεροί, οἱ σοφοὶ ἄνδρες,
ὁππότε πρᾶτα θάνωμες, ἀνάκοοι ἐν χθονὶ κοίλαι
εὕδομες εὖ μάλα μακρὸν ἀτέρμονα νήγρετον ὕπνον.
καὶ σὺ μὲν ὧν σιγᾶι πεπυκασμένος ἔσσεαι ἐν γᾶι,

81 *βώτας* 86 *θρηνεῖ σε* Call.: *θρήνησε* 87 *Ἄσκρη* 89 *ἐραννά* Heringa: *ἐρεννά* V L Tr.: *ἐρενέα* P: *ἐρεμνά* H S 90 *ὀδύρατο* Wakefield: *ἐμύρατο* vulg. 92 *μέλιγμα* V L Tr. 93 *εἶ* scripsi: *ἐν* 95 *ἧντε* 96 *μώσας* *ἆι με* Briggs: *ἅμμεα* (i. e. *ἆ με* et *ἄμμε*) V Tr. (?): *αμμε* cett. varia prosodia 97 *ἀπέλειψας* H S 100 *ἢ τὰ* P H S 102 *καρτεροί, οἱ* Briggs: *καρτερικοί* (*καρτεροί* P) 103 *ἀνάκοες* P H S 105 *ὧν* Wakefield: *ἐν*

ταῖς Νύμφαισι δ' ἔδοξεν ἀεὶ τὸν βάτραχον ἄιδειν.
ταῖς δ' ἐγὼ οὐ φθονέοιμι· τὸ γὰρ μέλος οὐ καλὸν ἄιδει.
ἄρχετε Σικελικαί, τῶ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.
φάρμακον ἦλθε Βίων ποτὶ σὸν στόμα, φάρμακον ἦδες.
τοιούτοις χείλεσσι ποτέδραμε κοὐκ ἐγλυκάνθη;
τίς δὲ βροτὸς τοσσοῦτον ἀνάμερος ὡς κεράσαι τοι
ἢ δοῦναι καλέοντι τὸ φάρμακον; ἔκφυγεν ᾠδάν.
ἄρχετε Σικελικαί, τῶ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.
ἀλλὰ Δίκα κίχε πάντας· ἐγὼ δ' ἐπὶ πένθεϊ τῶιδε
δακρυχέων τεὸν οἶτον ὀδύρομαι. εἰ δυνάμαν δέ,
ὡς Ὀρφεὺς καταβὰς ποτὶ Τάρταρον, ὥς ποκ' Ὀδυσσεύς,
ὡς πάρος Ἀλκεΐδας, κἠγὼ τάχ' ἂν ἐς δόμον ἦλθον
Πλουτέος, ὥς κεν ἴδοιμι, καὶ εἰ Πλουτῆϊ μελίσδηι,
ὡς ἂν ἀκουσαίμαν, τί μελίσδεαι. ἀλλ' ἄγε Κώραι
Σικελικόν τι λίγαινε καὶ ἁδύ τι βουκολιάζευ.
καὶ κείνα Σικελὰ καὶ ἐν Αἰτναίαισιν ἔπαιζεν
ἀιόσιν· μέλος οἶδε τὸ Δώριον· οὐκ ἀγέραστος
ἐσσεῖθ' ἁ μολπά, χὡς Ὀρφέι πρόσθεν ἔδωκεν
ἁδέα φορμίζοντι παλίσσυτον Εὐρυδίκειαν,
καὶ σὲ Βίων πέμψει τοῖς ὤρεσιν. εἰ δέ τι κἠγών
συρίσδων δυνάμαν, παρὰ Πλουτέι κ' αὐτὸς ἄειδον.

107 ταῖς scripsi : τοῖς 109 εἶδες V L Tr. 110 τίς τούτοις H S ποτέδρ. H S[2] : ποκ' ἔδρ. cett. οὐκ V L Tr. 111 ὡς Ahrens : ὃς S : ἢ cett. κεράσαιτο V L Tr. : κεραίσαιτο P : 'νεράσαιτο H : κεράοντι S : corr. anonymus in cod. Vat. 1379 112 λαλέοντι V L Tr. ἔκφυγεν S : ἢ φύγεν cett. 114 πάντας om. spatio vacuo relicto P H S[1] 115 δακρυχέων Iunt.: δάκρυα καὶ cett. 117 εἰς 118 μελίσδῃ Ahrens : μελίσδης (-εις) 119 μελίσδεο V L Tr. P ἀλλ' ἄγε scripsi : ἀλλὰ πᾶσα P : ἀλλ' ἐπὶ H S : καὶ πᾶσα L : καὶ παρὰ V Tr. (archetypus ἀλλὰ παρὰ per compendium) 121 καὶ κείνα Σικελὰ Teucher : καὶ κείνα (κεῖνρς P) σικελικὰ ἐν V L P : κείνη σικελικαῖσιν ἐν H S : κείνα σικελικὰ καὶ ἐν Tr. 122 ἀιόσιν scripsi : ἀόσι καὶ ᾖδε v. l. H S 126 συρίσδεν H S P v. l. ἀείδω V L Tr. v. l. : om. P

II. [ΗΡΑΚΛΗΣ ΛΕΟΝΤΟΦΟΝΟΣ]

(Theocr. XXV)

ΗΡΑΚΛΗΣ ΠΡΟΣ ΑΓΡΟΙΚΟΝ

Τὸν δ' ὁ γέρων προσέειπε βοῶν ἐπίουρος ἀροτρεύς
παυσάμενος ἔργοιο, τό οἱ μετὰ χερσὶν ἔκειτο·
'ἔκ τοι ξεῖνε πρόφρων μυθήσομαι ὅσσ' ἐρεείνεις,
Ἑρμέω ἁζόμενος δεινὴν ὄπιν εἰνοδίοιο·
τὸν γάρ φασι μέγιστον ἐπουρανίων κεχολῶσθαι,
εἴ κεν ὁδοῦ ζαχρεῖον ἀνήνηταί τις ὁδίτην.
ποῖμναι μὲν βασιλῆος ἐύτριχες Αὐγείαο
οὐ πᾶσαι βόσκονται ἴαν βόσιν οὐδ' ἕνα χῶρον·
ἀλλ' αἳ μέν ῥα νέμονται ἐπ' ὄχθαις Εἰλίσσοντος,
αἳ δ' ἱερὸν θείοιο παρὰ ῥόον Ἀλφειοῖο,
αἳ δ' ἐπὶ Βουπρασίου πολυβότρυος, αἳ δὲ καὶ ὧδε·
χωρὶς δ' οἱ σηκοί σφι τετυγμένοι εἰσὶν ἑκάσταις.
αὐτὰρ βουκολίοισι περιπλήθουσί περ ἔμπης
πάντεσσιν νομοὶ ὧδε τεθηλότες αἰὲν ἔασι
Μηνίου ἂμ μέγα τῖφος, ἐπεὶ μελιηδέα ποίην
λειμῶνες θαλέθουσιν ὑπόδροσοι εἱαμεναί τε
εἰς ἅλις, ἥ ῥα βόεσσι μένος κεραῇσιν ἀέξει.
αὖλις δέ σφισιν ἥδε τεῆς ἐπὶ δεξιὰ χειρός
φαίνεται εὖ μάλα πᾶσι πέρην ποταμοῖο ῥέοντος
κείνῃ, ὅθι πλατάνιστοι ἐπηεταναὶ πεφύασι

Codicum stirpes : Π (D, B, notae marginales C ; abieci singulares errores D) Φ (M, cuius multos errores abieci, V, in cuius locum 7–104 et 201–246 succedunt apographa W X, Tr.). inutiles errores Φ et eiusdem dorismos omisi. Titulum vulgo receptum finxit Call. Αὐγείου κλῆρος Iunt. : Ἡρακλῆς πρὸς ἀγροῖκον habet Φ 1 βοῶν Π Tr. : φυτῶν M V ἐπίουρος ἀροτρεύς Φ : ἐπιβουκόλος ἀνήρ (ex Homero, velut γ 422) Π 3 ὅσσ' Π : ὡς Φ 7 ἐύτριχες Π : εὔφρονος Φ 8 οὔθ' ἕνα Φ 9 νέμονται Φ : νάοντος Π Εἰλίσσοντος Meineke : ἀμφ' ἐλισοῦντος 12 δ' οἱ Meineke : δὴ Π Φ (δὲ M) 15 Μηνίου Π : Πηνειοῦ Φ 16 θαλέθουσιν Φ : τε φέρουσιν Π ὑπὸ δρόσον W Tr. : ὑπὸ δρόσω M 19 πᾶσι Meineke : πᾶσα

χλωρή τ' ἀγριέλαιος, Ἀπόλλωνος νομίοιο
ἱερὸν ἁγνόν, ξεῖνε, τελειοτάτοιο θεοῖο.
εὐθὺς δὲ σταθμοὶ περιμήκεες ἀγροιώταις
δέδμηνθ', οἳ βασιλῆι πολὺν καὶ ἀθέσφατον ὄλβον
ῥυόμεθ' ἐνδυκέως, τριπόλοις σπόρον ἐν νειοῖσιν
ἔσθ' ὅτε βάλλοντες καὶ τετραπόλοισιν ὁμοίως.
οὔρους μὴν ἴσασι φυτοσκάφοι ἀμπελοεργοί,
ἐς ληνοὺς δ' ἱκνεῦνται, ἐπὴν θέρος ὥριον ἔλθηι.
πᾶν γὰρ δὴ πεδίον τόδ' ἐπίφρονος Αὐγείαο,
πυροφόροι τε γύαι καὶ ἀλωαὶ δενδρήεσσαι,
μέχρις ἐπ' ἐσχατιὰς πολυπίδακος Ἀκρωρείης,
ἃς ἡμεῖς ἔργοισιν ἐποιχόμεθα πρόπαν ἦμαρ,
ἣ δίκη οἰκήων, οἷσιν βίος ἔπλετ' ἐπ' ἀγροῦ.
ἀλλὰ σύ πέρ μοι ἔνισπε, τό τοι καὶ κέρδιον αὐτῶι
ἔσσεται, οὗτινος ὧδε κεχρημένος εἰλήλουθας.
ἠέ τι Αὐγείην ἢ καὶ δμώων τινὰ κείνου
δίζεαι, οἵ οἱ ἔασιν; ἐγὼ δέ κέ τοι σάφα εἰδὼς
πάντα μάλ' ἐξείποιμ', ἐπεὶ οὔ σέ γέ φημι κακῶν ἒξ
ἔμμεναι οὐδὲ κακοῖσιν ἐοικότα φύμεναι αὐτόν,
οἷόν τοι μέγα εἶδος ἐπιπρέπει. ἦρά νυ παῖδες
ἀθανάτων τοιοίδε μετὰ θνητοῖσιν ἔασι.'
  τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Διὸς ἄλκιμος υἱός·
'ναὶ γέρον, Αὐγείην ἐθέλοιμί κεν ἀρχὸν Ἐπειῶν
εἰσιδέειν· τοῦ γάρ με καὶ ἤγαγεν ἐνθάδε χρειώ.
εἰ δ' ὁ μὲν ἂρ κατὰ ἄστυ μένει παρὰ οἷσι πολίταις
δήμου κηδόμενος, διὰ δὲ κρίνουσι θέμιστας,
δμώων δή τινα πρέσβυ σύ μοι φράσον ἡγεμονεύσας,
ὅστις ἐπ' ἀγρῶν τῶνδε γεραίτερος αἰσυμνήτης,
ὧι κε τὸ μὲν εἴποιμι, τὸ δ' ἐκ φαμένοιο πυθοίμην.

21 δ' Φ 23 τε Φ 27 νίσσουσι W X Tr. ἀμπελοεργοί scripsi : οἱ πολύεργοι 29 ἐύφρονος Π 30 γυῖαι 31 μέχρι πρὸς Π 33 ἀγροῖς Π 34 τοι Π : μοι Φ 36 τι Ahrens : τοι ἢ καὶ Π : καὶ M : ἠὲ W X Tr. 38 πάντα μάλ' ἐξείποιμ' Π : ἀτρεκέως εἴποιμ' Φ 46 κρινόμενος Φ διά τε κρίνησι Π 48 τῶν γεραρώτατος Φ 49 δ' Π : κ' Φ

ἄλλου δ' ἄλλον ἔθηκε θεὸς ἐπιδευέα φωτῶν.'
  τὸν δ' ὁ γέρων ἐξαῦτις ἀμείβετο δῖος ἀροτρεύς·
'ἀθανάτων ὦ ξεῖνε φραδῆι τινος ἐνθάδ' ἱκάνεις,
ὥς τοι πᾶν ὃ θέλεις αἶψα χρέος ἐκτετέλεσται.
ὧδε γὰρ Αὐγείης, υἱὸς φίλος Ἠελίοιο,
σφωιτέρωι σὺν παιδί, βίηι Φυλῆος ἀγανοῦ·
χθιζὸς δ' εἰλήλουθεν ἀπ' ἄστεος, ἤμασι πολλοῖς
κτῆσιν ἐποψόμενος, ἥ οἱ νήριθμος ἐπ' ἀγρῶν.
ὥς που καὶ βασιλεῦσιν ἐείδεται ἐν φρεσὶν ᾗσιν
αὐτοῖς κηδομένοισι σαώτερος ἔμμεναι οἶκος.
ἀλλ' ἴομεν μάλα πρός μιν· ἐγὼ δέ τοι ἡγεμονεύσω
αὖλιν ἐφ' ἡμετέρην, ἵνα κεν τέτμοιμεν ἄνακτα.'
  ὣς εἰπὼν ἡγεῖτο, νόωι δ' ὅγε πολλὰ μενοίνα,
δέρμα τε θηρὸς ὁρῶν χειροπληθῆ τε κορύνην,
ὁππόθεν ὁ ξεῖνος· μεμόνει δέ μιν αἰὲν ἔρεσθαι·
ἂψ δ' ὄκνωι ποτὶ χεῖλος ἐλάμβανε μῦθον ἰόντα,
μή τί οἱ οὐ κατὰ καιρὸν ἔπος προτιμυθήσαιτο
σπερχομένου· χαλεπὸν δ' ἑτέρου νόον ἴδμεναι ἀνδρός.
τοὺς δὲ κύνες προσιόντας ἀπόπροθεν αἶψ' ἐνόησαν,
ἀμφότερον ὀδμῆι τε χροὸς δούπωι τε ποδοῖιν.
θεσπέσιον δ' ὑλάοντες ἐπέδραμον ἄλλοθεν ἄλλος
Ἀμφιτρυωνιάδηι Ἡρακλέϊ· τὸν δὲ γέροντα
ἀχρεῖον κλάζον τε περίσσαινόν θ' ἑτέρωθεν.
τοὺς μὲν ὅγε λάεσσιν ἀπὸ χθονὸς ὅσσον ἀείρων
φευγέμεν ἂψ ὀπίσω δειδίσσετο, τρηχὺ δὲ φωνῆι
ἠπείλει μάλα πᾶσιν, ἐρητύσασκε δ' ὑλαγμοῦ,

50 *φωτῶν* Φ B : *θνητῶν* D 51 *προσαῦτις* Φ *ἀροτρεύς* Φ : *ἀγρώστης* Π 56 δ' Hermann : *γ'* Π : *ὅδ'* Φ 58 *βασιλεύειν* Φ 59 *αὐτὸς* Φ 61 *ἐφ'* Φ : *ἐς* Π 62 *δ' ὅγε* Π : *δέ τι* (*τοι*) Φ *πόλλ' ἐμένοινα* Φ : *πάντα μ.* D 63 *τε* Π : *δὲ* Φ (om. M) *θηρὸς ὁρῶν* Π : *χειρὸς ἑλὼν* Φ 64 *μεμόνει* Buttmann : *μέμοινε* (*μέμονε* M) Φ : *μέμαεν* Π *αἰὲν* Brunck : *αἰεὶ* *ἔρεσθαι* Φ : *ἐξερέεσθαι* Π 65 *μῦθον ἰόντα* Π : *μυθήσασθαι* Φ 66 om. Φ 67 *νόον* om. M W X 69 *ἀμφότερον* Π : *-ρον δ'* W X : *-ρον γ'* Tr. : *-ρα* M 72 *ἄγριον ἀλαζόν τε* Φ *θ'* Φ : *γ'* Π 73 *ὅσσον* Π : *ἆσσον* Φ 74 *τρηχὺ* Π : *πολλὰ* Φ 75 *πᾶσαν* Φ

χαίρων ἐν φρεσὶν ᾗσιν, ὁθούνεκεν αὖλιν ἔρυντο
αὐτοῦ γ' οὐ παρεόντος· ἔπος δ' ὅγε τοῖον ἔειπεν·
'ὦ πόποι, οἷον τοῦτο θεοὶ ποίησαν ἄνακτες
θηρίον ἀνθρώποισι μετέμμεναι, ὡς ἐπιμηθές.
εἴ οἱ καὶ φρένες ὧδε νοήμονες ἔνδοθεν ἦσαν,
ᾔδει δ', ὧι τε χρὴ χαλεπαινέμεν ὧι τε καὶ οὐκί,
οὐκ ἄν οἱ θηρῶν τις ἐδήρισεν περὶ τιμῆς·
νῦν δὲ λίην ζάκοτόν τε καὶ ἀρρηνὲς γένετ' αὔτως.'
ἦ ῥα, καὶ ἐσσυμένως ποτὶ ταὐλίον ἶξον ἰόντες.

ΕΠΙΠΩΛΗΣΙΣ

Ἠέλιος μὲν ἔπειτα ποτὶ ζόφον ἔτραπεν ἵππους
δείελον ἦμαρ ἄγων· τὰ δ' ἐπήλυθε πίονα μῆλα
ἐκ βοτάνης ἀνιόντα μετ' αὐλία τε σηκούς τε.
αὐτὰρ ἔπειτα βόες μάλα μυρίαι ἄλλαι ἐπ' ἄλλαις
ἐρχόμεναι φαίνονθ' ὡσεὶ νέφη ὑδατόεντα,
ἅσσα τ' ἐν οὐρανῶι εἶσιν ἐλαυνόμενα προτέρωσε
ἠὲ νότοιο βίηι ἠὲ Θρηικὸς βορέαο·
τῶν μέν τ' οὔτις ἀριθμὸς ἐν ἠέρι γίνετ' ἰόντων,
οὐδ' ἄνυσις· τόσα γάρ τε μετὰ προτέροισι κυλίνδει
ἶς ἀνέμου, τὰ δέ τ' ἄλλα κορύσσεται αὖτις ἐπ' ἄλλοις·
τόσσ' αἰεὶ μετόπισθε βοῶν ἐπὶ βουκόλι' ἤιει.
πᾶν δ' ἄρ' ἐνεπλήσθη πεδίον, πᾶσαι δὲ κέλευθοι
ληίδος ἐρχομένης, στείνοντο δὲ πίονες ἀγροί
μυκηθμῶι, σηκοὶ δὲ βοῶν ῥεῖα πλήσθησαν
εἰλιπόδων, ὄϊες δὲ κατ' αὔλιας ηὐλίζοντο.
ἔνθα μὲν οὔτις ἔκηλος ἀπειρεσίων περ ἐόντων
εἱστήκει παρὰ βουσὶν ἀνὴρ κεχρημένος ἔργου·
ἀλλ' ὃ μὲν ἀμφὶ πόδεσσιν ἐυτμήτοισιν ἱμᾶσι

76 *αὖλιν* Π : *αἰὲν* Φ 77 *γ' οὐ* Π : *που* V Tr. : *δ' οὐ* M 79 *-ποισιν ἔτ' ἔμ.* Φ *ἐπιμηθές* B : *ἐπιμηθεύς* Φ D 80 *ἔνδοθ' ἔασιν* Φ 82 *οὐδ'* Φ *οἱ* Φ : *τοι* Π 83 *τε* Π : *τι* Φ 84 *ἶξον* C D (casu ?) : *ἶζον* cett. 85 Titulum om. Φ *ἔτραπεν* B, Mus. (?) : *ἔτραφεν* D : *ἤγαγεν* Φ 92 *τ'* om. Φ 93 *πρώτοισι* Π 94 *αὖθις* 99 *αὔλιας* scripsi : *αὐλὰς* 102 *εὐδμητ.* Φ

καλοπέδιλ' ἀράρισκε παρασταδὸν ἐγγὺς ἀμέλγειν.
ἄλλος δ' αὖ νέα τέκνα φίλας ὑπὸ μητέρας ἵει
πινέμεναι λιαροῖο μεμαότα πάγχυ γάλακτος,
ἄλλος ἀμόλγιον εἶχ', ἄλλος τρέφε πίονα τυρόν,
ἄλλος ἐσῆγεν ἔσω ταύρους δίχα θηλειάων.
Αὐγείης δ' ἐπὶ πάντας ἰὼν θηεῖτο βοαύλους,
ἥντινά οἱ κτεάνων κομιδὴν ἐτίθεντο νομῆες,
σὺν δ' υἱός τε βίη τε βαρύφρονος Ἡρακλῆος
ὡμάρτευν βασιλῆι διερχομένωι μέγαν ὄλβον.
ἔνθα καὶ ἄρρηκτόν περ ἔχων ἐν στήθεσι θυμόν
Ἀμφιτρυωνιάδης καὶ ἀρηρότα νωλεμὲς αἰεί
ἐκπάγλως θαύμαζε θεοῦ τόγε μυρίον ἔδνον
εἰσορόων. οὐ γάρ κεν ἔφασκέ τις οὐδὲ ἐώλπει
ἀνδρὸς ληίδ' ἑνὸς τόσσην ἔμεν οὐδὲ δέκ' ἄλλων,
οἵτε πολύρρηνες πάντων ἔσαν ἐκ βασιλήων.
Ἠέλιος δ' ὧι παιδὶ τόγ' ἔξοχον ὤπασε δῶρον,
ἀφνειὸν μήλοις περὶ πάντων ἔμμεναι ἀνδρῶν,
καί ῥά οἱ αὐτὸς ὄφελλε διαμπερὲς εὔβοτα πάντα
ἐς τέλος· οὐ μὲν γάρ τις ἐπήλυθε νοῦσος ἐκείνου
βουκολίοις, αἵτ' ἔργα καταφθείρουσι νομήων,
αἰεὶ δὲ πλέονες κεραοὶ βόες, αἰὲν ἀμείνους
ἐξ ἔτεος γίνοντο μάλ' εἰς ἔτος· ἦ γὰρ ἅπασαι
ζωοτόκοι τ' ἦσαν περιώσια θηλυτόκοι τε.
ταῖς δὲ τριηκόσιοι ταῦροι συνάμ' ἐστιχόωντο
κνήμαργοί θ' ἕλικές τε, διηκόσιοί γέ μεν ἄλλοι
φοίνικες· πάντες δ' ἐπιβήτορες οἵγ' ἔσαν ἤδη.
ἄλλοι δ' αὖ μετὰ τοῖσι δυώδεκα βουκολέοντο

103 καλοπ. B : κωλοπ. Φ D   παρασταδὸν Stephanus : παρισταδὸν Π : περιστ. Φ   ἀμέλγειν Φ : ἀμέργων Π   104 νέα D : φίλα B Φ   φίλαις ὑπὸ μητράσιν Φ   105 λαροῖο M   μεμαότα Φ : πέπληντο δὲ Π   106 στρέφε Φ   110 πολύφρονος Π   114 θεοῦ scripsi : θεῶν Φ : om. Π (varie resartum)   τόγε Call. : τότε   ἔδνον Φ (ἔργον M[1]) : om. D : ἔθνος B C marg.   117 οἵγε Π   120 διαμπερὲς εὔβοτα scripsi : διαμπερέως βοτὰ   121 ἐκείνοις Π   122 καταφθίνουσι Φ   123 αἰὲν Brunck : αἰεὶ   127 τέ μεν Π

ἱεροὶ Ἠελίου· χροιὴν δ' ἔσαν ἠύτε κύκνοι
ἀργησταί, πᾶσιν δὲ μετέπρεπον εἰλιπόδεσσιν·
οἳ καὶ ἀτιμαγέλαι βόσκοντ' ἐριθηλέα ποίην
ἐν νομῶι, ὧδ' ἔκπαγλον ἐπὶ σφίσι γαυριόωντες.
καί ῥ' ὁπότ' ἐκ λασίοιο θοοὶ προγενοίατο θῆρες
ἐς πεδίον δρυμοῖο βοῶν ἕνεκ' ἀγροτεράων,
πρῶτοι τοίγε μάχηνδε κατὰ χροὸς ἤιεσαν ὀδμήν,
δεινὸν δ' ἐβρυχῶντο φόνον λεῦσσόν τε προσώπωι.
τῶν μέν τε προφέρεσκε βίηφί τε καὶ σθένεϊ ὧι
ἠδ' ὑπεροπλίηι Φαέθων μέγας ὅν ῥα βοτῆρες
ἀστέρι πάντες ἔισκον, ὁθούνεκα πολλὸν ἐν ἄλλοις
βουσὶν ἰὼν λάμπεσκεν, ἀρίζηλος δ' ἐτέτυκτο.
ὃς δή τοι σκύλος αὖον ἰδὼν χαροποῖο λέοντος
αὐτῶι ἔπειτ' ἐπόρουσεν ἐυσκόπωι Ἡρακλῆϊ
χρίμψασθαι ποτὶ πλευρὰ κάρη στιβαρόν τε μέτωπον.
τοῦ μὲν ἄναξ προσιόντος ἐδράξατο χειρὶ παχείηι
σκαιοῦ ἄφαρ κέραος, κατὰ δ' αὐχένα νέρθ' ἐπὶ γαίης
κλάσσε βαρύν περ ἐόντα, πάλιν δέ μιν ὦσεν ὀπίσσω
ὤμωι ἐπιβρίσας· ὁ δέ οἱ περὶ νεῦρα τανυσθείς
μυὼν ἐξ ὑπάτοιο βραχίονος ὀρθὸς ἀνέστη.
θαύμαζον δ' αὐτός τε ἄναξ υἱός τε δαΐφρων
Φυλεὺς οἵ τ' ἐπὶ βουσὶ κορωνίσι βουκόλοι ἄνδρες,
Ἀμφιτρυωνιάδαο βίην ὑπέροπλον ἰδόντες.

Τὼ δ' εἰς ἄστυ λιπόντε καταυτόθι πιονας ἀγρούς
ἐστιχέτην, Φυλεύς τε βίη θ' Ἡρακληείη.
λαοφόρου δ' ἐπέβησαν ὅθι πρώτιστα κελεύθου,
λεπτὴν καρπαλίμοισι τρίβον ποσὶν ἐξανύσαντες,
ἥ ῥα δι' ἀμπελεῶνος ἀπὸ σταθμῶν τετάνυστο

130 ἠελίου Musurus (B?) : ἠελίοιο D Φ 132 βόσκονθ' D V Tr. 133 γυριόωντες M : γυριόωντο V Tr. 135 προτεράων Φ 136 ὀσμήν 137 ἐβρύχοντο Φ 142 σκύλος Π V[1] : σκύτος V[2] Tr. M 150 θαύμαζεν Π 151 ἄνδρες M Tr. : ἄνδρες ἦσαν V : ἦσαν Π 156 τρίφον D C marg. ἐξανύσαντε D

οὔτι λίην ἀρίσημος ἐν ὕληι χλωρὰ θεούσηι,
τῆι μὲν ἄρα προσέειπε Διὸς γόνον ὑψίστοιο
Αὐγείω φίλος υἱὸς ἕθεν μετόπισθεν ἰόντα,
ἦκα παρακλίνας κεφαλὴν κατὰ δεξιὸν ὦμον·
‘ξεῖνε, πάλαι τινὰ πάγχυ σέθεν πέρι μῦθον ἀκούσας,
εἰ περὶ σεῦ, σφετέρησιν ἐνὶ φρεσὶ βάλλομαι ἄρτι.
ἤλυθε γὰρ στείχων τις ἀπ' Ἄργεος† ὡς νέος ἀκμήν†
ἐνθάδ' Ἀχαιὸς ἀνὴρ Ἑλίκης ἐξ ἀγχιάλοιο,
ὃς δή τοι μυθεῖτο καὶ ἐν πλεόνεσσιν Ἐπειῶν,
οὕνεκεν Ἀργείων τις ἕθεν παρεόντος ὄλεσσε
θηρίον, αἰνολέοντα, κακὸν τέρας ἀγροιώταις,
κοίλην αὖλιν ἔχοντα Διὸς Νεμέοιο παρ' ἄλσος,
‘οὐκ οἶδ' ἀτρεκέως ἢ Ἄργεος ἐξ ἱεροῖο
αὐτόθεν ἢ Τίρυνθα νέμων πόλιν ἠὲ Μυκήνην.’
ὣς κεῖνός γ' ἀγόρευε· γένος δέ μιν εἶναι ἔφασκεν,
εἰ ἐτεόν περ ἐγὼ μιμνήσκομαι, ἐκ Περσῆος.
ἔλπομαι οὐχ ἕτερον τόδε τλήμεναι Αἰγιαλήων
ἠὲ σέ, δέρμα δὲ θηρός, ὅ τοι περὶ πλευρὰ καλύπτει,
χειρῶν καρτερὸν ἔργον ἀριφραδέως ἀγορεύει.
εἴπ' ἄγε νῦν μοι πρῶτον, ἵνα γνώω κατὰ θυμόν,
ἥρως, εἴτ' ἐτύμως μαντεύομαι εἴτε καὶ οὐκί,
εἰ σύγ' ἐκεῖνος, ὃν ἄμμιν ἀκουόντεσσιν ἔειπεν
οὑξ Ἑλίκηθεν Ἀχαιός, ἐγὼ δέ σε φράζομαι ὀρθῶς.
εἰπὲ δ' ὅπως ὀλοὸν τόδε θηρίον αὐτὸς ἔπεφνες,
ὅππως τ' εὔυδρον Νεμέης εἰσήλυθε χῶρον·
οὐ μὲν γάρ κε τοσόνδε κατ' Ἀπίδα κνώδαλον εὕροις
ἱμείρων ἰδέειν, ἐπεὶ οὐ μάλα τηλίκα βόσκει,

158 χλωρὰ θεούσηι Meineke : χλωρᾷ ἐούσῃ 159 μὲν Π : μιν Φ 160 αὐγειέω Π ἕθεν Π : ἔνθεν Φ ἰόντα M : ἐόντα Π V Tr. 163 εἰ περὶ σεῦ scripsi : ὡς εἴπερ 164 νέος ἀκμήν Π : μέσος ἀκμῆς Φ, dictum erat, quando ille venisset 169 νεμίοιο Φ 172 γ' add. Iunt. 175 ἀριφρ. ἀγ. et 176 ὅ τοι π. πλ. κ. inter se permutavit Meineke ὅ τοι Φ : ὅτου Π 179 ἡμῖν 180 φρίζομαι M : φρίξομαι V Tr. 182 τ' Π : δ' Φ εὐύδρου Π νεμίης Φ 183 κατ' ἀπίδα Π : κατὰ πίδακα Φ 184 πηλίκα Φ

ἀλλ' ἄρκτους τε σύας τε λύκων τ' ὀλοφώιον ἔθνος.
τῶι καὶ θαυμάζεσκον ἀκούοντες τότε μῦθον·
οἱ δέ νυ καὶ ψεύδεσθαι ὁδοιπόρον ἀνέρ' ἔφαντο
γλώσσης μαψιδίοιο χαριζόμενον παρεοῦσιν.'
  ὣς εἰπὼν μέσσης ἐξηρώησε κελεύθου
Φυλεύς, ὄφρα κίουσιν ἅμα σφισιν ἄρκιος εἴη,
καί ῥά τε ῥηίτερον φαμένου κλύοι Ἡρακλῆος,
ὅς μιν ὁμαρτήσας τοίωι προσελέξατο μύθωι·
  ' ὦ Αὐγηιάδη, τὸ μὲν ὅττι με πρῶτον ἀνήρευ
αὐτὸς καὶ μάλα ῥεῖα κατὰ στάθμην ἐνόησας.
ἀμφὶ δέ σοι τὰ ἕκαστα λέγοιμί κε τοῦδε πελώρου
ὅππως ἐκράανθεν, ἐπεὶ λελίησαι ἀκούειν,
νόσφιν γ' ἢ ὅθεν ἦλθε· τὸ γὰρ πολέων περ ἐόντων
Ἀργείων οὐδείς κεν ἔχοι σάφα μυθήσασθαι·
οἶον δ' ἀθανάτων τίν' ἐίσκομεν ἀνδράσι πῆμα
ἱρῶν μηνίσαντα Φορωνήεσσιν ἐφεῖναι.
πάντας γὰρ πισῆας ἐπικλύζων ποταμὸς ὣς
λῖς ἄμοτον κεράιζε, μάλιστα δὲ Βεμβιναίους,
οἳ ἔθεν† ἀγχόμοροι ναῖον† ἄτλητα παθόντες.
τὸν μὲν ἐμοὶ πρώτιστα τελεῖν ἐπέταξεν ἄεθλον
Εὐρυσθεύς, κτεῖναι δέ μ' ἐφίετο θηρίον αἰνόν.
αὐτὰρ ἐγὼ κέρας ὑγρὸν ἑλὼν κοίλην τε φαρέτρην
ἰῶν ἐμπλείην νεόμην, ἑτέρηφι δὲ βάκτρον
εὐπαγὲς αὐτόφλοιον ἐπηρεφέος κοτίνοιο
ἔμμητρον, τὸ μὲν αὐτὸς ὑπὸ ζαθέωι Ἑλικῶνι
εὑρὼν σὺν πυκινῆισιν ὁλοσχερὲς ἔσπασα ῥίζαις.
αὐτὰρ ἐπεὶ τὸν χῶρον, ὅθι λῖς ἦεν, ἵκανον,
δὴ τότε τόξον ἑλὼν στρεπτῆι ἐπέλασσα κορώνηι
νευρειήν, περὶ δ' ἰὸν ἐχέστονον εἶθαρ ἔβησα.

185 *ἔρνος*: corr. Lennep 186 *μύθων* Φ 193 *λυτητιάδη* Φ 200 *φέρωνήεσσιν* Φ (*φόρων οἴναισιν* M) 202 *ἄμοτος* V Tr. *Βεμβιναίους* (*-ναίαν* M) Φ: *-ναίοις* Π 203 *ἀγχόμοροι* D: *ἀγχίμοροι* B: *ἄγχιστα* Φ; versus plane corruptus 209 *ἔμμητρον* Φ: *εὔμετρον* Π 210 *ῥίζης* Π 213 *εἶθαρ ἔβησα* Π: *εἰσανέβησα* Φ

πάντηι δ' ὄσσε φέρων ὀλοὸν τέρας ἐσκοπίαζον,
εἴ μιν ἐσαθρήσαιμι πάρος γ' ἐμὲ κεῖνον ἰδέσθαι.
ἤματος ἦν τὸ μεσηγύ, καὶ οὐδ' ὅπηι ἴχνια τοῖο
φρασθῆναι δυνάμην οὐδ' ὠρυγμοῖο πυθέσθαι.
οὐδὲ μὲν ἀνθρώπων τις ἔην ἐπὶ βουσὶ καὶ ἔργοις
φαινόμενος σπορίμοιο δι' αὔλακος, ὅντιν' ἐροίμην·
ἀλλὰ κατὰ σταθμοὺς χλωρὸν δέος εἶχεν ἕκαστον.
οὐ μὴν πρὶν πόδας ἔσχον ὄρος τανύφυλλον ἐρευνῶν,
πρὶν ἰδέειν ἀλκῆς τε μεταυτίκα πειρηθῆναι.
ἤτοι ὃ μὲν σήραγγα προδείελος ἔστιχεν εἰς ἥν,
βεβρωκὼς κρειῶν τε καὶ αἵματος, ἀμφὶ δὲ χαίτας
αὐχμηρὰς πεπάλακτο φόνωι χαροπόν τε πρόσωπον
στήθεά τε, γλώσσηι δὲ περιλιχμᾶτο γένειον.
αὐτὰρ ἐγὼ θάμνοισιν ἄφαρ σκιεροῖσιν ἐκρύφθην
ἐν τρίβωι ὑλήεντι, δεδεγμένος ὁππόθ' ἵκοιτο,
καὶ βάλον ἆσσον ἰόντος ἀριστερὸν ἐς κενεῶνα
τηυσίως· οὐ γάρ τι βέλος διὰ σαρκὸς ὄλισθεν
ὀκριόεν, χλωρῆι δὲ παλίσσυτον ἔμπεσε ποίηι.
αὐτὰρ ὃ κρᾶτα δαφοινὸν ἀπὸ χθονὸς ὦκ' ἐπάειρε
θαμβήσας, πάντηι δὲ διέδρακεν ὀφθαλμοῖσι
σκεπτόμενος, λαμυροὺς δὲ χανὼν ὑπέδειξεν ὀδόντας.
τῶι δ' ἐγὼ ἄλλον ὀιστὸν ἀπὸ νευρῆς προίαλλον,
ἀσχαλόων, ὅ μοι ὁ πρὶν ἐτώσιος ἔκφυγε χειρός·
μεσσηγὺς δ' ἔβαλον στηθέων, ὅθι πνεύμονος ἕδρη.
ἀλλ' οὐδ' ὣς ὑπὸ βύρσαν ἔδυ πολυώδυνος ἰός,
ἀλλ' ἔπεσε προπάροιθε ποδῶν ἀνεμώλιος αὔτως.
τὸ τρίτον αὖ μέλλεσκον ἀσώμενος ἐν φρεσὶν αἰνῶς
αὐερύειν· ὃ δέ μ' εἶδε περιγληνώμενος ὄσσοις
θὴρ ἄμοτος, μακρὴν δὲ περ' ἰγνύησιν ἕλιξε

215 γ' ἐμὲ Π : τί με Φ   216 οὐδενὸς ἴ. τοῖα Φ   217 ὠρυθμοῖο Π   222 παραυτίκα Φ   225 χαλεπόν Π   226 δὲ Π : τε Φ   228 τρίβῳ Φ : ῥίῳ Π (ex Homero ι 191)   234 ὑπ' ὀδόντας ἔφαινε (ἔφηνε M) Φ   236 ὃ Hermann : ὅτι Π : ὡς Φ (ὃς M)   ὁ add. Hermann   237 ἕδρα Π   239 ἀνεμώλιον Π   242 ἄμοτον? cf. 202

κέρκον, ἄφαρ δὲ μάχης ἐμνήσατο· πᾶς δέ οἱ αὐχήν
θυμοῦ ἐνεπλήσθη, πυρσαὶ δ' ἔφριξαν ἔθειραι
σκυζομένωι, κυρτὴ δὲ ῥάχις γένετ' ἠΰτε τόξον,
πάντοθεν εἱλυθέντος ὑπὸ λαγόνας τε καὶ ἰξύν.
ὡς δ' ὅταν ἁρματοπηγὸς ἀνὴρ πολέων ἴδρις ἔργων
ὅρπηκας κάμπτηισιν ἐρινεοῦ εὐκεάτοιο,
θάλψας ἐν πυρὶ πρῶτον, ἐπαξονίωι κύκλα δίφρωι·
τοῦ μὲν ὑπὲκ χειρῶν ἔφυγεν τανύφλοιος ἐρινός
καμπτόμενος, τηλοῦ δὲ μιῆι πήδησε σὺν ὁρμῆι·
ὣς ἐπ' ἐμοὶ λῖς αἰνὸς ἀπόπροθεν ἀθρόος ἆλτο
μαιμώων χροὸς ἆσαι· ἐγὼ δ' ἑτέρηφι βέλεμνα
χειρὶ προεσχεθόμην καὶ ἀπ' ὤμων δίπλακα λώπην,
τῆι δ' ἑτέρηι ῥόπαλον κόρσης ὕπερ αὖον ἀείρας
ἤλασα κὰκ κεφαλῆς, διὰ δ' ἄνδιχα τρηχὺν ἔαξα
αὐτοῦ ἐπὶ λασίοιο καρήατος ἀγριέλαιον
θηρὸς ἀμαιμακέτοιο· πέσεν δ' ὅγε πρὶν ἔμ' ἱκέσθαι
ὑψόθεν ἐν γαίηι καὶ ἐπὶ τρομεροῖς ποσὶν ἔστη
νευστάζων κεφαλῆι. περὶ γὰρ σκότος ὄσσε οἱ ἄμφω
ἦλθε, βίηι σεισθέντος ἐν ὀστέωι ἐγκεφάλοιο.
τὸν μὲν ἐγὼν ὀδύνηισι παραφρονέοντα βαρείαις
νωσάμενος, πρὶν αὖτις ὑπότροπον ἀμπνυνθῆναι,
αὐχένος ἀρρήκτοιο παρ' ἰνίον ἤλασα προφθάς,
ῥίψας τόξον ἔραζε πολύρραπτόν τε φαρέτρην·
ἧγχον δ' ἐγκρατέως στιβαρὰς σὺν χεῖρας ἐρείσας
ἐξόπιθεν, μὴ σάρκας ἀποδρύψῃ ὀνύχεσσι,
πρὸς δ' οὖδας πτέρνηισι πόδας στερεῶς ἐπίεζον
οὐραίους ἐπιβάς, πλευρῆισί τε μῆρ' ἐφύλασσον,
μέχρι οἱ ἐξετάνυσσα βραχίονας ὀρθὸν ἀείρας
ἄπνευστον, ψυχὴν δὲ πελώριος ἔλλαβεν Ἅιδης.

248 *εὐκάμπ(τ)οιο* Φ 249 *ἐν ἀξ.* Φ 252 *ἀθρόος* Π : *ἅλμενος* Φ 254 *προσεσχ.* Φ 259 *ἐκ γαίης* Φ 262 *παραιφρ.* Π 263 *αὖθις* Π *ἀμπνυσθ.* Φ 264 *ἧλασα* Π : *ἔφθασα* Φ 267 *σαρκὸς* Π *ὑποδρ.* Φ 268 *ἐπιέζευον* (i.e. v.l. *ἐπιέζευν*) Φ 269 *οὐραίου* V Tr. : *οὐραίη* M 270 *μέχρις* Π *βραχίονας* Iunt. : *βραχίονος* D C : *-ονα* Φ Call. 271 *ἄμπν.* Π *πελώριον* Π *ἔλλαχεν* Φ

καὶ τότε δὴ βούλευον, ὅπως λασιαύχενα βύρσαν
θηρὸς τεθνειῶτος ἀπὸ μελέων ἐρυσαίμην,
ἀργαλέον μάλα μόχθον, ἐπεὶ οὐκ ἦν οὔτε σιδήρωι
οὔτε λίθοις τμητὴ πειρωμένωι οὐδὲ μὲν ὕληι.
ἔνθα μοι ἀθανάτων τις ἐπὶ φρεσὶ θῆκε νοῆσαι
αὐτοῖς δέρμα λέοντος ἀνασχίζειν ὀνύχεσσι.
τοῖσι θοῶς ἀπέδειρα, καὶ ἀμφεθέμην μελέεσσιν
ἕρκος ἐνυαλίου ταμεσίχροος ἰωχμοῖο.
οὗτός τοι Νεμέου γένετ', ὦ φίλε, θηρὸς ὄλεθρος,
πολλὰ πάρος μήλοις τε καὶ ἀνδράσι κήδεα θέντος.'

III. ΜΕΓΑΡΑ

(Mosch. IV)

'Μῆτερ ἐμή, τίφθ' ὧδε φίλον κατὰ θυμὸν ἰάπτεις
ἐκπάγλως ἀχέουσα, τὸ πρὶν δέ τοι οὐκέτ' ἔρευθος
σώιζετ' ἐπιρρεθέεσσι; τί μοι τόσον ἠνίησαι;
ἦρ' ὅτι ἄλγεα πάσχει ἀπείριτα φαίδιμος υἱός
ἀνδρὸς ὑπ' οὐτιδανοῖο, λέων ὡσείθ' ὑπὸ νεβροῦ;
ὤμοι ἐγώ, τί νυ δή με θεοὶ τόσον ἠτίμησαν
ἀθάνατοι; τί νύ μ' ὧδε κακῆι γονέες τέκον αἴσηι;
δύσμορος, ἥτ' ἐπεὶ ἀνδρὸς ἀμύμονος ἐς λέχος ἦλθον,
τὸν μὲν ἐγὼ τίεσκον ἴσον φαέεσσιν ἐμοῖσιν
ἠδ' ἔτι νῦν σέβομαί τε καὶ αἰδέομαι κατὰ θυμόν·
τοῦ δ' οὔτις γένετ' ἄλλος ἀποτμότερος ζωόντων,

273 ἀπαὶ Φ ἐρύσαιμι Π 274 ἦν οὔτε scripsi : ἔσκε 275 οὐδὲ λίθοις τμητὴ Meineke : τμητὴ οὐδὲ λίθοις 276 ἔνθεν Φ μιν V Tr. 279 ἐνυαλοῖο Φ ἰωχμοῖο Φ : ὄφρα μοι εἴη Π 281 μήλοισι καὶ Π

Codicum stirpes Π = D, B, margo C, S ; Φ = V (v. 1–13), W, Tr. ; sed abici poterant peculiares huius stirpis errores Titulus (quo opus est ut sciamus quis verba faciat) Μεγάρα λέγει τῆι πενθερᾶι (τὴν πενθερὰν D) κεχαρισμένη (om. D) D S : Μεγάρα γυνὴ Ἡρακλέους Φ 2 ἀχέεσσι D 4 ὅ τοι D 6 ἠτίμασαν D V Tr.[1] 8 ἐς Φ : εἰς D S

οὐδὲ τόσων σφετέρηισιν ἐγεύσατο φροντίσι κηδέων.
σχέτλιος, ὃς τόξοισιν, ἅ οἱ πόρεν αὐτὸς Ἀπόλλων
ἠέ τινος Κηρῶν ἢ Ἐρινύος αἰνὰ βέλεμνα,
παῖδας ἑοὺς κατέπεφνε καὶ ἐκ φίλον εἵλετο θυμόν
μαινόμενος κατὰ οἶκον, ὃ δ᾽ ἔμπλεος ἔσκε φόνοιο.
τοὺς μὲν ἐγὼ δύστηνος ἐμοῖς ἴδον ὀφθαλμοῖσι
βαλλομένους ὑπὸ πατρί, τὸ δ᾽ οὐδ᾽ ὄναρ ἤλυθεν ἄλλωι.
οὐδέ σφιν δυνάμην ἀδινὸν καλέουσιν ἀρῆξαι
μητέρ᾽ ἑήν, ἐπεὶ ἐγγὺς ἀνίκητον κακὸν ἦεν.
ὡς δ᾽ ὄρνις δύρηται ἐπὶ σφετέροισι νεοσσοῖς
ὀλλυμένοις, οὕστ᾽ αἰνὸς ὄφις ἔτι νηπιάχοντας
θάμνοις ἐν πυκινοῖσι κατεσθίει· ἣ δὲ κατ᾽ αὐτούς
πωτᾶται κλάζουσα μάλα λιγὺ πότνια μήτηρ,
οὐδ᾽ ἄρ᾽ ἔχει τέκνοισιν ἐπαρκέσαι· ἦ γάρ οἱ αὐτῆι
ἆσσον ἴμεν μέγα τάρβος ἀμειλίκτοιο πελώρου·
ὣς ἐγὼ αἰνοτόκεια φίλον γόνον αἰάζουσα
μαινομένοισι πόδεσσι δόμον κατὰ πολλὸν ἐφοίτων.
ὥς γ᾽ ὄφελον μετὰ παισὶν ἅμα θνήισκουσα καὶ αὐτή
κεῖσθαι φαρμακόεντα δι᾽ ἥπατος ἰὸν ἔχουσα,
Ἄρτεμι θηλυτέρηισι μέγα κρείουσα γυναιξί.
τῶι χ᾽ ἡμᾶς κλαύσαντε φίληισ᾽ ἐν χερσὶ τοκῆες
πολλοῖς σὺν κτερέεσσι πυρῆς ἐπέβησαν ὁμοίης,
καί κεν ἕνα χρύσειον ἐς ὀστέα κρωσσὸν ἁπάντων
λέξαντες κατέθαψαν, ὅθι πρῶτον γενόμεσθα.
νῦν δ᾽ οἱ μὲν Θήβην ἱπποτρόφον ἐνναίουσιν
Ἀονίου πεδίοιο βαθεῖαν βῶλον ἀροῦντες·
αὐτὰρ ἐγὼ Τίρυνθα κατὰ κραναὴν πόλιν Ἥρης
πολλοῖσιν δύστηνος ἰάπτομαι ἄλγεσιν ἦτορ
αἰὲν ὁμῶς· δακρύων δὲ πάρεστί μοι οὐδ᾽ ἴ᾽ ἐρωή.
ἀλλὰ πόσιν μὲν ὁρῶ παῦρον χρόνον ὀφθαλμοῖσιν
οἴκωι ἐν ἡμετέρωι· πολέων γάρ οἱ ἔργον ἑτοῖμον

13 πόρε Φοῖβος Ἀ. D 15 ὤλεσε θυμόν S 21 δύρηται Meineke : ὀδύρηται 23 αὐτάς D 26 ἀμειλίκτου νεαώρου S 32 ἐν S : ἐνὶ C : ἐπὶ B D Tr. : om. W 40 αἰὲν Brunck : αἰεὶ

μόχθων, τοὺς ἐπὶ γαῖαν ἀλώμενος ἠδὲ θάλασσαν
μοχθίζει πέτρης ὅγ᾽ ἔχων νόον ἠὲ σιδήρου
καρτερὸν ἐν στήθεσσι· σὺ δ᾽ ἠΰτε λείβεται ὕδωρ,
νύκτας τε κλαίουσα καὶ ἐκ Διὸς ἤμαθ᾽ ὁπόσσα.
ἄλλος μὰν οὐκ ἄν τις ἐυφρῆναι με παραστάς
κηδεμόνων· οὐ γάρ σφε δόμων κατὰ τεῖχος ἐέργει.
καὶ λίην πάντες γε πέρην πιτυώδεος Ἰσθμοῦ
ναίουσ᾽, οὐδέ μοί ἐστι πρὸς ὅντινά κε βλέψασα
οἷα γυνὴ πανάποτμος ἀναψύξαιμι φίλον κῆρ,
νόσφι γε δὴ Πύρρης συνομαίμονος· ἣ δὲ καὶ αὐτὴ
ἀμφὶ πόσει σφετέρωι πλέον ἄχνυται Ἰφικλῆι,
σῶι υἱεῖ· πάντων γὰρ ὀιζυρώτατα τέκνα
γείνασθαί σε θεῶι τε καὶ ἀνέρι θνητῶι ἔολπα.᾽
  ὣς ἄρ᾽ ἔφη· τὰ δέ οἱ θαλερώτερα δάκρυα μήλων
κόλπον ἐς ἱμερόεντα κατὰ γλαφυρῶν ἐχέοντο,
μνησαμένηι τέκνων τε καὶ ὧν μετέπειτα τοκήων.
ὣς δ᾽ αὔτως δακρύοισι παρήια λεύκ᾽ ἐδίαινεν
Ἀλκμήνη· βαρὺ δ᾽ ἦγε καὶ ἐκ θυμοῦ στενάχουσα
μύθοισιν πυκινοῖσι φίλην νυὸν ὧδε μετηύδα·
  ‛δαιμονίη παίδων, τί νύ τοι φρεσὶν ἔμπεσε τοῦτο
πευκαλίμῃς; πῶς ἄμμ᾽ ἐθέλεις ὀροθυνέμεν ἄμφω
κήδε᾽ ἄλαστα λέγουσα; τὰ δ᾽ οὐ νῦν πρῶτα κέκλαυται.
ἦ οὐχ ἅλις, οἷς ἐχόμεσθα τὸ δεύτατον αἰὲν ἐπ᾽ ἦμαρ
γινομένοις; μάλα μέν γε φιλοθρηνής κέ τις εἴη,
ὅστις ἀριθμηθεῖσιν ἐφ᾽ ἡμετέροις ἀχέεσσι
θαρσοίη· τοιῆσδ᾽ ἐκυρήσαμεν ἐκ θεοῦ αἴσης.
καὶ δ᾽ αὐτὴν ὁρόω σε φίλον τέκος ἀτρύτοισιν
ἄλγεσι μοχθίζουσαν· ἐπιγνώμων δέ τοί εἰμι
ἀσχαλάαν, ὅτε δή γε καὶ εὐφροσύνης κόρος ἐστί.

45 λείβεαι Φ 47 εὐφράνειε S 52 νόσφιν δὴ S τε συναίμονος S 56 μηλῶ D 57 γλαφυρῶν scripsi : βλεφάρων 58 τε om. D 60 δέ γε S 61 φίλον D 65 αἰὲν Brunck : αἰεὶ 66 φιλοφρηνής D 67 ἀριθμηθεῖσιν scripsi : ἀριθμήσειεν 68 θαρσοίη Hermann : θάρσει· οὐ 71 ὅτι S ἐντί S

καί σε μάλ' ἐκπάγλως ὀλοφύρομαι ἠδ' ἐλεαίρω,
οὕνεκεν ἡμετέροιο λυγροῦ μετὰ δαίμονος ἔσχες,
ὅσθ' ἡμῖν ἐφύπερθε κάρης βαρὺς αἰωρεῖται.
ἴστω γὰρ Κούρη τε καὶ εὐέανος Δημήτηρ,
ἅς κε μέγα βλαφθείς τις ἑκὼν ἐπίορκον ὀμόσσαι,
εὔχομ' ἐγὼ μηθέν σε χερειότερον φρεσὶν ἧισι
στέργειν ἢ εἴπερ μοι ὑπὲκ νηδυόφιν ἦλθες
καί μοι τηλυγέτη ἐνὶ δώμασι παρθένος ἦσθα.
οὐδ' αὐτήν γέ νυ πάμπαν ἔολπά σε τοῦτό γε λήθειν.
τῶι μή μ' ἐξείπηις ποτ', ἐμὸν θάλος, ὥς σευ ἀκηδέω.
μηδ' εἴ κ' ἠϋκόμου Νιόβης πυκινώτερα κλαίω.
οὐδ' ὣς γὰρ νεμεσητὸν ὑπὲρ τέκνου γοάασθαι
μητέρι δυσπαθέοντος· ἐπεὶ δέκα μῆνας ἔκαμνον
†πρὶν καὶ πέρ τ' ἰδέειν μιν, ἐμῶι ὑπὸ ἧπατ' ἔχουσα,†
καί με πυλάρταο σχεδὸν ἤγαγεν Ἀϊδωνῆος·
ὧδέ ἑ δυστοκέουσα κακὰς ὠδῖνας ἀνέτλην.
νῦν δέ μοι οἴχεται υἱὸς ἐπ' ἀλλοτρίης νέον ἆθλον
ἐκτελέων· οὐδ' οἶδα δυσάμμορος, εἴτε μιν αὖτις
ἐνθάδε νοστήσανθ' ὑποδέξομαι, εἴτε καὶ οὐκί.
πρὸς δ' ἔτι μ' ἐπτοίησε διὰ γλυκὺν αἰνὸς ὄνειρος
ὕπνον· δειμαίνω δὲ παλίγκοτον ὄψιν ἰδοῦσα
ἐκπάγλως, μή μοί τι τέκνοις ἀποθύμιον ἕρπηι.
εἴσατο γάρ μοι ἔχων μακέλην εὐεργέα χερσί
παῖς ἐμὸς ἀμφοτέρηισι, βίη Ἡρακληείη·
τῆι μεγάλην ἐλάχαινε δεδεγμένος ὡς ἐπὶ μισθῶι
τάφρον τηλεθάοντος ἐπ' ἐσχατιῆι τινος ἀγροῦ,
γυμνὸς ἄτερ χλαίνης τε καὶ εὐμίτροιο χιτῶνος.
αὐτὰρ ἐπειδὴ παντὸς ἀφίκετο πρὸς τέλος ἔργου

72 ἐποδύρομαι S 74 καθύπερθε D 76 ἑκὼν DΦ: οὐκ S ὀμόσσαι Brunck: ὀμόσση 77 εὔχομ' ἐγὼ scripsi: δυσμενέων μηδέν SΦ 81 μή μ' S (sic): μηδ' Φ: μήτ' D ἀκηδέω Iunt.: ἀκήδω S: κηδέω Φ: om. D 82 εἴκ' SΦ: εἴη D 83 οὐδ' ὣς S: οὐθὲν DΦ 85 penitus corruptus, fuerit ex. gr. πρὶν καὶ (vel περ) ἰδεῖν ⟨πολύμοχθον⟩ ὑφ' ἥπατι ⟨φόρτον⟩ ἔχουσα: ἔχουσαν D 88 υἱὸς Valckenaer: οἷος 89 αὖτις Iunt.: αὐτόν 90 εἴτε SΦ: ἠὲ D 93 ἕρπηι Hermann: ἔρδοι

καρτερὸν οἰνοφόροιο πονεύμενος ἕρκος ἀλωῆς,
ἤτοι ὃ λίστρον ἔμελλεν ἐπὶ προύχοντος ἐρείσας
ἀνδήρου καταδῦναι ἃ καὶ πάρος εἵματα ἕστο·
ἐξαπίνης δ᾽ ἀνέλαμψεν ὑπὲρ καπέτοιο βαθείης
πῦρ ἄμοτον, περὶ δ᾽ αὐτὸν ἀθέσφατος εἱλεῖτο φλόξ.
αὐτὰρ ὅγ᾽ αἰὲν ὄπισθε θοοῖς ἀνεχάζετο ποσσίν,
ἐκφυγέειν μεμαὼς ὀλοὸν μένος Ἡφαίστοιο·
αἰεὶ δὲ προπάροιθεν ἑοῦ χροὸς ἠύτε γέρρον
νώμασκεν μακέλην· περὶ δ᾽ ὄμμασιν ἔνθα καὶ ἔνθα
πάπταινεν, μὴ δή μιν ἐπιφλέξηι δήιον πῦρ.
τῶι μὲν ἀοσσῆσαι λελιημένος, ὥς μοι ἔικτο,
Ἰφικλέης μεγάθυμος ἐπ᾽ οὔδεϊ κάππεσ᾽ ὀλισθὼν
πρὶν ἐλθεῖν, οὐδ᾽ ὀρθὸς ἀναστῆναι δύνατ᾽ αὖτις,
ἀλλ᾽ ἀστεμφὲς ἔκειτο, γέρων ὡσείτ᾽ ἀμενηνός,
ὅντε καὶ οὐκ ἐθέλοντα βιήσατο γῆρας ἀτερπές
καππεσέειν· κεῖται δ᾽ ὅγ᾽ ἐπὶ χθονὸς ἔμπεδον αὔτως,
εἰσόκε τις χειρός μιν ἀνειρύσσηι παριόντων
αἰδεσθεὶς ὄπιδα προτέρην πολιοῖο γενείου.
ὣς ἐν γῆι λελίαστο σακεσπάλος Ἰφικλείης·
αὐτὰρ ἐγὼ κλαίεσκον ἀμηχανέοντας ὁρῶσα
παῖδας ἐμούς, μέχρι δή μοι ἀπέσσυτο νήδυμος ὕπνος
ὀφθαλμῶν, ἠὼς δὲ παραυτίκα φαινόλις ἦλθε.
τοῖα, φίλη, μοι ὄνειρα διὰ φρένας ἐπτοίησαν
παννυχίηι· τὰ δὲ πάντα πρὸς Εὐρυσθῆα τρέποιτο
οἴκου ἀφ᾽ ἡμετέροιο, γένοιτο δὲ μάντις ἐκείνωι
θυμὸς ἐμός, μηδ᾽ ἄλλο παρὲκ τελέσειέ τι δαίμων.'

101 λίστρον ἐπὶ προύχοντος σπεῦδεν ἐρ. S   106 βέλος S   112 αὖθις S D^1 115 αὐτοῦ D   119 ἀμηχανόωντας S   121 φαίνετο δῖα S   122 ἐποίησαν D

IV. ΛΗΝΑΙ [ΒΑΚΧΑΙ]

(Theocr. XXVI)

Ἰνὼ κΑὐτονόα χἀ μαλοπάραυος Ἀγαύα
τρεῖς θιάσως ἐς ὄρος τρεῖς ἄγαγον αὐταὶ ἐοῖσαι.
χαῖ μὲν ἀμερξάμεναι λασίας δρυὸς ἄγρια φύλλα
κισσόν τε ζώοντα καὶ ἀσφόδελον τὸν ὑπὲρ γᾶς
ἐν καθαρῶι λειμῶνι κάμον δυοκαίδεκα βωμώς,
τὼς τρεῖς τᾶι Σεμέλαι, τὼς ἐννέα τῶι Διονύσωι.
ἱερὰ δ' ἐκ κίστας πεποναμένα χερσὶν ἑλοῖσαι
εὐφάμως κατέθεντο νεοδρέπτων ἐπὶ βωμῶν,
ὡς ἐδίδασχ', ὡς αὐτὸς ἐθυμάρει Διόνυσος.
Πενθεὺς δ' ἀλιβάτου πέτρας ἄπο πάντ' ἐθεώρει,
σχῖνον ἐς ἀρχαίαν καταδύς, ἐπιχώριον ἔρνος.
Αὐτονόα πράτα νιν ἀνέκραγε δεινὸν ἰδοῖσα,
σὺν δ' ἐτάραξε ποσὶν μανιώδεος ὄργια Βάκχω,
ἐξαπίνας ἐπιοῖσα· τὰ δ' οὐχ ὁρέοντι βέβηλοι.
μαίνετο μέν θ' αὔτα, μαίνοντο δ' ἄρ' εὐθὺ καὶ ἄλλαι.
Πενθεὺς μὲν φεῦγεν πεφοβημένος, αἳ δ' ἐδίωκον,
πέπλως ἐκ ζωστῆρος ἐς ἰγνύαν ἐρύσαισαι.
Πενθεὺς μὲν τόδ' ἔειπε 'τίνος κέχρησθε γυναῖκες;'
Αὐτονόα τόδ' ἔειπε 'τάχα γνώσηι πρὶν ἀκοῦσαι.'
μάτηρ μὲν κεφαλὰν μυκήσατο παιδὸς ἑλοῖσα,
ὅσσον περ τοκάδος τελέθει μύκημα λεαίνας·
Ἰνὼ δ' ἐξέρρηξε σὺν ὠμοπλάται μέγαν ὦμον
λὰξ ἐπὶ γαστέρα βᾶσα, καὶ Αὐτονόας ῥυθμὸς ωὑτός·
αἱ δ' ἄλλαι τὰ περισσὰ κρεανομέοντο γυναῖκες.
ἐς Θήβας δ' ἀφίκοντο πεφυρμέναι αἵματι πᾶσαι,
ἐξ ὄρεος πένθημα καὶ οὐ Πενθῆα φέροισαι.

Codices B C D. Titulum addito δωρίδι tenent D B (ἡ glossae praemisit Call. λῆναι om. Iunt.) Θεοκρίτου add. Mus. 5 βωμούς 13 βάκχω R : -χου 20 μὲν τὰν κεφ. C D 22 δ' ἔρρηξε B 26 φέρουσαι

οὐκ ἀλέγω· μηδ' ἄλλος ἀπεχθομένω Διονύσωι
φροντίζοι, μηδ' εἰ χαλεπώτερα τῶνδε μογήσαι,
εἴη δ' ἐνναέτης ἢ καὶ δεκάτω ἐπιβαίνοι·
αὐτὸς δ' εὐαγέοιμι καὶ εὐαγέεσσιν ἅδοιμι.
ἐκ Διὸς αἰγιόχω τιμὰν ἔχει αἰετὸς οὕτως.
εὐσεβέων παίδεσσι τὰ λῷϊα, δυσσεβέων δ' οὔ.
  χαίροι μὲν Διόνυσος, ὃν ἐν Δρακάνωι νιφόεντι
Ζεὺς ὕπατος μεγάλαν ἐπιγουνίδα κάτθετο λύσας·
χαίροι δ' εὐειδὴς Σεμέλα καὶ ἀδελφεαὶ αὐτᾶς
Καδμεῖαι πολλοῖς μεμελημέναι ἡρωῖναι,
αἳ τόδε ἔργον ἔρεξαν ὀρίναντος Διονύσω
οὐκ ἐπιμωματόν. μηδεὶς τὰ θεῶν ὀνόσαιτο.

V. ΟΑΡΙΣΤΥΣ

ΔΑΦΝΙΔΟΣ ΚΑΙ ΚΟΡΗΣ

(Theocr. XXVII)

. . . .

PVELLA

τὰν πινυτὰν Ἑλέναν Πάρις ἥρπασε βουκόλος ἄλλος·

ADVLESCENS

μᾶλλον ἑκοῖσ' Ἑλένα τὸν βουκόλον ἐστὶ φιλεῦσα.
— μὴ καυχῶ σατυρίσκε, κενὸν τὸ φίλαμα λέγουσιν.
— ἔστι καὶ ἐν κενεοῖσι φιλάμασιν ἁδέα τέρψις.
— τὸ στόμα μευ πλύνω καὶ ἀποπτύω τὸ φίλαμα.
— πλύνεις χείλεα σεῖο; δίδου πάλιν, ὄφρα φίλασω.

27 ἀπεχθομένω Bergk : ἀπεχθόμεναι 28 -δὲ μογήσαι Ahrens : -δ' ἐμόγησε 34 κάτθετο C D : θήκατο B 36 πολλαῖς . . . ἡρωίναις : corr. Graefe 37 Διονύσ(σ)ου

Codices : B C D. omisi manifestas interpolationes Musuri et errores C. pravos ionismos toleravi. Titulum finxit Mus. (Κόρης Call., Νηίδος ex Theocr. 8 Iunt.). mutilum carmen esse codd. significant. 2 ἑκοῖσ' Ahrens : ἐδοῖσ' 3 μὴ add. Mus. (B ?)

— καλόν σοι δαμάλας φιλέειν, οὐκ ἄζυγα κώραν.
— μὴ καυχῶ· τάχα γάρ σε παρέρχεται ὡς ὄναρ ἥβη.
— ἁ σταφυλὶς σταφίς ἐστι καὶ οὐ ῥόδον αὖον ὀλεῖται. 10
— ἦδε τι γηράσκει; τόδε που μέλι καὶ γάλα πίνω. 9
— μήπιβάλῃς τὴν χεῖρα· καὶ εἰσέτι χεῖλος ἀμύξω. 19
— δεῦρ' ὑπὸ τὰς κοτίνους, ἵνα σοί τινα μῦθον ἐνέψω. 11
— οὐκ ἐθέλω· καὶ πρίν με παρήπαφες ἀδέϊ μύθωι.
— δεῦρ' ὑπὸ τὰς πτελέας, ἵν' ἐμᾶς σύριγγος ἀκούσῃς.
— τὴν σαυτοῦ φρένα τέρψον· ὀιζύον οὐδὲν ἀρέσκει.
— φεῦ φεῦ τᾶς Παφίας χόλον ἅζεο καὶ σύγε κώρα. 15
— χαιρέτω ἁ Παφία· μόνον ἵλαος Ἄρτεμις εἴη.
— οὐ φεύγεις τὸν Ἔρωτα, τὸν οὐ φύγε παρθένος ἄλλη. 20
— φεύγω ναὶ τὸν Πᾶνα· σὺ δὲ ζυγὸν αἰὲν ἀείραις. 21
— μὴ λέγε, μὴ βάλλῃ σε καὶ ἐς λίνον ἄλλυτον ἔνθῃς. 17
— βαλλέτω ὡς ἐθέλει· πάλιν Ἄρτεμις ἄμμιν ἀρήγει. 18
— δειμαίνω, μὴ δή σε κακωτέρωι ἀνέρι δώσει. 22
— πολλοί μ' ἐμνώοντο, νόον δ' ἐμὸν οὔτις ἰαίνει.
— εἷς καὶ ἐγὼ πολλῶν μνηστὴρ τεὸς ἐνθάδ' ἱκάνω.
— καὶ τί, φίλος, ῥέξαιμι; γάμοι πλήθουσιν ἀνίας. 25
— οὐκ ὀδύνην, οὐκ ἄλγος ἔχει γάμος, ἀλλὰ χορείην.
— ναὶ μάν φασι γυναῖκας ἑοὺς τρομέειν παρακοίτας.
— μᾶλλον ἀεὶ κρατέουσι· τί καὶ τρομέουσι γυναῖκες;
— ὠδίνειν τρομέω· χαλεπὸν βέλος Εἰληθυίης.
— ἀλλὰ τεὴ βασίλεια μογοστόκος Ἄρτεμίς ἐστιν. 30
— ἀλλὰ τεκεῖν τρομέω, μὴ καὶ χρόα καλὸν ὀλέσσω.
— ἢν δὲ τέκῃς φίλα τέκνα, νέον φάος ὄψεαι ἥβας.
— καὶ τί μοι ἕδνον ἄγεις γάμου ἄξιον, ἢν ἐπινεύσω;
— πᾶσαν τὰν ἀγέλαν, πάντ' ἄλσεα καὶ νομὸν ἕξεις.

9 om. B : traieci γηράσκει scripsi : -σκω 19 huc revocavi; post 18 est in B, ante 18 in CD 11 ἐνίψω B 14 ὀίζυορεεν C ἀρέσκη 17 ἄκλιτον: corr. Iunt. 20, 21 traiec. Haupt 21 ἀείραις Ahrens: ἄειρες 18 ἐθέλει Valckenaer : ἐθέλῃς ἀρήγει Schaefer : ἀρήγῃ (-οι Mus.) 22 δώσει Schaefer : δώσω (-σῃ Mus.) 23 μεῦ μν. C D² ἰαίνει scripsi (cf. Theocr. 7. 29) : ἀείδει (ἔαδε Mus.) 27 ἑοὺς om. CD 28 τί καὶ scripsi : τίνα 32 ἥβας Ahrens: υἷας 33 ἄγῃς C D 34 ἕξες C D

— ὄμνυε μὴ μετὰ λέκτρα λιπὼν ἀέκουσαν ἀπενθεῖν.
— οὐ μ' αὐτὸν τὸν Πᾶνα, καὶ ἤν ἐθέληις με διῶξαι.
— τεύχεις μοι θαλάμους, τεύχεις καὶ δῶμα καὶ αὐλάς;
— τεύχω σοι θαλάμους· τὰ δὲ πώεα καλὰ νομεύω.
— πατρὶ δὲ γηραλέωι τίνα μάν, τίνα μῦθον ἐνέψω;
— αἰνήσει σέο λέκτρον, ἐπὴν ἐμὸν οὔνομ' ἀκούσηι.
— οὔνομα σὸν λέγε τῆνο· καὶ οὔνομα πολλάκι τέρπει.
— Δάφνις ἐγώ, Λυκίδας δὲ πατήρ, μήτηρ δὲ Νομαίη.
— ἐξ εὐηγενέων· ἀλλ' οὐ σέθεν εἰμὶ χερείων.
— οἶδ', †'Ακρατιμὴ† ἐσσί, πατὴρ δέ τοί ἐστι Μενάλκας.
— δεῖξόν ἐμοὶ τεὸν ἄλσος, ὅπηι σέθεν ἵσταται αὖλις;
— δεῦρ' ἴδε, πῶς ἀνθεῦσιν ἐμαὶ ῥαδιναὶ κυπάρισσοι.
— αἶγες ἐμαὶ βόσκεσθε, τὰ βουκόλω ἔργα νοήσω.
— ταῦροι καλὰ νέμεσθ', ἵνα παρθένωι ἄλσεα δείξω.
— τί ῥέζεις σατυρίσκε; τί δ' ἔνδοθεν ἅψαο μαζῶν;
— μᾶλα τεὰ πράτιστα τάδε χνοάοντα διδάξω.
— ναρκῶ ναὶ τὸν Πᾶνα. τεὴν πάλιν ἔξελε χεῖρα.
— θάρσει κῶρα φίλα. τί μοι ἔτρεμες; ὡς μάλα δειλά.
— βάλλεις εἰς ἀμάραν με καὶ εἵματα καλὰ μιαίνεις.
— ἀλλ' ὑπὸ σοὺς πέπλους ἁπαλὸν νάκος ἠνίδε βάλλω.
— φεῦ φεῦ καὶ τὰν μίτραν ἀπέσχισας. ἐς τί δ' ἔλυσας;
— τᾶι Παφίαι πράτιστον ἐγὼ τόδε δῶρον ὀπάζω.
— μίμνε τάλαν· τάχα τίς τοι ἐπέρχεται· ἦχον ἀκούω.
— ἀλλήλαις λαλέουσι τεὸν γάμον αἱ κυπάρισσοι.
— τἀμπέχονον ποίησας ἐμὸν ῥάκος· εἰμὶ δὲ γυμνά.
— ἄλλην ἀμπεχόνην τῆς σῆς τοι μείζονα δώσω.
— φήις μοι πάντα δόμεν· τάχα δ' ὕστερον οὐδ' ἅλα δοίης.

35 ἀπελθεῖν Reiske : ἀπένθης (-ελθ- Mus.) 38 σου C D 39 μάν Ahrens : κεν (μέν Call.) ἐνίψω B 41 πολλά κε C D 42 λυκάδας τέκε π. C D 43 ἔθεν C D 44 οἶδ' Jacobs : οὐδ'; latet nomen, ex. gr. οἶδα Κρατίππιον, οἶδ' 'Αρετημιάς 45 τεὸν scripsi : ἔθον C D : ἔθεν B αὖλις Mus. (B ?) : αια D : α C 47 βωκόλω Iunt. : βωκόλοι C : βωκόλα D Call. (B) 48 ἵν' ἄλσεα παρθένω : corr. Stephanus 52 μάλα δία C D 55 μίτραν Winsem : μικρὰν ἀπέσχισας Scaliger : ἀπέστιχες 59 ῥάκος Iunt. : ῥάγος

— αἴθ' αὐτὰν δυνάμαν καὶ τὰν ψυχὰν ἐπιβάλλειν.
— Ἄρτεμι, μὴ νεμέσα σέο ῥήμασιν οὐκέτι πιστῆι.
— ῥέξω πόρτιν Ἔρωτι καὶ αὐτᾶι βῶν Ἀφροδίται.
— παρθένος ἔνθα βέβηκα, γυνὴ δ' εἰς οἶκον ἀφέρπω.
— ἀλλὰ γυνὴ μήτηρ τεκέων τροφός, οὐκέτι κώρα.

Ὣς οἱ μὲν χλοεροῖσιν ἰαινόμενοι μελέεσσιν
ἀλλήλοις ψιθύριζον. ἀνίστατο φώριος εὐνή.
χἠ μὲν ἀνεγρομένη πάλιν ἔστιχε μᾶλα νομεύειν
ὄμμασιν αἰδομένοις, κραδίη δέ οἱ ἔνδον ἰάνθη,
ὃς δ' ἐπὶ ταυρείας ἀγέλας κεχαρημένος εὐνᾶς.

Δέχνυσο τὰν σύριγγα τεὰν πάλιν, ὄλβιε ποιμάν·
τᾶι καὶ ποιμενίων ἑτέρων σκεψώμεθα μολπάν.

VI. [ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ] ΒΟΥΚΟΛΙΣΚΟΣ
(Theocr. XX)

Εὐνίκα μ' ἐγέλαξε θέλοντά μιν ἁδὺ φιλᾶσαι
καί μ' ἐπικερτομέοισα τάδ' ἔννεπεν 'ἔρρ' ἀπ' ἐμεῖο.
βουκόλος ὢν ἐθέλεις με κύσαι τάλαν; οὐ μεμάθηκα
ἀγροίκως φιλέειν, ἀλλ' ἀστικὰ χείλεα θλίβειν.
μὴ τύγε μευ κύσσηις τὸ καλὸν στόμα μηδ' ἐν ὀνείροις,
οἷα βλέπεις, ὁπποῖα λαλεῖς, ὡς ἄγρια παίσδεις,
[ὡς τρυφερὸν καλέεις, ὡς κωτίλα ῥήματα φράσδεις·

62 ἐπιβάλλω C D 63 σέο Hermann : ῥήμασιν οὐκ Ahrens : σοι (συ D¹) ἔρημασ . . οὐκ C D : interpolant Iunt. Call. 64 ῥέζω C D 65 βέβηκας D¹ C² ἀφέρπη C D : ἀφερψῶ Mus. : corr. Ahrens 68 ἀνιστα C D 69 πάλιν ἔ. scripsi : γε διέ. 70 αἰδομένοις Hermann : -μένοι C : -μένη B D post 71 quasi caput novi versus ἤιε(ν) B D : κιεν C 72, 73 om. B 72 τεὰν Ahrens : τεῶν 73 τᾶι scripsi : τῶν ποιμενίων Ahrens : ποιμαιγνίων ἑτέρων scripsi : ἑτέρην

Cod. Φ (X, Tr.), accedit in v. 1–4 Anth. Pal. ix. 136 sine nomine auctoris 1 ἐγέλαζε A P 2 ἐπικερτομέουσα τόδ' A P 3 βωκόλος Φ 4 ἀγροίκους A P 6 ὁποῖα λαλέεις 7, 8 seclusi (7 in apogr. C casu deest ; hunc aut 7–9 alii deleverant)

ὡς μαλακὸν τὸ γένειον ἔχεις, ὡς ἁδέα χαίταν.]
χείλεά τοι νοτέοντι, χέρες δέ τοί εἰσι μέλαιναι,
καὶ κακὸν ἐξόσδεις. ἀπ' ἐμεῦ φύγε, μή με μολύνῃς.'
τοιάδε μυθίζοισα τρὶς εἰς ἑὸν ἔπτυσε κόλπον
καί μ' ἀπὸ τᾶς κεφαλᾶς ποτὶ τὼ πόδε συνεχὲς εἶδεν
χείλεσι μυχθίζοισα καὶ ὄμμασι λοξὰ βλέποισα
καὶ πολὺ τᾶι μορφᾶι θηλύνετο καί τι σεσαρός
καὶ σοβαρόν μ' ἐγέλαξεν. ἐμοὶ δ' ἄφαρ ἔζεσεν αἷμα,
καὶ χρόα φοινίχθην ὑπὸ τὤλγεος ὡς ῥόδον ἔρσαι.
χἁ μὲν ἔβα με λιποῖσα· φέρω δ' ὑποκάρδιον ὀργάν,
ὅττι με τὸν χαρίεντα κακὰ μωμήσαθ' ἑταίρα.
ποιμένες, εἴπατέ μοι τὸ κρήγυον· οὐ καλὸς ἐμμί;
ἆρά τις ἐξαπίνας με θεὸς βροτὸν ἄλλον ἔτευξε;
καὶ γὰρ ἐμοὶ τὸ πάροιθεν ἐπάνθεεν ἁδύ τι κάλλος
ὡς κισσὸς ποτὶ πρέμνον ἐμὰν δ' ἐπύκαζεν ὑπήναν,
χαῖται δ' οἷα σέλινα περὶ κροτάφοισι κέχυντο,
καὶ λευκὸν τὸ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι λάμπε μελαίναις·
ὄμματά μοι γλαυκᾶς χαροπώτερα πολλὸν Ἀθάνας,
καὶ στόμα μοι πακτᾶς γλαφυρώτερον, ἐκ στομάτων δέ
ἔρρεε μοι φωνὰ γλυκερωτέρα ἢ μέλι κηρῶ.
ἁδὺ δέ μοι τὸ μέλισμα, καὶ ἢν σύριγγι μελίσδω,
κἢν αὐλῶι λαλέω, κἢν δώνακι, κἢν πλαγιαύλωι.
καὶ πᾶσαι καλόν με κατ' ὤρεα φαντὶ γυναῖκες,
καὶ πᾶσαί με φιλεῦντι· τὰ δ' ἀστικά μ' οὐκ ἐφίλασεν,
ἀλλ' ὅτι βουκόλος ἐμμί, παρέδραμε κοὔ ποτακούει·
χὠ καλὸς Διόνυσος ἐν ἄγκεσι πόρτιν ἐλαύνει;
οὐκ ἔγνω δ', ὅτι Κύπρις ἐπ' ἀνέρι μήνατο βούται
καὶ Φρυγίοις ἐνόμευσεν ἐν ὤρεσιν; οὐ τὸν Ἄδωνιν

9 νοτέοντι Sauppe: νοσέοντι 11 ἑὸν Iunt.: τεὸν 13 μυχθίζοισα Vat. 1379, descriptus e Tr.: μυθίζοισα 15 μ' ἐγέλαξεν Mus.: μέγ' ἔλεξεν 16 τὤλγεος Iunt.: τὤγεος 26 δ' αὖ πακτᾶς Tr.: ἢ καὶ ὑπ' ἀκτᾶς X: correxi γλαφυρώτερον scripsi: γλυκερώτερον 27 ἔρρε X: ἔρρει Tr. 28 μέλισμα Vat. 1379 et C: μέλιδμα 29 δονέω coni. Tr. κἢν π. Ald.: ἢν π. παγιαύλω Tr.: πλασιαύλω X 33 χὠ X: ὁ Tr. 35 οὐ τὸν Is. Vossius: αὐτὸν

ἐν δρυμοῖσι φίλασε καὶ ἐν δρυμοῖσιν ἔκλαυσεν;
Ἐνδυμίων δὲ τίς ἦν; οὐ βουκόλος; ὅν γε Σελάνα
βουκολέοντα φίλασεν, ἀπ᾽ Οὐλύμπω δὲ μολοῖσα
Λάτμιον ἂν νάπος ἦλθε καὶ εἰς ἑὰ παιδικὰ νεῦσε;
καὶ τὺ Ῥέα κλαίεις τὸν βουκόλον. οὐχὶ δὲ καὶ τύ
ὦ Κρονίδα διὰ παῖδα βοηνόμον ὄρνις ἐπλάγχθης;
Εὐνίκα δὲ μόνον τὸν βουκόλον οὐκ ἐφίλασεν,
ἁ Κυβέλας κρέσσων καὶ Κύπριδος ἠδὲ Σελάνας.
μηκέτι μηδ᾽ ἅ, Κύπρι, τὸν ἀδέα μήτε κατ᾽ ἄστυ
μήτ᾽ ἐν ὄρει φιλέοι, μώνα δ᾽ ἀνὰ νύκτα καθεύδοι.

VII. [ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ] ΑΛΙΕΙΣ

(Theocr. XXI)

Ἁ πενία, Διόφαντε, μόνα τὰς τέχνας ἐγείρει·
αὕτα τῶ μόχθοιο διδάσκαλος, οὐδὲ γὰρ εὕδειν
ἀνδράσιν ἐργατίναισι κακαὶ παρέχοντι μέριμναι.
κἂν ὀλίγον νυκτός τις ἐπιβρίσσῃσι, τὸν ὕπνον
αἰφνίδιον θορυβεῦσιν ἐφιστάμεναι μελεδῶναι.
ἰχθύος ἀγρευτῆρες ὁμῶς δύο κεῖντο γέροντες
στρωσάμενοι βρύον αὖον ὑπὸ πλεκταῖς καλύβαισι,
κεκλιμένοι τοίχωι ποτὶ φυλλίνωι· ἐγγύθι δ᾽ αὐτοῖν
κεῖτο τὰ τᾶς θήρας ἀθλήματα, τοὶ καλαθίσκοι,
τοὶ κάλαμοι, τἄγκιστρα, τὰ φυκιόεντά †τε λῆγα,†
ὁρμιαὶ κύρτοι τε καὶ ἐκ σχοίνων λαβύρινθοι,

37 γε Tr. : τε X 38 ὀλύμπω (-που Tr.) 38, 40, 42 βωκολ. 39 λάτμιον Mus. : λάθριον καὶ εἰς ἑὰ Tr. : κεἰς ἐμὰ X παιδὶ κάθευδε : correxi 43 ἠδὲ coni. Tr. : ἀδὲ X Tr. 44 μηδ᾽ ἁ Tr. : μηδὲ X 44, 45 μήτε Mus. : μηδὲ 45 φιλέοι . . . καθεύδοι Ahrens : -λέοις . . . -δοις μώνη

Codices X Tr. personarum notae nullae 4 ἐπιβρίσσῃσι Reiske : ἐπιβησέεισι (-έησι Tr.[1]) 5 ἐπιστ. X 8 ποτὶ Kaibel : τῷ 10 vereor ne λῖνα prava productione scripserit 11 ὁρμειαί Mus. : οἰμειαὶ τε add. Iunt.

μήρινθοι κῶπαί τε γέρων τ' ἐπ' ἐρείσμασι λέμβος·
νέρθεν τᾶς κεφαλᾶς φορμὸς βραχύς, εἵματα, πῖλοι.
οὗτος τοῖς ἁλιεῦσιν ὁ πᾶς πόνος, οὗτος ὁ πλοῦτος.
οὐ κλεῖδ', οὐχὶ θύραν ἔχον, οὐ κύνα· πάντα περισσά
ταῦτ' ἐδόκει τήνοις· ἁ γὰρ πενία σφας ἐτήρει.
οὐδεὶς δ' ἐν μέσσωι γείτων πέλεν· ἁ δὲ παρ' αὐτάν
θλιβομένα καλύβαν τρυφερὸν προσέναχε θάλασσα.
κοὔπω τὸν μέσατον δρόμον ἄνυεν ἅρμα Σελάνας,
τοὺς δ' ἁλιεῖς ἤγειρε φίλος πόνος, ἐκ βλεφάρων δέ
ὕπνον ἀπωσάμενοι σφετέραις φρεσὶν ἤρεθον αὐδάν.
— *ψεύδοντ', ὦ φίλε, πάντες, ὅσοι τὰς νύκτας ἔφασκον*
τῶ θέρεος μινύθειν, ὅτε τἄματα μακρὰ φέρουσιν.
ἤδη μυρί' ἐσεῖδον ὀνείρατα, κοὐδέπω ἀώς.
μὴ λαθόμαν, τί τὸ χρῆμα χρόνου ταὶ νύκτες ἔχοντι;
— *'Ασφαλίων μέμφηι τὸ καλὸν θέρος· οὐ γὰρ ὁ καιρός*
αὐτομάτως παρέβα τὸν ἑὸν δρόμον, ἀλλὰ τὸν ὕπνον
ἁ φροντὶς κόπτοισα μακρὰν τὰν νύκτα ποιεῖ τοι.
— *ἆρ' ἔμαθες κρίνειν ποκ' ἐνύπνια; χρηστὰ γὰρ εἶδον.*
οὔ σε θέλω τὠμῶ φαντάσματος ἦμεν ἄμοιρον.
— *ὡς καὶ τὰν ἄγραν, τὠνείρατα πάντα μερίζευ.*
εἰ γὰρ κεἰκάξω κατὰ τὸν νόον, οὗτος ἄριστος
ἐστὶν ὀνειροκρίτας, ὁ διδάσκαλός ἐστι παρ' ὧι νοῦς.
ἄλλως καὶ σχολά ἐντι· τί γὰρ ποιεῖν ἂν ἔχοι τις
κείμενος ἐν φύλλοις ποτὶ κύματι μηδὲ καθεύδων·
ἀλλ' ὄνος ἐν ῥάμνωι τό τε λύχνιον ἐν πρυτανείωι·

12 *κῶπαι* Stroth : *κῶα* 13 *πῖλοι* Mus. (cf. Anth. P. vi. 90) : *πύσοι* 15 *οὐ κλεῖδ'* Buecheler : *οὐδεὶς δ'* *οὐχὶ θύραν* Briggs : *οὐ χύθραν* *ἔχον* Kaibel : *εἶχ'* *κύνα* Iunt. : *κίνα* 16 *ταῦτ'* scripsi : *πάντ'* *ἁ γὰρ* Reiske : *ἄγρα* *πένια ἡ* *ἐτήρει* Ahrens : *ἑτέρη* 17 *πέλεν ἁ* Reiske : *πενία* *αὐτήν* 18 *θλιβομένα* Reiske : *-μέναν* 19 *οὔπω τὰ μέσα τᾶν δρόμων* (*τὸν δρόμον* X²) *ἀ. ἅ. σελάνα* X 21 *αὐδάν* I. H. Voss : *ᾠδάν* 22 *ψεύδοντ' ὦ* Briggs : *ψεύδοντο* X : *-ται* Tr. 23 *φέρουσιν* Tr. : *φέρει* X 25 *χρόνου ταὶ* Ahrens : *χρόνον δ' αἱ* 27 *παρέβαν* X *ἑὸν* Iunt.: *νέον* 28 *ποιεῖ τοι* Hermann : *ποιεῦντι* 31 *μερίζον* X 32 *εἰ γὰρ κεἰκάξω* scripsi : *οὐ γὰρ νικάξη* 34 *ἄλλως* Mus. : *ἄλλος* *σχολά ἐντι* Reiske : *σχόλοντι* 36 *ῥάμνῳ* Call. : *ῥάμω* *τε* Haupt : *δὲ*

φαντὶ γὰρ ἀγρυπνίαν τάδ' ἔχειν. †*λέγεο ποτε νυκτός*†
†*ὄψιν τά τις ἔσσεο δὲ λέγει μανύεν ἑταίρωι.*†
— *δειλινὸν ὡς κατέδαρθον ἐπ' εἰναλίοισι πόνοισιν*
(οὐκ ἦν μὰν πολύσιτος, ἐπεὶ δειπνεῦντες ἐν ὥραι,
εἰ μέμνηι, τᾶς γαστρὸς ἐφειδόμεθ') εἶδον ἐμαυτόν
ἐν πέτραι μεμαῶτα, καθεζόμενος δ' ἐδόκευον
ἰχθύας, ἐκ καλάμω δὲ πλάνον κατέσειον ἐδωδάν.
καί τις τῶν τραφερῶν ὠρέξατο· καὶ γὰρ ἐν ὕπνοις
πᾶσα κύων ἄρτον μαντεύεται, ἰχθύα κἠγών.
χὠ μὲν τὠγκίστρωι ποτεφύετο, καὶ ῥέεν αἷμα,
τὸν κάλαμον δ' ὑπὸ τῶ κινήματος ἀγκύλον εἶχον·
τὼ χέρε τεινόμενος, περικλώμενος εὗρον ἀγῶνα,
πῶς ἀνελῶ μέγαν ἰχθὺν ἀφαυροτέροισι σιδάροις·
εἶθ' ὑπομιμνάσκων τῶ τρώματος ἠρέμα νύξα
καὶ νύξας ἐχάλαξα καὶ οὐ φεύγοντος ἔτεινα.
ἤνυσα δ' ὦν τὸν ἄεθλον, ἀνείλκυσα χρύσεον ἰχθύν,
πάνται τῶι χρυσῶι πεπυκασμένον· εἶχε δὲ σᾶμα.
μήτι Ποσειδάωνι πέλει πεφιλαμένος ἰχθύς,
ἢ τάχα τᾶς γλαυκᾶς κειμήλιον Ἀμφιτρίτης;
ἠρέμα δ' αὐτὸν ἐγὼν ἐκ τὠγκίστρω ἀπέλυσα,
†*μή ποτε τοῦ στόματος τὠγκίστρια χρυσὸν ἔχοντι.*†
†*καὶ τὸν μὲν πιστεύσασα καλά γε τὸν ἠπήρατον,*†
ὤμοσα δ' οὐκέτι λοιπὸν ὑπὲρ πελάγους πόδα θεῖναι,
ἀλλὰ μενεῖν ἐπὶ γᾶς καὶ τῶι χρυσῶι βασιλεύσειν.
ταῦτά με κἀξήγειρε, τὺ δ' ὦ ξένε λοιπὸν ἔρειδε

37 *ἀγρυπνίαν* Reiske : *ἄγραν* *τάδ'* Ahrens : *τόδ'* *λέγεο* Tr. : *λέγω* X : *λέγε μοι* Mus. 38 *ὄψιν τὰν ἴδες* Haupt ; *ἐσθλὰ δ' ἐγὼ μανύσομ'* Kaibel 39 *ἐπ'* Wakefield : *ἐν* 43 *καλάμω* Valckenaer : *-μων* 47 *τοῦ* 48 *τεινόμενος* Call. : *-μενον* *-κλώμενος* Hermann : *-μενον* *εὗρον* Mus. : *εὐρὺν* 49 *ἀνελῶ* scripsi : *μὲν ἕλω* 50 *-μνάσκων* X : *-σκω* Tr. *ἠρέμα* Eldik : *ἆρ' ἐμέ* *νύξα* Hermann : *νύξας* 51 *νύξας ἐχάλαξα* Briggs : *νύξαι χαλέξας* *φεύγοντος* Mus. : *-τες* 52 *ἤνυσα δ' ὦν* Scaliger : *ἠνυσιδὼν* 53 *π. τοι* X : *π. τε τῶ* Tr. *σῆμα* Tr. : *σε σῆμα* X 54 *πέλει* Vat. 1379 : *πέλοι* 56 *ἐγὼν* Iunt. : *ἐγὼ* 57 *ποτὶ* et *τὠγκίνια* Ahrens *ἔχοντι* Tr. : *ἔχοισα* X 58 *ἀπειρώταν* Hermann 60 *τῶι* Call. : *τοι*

τὰν γνώμαν· ὅρκον γὰρ ἐγὼ τὸν ἐπώμοσα ταρβῶ.
— μὴ σύγε τὸν τρέσσηις· οὐκ ὤμοσας· οὐδὲ γὰρ ἰχθύν
χρύσεον ὡς ἴδες εὗρες, ἴσα δ' ἐν ψεύδεσιν ὄψις.
εἰ δ' ἄρα μὴ κνώσσων τὺ τὰ χωρία ταῦτα ματεύεις,
ἐλπὶς τῶν ὕπνων· ζάτει τὸν σάρκινον ἰχθύν,
μὴ σὺ θάνηις λιμῶι καίτοι χρυσοῖσιν ὀνείροις.

VIII. ΜΟΣΧΟΥ ΣΙΚΕΛΙΩΤΟΥ ΕΡΩΣ ΔΡΑΠΕΤΗΣ

Ἁ Κύπρις τὸν Ἔρωτα τὸν υἱέα μακρὸν ἐβώστρει·
'ὅστις ἐνὶ τριόδοισι πλανώμενον εἶδεν Ἔρωτα,
δραπετίδας ἐμός ἐστιν, ὁ μανύσας γέρας ἕξει·
μισθόν τοι τὸ φίλαμα τὸ Κύπριδος, ἢν δ' ἀγάγηι νιν,
οὐ γυμνὸν τὸ φίλαμα, τὺ δ' ὦ ξένε καὶ πλέον ἕξεις.
ἔστι δ' ὁ παῖς περίσαμος· ἐν εἴκοσι πᾶσι μάθοις νιν.
χρῶτα μὲν οὐ λευκός, πυρὶ δ' εἴκελος· ὄμματα δ' αὐτῶι
δριμύλα καὶ φλογόεντα· κακαὶ φρένες, ἁδὺ λάλημα·
οὐ γὰρ ἴσον νοέει καὶ φθέγγεται· ὡς μέλι φωνά,
ὡς δὲ χολὰ νόος ἐστίν, ἀνάμερος, ἠπεροπευτάς,
οὐδὲν ἀλαθεύων, δόλιον βρέφος, ἄγρια παίσδων.
εὐπλόκαμον τὸ κάρανον, ἔχει δ' ἰταμὸν τὸ μέτωπον.
μικύλα μὲν τήνωι τὰ χερύδρια, μακρὰ δὲ βάλλει,
βάλλει κεἰς Ἀχέροντα καὶ εἰς Ἀίδα βασίλεια.

62 ταρβῶ Mus. : θαρρῶ 63 μὴ σύγε τὸν scripsi (μὴ Haupt) : καὶ σύγε 64 εἶδες ὄψεις 65 εἰ δ' ἄρα μὴ scripsi : εἴ με γὰρ (μὴ multi) τὺ τὰ Mus. : ταῦτα

Codices : V (1–17 X). Anthol. Pal. ix. 440 et ex eadem stirpe S. Stob. Flor. 64. 20, v. 7–10, 16, 17. Titulus : Μ. Σ. ἔρως δραπέτης A S : Μόσχου St. : ἔρ. δρ. X : Μόσχου add. X^2 2 εἴτις A S X^2 3 μανυτὰς A S X^2 4 ἀγάγης A S 5 τυ X^1 : τι S : τοι A X^2 6 ἔστι δὲ καὶ π. X^1 μάθοις νιν X^2 : μάθεις (-θης S) νιν A S : μάθοιο X^1 7 χρῶμα X^1 10 ὡς X : ἦν A S St^b. : ἐν St^a. χολᾶι A S St. ἐντὶ X 11 παίσδει A S X^2 12 κάρηνον X^1 πρόσωπον A S X^2 13 κείνω A (non Plan.) S βελί(υ X^2)δρια X 14 δ' εἰς A S εἰς om. A S ἀίδαο A^1 : ἀίδεω A^2 S : ἀίδην X βασιλῆα Ahrens : βασιλῆα

γυμνὸς ὅλος τό γε σῶμα, νόος δέ οἱ εὖ πεπύκασται.
καὶ πτερόεις ὡς ὄρνις ἐφίπταται ἄλλον ἐπ' ἄλλωι,
ἀνέρας ἠδὲ γυναῖκας, ἐπὶ σπλάγχνοις δὲ κάθηται.
τόξον ἔχει μάλα βαιόν, ὑπὲρ τόξω δὲ βέλεμνον,
τυτθὸν μὲν τὸ βέλεμνον, ἐς αἰθέρα δ' ἄχρι φορεῖται.
καὶ χρύσεον περὶ νῶτα φαρέτριον, ἔνδοθι δ' ἐντί
τοὶ πικροὶ κάλαμοι, τοῖς πολλάκι κἀμὲ τιτρώσκει.
πάντα μὲν ἄγρια ταῦτα, πολὺ πλέον ἁ δαΐς αὐτῶι·
βαιὰ λαμπὰς ἐοῖσα τὸν Ἅλιον αὐτὸν ἀναίθει.
ἤν τύ γ' ἕληις τῆνον, δήσας ἄγε μηδ' ἐλεήσηις.
κἢν ποτίδηις κλαίοντα, φυλάσσεο μή σε πλανάσηι.
κἢν γελάηι, τύ νιν ἕλκε, καὶ ἢν ἐθέληι σε φιλᾶσαι,
φεῦγε· κακὸν τὸ φίλαμα, τὰ χείλεα φάρμακον ἐντί.
ἢν δὲ λέγηι "λάβε ταῦτα, χαρίζομαι ὅσσα μοι ὅπλα,"
μὴ τὺ θίγηις πλάνα δῶρα· τὰ γὰρ πυρὶ πάντα βέβαπται.'
[*αἰαῖ καὶ τὸ σίδαρον, ὃ τὸν πυρόεντα καθέξει.*]

IX. ΚΗΡΙΟΚΛΕΠΤΗΣ

(Theocr. XIX)

Τὸν κλέπταν ποτ' Ἔρωτα κακὰ κέντασε μέλισσα
κηρίον ἐκ σίμβλων συλεύμενον, ἄκρα δὲ χειρῶν
δάκτυλα πάνθ' ὑπένυξεν. ὃ δ' ἄλγεε καὶ χέρ' ἐφύση
καὶ τὰν γᾶν ἐπάταξε καὶ ἅλατο, τᾶι δ' Ἀφροδίται

15 *ὅλος* X^1 : *μὲν* A S X^2 *εὖ π.* X^2 : *ἐμπ.* A S X^1 16 *ὡς* et *ὅσον* A S X St., *ὡς* St. *ἄλλον* St. : *ἄλλοτ'* ASX *ἄλλον* X^2 17 *σπλάγχνοισι* A S 19 *μὲν* V : *ἐεὶ* A : *ἀεὶ* S 22 *μὲν* V A : *δέ γ'* S *γρ. ταῦτα* V : *πάντα* A S V *πλέον ἁ δαΐς* scripsi : *πλέον δ' ἀεί, γρ. πλέον δέει* V : *πλεῖον* (*πλείων* S) *δέ οἱ* A S 23 *ἐνοῖσα* A S *ἐναίθει* A S 24 *ψέν τις ἕλη* V^1 *δάσας* *ἐλεάσης* V 26 *γελάα* A S *μὶν* V *κῆν* V 28 *ψὲν δὲ* V^1 29 *μή τι* S 30 versum Byzantinum om. A S

Cod. V 3 *πάντ'* *χεῖρ' ἐφύσει*

δεῖξεν ἐὰν ὀδύναν καὶ ἐμέμφετο, ὅττι γε τυτθὸν
θηρίον ἐντὶ μέλισσα καὶ ἁλίκα τραύματα ποιεῖ.
χἀ μάτηρ γελάσασα ‘τί δ’; οὐκ ἴσος ἐσσὶ μελίσσαις;
ὃς τυτθὸς μὲν ἔης, τὰ δὲ τραύματα ἁλίκα ποιεῖς.

X. ⟨ΒΙΩΝΟΣ⟩ ΑΔΩΝΙΔΟΣ ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ

Αἰάζω τὸν Ἄδωνιν ‘ἀπώλετο καλὸς Ἄδωνις.’
‘ὤλετο καλὸς Ἄδωνις’ ἐπαιάζουσιν Ἔρωτες.
μηκέτι πορφυρέοις ἐνὶ φάρεσι Κύπρι κάθευδε·
ἔγρεο δειλαία, κυανόστολα καὶ πλατάγησον
στήθεα καὶ λέγε πᾶσιν ‘ἀπώλετο καλὸς Ἄδωνις.’
αἰάζω τὸν Ἄδωνιν· ἐπαιάζουσιν Ἔρωτες.
κεῖται καλὸς Ἄδωνις ἐν ὤρεσι μηρὸν ὀδόντι,
λευκῶι λευκὸν ὀδόντι τυπείς, καὶ Κύπριν ἀνιῆι
λεπτὸν ἀποψύχων, τὸ δέ οἱ μέλαν εἴβεται αἷμα
χιονέας κατὰ σαρκός, ὑπ’ ὀφρύσι δ’ ὄμματα ναρκῆι,
καὶ τὸ ῥόδον φεύγει τῶ χείλεος, ἀμφὶ δὲ τήνωι
θνάισκει καὶ τὸ φίλημα, τὸ μήποτε Κύπρις ἀποίσει.
Κύπριδι μὲν τὸ φίλημα καὶ οὐ ζώοντος ἀρέσκει,
ἀλλ’ οὐκ οἶδεν Ἄδωνις ὅ νιν θνάισκοντα φίλησεν.
αἰάζω τὸν Ἄδωνιν· ἐπαιάζουσιν Ἔρωτες.
ἄγριον ἄγριον ἕλκος ἔχει κατὰ μηρὸν Ἄδωνις,
μεῖζον δ’ ἁ Κυθέρεια φέρει ποτικάρδιον ἕλκος.
τῆνον μὲν περὶ παῖδα φίλοι κύνες ὠδύραντο,
καὶ Νύμφαι κλαίουσιν ὀρειάδες, ἁ δ’ Ἀφροδίτα
λυσαμένα πλοκαμῖδας ἀνὰ δρυμὼς ἀλάληται

5 *ἐὰν* scripsi : *τὰν* *μέμφετο* : correxi 7 *γελάξασα* 8 *ὃς* Valckenaer : *χὠ* vereor ne *ἔεις* = *εἶ* sibi indulserit scriptor

Codices V Tr. Bionis nomen additum ex Epitaph. Bion. 70 4 *κυανόστολα* scripsi : *-στόλε* 7 *ἐν* Ameis : *ἐπ’* 11 *χείλευς* 12, 13 *φίλαμα* 13 *ζώοντες ἄρεσκεν* V 14 *μιν θνάσκοντα φίλησεν* Epitaph. Bion. 68 : *θνάσκοντ’ ἐφίλασεν* 18 *κεῖνον* 20 *ἀλαλεῖται*

πενθαλέα νήπλεκτος ἀσάνδαλος, αἱ δὲ βάτοι νιν
ἐρχομέναν κείροντι καὶ ἱερὸν αἷμα δρέπονται,
ὀξὺ δὲ κωκύουσα δι' ἄγκεα μακρὰ φορεῖται
'Ασσύριον βοόωσα πόσιν καὶ παῖδα καλεῦσα.
ἀμφὶ δέ νιν μέλαν αἷμα παρ' ὀμφαλὸν ἀιωρεῖτο,
στήθεα δ' ἐκ μηρῶν φοινίσσετο, τοὶ δ' ὑπὸ μαζοί
χιόνεοι τὸ πάροιθεν 'Αδώνιδι πορφύροντο.
'αἰαῖ τὰν Κυθέρειαν' ἐπαιάζουσιν Ἔρωτες.
  ὤλεσε τὸν καλὸν ἄνδρα, σὺν ὤλεσεν ἱερὸν εἶδος.
Κύπριδι μὲν καλὸν εἶδος, ὅτε ζώεσκεν Ἄδωνις,
κάτθανε δ' ἁ μορφὰ σὺν 'Αδώνιδι, τὰν Κύπριν αἰαῖ
ὤρεα πάντα λέγοντι καὶ αἱ δρύες 'αἶ τὸν Ἄδωνιν,'
καὶ ποταμοὶ κλαίοντι τὰ πένθεα τᾶς 'Αφροδίτας,
καὶ παγαὶ τὸν Ἄδωνιν ἐν ὤρεσι δακρύοντι,
ἄνθεα δ' ἐξ ὀδύνας ἐρυθαίνεται, ἁ δὲ Κυθήρα
πάντας ἀνὰ κναμώς, ἀνὰ πᾶν νάπος οἰκτρὸν ἀείδει
'αἰαῖ τὰν Κυθέρειαν, ἀπώλετο καλὸς Ἄδωνις.'
ἀχὼ δ' ἀντεβόασεν 'ἀπώλετο καλὸς Ἄδωνις.'
Κύπριδος αἰνὸν ἔρωτα τίς οὐκ ἔκλαυσεν ἂν αἰαῖ;
  ὡς ἴδεν, ὡς ἐνόησεν 'Αδώνιδος ἄσχετον ἕλκος,
ὡς ἴδε φοίνιον αἷμα μαραινομένωι περὶ μηρῶι,
πάχεας ἀμπετάσασα κινύρετο 'μεῖνον Ἄδωνι,
δύσποτμε μεῖνον Ἄδωνι, πανύστατον ὥς σε κιχείω,
ὥς σε περιπτύξω καὶ χείλεα χείλεσι μείξω.
ἔγρεο τυτθὸν Ἄδωνι, τὸ δ' αὖ πύματόν με φίλησον,
τοσσοῦτόν με φίλησον, ὅσον ζώει τὸ φίλημα,
ἄχρις ἀπὸ ψυχᾶς ἐς ἐμὸν στόμα κεἰς ἐμὸν ἧπαρ
πνεῦμα τεὸν ῥεύσηι, τὸ δέ σευ γλυκὺ φίλτρον ἀμέλξω,
ἐκ δὲ πίω τὸν ἔρωτα, φίλημα δὲ τοῦτο φυλάξω

22 κείρουσι 23 ἄγγεα φέρεται V 24 παῖδα Tr.: πόδα V 25 μιν ἠωρεῖτο 26 οἱ δ' 31 Κύπριδος αἶ αἴ Tr. 32 ὤρια 33 κλαίουσι 34 ὄρεσι V: οὔρεσι Tr. 35 ἐρυθραίνεται κυθήρη 36 ἀνάπαλιν ἀποσοικτρὰν ἀείδη: corr. Wakefield (οἰκτρὸν Tr.) 37 αἶ αἶ τὰν νότον V: αἶ τὰν Κυθέρειαν Tr. 39 ἂν om. V 44 μίξω 45, 46 φίλασσον 46 ζώη 47 ἀποψύχης 49 φίλαμα

ὡς αὐτὸν τὸν Ἄδωνιν, ἐπεὶ σύ με δύσμορε φεύγεις,
φεύγεις μακρὸν Ἄδωνι καὶ ἔρχεαι εἰς Ἀχέροντα
καὶ στυγνὸν βασιλῆα καὶ ἄγριον, ἁ δέ τάλαινα
ζώω καὶ θεός ἐμμι καὶ οὐ δύναμαί σε διώκειν.
λάμβανε Περσεφόνα τὸν ἐμὸν πόσιν, ἐσσὶ γὰρ αὐτά
πολλὸν ἐμεῦ κρέσσων, τὸ δὲ πᾶν καλὸν ἐς σὲ καταρρεῖ.
ἐμμὶ δ' ἐγὼ πανάποτμος, ἔχω δ' ἀκόρεστον ἀνίαν
καὶ κλαίω τὸν Ἄδωνιν, ὅ μοι θάνε, καί σε φοβεῦμαι.
θνάισκεις ὦ τριπόθητε, πόθος δέ μοι ὡς ὄναρ ἔπτα,
χήρα δ' ἁ Κυθέρεια, κενοὶ δ' ἀνὰ δώματ' Ἔρωτες.
σοὶ δ' ἅμα κεστὸς ὄλωλε. τί γὰρ τολμηρὲ κυνάγεις;
καλὸς ἐὼν τοσσοῦτον ἐμήναο θηρὶ παλαίειν;'
ὧδ' ὀλοφύρατο Κύπρις, ἐπαιάζουσιν Ἔρωτες,
'αἰαῖ τὰν Κυθέρειαν· ἀπώλετο καλὸς Ἄδωνις.'
δάκρυον ἁ Παφία τόσσον χέει, ὅσσον Ἄδωνις
αἷμα χέει· τὰ δὲ πάντα ποτὶ χθονὶ γίνεται ἄνθη.
αἷμα ῥόδον τίκτει, τὰ δὲ δάκρυα τὰν ἀνεμώναν.
αἰάζω τὸν Ἄδωνιν, ἀπώλετο καλὸς Ἄδωνις.
μηκέτ' ἐνὶ δρυμοῖσι τὸν ἀνέρα μύρεο Κύπρι·
οὐκ ἀγαθὰ στιβάς ἐστιν Ἀδώνιδι φυλλὰς ἐρήμα·
λέκτρον ἔχοι Κυθέρεια τὸ σὸν νῦν νεκρὸς Ἄδωνις,
καὶ νέκυς ὢν καλός ἐστι, καλὸς νέκυς, οἷα καθεύδων.
κάτθεό νιν μαλακοῖς ἐνὶ φάρεσιν οἷς ἐνίαυεν,
οἷς μετὰ τεῦς ἀνὰ νύκτα τὸν ἱερὸν ὕπνον ἐμόχθει
παγχρυσέωι κλιντῆρι· ποθεῖ καὶ στυγνὸν Ἄδωνιν.
βάλλε δέ νιν στεφάνοισι καὶ ἄνθεσι. πάντα σὺν αὐτῶι.
ὡς τῆνος τέθνακε καὶ ἄνθεα πάντα μαράνθη.

50 *σ' αὐτὸν* *τὸν* om. V 52 *ἁ δ' ἁ τ.* V 55 *καταρρεῖ* Theocr. i. 5: *καὶ ἄρρει* 56 *εἰμὶ* *ἀνίην* 58 *τριπόθατε* *ἔπτη* 59 *χήρη* *κανοὶ* V[1] : *καινοὶ* V[2] *δώματ'* edd. ant. : *δῶμα* 61 *ἐμήναο* Brunck : *ἔμηνας* 64 *Παφίη* Tr. : *Παφύη* V *χέει* Dorville : *ἐγχέει* 68 *μήρεο* V 69 *οὐκ* Ahrens : *ἔστ'* 70 *ἔχοι* Valckenaer : *ἔχει* *νῦν* Ziegler : *νῦν δὲ* V : *τὺ δὲ* Tr. (idem *Ἄδωνι* et 71 *ἐσσί*) 72 *οἷς* Stephanus : *οἱ* 73 *οἷς* Wakefield : *τοῖς* *σεῦ* 74 *παγχρύσῳ* *καὶ* V : *τὸν* Tr. 75 *δέ νιν* Wassenbergh : *δ' ἐνὶ* 76 *πάντ' ἐμαράνθη*

ῥαῖνε δέ νιν Συρίοισιν ἀλείφασι, ῥαῖνε μύροισιν.
ὀλλύσθω μύρα πάντα, τὸ σὸν μύρον ὤλετ' Ἄδωνις.
  κέκλιται ἁβρὸς Ἄδωνις ἐν εἵμασι πορφυρέοισιν,
ἀμφὶ δέ νιν κλαίοντες ἀναστενάχουσιν Ἔρωτες
κειράμενοι χαίτας ἐπ' Ἀδώνιδι. χὠ μὲν ὀιστώς,
ὃς δ' ἐπὶ τόξον ἔβαλλεν, ὃ δὲ πτερόν, ὃς δὲ φαρέτραν.
χὠ μὲν ἔλυσε πέδιλον Ἀδώνιδος, οἳ δὲ λέβητι
χρυσείωι φορέοισιν ὕδωρ, ὃ δὲ μηρία λούει,
ὃς δ' ὄπιθεν πτερύγεσσιν ἀναψύχει τὸν Ἄδωνιν.
'αἰαῖ τὰν Κυθέρειαν' ἐπαιάζουσιν Ἔρωτες.
  ἔσβεσε λαμπάδα πᾶσαν ἐπὶ φλιαῖς Ὑμέναιος
καὶ στέφος ἐξεπέτασσε γαμήλιον, οὐκέτι δ' ὑμήν,
ὑμὴν οὐκέτ' ἄειδεν ἑὸν μέλος, ἀλλ' ἐπαείδει
'αἰαῖ' καὶ 'τὸν Ἄδωνιν' ἔτι πλέον ἢ ὑμέναιον.
αἱ Χάριτες κλαίοντι τὸν υἱέα τὸν Κινύραο
'ὤλετο καλὸς Ἄδωνις' ἐν ἀλλάλαισι λέγοισαι,
'αἰαῖ' δ' ὀξὺ λέγοντι πολὺ πλέον ἢ παιῶνα.
καὶ Μοῖραι τὸν Ἄδωνιν ἀνακλαίοισιν ἐν Ἅιδα,
καί νιν ἐπαείδουσιν, ὃ δέ σφισιν οὐχ ὑπακούει·
οὐ μὰν οὐκ ἐθέλει, Κώρα δέ νιν οὐκ ἀπολύει.
  λῆγε γόων Κυθέρεια τὸ σήμερον, ἴσχεο κομμῶν,
δεῖ σε πάλιν κλαῦσαι, πάλιν εἰς ἔτος ἄλλο δακρῦσαι.

77 μιν Συρίοισι Ruhnken : μύροισι 80 μιν 82 ἔβαλλεν scripsi : ἔβαιν' ὃς δ' ἔπτερον ὃς δὲ V : ὃς δ' εὔπτερον αὖ γε Tr. 83 οἳ δὲ Graefe : ὃς δὲ 83, 84 λέβητος χρυσίη V : λέβησι χρυσίοις Tr. : corr. Iunt. 84 φορίησιν V λούει Tr. : λύει V 86 αἰαῖ Lennep: αὐτὰν 87 φιαῖς ὑμεναίως (-οις V) : corr. Mus. 88 δοίμαν 89 ὕμη ἀειδονέος μέλος ἅλλεται αἲ αἲ : corr. Ahrens 91 τὸν Κ. Vulcanius : τῶ Κ. 92 ἀλλήλησι 93 αἰαῖ Pierson : αὐταὶ ὀξὺ Call. : ὀξὸ παιῶνα Ahrens : τὺ διώνα 94 ἐν Ἅιδα scripsi : ἄδωνιν 95, 96 μιν 95 σφίσιν edd. ant. : σφιν 97 κομμῶν Barth : κώμων 98 δεῖ σε Tr. : δεῖσαι V

XI. ΕΙΣ ΝΕΚΡΟΝ ΑΔΩΝΙΝ

Ἄδωνιν ἡ Κυθήρη
ὡς εἶδε νεκρὸν ἤδη
στυγνὰν ἔχοντα χαίταν
ὠχράν τε τὰν παρειάν,
ἄγειν τὸν ὗν πρὸς αὐτάν
ἔταξε τὼς Ἔρωτας.
οἳ δ' εὐθέως ποτανοί
πᾶσαν δραμόντες ὕλαν
στυγνὸν τὸν ὗν ἀνεῦρον,
δῆσαν δὲ καὶ πέδασαν.
χὢ μὲν βρόχωι καθάψας
ἔσυρεν αἰχμάλωτον,
ὃ δ' ἐξόπισθ' ἐλαύνων
ἔτυπτε τοῖσι τόξοις.
ὁ θὴρ δ' ἔβαινε δειλῶς,
φοβεῖτο γὰρ Κυθήρην·
τῶι δ' εἶπεν Ἀφροδίτα
'πάντων κάκιστε θηρῶν,
σὺ τόνδε μηρὸν ἴψω;
σύ μου τὸν ἄνδρ' ἔτυψας;'
ὁ θὴρ δ' ἔλεξεν ὧδε·
'ὄμνυμί σοι Κυθήρη
αὐτήν σε καὶ τὸν ἄνδρα
καὶ ταῦτά μου τὰ δεσμά
καὶ τώσδε τὼς κυναγώς·
τὸν ἄνδρα τὸν καλόν σευ
οὐκ ἤθελον πατάξαι,
ἀλλ' ὡς ἄγαλμ' ἐσεῖδον,
καὶ μὴ φέρων τὸ καῦμα

Cod. V 2 ἴδε 10 δὲ scripsi: τε 19 ἥψω V¹

γυμνὸν τὸν εἶχε μηρόν
ἐμαινόμαν φιλᾶσαι.
†καί μευ κατεσίναζε.†
τούτους λαβοῦσα τέμνε,
τούτους κόλαζε, Κύπρι·
τί γὰρ φέρω περισσῶς
ἐρωτικοὺς ὀδόντας;
εἰ δ' οὐχί σοι τάδ' ἀρκεῖ,
καὶ ταῦτά μου τὰ χείλη.
τί γὰρ φιλεῖν ἐτόλμων;'
τὸν δ' ἠλέησε Κύπρις
εἶπέν τε τοῖς Ἔρωσι
τὰ δεσμά οἱ 'πιλῦσαι.
ἐκ τῶδ' ἐπηκολούθει,
κὰς ὕλαν οὐκ ἔβαινε,
καὶ τῶι πυρὶ προσελθὼν
ἔκαιε τοὺς ὀδόντας.

XII. ΕΡΑΣΤΗΣ

(Theocr. XXIII)

Ἀνήρ τις πολύφιλτρος ἀπηνέος ἤρατ' ἐφάβω,
τὰν μορφὰν ἀγαθῶ, τὸν δὲ τρόπον οὐκέθ' ὁμοίω·
μίσει τὸν φιλέοντα καὶ οὐδὲ ἓν ἅμερον εἶχε,
κοὐκ ἤιδει τὸν Ἔρωτα, τίς ἦν θεός, ἁλίκα τόξα
χερσὶ κρατεῖ, πῶς πικρὰ βέλη ποτὶ καὶ Δία βάλλει·
πάντα δὲ κὰν μύθοισι καὶ ἐν προσόδοισιν ἀτειρής.
οὐδέ τι τῶν πυρσῶν παραμύθιον, οὐκ ἀμάρυγμα
χείλεος, οὐκ ὄσσων λιπαρὸν σέλας, οὐ ῥόδα μάλων,
οὐ λόγος, οὐχὶ φίλαμα τὸ κουφίζει τὸν ἔρωτα.

45 *τῶι* Heinsius : *τε* 46 *ὀδόντας* scripsi : *ἔρωτας*

Codices Φ = V 1–56, inde X ; Tr. ; in v. 28–32 accedit Baroccianus 50 1 *ἐφάβου* 4 *ἡλίκα* 5 *καὶ Δία* Ahrens : *παιδία* 8 *ῥόδα μάλων* Ahrens : *ῥοδομάλλον* (-*μάλλιον* V^2 $Tr.^2$) 9 *κουφίζειν* V

οἷα δὲ θὴρ ὑλαῖος ὑποπτεύῃσι κυναγώς,
οὕτως πάντ' ἐποίει ποτὶ τὸν βροτόν· ἄγρια δ' αὐτῶι
χείλεα καὶ κῶραι δεινὸν βλέπος εἶχον ἀνάγκας·
τᾶι δὲ χολᾶι τὸ πρόσωπον ἀμείβετο, φεῦγε δ' ἀπὸ χρώς
†ὕβριν τᾶς ὀργᾶς† περικείμενος. ἀλλὰ καὶ οὕτως
ἦν καλός· ἐξ ὀργᾶς ἐρεθίζετο μᾶλλον ἐραστάς.
λοίσθιον οὐκ ἤνεικε τόσαμ φλόγα τᾶς Κυθερείας,
ἀλλ' ἐλθὼν ἔκλαιε ποτὶ στυγνοῖσι μελάθροις,
καὶ κύσε τὰν φλιάν, οὕτω δ' †ἀντέλοντο φωναί·†
"Ἄγριε παῖ καὶ στυγνέ, κακᾶς ἀνάθρεμμα λεαίνας,
λάϊνε παῖ καὶ ἔρωτος ἀνάξιε, δῶρά τοι ἦλθον
λοίσθια ταῦτα φέρων, τὸν ἐμὸν βρόχον· οὐκέτι γάρ σε
κῶρε θέλω λυπεῖν, κεχολωμένος ἀλλὰ βαδίζω,
ἔνθα τύ μευ κατέκρινας, ὅπηι λόγος ἦμεν ἀταρπόν
ξυνὰν τοῖσιν ἐρῶσι, τὸ φάρμακον ἔνθα τὸ λᾶθος.
ἀλλὰ καὶ ἢν ὅλον αὐτὸ λαβὼν ποτὶ χεῖλος ἀμέλξω,
οὐδ' οὕτως σβέσσω τὸν ἐμὸν χόλον. ἄρτι δὲ χαίρειν
τοῖσι τεοῖς προθύροις ἐπιβάλλομαι. οἶδα τὸ μέλλον.
καὶ τὸ ῥόδον καλόν ἐστι, καὶ ὁ χρόνος αὐτὸ μαραίνει·
καὶ τὸ ἴον καλόν ἐστιν ἐν εἴαρι, καὶ ταχὺ γηρᾶι.
λευκὸν τὸ κρίνον ἐστί, μαραίνεται, ἁνίκα πίπτηι·
ἁ δὲ χιὼν λευκά, κατατάκεται, ἁνίκα παχθῆι.
καὶ κάλλος καλόν ἐστι τὸ παιδικόν, ἀλλ' ὀλίγον ζῆι.
ἥξει καιρὸς ἐκεῖνος, ὁπανίκα καὶ τὺ φιλάσεις,
ἁνίκα τὰν κραδίαν ὀπτεύμενος ἁλμυρὰ κλαύσεις.
ἀλλὰ τὺ παῖ καὶ τοῦτο πανύστατον ἁδύ τι ῥέξον·
ὁππόταν ἐξενθὼν ἠρτημένον ἐν προθύροισι

10 *θὴρ ὑλαῖος* edd. ant. : *θηβυλέος* 11 *ἄγρια* ed. Brubach : *ἄρια* 12 *βλέπον εἶχεν ἀνάγκαν* : corr. Meineke 14 *ὁ πρὶν* Ahrens *ὀργᾶς* e v. 15 irrepsit 15 *ἦν* Heinsius : *ἡ* *ἐξ ὀργᾶς* Stephanus : *δ' ἐξόρπασ'* 16 *ἤνεικε* Stephanus : *ἔνι καὶ* *φλόγα τᾶς* Eldik : *φαό-τατος* 18 *κῦσαι* 21 *γάρ* Iunt. : *πάρ* 22 *λυπῆν* Iunt. : *λύπης* *κεχολ.* edd. ant. : *ποχολ.* et *ρ* supra *λ* (i. e. *ποχ' δρώμενος*) 23 *τύ μευ* edd. ant.: *τ'ετῦμε* 23, 24 *ἀταρπὸν ξυνάν* Toup : *ἀταρπῶν ξυνόν* 26 *οὐδ' οὕτως* Briggs : *οὐδὲ τῶς* 30 *ἔστι καὶ* Barocc. 30, 31 *ἡνίκα* Barocc. 30 *πίπτη* Barocc. : *πίπτει* Φ 31 *κατατάκεται* scripsi : *καὶ τάκεται* Φ : *καὶ μαραίνεται* Barocc.

τοῖσι τεοῖσιν ἴδῃς τὸν τλάμονα, μή με παρένθῃς,
στᾶθι δὲ καὶ βραχὺ κλαῦσον, ἐπισπείσας δὲ τὸ δάκρυ
λῦσον τᾶς σχοίνω με καὶ ἀμφίθες ἐκ ῥεθέων σῶν
εἵματα καὶ κρύψον με, τὸ δ' αὖ πύματόν με φίλασον·
κἂν νεκρῶι χάρισαι τὰ σὰ χείλεα. μή με φοβαθῇς·
οὐ δύναμαι †εἴν† σε, διαλλάξεις με φιλάσας.
χῶμα δέ μοι κοίλαινε, τό μευ κρύψει τὸν ἔρωτα,
κἂν ἀπίῃς, τόδε μοι τρὶς ἐπάυσον 'ὦ φίλε κεῖσαι.'
ἢν δὲ θέλῃς, καὶ τοῦτο 'καλὸς δέ μοι ὤλεθ' ἑταῖρος.'
γράψον καὶ τόδε γράμμα, τὸ σοῖς τοίχοισι χαράσσω·
'τοῦτον ἔρως ἔκτεινεν· ὁδοιπόρε, μὴ παροδεύσῃς,
ἀλλὰ στὰς τόδε λέξον· ἀπηνέα εἶχεν ἑταῖρον.'
ὧδ' εἰπὼν λίθον εἷλεν, ἐρεισάμενος δ' ἐπὶ τοίχωι
ἄχρι μέσω προθύρω φοβερὸν λίθον ἅπτετ' ἀπ' αὐτῶ
τὰν λεπτὰν σχοινῖδα, βρόχον δ' ἐνίαλλε τραχήλωι,
τὰν ἕδραν δ' ἐκύλισεν ὕπαὶ ποδός, ἠδ' ἐκρεμάσθη
νεκρός. ὁ δ' αὖτ' ὤιξε θύρας καὶ τὸν νεκρὸν εἶδεν
αὐλᾶς ἐξ ἰδίας ἀρταμένον, οὐδ' ἐλυγίχθη
τὰν ψυχάν, οὐ κλαῦσε νέον φόνον, ἀλλ' ἐπὶ νεκρῶι
εἵματα πάντ' ἐμίανεν, ἐφαβικὰ βαῖνε δ' ἐς ἆθλα
γυμνασίων, καὶ ἔκηλα φίλων ἐπεμαίετο λουτρῶν,
καὶ ποτὶ τὸν θεὸν ἦνθε τὸν ὕβρισε· λαϊνέας δέ
ἵπτατ' ἀπὸ κρηπῖδος ἐς ὕδατα· τῶι δ' ἐφύπερθεν
ἅλατο καὶ τὤγαλμα, κακὸν δ' ἔκτεινεν ἔφαβον·
νᾶμα δ' ἐφοινίχθη· παιδὸς δ' ἐπενάχετο φωνά·
'χαίρετε τοὶ φιλέοντες· ὁ γὰρ μισῶν ἐφονεύθη.
στέργετε δ' οἱ μισεῦντες· ὁ γὰρ θεὸς οἶδε δικάζειν.'

37 *τεοῖς εἴδῃς* 42 *κατέχειν* conieci 43 *μοι κοίλανον ὅ* Mus. : *μευ κοῖλόν τι τό* 44 *ἐπάυσον* edd. ant. : *ὀπά.* 45 *θέλῃς* Ahrens : *λῇς* 46 *τοίχοισι* Schaefer : *τίχοισι* *χαράσσω* scripsi : *χαράξω* 48 *εἶχεν* edd. ant. : *εἶχον* 50 *μέσω προθύρω* scripsi : *μέσων ὀόδων* *ἥπτετ'* Mus. : *ὀπότ'* *αὐτ.* incerto casu 51 *ἐνίαλλε* scripsi : *ἔβαλλε* 52 *ἐκοίλισεν* *ὑπὲκ* Call. : *ἀπαὶ* Reiske : *αἶται* 53 *αὐτόιξε* 54 *ἠρτημένον* *ἐλυγίχθη* apogr. : *ἐτυλίχθη* 56 *ἆθλα* Ahrens : *ἄθλω* 57 *γυμνασίων* Wordsworth : *γυμναστῶν* *ἔκηλα* scripsi : *λε* 59 *ἵπτατ'* Hight : *ἵστατ'* *κρηπῖδος* apogr. : *κρηπῖδας* *ἐς ὕδατα τῶι* Reiske : *ἐς ὑδάτω* 61 *νᾶμα* Reiske : *ἅμα* 63 *οἱ μισεῦντες* Ahrens : *οἱμεῖς εὔητες* *δικάζειν* Call. : *δικάσειν*

XIII. ΕΠΙΘΑΛΑΜΙΟΣ

ΑΧΙΛΛΕΩΣ ΚΑΙ ΔΗΙΔΑΜΕΙΑΣ

(Bion. II)

ΜΥΡΣΩΝ ΚΑΙ ΛΥΚΙΔΑΣ

Λῇς νύ τί μοι Λυκίδα Σικελὸν μέλος ἁδὺ λιγαίνειν,
ἱμερόεν γλυκύθυμον ἐρωτικόν, οἷον ὁ Κύκλωψ
ἄεισεν Πολύφαμος ἐπ' ἠιόνι Γαλατείαι;
— κἠμοὶ συρίσδεν, Μύρσων, φίλον· ἀλλὰ τί μέλψω;
— Σκύριον, ὦ Λυκίδα, ζαλώμενον ἁδὺν ἔρωτα,
λάθρια Πηλείδαο φιλάματα, λάθριον εὐνάν,
πῶς παῖς ἕσσατο φᾶρος, ὅπως δ' ἐψεύσατο μορφάν
κὴν κώραισιν ὅπως Λυκομηδίσιν οὐκ ἀλεγοίσαις
ἄνδρ' ἤινει κατὰ παστὸν Ἀχιλλέα Δηιδάμεια.
— Ἅρπασε τὰν Ἑλέναν πόθ' ὁ βωκόλος, ἆγε δ' ἐς Ἴδαν,
Οἰνώνηι κακὸν ἄλγος. ἐχώσατο δ' ἁ Λακεδαίμων,
πάντα δὲ λαὸν ἄγειρεν Ἀχαϊκόν, οὐδέ τις Ἕλλην,
οὔτε Μυκηναίων οὔτ' Ἤλιδος οὔτε Λακώνων,
μεῖνεν ἑὸν κατὰ δῶμα, φυγὼν δύστανον Ἄρηα.
λάνθανε δ' ἐν κώραις Λυκομηδίσι μοῦνος Ἀχιλλεύς,
εἴρια δ' ἀνθ' ὅπλων ἐδιδάσκετο, καὶ χερὶ λευκᾶι
παρθενικὸν κόρον εἶχεν, ἐφαίνετο δ' ἠύτε κώρα·
καὶ γὰρ ἶσον τήναις θηλύνετο καὶ τόσον ἄνθος
χιονέαις πόρφυρε παρηίσι καὶ τὸ βάδισμα
παρθενικῆς ἐβάδιζε, κόμας δ' ἐπύκαζε καλύπτρηι·
θυμὸν δ' Ἄρεος εἶχε καὶ ἀνέρος εἶχεν ἔρωτα.
ἐξ ἀοῦς δ' ἐπὶ νύκτα παρίζετο Δηιδαμείαι,

Codices: X Tr. Titulus (fictus) Ἐπιθαλάμιος. Ἀχιλλέως καὶ Δηιδαμείας add. apogr. personae nullae notantur 4 κἠμοὶ Brunck: κῆν μοι 5 ὦ add. Lennep ζαλώμενον scripsi: ζαλῶν μένος ἁδὺν Vrsinus: ἁδὺς 7 ἐψεύσατο Canter: ἐμεύσατο 8 κὴν ὅπως ἐν κώραις: correxi ἀπαλέγοισαι et -σα: corr. Ahrens 9 ἀη(ἀει X)δήνηα τα: correxi (κατὰ Ahrens alii) 11 δ' add. Heskin 14 φυγὼν δύστανον Bentley: φέρων δισσὶν ἀνὰν Tr.: δυσὶν ἁγνὸν X ἄρηα Scaliger: ἄρνα 19 παρειῇσι 22 παρίζετο Canter: μερίζετο

καὶ ποτὲ μὲν τήνας ἐφίλει χέρα, πολλάκι δ' αὐτᾶς
στάμονα καλὸν ἄειρε, τὰ δαίδαλα δ' ἄτρι' ἐπήινει·
ἤσθιε δ' οὐκ ἄλλαι σὺν ὁμάλικι, πάντα δ' ἐποίει
σπεύδων κοινὸν ἐς ὕπνον. ἔλεξέ νυ καὶ λόγον αὐτᾶι
'ἄλλαι μὲν κνώσσουσι σὺν ἀλλήλαισιν ἀδελφαί,
αὐτὰρ ἐγὼ μούνα, μούνα δέ συ νύμφα καθεύδεις.
αἱ δύο παρθενικαὶ συνομάλικες, αἱ δύο καλαί·
ἀλλὰ μόναι κατὰ λέκτρα καθεύδομες· ἁ δὲ πονηρά
Νυσαία δολία με κακῶς ἀπὸ σεῖο μερίσδει.
οὐ γὰρ ἐγὼ σέο . . . . . .

XIV. ΜΟΣΧΟΥ ΣΙΚΕΛΙΩΤΟΥ ΕΥΡΩΠΗ

(MOSCH. II)

Εὐρώπηι ποτὲ Κύπρις ἐπὶ γλυκὺν ἧκεν ὄνειρον.
νυκτὸς ὅτε τρίτατον λάχος ἵσταται, ἐγγύθι δ' ἠώς,
ὕπνος ὅτε γλυκίων μέλιτος βλεφάροισιν ἐφίζων
λυσιμελὴς πεδάαι μαλακῶι κατὰ φάεα δεσμῶι,
εὖτε καὶ ἀτρεκέων ποιμαίνεται ἔθνος ὀνείρων·
τῆμος ὑπωροφίοισιν ἐνὶ κνώσσουσα δόμοισι
Φοίνικος θυγάτηρ ἔτι παρθένος Εὐρώπεια
ὠίσατ' ἠπείρους δοιὰς περὶ εἷο μάχεσθαι,
'Ασίδα τ' ἀντιπέρην τε· φυὴν δ' ἔχον οἷα γυναῖκες.
τῶν δ' ἣ μὲν ξείνης μορφὴν ἔχεν, ἣ δ' ἄρ' ἐώικει
ἐνδαπίηι, καὶ μᾶλλον ἑῆς περιίσχετο κούρης,

24 στάμονα Scaliger : στόμ' ἀνὰ   δαίδαλα δ' ἄτρι' Lennep : δ' ἁδέα δάκρυ'   26 αὐτᾶι Vrsinus : αὐτάν   28 μούνα μούνα Lennep : μούνα μίμνω   δέ συ Hermann : σὺ δὲ   29 δύο Salmasius : δ' ὑπὸ   30 κατὰ Scaliger : καὶ   31 Νυσαία scripsi : Νύσσα (i. e. Νυσέα) X : Νύσσα γὰρ Tr.

Codices : F ; M (in quo saepius pauca evanuerunt), cum eodem consentit Basiliensis (v. 24–142) raro commemoratus ; S   1 ἦλθεν M   2 τρίτατον Mus. : τρίτον   ἵστατο F   9 ἀσιάδ' ἀ. S : ἄσσαδ' ἀ. M   10 om. S   εἶχεν F   11 ἐν δ' ἀσίη S

φάσκεν δ' ὥς μιν ἔτικτε καὶ ὡς ἀτίταλλέ μιν αὐτή.
ἡ δ' ἑτέρη κρατερῇσι βιωομένη παλάμῃσιν
εἴρυεν οὐκ ἀέκουσαν, ἐπεὶ φάτο μόρσιμον εἶο
ἐκ Διὸς αἰγιόχου γέρας ἔμμεναι Εὐρώπειαν.
ἣ δ' ἀπὸ μὲν στρωτῶν λεχέων θόρε δειμαίνουσα,
παλλομένη κραδίην· τὸ γὰρ ὡς ὕπαρ εἶδεν ὄνειρον.
ἑζομένη δ' ἐπὶ δηρὸν ἀκὴν ἔχεν, ἀμφοτέρας δέ
εἰσέτι πεπταμένοισιν ἐν ὄμμασιν εἶχε γυναῖκας.
ὀψὲ δὲ δειμαλέην ἀνενείκατο παρθένος αὐδήν·
'τίς μοι τοιάδε φάσματ' ἐπουρανίων προΐηλεν;
ποῖοί με στρωτῶν λεχέων ὕπερ ἐν θαλάμοισιν
ἡδὺ μάλα κνώσσουσαν ἀνεπτοίησαν ὄνειροι,
τίς δ' ἦν ἡ ξείνη, τὴν εἴσιδον ὑπνώουσα;
ὥς μ' ἔλαβε κραδίην κείνης πόθος, ὥς με καὶ αὐτή
ἀσπασίως ὑπέδεκτο καὶ ὡς σφετέρην ἴδε παῖδα.
ἀλλά μοι εἰς ἀγαθὸν μάκαρες κρήνειαν ὄνειρον.'
    ὣς εἰποῦσ' ἀνόρουσε, φίλας δ' ἐπεδίζεθ' ἑταίρας
ἥλικας οἰέτεας θυμήρεας εὐπατερείας,
τῇσιν ἀεὶ συνάθυρεν, ὅτ' ἐς χορὸν ἐντύνοιτο,
ἢ ὅτε φαιδρύνοιτο χρόα προχοῇσιν ἀναύρων,
ἢ ὁπότ' ἐκ λειμῶνος ἐύπνοα λείρι' ἀμέργοι.
αἳ δέ οἱ αἶψα φάανθεν· ἔχον δ' ἐν χερσὶν ἑκάστη
ἀνθοδόκον τάλαρον· ποτὶ δὲ λειμῶνας ἔβαινον
ἀγχιάλους, ὅθι τ' αἰὲν ὁμιλαδὸν ἠγερέθοντο
τερπόμεναι ῥοδέῃ τε φυῇ καὶ κύματος ἠχῇ.
αὐτὴ δὲ χρύσεον τάλαρον φέρεν Εὐρώπεια,
θηητόν, μέγα θαῦμα, μέγαν πόνον Ἡφαίστοιο,
ὃν Λιβύῃ πόρε δῶρον, ὅτ' ἐς λέχος Ἐννοσιγαίου

12 ἀτίτηλλε S : -τηλε F   14 εἴρυεν M S[2] : εἴρυκεν S[1] : ἥρυκεν F   ἀέκουσ' M   εἶο Ahrens : εἶναι   17 ὑπερεῖδεν S   18 ἀκμὴν M   20 δειμαλέην M : δὴ μάλ' ἔπειτ' F S   παρθένον M   23 ὄνειρον M   24 τὴν M : ἣν F S   27 κρήνειαν Wakefield : κρίνειαν   28 ἐπιδίζεθ' M   30 ἐντύνοιτο scripsi : ἐντύνοντο M : ἐντύναιντο F[1] S : ἐντύναιτο F[2]   31 φαιδρύνοιντο F[1] M S   32 ἀμέργοι Meineke : ἀμέρσοι   34 δ' αὖ λ. M : δὲ λλ. S[2]

ἤιεν· ἣ δὲ πόρεν περικαλλέϊ Τηλεφαάσσηι,
ἥτε οἱ αἵματος ἔσκεν· ἀνύμφωι δ' Εὐρωπείηι
μήτηρ Τηλεφάασσα περικλυτὸν ὤπασε δῶρον.
ἐν τῶι δαίδαλα πολλὰ τετεύχατο μαρμαίροντα.
ἐν μὲν ἔην χρυσοῖο τετυγμένη Ἰναχὶς Ἰώ
εἰσέτι πόρτις ἐοῦσα, φυὴν δ' οὐκ εἶχε γυναίην.
φοιταλέη δὲ πόδεσσιν ἐφ' ἁλμυρὰ βαῖνε κέλευθα
νηχομένηι ἰκέλη· κυάνου δ' ἐτέτυκτο θάλασσα.
δοιοὶ δ' ἕστασαν ὑψοῦ ἐπ' ὀφρύος αἰγιαλοῖο
φῶτες ἀολλήδην, θηεῦντο δὲ ποντοπόρον βοῦν.
ἐν δ' ἦν Ζεὺς Κρονίδης ἐπαφώμενος ἠρέμα χερσί
πόρτιος Ἰναχίης, τὴν δ' ἑπταπόρωι παρὰ Νείλωι
ἐκ βοὸς εὐκεράοιο πάλιν μετάμειβε γυναῖκα.
ἀργύρεος μὲν ἔην Νείλου ῥόος, ἡ δ' ἄρα πόρτις
χαλκείη, χρυσοῦ δὲ τετυγμένος αὐτὸς ἔην Ζεύς.
ἀμφὶ δὲ δινήεντος ὑπὸ στεφάνην ταλάροιο
Ἑρμείης ἤσκητο· πέλας δέ οἱ ἐκτετάνυστο
Ἄργος ἀκοιμήτοισι κεκασμένος ὀφθαλμοῖσι.
τοῖο δὲ φοινήεντος ἀφ' αἵματος ἐξανέτελλεν
ὄρνις ἀγαλλόμενος πτερύγων πολυανθέϊ χροιῆι,
ταρσὸν ἀναπλώσας, ὡσεί τέ τις ὠκύαλος νηῦς
χρυσείου ταλάροιο περίσκεπε χείλεα ταρσός.
τοῖος ἔην τάλαρος περικαλλέος Εὐρωπείης.
  αἳ δ' ἐπεὶ οὖν λειμῶνας ἐς ἀνθεμόεντας ἵκανον,
ἄλλη ἐπ' ἀλλοίοισι τότ' ἄνθεσι θυμὸν ἔτερπον.
τῶν ἣ μὲν νάρκισσον ἐύπνοον, ἣ δ' ὑάκινθον,
ἣ δ' ἴον, ἣ δ' ἕρπυλλον ἀπαίνυτο· πολλὰ δ' ἔραζε
λειμώνων ἐαροτρεφέων θαλέθεσκε πετηλά.
αἳ δ' αὖτε ξανθοῖο κρόκου θυόεσσαν ἔθειραν

44 ἰνάχου S 45 γυναικός S 46 φοίτα' αἴδε S 47 κυάνου Meineke: κυανὴ 50 Ζεὺς ἐπαφώμενος ἠρέμα χειρὶ θεείῃ S 51 Ἰναχίης τὴν Pierson: εἰναλί(λύ M)ης· τὴν F M: εἶναι ληιστὴν S 55 στεφάνοις M 60 ἐναπλώσας S ὤκυλος M 61 ταρσός scripsi: ταρσοῖς 63 ἐπ' M ἐσήλυθον ἀνθεμόεντας S 65 νεόκισσον S 67 ἐαροτροφέων S: ἀεροτρεφέθων M θαλέεσκε F: θαλέσθεκον M 68 ἐθείρην

δρέπτον ἐριδμαίνουσαι· ἀτὰρ μέσσῃσιν ἄνασσα
ἀγλαΐην πυρσοῖο ῥόδου χείρεσσι λέγουσα,
οἷά περ ἐν Χαρίτεσσι διέπρεπεν Ἀφρογένεια.
οὐ μὲν δηρὸν ἔμελλεν ἐπ' ἄνθεσι θυμὸν ἰαίνειν,
οὐδ' ἄρα παρθενίην μίτρην ἄχραντον ἔρυσθαι.
ἦ γὰρ δὴ Κρονίδης ὥς μιν φράσαθ', ὡς ἐόλητο
θυμὸν ἀνωΐστοισιν ὑποδμηθεὶς βελέεσσι
Κύπριδος, ἣ μούνη δύναται καὶ Ζῆνα δαμάσσαι.
δὴ γὰρ ἀλευόμενός τε χόλον ζηλήμονος Ἥρης
παρθενικῆς τ' ἐθέλων ἀταλὸν νόον ἐξαπατῆσαι
κρύψε θεὸν καὶ τρέψε δέμας καὶ γείνετο ταῦρος,
οὐχ οἷος σταθμοῖς ἐνιφέρβεται, οὐδὲ μὲν οἷος
ὦλκα διατμήγει σύρων εὐκαμπὲς ἄροτρον,
οὐδ' οἷος ποίμνῃς ἐπιβόσκεται, οὐδὲ μὲν οἷος
ὅστις ὑποδμηθεὶς ἐρύει πολύφορτον ἀπήνην.
τοῦ δή τοι τὸ μὲν ἄλλο δέμας ξανθόχροον ἔσκε,
κύκλος δ' ἀργύφεος μέσσῳ μάρμαιρε μετώπῳ,
ὄσσε δ' ὑπογλαύσσεσκε καὶ ἵμερον ἀστράπτεσκεν.
ἶσά τ' ἐπ' ἀλλήλοισι κέρα ἀνέτελλε καρήνου
ἄντυγος ἡμιτόμου κεραῆς ἅτε κύκλα σελήνης.
ἤλυθε δ' ἐς λειμῶνα καὶ οὐκ ἐφόβησε φαανθείς
παρθενικάς, πάσῃσι δ' ἔρως γένετ' ἐγγὺς ἱκέσθαι
ψαῦσαί θ' ἱμερτοῖο βοός, τοῦ δ' ἄμβροτος ὀδμή
τηλόθι καὶ λειμῶνος ἐκαίνυτο λαρὸν ἀυτμήν.
στῆ δὲ ποδῶν προπάροιθεν ἀμύμονος Εὐρωπείης
καί οἱ λιχμάζεσκε δέρην, κατέθελγε δὲ κούρην.
ἣ δέ μιν ἀμφαφάασκε καὶ ἠρέμα χείρεσιν ἀφρόν
πολλὸν ἀπὸ στομάτων ἀπομόργνυτο καὶ κύσε ταῦρον.

69 δρέπον M μέσ(σ)οισιν Bas. M : μέσῃ ἔστη S 70 ῥόδα M 74 ἐβέβλητο S 78 τ' om. M 79 γείνετο Ahrens : γίνετο S : γίνεται M : γέντο F 81, 82 om. S 82 οὐδ' ὁποῖος M ποίμνης F 85, 86 om. S 86 ὑπογλαύσεσκε Bas. : -γλαύθ- M : -γλαυκ- F καὶ F : δι' M ἀστραπέεσκε F 87 καρήνῳ M 88 ἄντα κεραίην ἡμιτόμου S 90 παρθενικαῖς πάσαις δὲ M 91 θ' edd. ant. : δ' F M S δ' om. S 94 δέριν F 95 ἀμφιφ. F χερσὶν F

αὐτὰρ ὃ μειλίχιον μυκήσατο· φαῖό κεν αὐλοῦ
Μυγδονίου γλυκὺν ἦχον ἀνηπύοντος ἀκούειν.
ὤκλασε δὲ πρὸ ποδοῖιν, ἐδέρκετο δ' Εὐρώπειαν
αὐχέν' ἐπιστρέψας καί οἱ πλατὺ δείκνυε νῶτον.
ἣ δὲ βαθυπλοκάμοισι μετέννεπε παρθενικῇσι·
'δεῦθ' ἑτάραι φίλιαι καὶ ὁμήλικες, ὄφρ' ἐπὶ τῷδε
ἑζόμεναι ταύρωι τερπώμεθα· δὴ γὰρ ἁπάσας
νῶτον ὑποστορέσας ἀναδέξεται, οἷά τ' ἐνηής
πρηύς τ' εἰσιδέειν καὶ μείλιχος, οὐδέ τι ταύροις
ἄλλοισιν προσέοικε· νόος δέ οἱ ἠύτε φωτός
αἴσιμος ἀμφιθέει, μούνης δ' ἐπιδεύεται αὐδῆς.'
  ὣς φαμένη νώτοισιν ἐφίζανε μειδιόωσα,
αἱ δ' ἄλλαι μέλλεσκον, ἄφαρ δ' ἀνεπήλατο ταῦρος,
ἣν θέλεν ἁρπάξας· ὠκὺς δ' ἐπὶ πόντον ἵκανεν.
ἣ δὲ μεταστρεφθεῖσα φίλας καλέεσκεν ἑταίρας
χεῖρας ὀρεγνυμένη, ταὶ δ' οὐκ ἐδύναντο κιχάνειν.
ἀκτάων δ' ἐπιβὰς πρόσσω θέεν, ἠύτε δελφίς
χηλαῖς ἀβρεκτοῖσιν ἐπ' εὐρέα κύματα βαίνων.
ἣ δὲ τότ' ἐρχομένοιο γαληνιάασκε θάλασσα,
κήτεα δ' ἀμφὶς ἄταλλε Διὸς προπάροιθε ποδοῖιν,
γηθόσυνος δ' ὑπὲρ οἶδμα κυβίστεε βυσσόθε δελφίς.
Νηρεΐδες δ' ἀνέδυσαν ὑπὲξ ἁλός, αἳ δ' ἄρα πᾶσαι
κητείοις νώτοισιν ἐφήμεναι ἐστιχόωντο.
καὶ δ' αὐτὸς βαρύδουπος ὑπεὶρ ἅλα Ἐννοσίγαιος
κῦμα κατιθύνων ἁλίης ἡγεῖτο κελεύθου
αὐτοκασιγνήτωι· τοὶ δ' ἀμφί μιν ἠγερέθοντο
Τρίτωνες, πόντοιο βαρύθροοι αὐλητῆρες,

97 φαῖο Meineke: φαῖε F: φαίε M: φαίης S   98 μυγδόνιον M   λιγὺν F S   100 αὐχένι παντρέψας S[1] (?)   102 φίλαι M   104 γρ. καὶ ἐνηής F: νῆυς F (τις add. F[2]) M: νῆα S   105 τ' om. S: τ' ἐσιδ. M: τις ἰδ. F   ἀμείλιχος M[1]   109 μέλεσκον F M: μέλλεσκεν S   ἀνεπήλλατο S   113 πρόσω F M S: corr. F ipse   114–117 om. S   116 δ' F: τ' M   117 κυβίστιε M   βυσόθε M: βυσσόθι F   118 ἀνέβησαν M   120 ἁλὸς S   121 κύματ' ἰθύνων M   123 βαθύθροοι M S   ἐνναετῆρες S

κόχλοισιν ταναοῖς γάμιον μέλος ἠπύοντες.
ἡ δ' ἄρ' ἐφεζομένη Ζηνὸς βοέοις ἐπὶ νώτοις
τῆι μὲν ἔχεν ταύρου δολιχὸν κέρας, ἐν χερὶ δ' ἄλληι
εἴρυε πορφυρέην κόλπου πτύχα, ὄφρα κε μή μιν
δεύοι ἐφελκόμενον πολιῆς ἁλὸς ἄσπετον ὕδωρ.
κολπώθη δ' ὤμοισι πέπλος βαθὺς Εὐρωπείης,
ἱστίον οἷά τε νηός, ἐλαφρίζεσκε δὲ κούρην.
ἡ δ' ὅτε δὴ γαίης ἀπὸ πατρίδος ἦεν ἄνευθεν,
φαίνετο δ' οὔτ' ἀκτή τις ἁλίρροθος οὔτ' ὄρος αἰπύ,
ἀλλ' ἀὴρ μὲν ἄνωθεν, ἔνερθε δὲ πόντος ἀπείρων,
ἀμφί ἑ παπτήνασα τόσην ἀνενείκατο φωνήν·
'πῆι με φέρεις θεόταυρε, τίς ἔπλεο; πῶς δὲ κέλευθα
ἀργαλέ' εἰλιπόδεσσι διέρχεαι, οὐδὲ θάλασσαν
δειμαίνεις; νηυσὶν γὰρ ἐπίδρομός ἐστι θάλασσα
ὠκυάλοις, ταῦροι δ' ἁλίην τρομέουσιν ἀταρπόν.
ποῖον σοὶ ποτὸν ἡδύ, τίς ἐξ ἁλὸς ἔσσετ' ἐδωδή;
[ἦ ἄρα τις θεός ἐσσι· θεοῖς δ' ἐπεοικότα ῥέζεις.]
οὔθ' ἅλιοι δελφῖνες ἐπὶ χθονὸς οὔτε τι ταῦροι
ἐν πόντωι στιχόωσι, σὺ δὲ χθόνα καὶ κατὰ πόντον
ἄτρομος ἀίσσεις, χηλαὶ δέ τοί εἰσιν ἐρετμά.
ἦ τάχα καὶ γλαυκῆς ὑπὲρ ἠέρος ὑψόσ' ἀερθείς
εἴκελος αἰψηροῖσι πετήσεαι οἰωνοῖσιν.
ὤμοι ἐγὼ μέγα δή τι δυσάμμορος, ἥ ῥά τε δῶμα
πατρὸς ἀποπρολιποῦσα καὶ ἑσπομένη βοὶ τῶιδε
ξείνην ναυτιλίην ἐφέπω καὶ πλάζομαι οἴη.
ἀλλὰ σύ μοι μεδέων πολιῆς ἁλὸς Ἐννοσίγαιε
ἵλαος ἀντιάσειας, ὃν ἔλπομαι εἰσοράασθαι

127 πορφυρέας κ. πτύχας S κε νηῶν MS 128 ἐν δέ οἱ ἑλκόμενον S 129 ἀνέμοισι multi, refutati picturis 132 ἁλλίρροος S 133 ἄνωθεν M : ὕπερθεν FS 135 ἔπλετο M 135–6 κέλευθα ἀργαλέ' εἰλιπόδεσσι Ahrens : κέλευθον ἀργαλέην πόδεσσι M : κέλευθον ἀργαλέοισι πόδεσσι FS 139 τι M 140 delevi θεῷ δ' ἐπεοικότι M : ἦ ῥά τις ἐσσὶ θεὸς τί θεοῖς δ' ἀπεοικότα ῥ. S 141 οὐδ' FM : οὐκ S[1] 142 στείχουσι S 143 ἄβροχος S δέοι εἰσὶν M 145 ἴκελος MS πετήσεαι Iunt. : ποτ. 148 πελάζομαι F 150 ἀντήσειας M ὃν om. MS

τόνδε κατιθύνοντα πλόον προκέλευθον ἐμεῖο.
οὐκ ἀθεεὶ γὰρ ταῦτα διέρχομαι ὑγρὰ κέλευθα.'
    ὣς φάτο· τὴν δ' ὧδε προσεφώνεεν ἠύκερως βοῦς·
'θάρσει παρθενική, μὴ δείδιθι πόντιον οἶδμα.
αὐτός τοι Ζεύς εἰμι, καὶ ἐγγύθεν εἴδομαι εἶναι
ταῦρος· ἐπεὶ δύναμαί γε φανήμεναι ὅττι θέλοιμι.
σὸς δὲ πόθος μ' ἀνέηκε τόσην ἅλα μετρήσασθαι
ταύρωι ἐειδόμενον· Κρήτη δέ σε δέξεται ἤδη,
ἥ μ' ἔθρεψε καὶ αὐτόν, ὅπηι νυμφήια σεῖο
ἔσσεται· ἐξ ἐμέθεν δὲ κλυτοὺς φιτύσεαι υἷας,
οἳ σκηπτοῦχοι ἅπαντες ἐπιχθονίοισιν ἔσονται.'
    ὣς φάτο· καὶ τετέλεστο τά περ φάτο· φαίνετο μὲν δή
Κρήτη, Ζεὺς δὲ πάλιν σφετέρην ἀνελάζετο μορφήν,
λῦσε δέ οἱ μίτρην, καί οἱ λέχος ἔντυνον Ὧραι.
ἡ δὲ πάρος κούρη Ζηνὸς γένετ' αὐτίκα νύμφη
καὶ Κρονίδηι τέκνα τίκτε [καὶ αὐτίκα γίνετο μήτηρ]
. . . .

151 πόντον προπάροιθεν M   153 δ' αὖ ὅ γε M   εὐρύκερως S   155 ἐγγύθι S   ἦμεν M S   156 φανῆναι S   ὅττ' ἐθ. S : ὅττι κε θ. F   157 ἀνέοικε M : ἐνέηκε S   158 ταῦρον F S   160 κλειτοὺς S   φητῆσαι M   163 ἑτέρην S   164 ἔντυνον F S   165 πατρὸς S   166 τέκε τέκνεα M   totum versum del. Valckenaer ; sed suppleta est lacuna. dicendum erat de filiorum dignitate regia, cf. 161 et de terra Europa. subscriptio Μόσχου Σικελιώτου Εὐρώπης στίχοι ρξϛ F : τέλος Μόσχου Σικελιώτου Εὐρώπης M S

ΕΚ ΤΩΝ ΜΟΣΧΟΥ ΣΙΚΕΛΙΩΤΟΥ ΒΟΥΚΟΛΙΚΩΝ

I (Stobaeus Flor. 59. 19 = IV 17. 19)

Τὰν ἅλα τὰν γλαυκὰν ὅταν ὤνεμος ἀτρέμα βάλληι,
τὰν φρένα τὰν δειλὰν ἐρεθίζομαι, οὐδ' ἔτι μοι γᾶ
ἐντὶ φίλα, ποθίει δὲ πολὺ πλέον ἁ με γαλάνα.
ἀλλ' ὅταν ἀχήσηι πολιὸς βυθός, ἁ δὲ θάλασσα
κυρτὸν ἐπαφρίζηι, τὰ δὲ κύματα μακρὰ μεμήνηι,
ἐς χθόνα παπταίνω καὶ δένδρεα, τὰν δ' ἅλα φεύγω,
γᾶ δέ μοι ἀσπαστά, χἀ δάσκιος εὔαδεν ὕλα,
ἔνθα καὶ ἢν πνεύσηι πολὺς ὤνεμος, ἁ πίτυς ᾄδει.
ἦ κακὸν ὁ γριπεὺς ζώει βίον, ὧι δόμος ἁ ναῦς,
καὶ πόνος ἐντὶ θάλασσα, καὶ ἰχθύες ἁ πλάνος ἄγρα.
αὐτὰρ ἐμοὶ γλυκὺς ὕπνος ὑπὸ πλατάνωι βαθυφύλλωι,
καὶ παγᾶς φιλέοιμι τὸν ἐγγύθεν ἆχον ἀκούειν,
ἃ τέρπει ψοφέοισα τὸν ἀγρικόν, οὐχὶ ταράσσει.

II (Flor. 63. 29 = IV 20. 29)

Ἤρατο Πὰν Ἀχῶς τᾶς γείτονος, ἤρατο δ' Ἀχώ
σκιρτατᾶ Σατύρω, Σάτυρος δ' ἐπεμήνατο Λύδαι.

ὡς Ἀχὼ τὸν Πᾶνα, τόσον Σάτυρος φλέγεν Ἀχώ,
καὶ Λύδα Σατυρίσκον· Ἔρως δ' ἐσμύχετ' ἀμοιβά.

ὅσσον γὰρ τήνων τις ἐμίσεε τὸν φιλέοντα,
τόσσον ὁμῶς φιλέων ἠχθαίρετο, πάσχε δ' ἃ ποίει.

ταῦτα λέγω πᾶσιν τὰ διδάγματα τοῖς ἀνεράστοις·
στέργετε τὼς φιλέοντας, ἵν' ἢν φιλέητε φιλῆσθε.

I 2 *μοι γᾶ* Bosius : *μοῖσα* 3 *ποθίει* Vossian.[2] : *ποθίη* cett. *πλέον ἅμμε γελάνα* Stephanus : *ἅ με* Teucher : *πλέονα μεγάλαν ἅλα* 10 *ἰχθύες* Teucher : *ἰχθὺς* 12 *ἆχον* 13 *ἀγρικόν* Stephanus : *ἀγροῖκον*

II integrum carmen 1 *ἤρατο* Wakefield : *ἤρα* 6 *ηχθαιρεδο* archetypus vitio aegyptiaco

III (Flor. 64. 19 = IV 20. 55)

Ἀλφειὸς μετὰ Πῖσαν ἐπὴν κατὰ πόντον ὁδεύηι,
ἔρχεται εἰς Ἀρέθοισαν ἄγων κοτινηφόρον ὕδωρ,
ἕδνα φέρων καλὰ φύλλα καὶ ἄνθεα καὶ κόνιν ἱράν,
καὶ βαθὺς ἐμβαίνει τοῖς κύμασι, τὰν δὲ θάλασσαν
νέρθεν ὑποτροχάει, κοὐ μίγνυται ὕδασιν ὕδωρ,
ἁ δ' οὐκ οἶδε θάλασσα διερχομένω ποταμοῖο.
κῶρος δεινοθέτας κακομάχανος αἰνὰ διδάσκων
καὶ ποταμὸν διὰ φίλτρον Ἔρως ἐδίδαξε κολυμβῆν.

ΜΟΣΧΟΥ ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ ΑΡΟΤΡΙΩΝΤΑ

IV (Anthol. Plan. iv. 200)

Λαμπάδα θεὶς καὶ τόξα βοηλάτιν εἵλετο ῥάβδον
οὖλος Ἔρως, πήρην δ' εἶχε κατωμαδίην,
καὶ ζεύξας ταλαεργὸν ὑπὸ ζυγὸν αὐχένα ταύρων
ἔσπειρεν Δηοῦς αὔλακα πυροφόρον.
εἶπε δ' ἄνω βλέψας αὐτῶι Διί· ' πλῆσον ἀρούρας,
μή σε τὸν Εὐρώπης βοῦν ὑπ' ἄροτρα βάλω.'

III integrum carmen 7 δεινοθέτας suspectum
IV nec pictura talis nec epigramma Moschi Siculi temporibus convenit

ΕΚ ΤΩΝ ΒΙΩΝΟΣ ΣΜΥΡΝΑΙΟΥ ΒΟΥΚΟΛΙΚΩΝ

I (Stobaeus Flor. 29. 52)

Ἐκ θαμινᾶς ῥαθάμιγγος, ὅπως λόγος, αἰὲς ἰοίσας
χἀ λίθος ἐς ῥωχμὸν κοιλαίνεται.

II (Flor. 29. 53)

Οὐ καλόν, ὦ φίλε, πάντα λόγον ποτὶ τέκτονα φοιτῆν,
μηδ' ἐπὶ πάντ' ἄλλω χρέος ἰσχέμεν, ἀλλὰ καὶ αὐτός
τεχνᾶσθαι σύριγγα· πέλει δέ τοι εὐμαρὲς ἔργον.

III (Flor. 43. 8 = IV 1. 8)

Μηδὲ λίπῃς μ' ἀγέραστον, †ἐπὴν χὠ Φοῖβος ἀείδειν
μισθὸν ἔδωκε.† τιμὰ δὲ τὰ πράγματα κρέσσονα ποιεῖ.

IV (Flor. 58. 11 = IV 16. 14)

Οὐκ οἶδ', οὐδ' ἐπέοικεν ἃ μὴ μάθομες πονέεσθαι.

V (Flor. 58. 11 = IV 16. 15)

εἴ μευ καλὰ πέλει τὰ μελύδρια, καὶ τάδε μῶνα
κῦδος ἐμοὶ θήσοντι, τά μοι πάρος ὤπασε Μοῖρα—
εἰ δ' οὐχ ἁδέα ταῦτα, τί μοι πολὺ πλείονα μοχθεῖν;
εἰ μὲν γὰρ βιότω διπλόον χρόνον ἄμμιν ἔδωκεν
ἢ Κρονίδας ἢ Μοῖρα πολύτροπος, ὥστ' ἀνύεσθαι
τὸν μὲν ἐς εὐφροσύναν καὶ χάρματα, τὸν δ' ἐπὶ μόχθωι,
ἦν τάχα μοχθήσαντι μεθύστερον ἐσθλὰ δέχεσθαι.
εἰ δὲ θεοὶ κατένευσαν ἕνα χρόνον ἐς βίον ἐλθεῖν
ἀνθρώποις, καὶ τόνδε βραχὺν καὶ μείονα πάντων,
ἐς πόσον ἆ δειλοὶ καμάτως κεἰς ἔργα πονεῦμες,
ψυχὰν δ' ἄχρι τίνος ποτὶ κέρδεα καὶ ποτὶ τέχνας
βάλλομες, ἱμείροντες ἀεὶ πολὺ πλείονος ὄλβω;

I 1 θαμινῆς ὅπως apogr.: ωκως
II cf. Epitaph. Bion. 83 2 μηδ' ἐπὶ Grotius: μηδέ τοι ἄλλω Salmasius: ἄλλο
III*
*IV μάθομεν
V 1 μευ Ahrens μόνα 6 ἐπὶ scripsi: ἐνὶ 7 μεθύστερον Meineke: ποθ' ὕστ. 9 βραδὺν A 10 in καμάτως κεἰς ἔργα praepositio ἀπὸ κοινοῦ intellegenda 12 πλέονος

ἦ λαθόμεσθ᾽ ἄρα πάντες, ὅτι θνατοὶ γενόμεσθα,
χὡς βραχὺν ἐκ Μοίρας λάχομες χρόνον;

VI (Flor. 63. 7 = IV 20. 7)

Ταὶ Μοῖσαι τὸν Ἔρωτα τὸν ἄγριον οὐ φοβέονται
ἐκ θυμῶ δὲ φιλεῦντι καὶ ἐκ ποδὸς αὐτῶι ἕπονται.
κἢν μὲν ἄρα ψυχάν τις ἔχων ἀνέραστον ἀείδηι,
τῆνον ὑπεκφεύγοντι καὶ οὐκ ἐθέλοντι διδάσκειν·
ἢν δὲ νόον τις Ἔρωτι δονεύμενος ἁδὺ μελίσδηι,
ἐς τῆνον μάλα πᾶσαι ἐπειγόμεναι προρέοντι.
μάρτυς ἐγών, ὅτι μῦθος ὅδ᾽ ἔπλετο πᾶσιν ἀλαθής.
ἢν μὲν γὰρ βροτὸν ἄλλον ἢ ἀθανάτων τινὰ μέλπω,
βαμβαίνει μοι γλῶσσα καὶ ὡς πάρος οὐκέτ᾽ ἀείδει·
ἢν δ᾽ αὖτ᾽ ἐς τὸν Ἔρωτα καὶ ἐς Λυκίδαν τι μελίσδω,
καὶ τόκα μοι χαίροισα διὰ στόματος ῥέει αὐδά.

VII (Flor. 63. 26 = IV 20. 26)

Ἁ μεγάλα μοι Κύπρις ἔθ᾽ ὑπνώοντι παρέστα
νηπίαχον τὸν Ἔρωτα καλᾶς ἐκ χειρὸς ἄγοισα
ἐς χθόνα νευστάζοντα, τόσον δέ μοι ἔφρασε μῦθον·
'μέλπειν μοι φίλε βοῦτα λαβὼν τὸν Ἔρωτα δίδασκε.'
ὣς λέγε· χᾶ μὲν ἀπῆνθεν, ἐγὼ δ᾽ ὅσα βουκολίασδον,
νήπιος ὡς ἐθέλοντα μαθεῖν τὸν Ἔρωτα δίδασκον,
ὡς εὗρεν πλαγίαυλον ὁ Πάν, ὡς αὐλὸν Ἀθάνα,
ὡς χέλυν Ἑρμάων, κίθαριν ὡς ἁδὺς Ἀπόλλων.
ταῦτά μιν ἐξεδίδασκον· ὁ δ᾽ οὐκ ἐμπάζετο μύθων,
ἀλλά μοι αὐτὸς ἄειδεν ἐρωτύλα, καί με δίδασκε
θνατῶν ἀθανάτων τε πόθως καὶ ματέρος ἔργα.
κἠγὼν ἐκλαθόμαν μὲν ὅσων τὸν Ἔρωτα δίδασκον,
ὅσσα δ᾽ Ἔρως με δίδαξεν ἐρωτύλα πάντα διδάχθην.

13 ἦ λαθόμεσθ᾽ Hermann : λαθόμεθ᾽ ἦ 14 λάχομεν

VI integrum carmen 1 οὐ Gesner : ἢ cett. 2 ἐκ θυμῶ δὲ φιλεῦντι Valckenaer : ἧκ θυμῶ φιλέοντι δεῖ δή : corr. B 5 τις Brunck : τῶ 7 ἀληθής 9 μοι A : μευ SM in ras. 11 ῥεῖ ὠδά : corr. Vrsinus

VII integrum carmen 11 πόθους 13 πάντ᾽ ἐδιδ.

VIII (Flor. 63. 27 = IV 20. 27)

῞Εσπερε, τᾶς ἐρατᾶς χρύσεον φάος ᾿Αφρογενείας,
῞Εσπερε κυανέας ἱερὸν φίλε Νυκτὸς ἄγαλμα,
τόσσον ἀφαυρότερος μήνας, ὅσον ἔξοχος ἄστρων,
χαῖρε φίλος, καί μοι ποτὶ ποιμένα κῶμον ἄγοντι
ἀντὶ σελαναίας τὺ δίδου φάος, ὥνεκα τήνα
σάμερον ἀρχομένα τάχιον δύεν. οὐκ ἐπὶ φωράν
ἔρχομαι, οὐδ' ἵνα νυκτὸς ὁδοιπορέοντας ἐνοχλέω·
ἀλλ' ἐράω· καλόν τοι ἐρασσαμένωι συναρέσθαι.

IX (Flor. 63. 28 = IV 20. 28)

῎Ολβιοι οἱ φιλέοντες, ἐπὴν ἴσον ἀντεράωνται.
ὄλβιος ἦν Θησεὺς τῶ Πειριθόω παρεόντος,
εἰ καὶ ἀμειλίκτοιο κατήλυθεν εἰς ᾿Αΐδαο.
ὄλβιος ἦν χαλεποῖσιν ἐν ᾿Αξείνοισιν ᾿Ορέστας,
οὕνεκά οἱ ξυνὰς Πυλάδας ἅιρητο κελεύθως.
ἦν μάκαρ Αἰακίδας ἑτάρω ζώοντος ᾿Αχιλλεύς·
ὄλβιος ἦν θνάσκων, ὅτι οἱ μόρον αἰνὸν ἄμυνεν.

X (Flor. 64. 21 = IV 20. 57)

᾿Ιξευτὰς ἔτι κῶρος ἐν ἄλσεϊ δενδράεντι
ὄρνεα θηρεύων τὸν ἀπότροπον εἶδεν ῎Ερωτα
ἑσδόμενον πύξοιο ποτὶ κλάδον· ὡς δὲ νόησεν,
χαίρων ὥνεκα δὴ μέγα φαίνετο τὤρνεον αὐτῶι,
τὼς καλάμως ἅμα πάντας ἐπ' ἀλλάλοισι συνάπτων
τᾶι καὶ τᾶι τὸν ῎Ερωτα μετάλμενον ἀμφεδόκευεν.
χὠ παῖς ἀσχαλάων, ὅκα οἱ τέλος οὐδὲν ἀπάντη,
τὼς καλάμως ῥίψας ποτ' ἀροτρέα πρέσβυν ἵκανεν,
ὅς νιν τάνδε τέχναν ἐδιδάξατο, καὶ λέγεν αὐτῶι,
καί οἱ δεῖξεν ῎Ερωτα καθήμενον. αὐτὰρ ὁ πρέσβυς

VIII 3 ἀφαυρότερος Vrsinus : -τερον 7 ὁδοιπορέοντας Gaisford : -τα 8 τοι scripsi : δέ τ' συναρέσθαι Ahrens : συνερᾶσθαι
IX 5 οἱ add. Gesner ἄροιτο A : ἄρκτο M : ἥιρητο Grotius 7 cf. Hom. Σ 98, 121
X integrum carmen 2 cf. Hom. ξ 372 3 νόασε 4 τὤρνεον Valckenaer : ὄρνεον 7 ὅκα Porson : οὕνεκα fere codd.

μειδιάων κίνησε κάρη καὶ ἀμείβετο παῖδα·
‘φείδεο τᾶς θήρας μηδ’ ἐς τόδε τῶρνεον ἔρχευ.
φεῦγε μακράν. κακόν ἐντι τὸ θηρίον. ὄλβιος ἔσσηι,
εἰσόκε μή νιν ἕληις· ἢν δ’ ἀνέρος ἐς μέτρον ἔλθηις,
οὗτος ὁ νῦν φεύγων καὶ ἀπάλμενος αὐτὸς ἀφ’ αὐτῶ
ἐλθὼν ἐξαπίνας κεφαλὰν ἔπι σεῖο καθιξεῖ.’

XI (Flor. 64. 22 = IV 20. 58)

Ἅμερε Κυπρογένεια, Διὸς τέκος ἠὲ θαλάσσας,
τίπτε τόσον θνατοῖσι καὶ ἀθανάτοισι χαλέπτεις;
τυτθὸν ἔφαν· τί νυ τόσσον ἀπήχθεο καὶ τεῒν αὐτᾶι,
ταλίκον ὡς πάντεσσι κακὸν τὸν Ἔρωτα τεκέσθαι,
ἄγριον ἄστοργον μορφᾶι νόον οὐδὲν ὅμοιον;
ἐς τί δέ νιν πτανὸν καὶ ἑκαβόλον ὤπασας ἦμεν,
ὡς μὴ πικρὸν ἐόντα δυναίμεθα τῆνον ἀλύξαι;

XII (Flor. 65. 4 = IV 21. 3)

Μορφὰ θηλυτέραισι πέλει καλόν, ἀνέρι δ’ ἀλκά.

XIII (Flor. 110. 17)

Αὐτὰρ ἐγὼν βασεῦμαι ἐμὰν ὁδὸν ἐς τὸ κάταντες
τῆνο ποτὶ ψάμαθόν τε καὶ ἀϊόνα ψιθυρίσδων,
λισσόμενος Γαλάτειαν ἀπηνέα· τὰς δὲ γλυκείας
ἐλπίδας ὑστατίω μέχρι γήραος οὐκ ἀπολείψω.

XIV (Ecl. i. 5. 7)

ΕΙΣ ΤΟΝ ΥΑΚΙΝΘΟΝ

Ἀμφασία τὸν Φοῖβον ἕλεν τὸ σὸν ἄλγος ὁρῶντα.
δίζετο φάρμακα πάντα, σοφὰν δ’ ἐπεμαίετο τέχναν,
χρῖεν δ’ ἀμβροσίαι καὶ νέκταρι, χρῖεν ἅπασαν
ὠτειλάν· Μοίραισι δ’ ἀναλθέα φάρμακα πάντα.

14 *εἰσόκα μιν* XI cf. Epitaph. Bion. 85 3 *τεῒν* Hermann: *τὶν* 4 *τεκέσθαι* Hermann: *τέκηαι* XII *θηλυτέρησι* XIII cf. Epitaph. Bion. 61 1 *βασεῦμαι* Vrsinus: *βὰς εὖ καὶ* 2 *ἠιόνα* XIV cf. Epitaph. Bion. 6 1 *ὁρῶντα* Vsener: *ἔχοντα* 2 *ἐπεμαίετο* Vulcanius: *ἐπεβένετο* F: *ἐπεβώσατο* P 4 *μοίραιαι* F et fortasse P[1]

XV (Ecl. i. 8. 39)

— Εἴαρος, ὦ Μύρσων, ἢ χείματος ἢ φθινοπώρου
ἢ θέρεος τί τοι ἁδύ; τί δὲ πλέον εὔχεαι ἐλθεῖν;
ἢ θέρος, ἁνίκα πάντα τελείεται ὅσσα μογεῦμες,
ἢ γλυκερὸν φθινόπωρον, ὅτ' ἀνδράσι λιμὸς ἐλαφρά,
ἢ καὶ χεῖμα δύσεργον; ἐπεὶ καὶ χείματι πολλοί
θαλπόμενοι θέλγονται ἀεργείαι τε καὶ ὄκνωι.
ἤ τοι καλὸν ἔαρ πλέον εὔαδεν; εἰπέ, τί τοι φρήν
αἱρεῖται; λαλέειν γὰρ ἐπέτραπεν ἁ σχολὰ ἄμμιν.
— κρίνειν οὐκ ἐπέοικε θεήια ἔργα βροτοῖσι·
πάντα γὰρ ἱερὰ ταῦτα καὶ ἁδέα· σεῦ δὲ ἕκατι
ἐξερέω Κλεόδαμε, τό μοι πέλεν ἅδιον ἄλλων.
οὐκ ἐθέλω θέρος ἦμεν, ἐπεὶ τόκα μ' ἅλιος ὀπτῆι.
οὐκ ἐθέλω φθινόπωρον, ἐπεὶ νόσον ὥρια τίκτει.
οὖλον χεῖμα φέρει νιφετόν· κρυμοὺς δὲ φοβεῦμαι.
εἶαρ ἐμοὶ τριπόθατον ὅλωι λυκάβαντι παρείη,
ἁνίκα μήτε κρύος μήθ' ἅλιος ἄμμε βαρύνει.
εἴαρι πάντα κύει, πάντ' εἴαρος ἁδέα βλαστεῖ,
χἁ νὺξ ἀνθρώποισιν ἴσα καὶ ὁμοίιος ἀώς.

XVI (Ecl. i. 9. 3)

Μοίσας Ἔρως καλέοι, Μοῖσαι τὸν Ἔρωτα φέροιεν.
μολπάν θ' αἱ Μοῖσαί μοι ἀεὶ ποθέοντι διδοῖεν,
τὰν γλυκερὰν μολπάν, τᾶς φάρμακον ἅδιον οὐδέν.

XVII (Orion Anth. 5. 4)

Πάντα θεοῦ γ' ἐθέλοντος ἀνύσιμα, πάντα βροτοῖσιν
ἐκ μακάρων ῥάιστα καὶ οὐκ ἀτέλεστα γένοντο.

XV 1 ὦ Vrsinus: ὁ 6 θέλγονται Vrsinus: θάλποντες 7 τί τοι Vrsinus: τοι τι 8 ἡμῖν 14 φέρει Meineke: φέρειν κρυμοὺς Vrsinus: κρυμὸς F: κρυμόει P δὲ scripsi: τε 16 μήτ' ἄμμε Vrsinus: ἄμμι 17 βλάστη

XVI 2 θ' αἱ scripsi: τε F P[1]: ταὶ P[2] 3 ἅδιον P[2]: ἅδη P[1]: εὔδη F

XVII 1 γ' ἐθέλοντος Schneidewin: γὰρ θέλοντος ἐναίσιμα Hermann: ἀμεύσιμα Bergk 2 ῥάιστα Ahrens: γὰρ ῥάστα

TECHNOPAEGNIA

ΣΙΜΙΟΥ ΠΕΛΕΚΥΣ

Ἀνδροθέαι δῶρον ὁ Φωκεὺς κρατερᾶς μηδοσύνας ἦρα τίνων Ἀθάναι
ὤπασ' Ἐπειὸς πέλεκυν, τῶι ποτε πύργων θεοτεύκτων κατέρειψεν αἶπος·
τᾶμος ἐπεὶ τὰν ἱερὰν κηρὶ πυρίπνωι πόλιν ἠιθάλωσεν
Δαρδανιδᾶν, χρυσοβαφεῖς δ' ἐστυφέλιξ' ἐκ θεμέθλων ἄνακτας,
οὐκ ἐνάριθμος γεγαὼς ἐν προμάχοις Ἀχαιῶν,
ἀλλ' ἀπὸ κρανᾶν ἰθαρᾶν νᾶμα κόμιζε δυσκλής·
νῦν δ' ἐς Ὁμήρειον ἔβα κέλευθον
σὰν χάριν, ἁγνὰ πολύβουλε Παλλάς.
τρὶς μάκαρ ὃν σὺ θυμῶι
ἵλαος ἀμφιδερχθῆις.
ὅδ' ὄλβος
ἀεὶ πνεῖ.
[Σιμμίας βαίνων κλυτὸς ἶσα θεοῖς ὣς εὗρε Ῥόδου γεγαὼς ὁ πολύτροπα μαιόμενος μέτρα μολπῆς]

Codices: Anth. Pal. xv. 22 cum scholiis, Y B K (numero *κα'* praefixo). desunt in K cum alia tum imparium versuum extrema. Hephaestio cap. 9 *Σιμμίας ὁ Ῥόδιος ἐχρήσατο* (pentametro choriambico) *ἔν τε τῶι Πελέκει 'ἀνδροθέαι . . . Ἀθάναι' κἀν ταῖς Πτέρυξιν 'λεύσσετε . . . ἑδράσαντα.'* schol. Ambros. *κατὰ μίμησιν πελέκεος συντέθεικε μακρὰν ἑκατέρωθεν θεὶς καὶ ἐν τῶι μέσωι.* quo modo fere in codicibus versus ordinantur 2 *ὤπασεν* A : *ὤπασε δ'* Y *ὧ* K B *ποκα* B *κατέριψεν* A : *κατήρειψ'* Y : *κατέρειπεν* B : *κάλλιπεν* K 3 *τῆμος* A Y *πυρίπνω* B : *πυρίνω* cett. 4 *χρυσοβαφεῖς* om. K B *δ'* K B : *τ'* cett. 5 *ἐναρίθμιος* K B Y *ἐνὶ προμάχοισι* (om. *Ἀχ.*) B : *ἐνι* (om. cett.) K 6 *κρηνᾶν* A Y *καθαρᾶν* A² K Y : *καθαρὸν* B *νᾶμα* om. Y *δυσκλεής* BY : *δυσηλεής* K 8 *ἁγνὰν* K Call. 11 *ὅδ' ὄλβος* A K : *ὅδ' ὄλβιος* Y : *τὸν ὄλβος* B 13 manubrium cum deesse videretur, fictus est versus praelongus, qua interpolatione caret A, Y titulum eo loco scripsit *Σιμμίου Ῥοδίου Πέλεκυς ὃν Ἐπειὸς Φωκεὺς τῇ Ἀθηνᾷ δῶρον ἔδωκε.* K B e titulo et ultimo Ovi versu v. 13 confinxere, quem Hephaestionis schol. Ambros. iam videtur novisse. *Σιμίας* scripsi (perperam enim geminatum *μ* dedit ipse Hephaestio) *. . . τας* K : *τὰν* Iunt. : *τὸν* Call. *βαίνων* Iunt. : *βίνων* Call. : *βίνο* K *μαιόμενος* scripsi : *μοῦνος* K B *μολπῆς* B : ambigua tantum primae litterae vestigia K

ΣΙΜΙΟΥ ΠΤΕΡΥΓΕΣ

Λεῦσσέ με τὸν Γᾶς τε βαθυστέρνου ἄνακτ' Ἀκμονίδαν τ' ἄλλυδις ἑδράσαντα,
μηδὲ τρέσῃς, εἰ τόσος ὢν δάσκια βέβριθα λάχναι γένεια.
τᾶμος ἐγὼ γὰρ γενόμαν, ἁνίκ' ἔκραιν' Ἀνάγκα,
πάντα δὲ Γᾶς εἶκε φραδαῖσι λυγραῖς
ἑρπετά, †πάνθ' ὅσ' ἕρπει†
δι' αἴθρας.

Χάους δέ,
οὔτι γε Κύπριδος παῖς
ὠκυπέτας οὐδ' Ἄρεος καλεῦμαι·
οὔτι γὰρ ἔκρανα βίαι, πραϋλόγωι δὲ πειθοῖ,
εἶκέ τέ μοι γαῖα θαλάσσας τε μυχοὶ χάλκεος οὐρανός τε·
τῶν δ' ἐγὼ ἐκνοσφισάμαν ὠγύγιον σκᾶπτρον, ἔκρινον δὲ θεοῖς θέμιστας.

*Anth. Pal. xv. 24 cum scholiis, K cum titulo *εἰδύλλιον κ' πτέρυγες*, B, alii parum noti. Hephaest. 9 (cf. ad Securim) qui Simiae nomen servavit   1 *λεύσετε* Heph.   *βαθύστερνον* A[1] K (corruptius B)   *τ'* Heph. : om. cett.   2 *βεβριθότα λαγνᾶι* (*λαγνὰ* K) : corr. Salmasius   3 *ἔκραιν'* Salmasius : *ἔκριν'*   4 *δ' ἐκτάσει καὶ φραδέσι* (*φροδαῖσι* K : *φρυδαῖσι* B) : corr. e scholio Salmasius   5 *ἕρπεθ' ἅπανθ'* K B   9 *οὐδ'* scripsi : *δ'*   *Ἄρεος* Call. : *ἀέριος* A : *ἀέρος* K : *ἔρως* Iunt.   10 *ἔκρηνα* Salmasius : *ἔκρινα*   *βίαι* Stephanus : *βίας*   *πραϋλόγωι* Synesius hymn. 6, 34 : *πραΰνω*   11 *τε* K B : *δέ* A   *μυχὸς οὐρανός τε* A[1] K B   12 *ἐγὼ* Iunt. : *ἐγὼν* cett.   *ἔκρινον δὲ* Salmasius : *ἔκραινον δὲ* A[2] : *ἔκραιν δὲ* A[1] : *κραίνδες* K (compendio) B

ΣΙΜΙΟΥ ΩΙΟΝ

– ∪ –
– ∪ – ∪ | – ∪ –
∪ – ∪ – | – – ∪ – | ∪ – –
∪ – ∪ – | ∪ ∪ ∪ – | – – ∪ – | ∪ – –
∪ – ∪ – | ∪ – ∪ ∪ – ∪ – | ∪ – ∪ – | ∪ – –
∪ – ∪ – | ∪ – ∪ – | ∪ – ∪ – | – ∪ ∪ – ∪ ∪ – ∪ – ∪
∪ – ∪ – | ∪ – ∪ – | – – | – – | – ∪ ∪ – ∪ ∪ – ∪ – ∪
– – | – – | ⏕ ∪ – | ⏕ ∪ – | ⏕ ∪ – | ∪ – ∪ – | ∪ – ∪ – –
– ∪ – ∪ | – ∪ – ∪ | – ∪ – | – – | – – | – – | – ⏕ – ∪ ∪ – | ∪ – ∪ –
– – | ⏖ – | ∪ ∪ – | ∪ ∪ – | ∪ ∪ – | ∪ ∪ – | ⏕ ∪ – | ⏕ ∪ – | – ⏕ | – –

Κωτίλας
ματέρος
τῆ τόδ' ἄτριον νέον
Δωρίας ἀηδόνος·
πρόφρων δὲ θυμῶι δέξο· δὴ γὰρ ἁγνᾶς
λίγειά μιν κάμ' ἶφι ματρὸς ὠδίς·
τὸ μὲν θεῶν ἐριβόας Ἑρμᾶς ἔκειξε κᾶρυξ
φῦλ' ἐς βροτῶν ὑπὸ φίλας ἑλὼν πτεροῖσι ματρός,
ἄνωγε δ' ἐκ μέτρου μονοβάμονος †μέγαν πάροιθ' †ἀέξειν

*Codices: Anth. Pal. xv. 27 cum paucis scholiis. Bucolicorum C; editum est demum ab H. Stephano 1566 e codice simili. Titulus: Βησαντίνου Ῥοδίου ὠιὸν χελιδόνος, subscriptio Βησαντίνου Ῥοδίου ὠιόν et ἢ Δωσιάδα ἢ Σιμμίου· ἀμφότεροι Ῥόδιοι A. τοῦ αὐτοῦ Σιμμίου Ῥοδίου ὠόν C (antecedunt pagg. vac.). Simiae nomen praebet Hephaest. π. ποιημ. p. 117 Gaisf. ἀντιθετικὰ — — τοῦτο τὸ εἶδος παρὰ μὲν τοῖς παλαιοῖς σπανιώτατόν ἐστιν, παρὰ δὲ Σιμμίαι τῶι Ῥοδίωι ἐστὶν οὕτω πεποιημένα ἐν τῶι ἐπιγραφομένωι Ὠῶι. hanc dispositionem sicut in Securi secuntur codd. 3, 4 τῆ τόδ' ὠὸν νέον ἁγνᾶς ἀηδόνος : πανδιωνίδας δωρίας : νασιώτας ἄτριον : ῥόδου A τί τόδ' : ἀηδὼν : ὠὸν νέον πρόφρων δὲ ἁγνᾶς ἀηδόνος Δωρίας ἀγρίου C κωτίλας ἄτριον τ. τ. ὠ. ν. ματέρος Δωρίας Bergk : correxi 5 δεῖ γὰρ ἁγνᾶ A : δὴ ἁγνὰ C : ἁγνᾶς Salmasius 6 κάμ' ἶφι Haeberlin : καμφι 7 ἔκιξε A : ἤικιζε C 8 φίλος λες βρ. C πτεροῖσι Scaliger : πέτροις A : πέτροισι C 9 ὄνωι δ' C ἀέξειν A : ὤυξε C ; sententia erat ἐκ μονομέτρου προβαίνοντα

ἀριθμὸν εἰς ἄκραν δεκάδ' ἰχνίων, κόσμον νέμοντα ῥυθμῶν,
θοῶς δ' ὕπερθεν ὠκὺ λέχριον φέρων νεῦμα ποδῶν σποράδων
πίφαυσκεν
ἴχνει θενὼν . . . τον παναίολον Πιερίδων μονόδουπον αὐδάν,
θοαῖς ἴσ' αἰόλαις νεβροῖς κῶλ' ἀλλάσσων, ὀρσιπόδων ἐλάφων
τέκεσσιν·
ταὶ δ' ἀμβρότωι πόθωι φίλας ματρὸς ῥώοντ' αἶψα μεθ' ἱμε-
ροέντα μαζόν,
πᾶσαι κραιπνοῖς ὑπὲρ ἄκρων ἱέμεναι ποσὶ λόφων
κατ' ἀρθμίας ἴχνος τιθήνας·
βλαχαὶ δ' οἰῶν πολυβότων ἀν' ὀρέων νομὸν ἔβαν
τανυσφύρων ἐς ἄντρα νυμφᾶν·
καί τις ὠμόθυμος ἀμφίπαλτον αἶψ' αὐδὰν θὴρ ἐν κόλπωι
δεξάμενος θαλαμᾶν μυχοιτάτωι
ῥίμφα πετρόκοιτον ἐκλιπὼν ὄρουσ' εὐνὰν ματρὸς πλαγκτὸν
μαιόμενος βαλιᾶς ἑλεῖν τέκος·
κᾆιτ' ὦκα βοᾶς ἀκοὰν μεθέπων ὅγ' ἄφαρ λάσιον
νιφοβόλων ἀν' ὀρέων ἔσσυται ἄγκος·
ταῖς δὴ δαίμων κλυτὸς ἶσα θοοῖς . . . δονέων
ποσὶ πολύπλοκα μεθίει μέτρα μολπᾶς.

10 *ἀριθμοὶ δ' εἰς ἄκρον* C *κόσμιος νέμοντο ῥυθμῶι* A : *κόσμον νέμοντα ῥυθμόν* C : corr. Bergk 11 *σποράδων* Salmasius : *σποράδην πίασκε* C 12 *θενω ταν* A : *θένων τὸν* C 13 *θοαῖς ἴσ'* Bergk : *θοαῖσί τ'* *ἀλλὰ σῶς ὀρσιπέδων* C 14 *τ' ἀμερότωι* A : *δ' ἀμβρότι* C *ῥόωντ'* 15 *πᾶσαι* scripsi : *πάλαι* *ἱεμένα* A *ποσσὶ* A : *ποδὶ* C *ἴχνοι* corr. in *ἴχνη* C *τιθένας* A 16 *λαχαὶ* C *ἔβα* A *ἐς* supplevi *νυμφῶν* 17 *τῆς ὁμόθυμος* (hoc et A[1]) *ἀμφίπλατον αἶψ' οὐδ' ἂν θῆς ἐν κόλποις* C *θαλαμᾶν* Haeberlin : *θαλάμων* *μυχοιτάτωι* scripsi : *πουκότατον* A : *πουκότητα* C 18 *πετρόκ.* Salmasius : *πτερόκ.* A : *περίκ.* C *πλακτὸν καιόμενος βαλίαις* C 19 *κᾆιτ'* scripsi : *καὶ τάδ'* *κοᾶν μ.* C *ὅγ' ἄφαρ* Bergk : *ἄφαρ ὅγε* *λάσιον* Salmasius : *λασίων* *ὀφοβόλων* C *ἀν' ὀρέων* om. C *ἔσσυται ἄγκος* Salmasius : *ἔσσυτ' ἀνάγκαις* 20 *κλυτὸς* Bergk e manubrio Securis : *κλυταῖς* *ἶσα θεοῖς ποσὶ δονέων* A : *θο ποσὶ πονέων* C : *θοοῖς* Jacobs supplendum ex. gr. *βάδισιν* *μολπαῖς* A

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΣΥΡΙΓΞ

Οὐδενὸς εὐνάτειρα Μακροπτολέμοιο δὲ μάτηρ
μαίας ἀντιπέτροιο θοὸν τέκεν ἰθυντῆρα,
οὐχὶ Κεράσταν, ὅν ποτε θρέψατο ταυροπάτωρ,
ἀλλ' οὗ πειλιπὲς αἶθε πάρος φρένα τέρμα σάκους
οὔνομ' Ὅλον δίζων, ὃς τᾶς μέροπος πόθον
κούρας γηρυγόνας ἔχε τᾶς ἀνεμώδεος,
ὃς μοίσαι λιγὺ πᾶξεν ἰοστεφάνωι
ἕλκος, ἄγαλμα πόθοιο πυρισμαράγου,
ὃς σβέσεν ἀνορέαν ἰσαυδέα
παπποφόνου Τυρίαν τε . . .·
ὧι τόδε τυφλοφόρων ἐρατόν
πῆμα Πάρις θέτο Σιμιχίδας·
ψυχὰν ἇι βροτοβάμων
στήτας οἶστρε Σαέττας
κλωποπάτωρ ἀπάτωρ
λαρνακόγυιε χαρείς
ἁδὺ μελίσδοις
ἔλλοπι κούραι,
Καλλιόπαι
νηλεύστωι.

Anth. Pal. xv. 21 cum scholiis, codd. Bucolicorum (M P E F Z edd. ant. alii); v. 1, 2 schol. Dionys. Thr. 11 Hilg. Bucol. praemittunt *σῦριγξ οὔνομ' ἔχεις, ἄιδει δέ σε μέτρα σοφίης* heroum miurum factum ut laudaret carmen, minime ut Theocriti esse videretur 1, 2 *μᾶτερ . . . τέκες* Buc. 2 *ἀντιπάτροιο* Buc. v. l. 4 *ἀλλ' ἀπέλιπες οὗ* Buc. 5 *δίζων* E Call. F : *δίζωον* cett. 6 *ἔχε* A : *ἆιθε* Buc. *ἀνεμώδεος* Σ^A Buc. : *ἀνεμώκεος* A 8 *πυρισφαράγου* Buc. 10 *Τυρίας τ' ἀφείλετο* Buc. : *καὶ τῆς ἀπωλείας τὴν Εὐρώπην ἐρρύσατο* Σ^A, unde *Τυρίαν τ' ἐρρύσατο* Salmasius : *τ' ἐξήλασεν* Haeberlin 11 conieci *τῶι* 12 *πᾶμα* A² Buc. quod lectorem non deciperet 13 *ἆι* Hecker : *ἀεὶ* A : *ὦ* Buc. conieci *βοτοβάμων* 14 *δέτ(τ)ας* Buc. 16 *χαρείς* Hecker : *χαίρεις* A : *χα(ί)ροις* Σ^A Buc. 17 *μελίσδεις* Σ^A

Numeri dactyli ab hexametro ad dimetrum catalecticum in syllabam decrescentes

Paraphrasis: *Ὀδυσσέως γυνὴ Τηλεμάχου δὲ μήτηρ ἔτεκεν τὸν ταχὺν ποιμένα τῆς αἰγὸς (τῆς τοῦ Διὸς τροφοῦ, ἀνθ' οὗ πέτρα τῶι Κρόνωι ἐδόθη), οὐ Κομάταν, ὅν ποτε μέλισσα ἐθρέψατο, ἀλλ' οὗ πάλαι Πίτυς (ἣ ἐὰν ἐλλείπηι τὸ πεῖ ἴτυς γιγνομένη) ἠράσθη, Πᾶνα τὸ ὄνομα, διφυῆ, ὃς τῆς τὴν φωνὴν μεριζούσης παιδὸς πόθον ἔσχε τῆς ἐκ φωνῆς γιγνομένης καὶ ἐκ πνεύματος συγκειμένης (τῆς Ἠχοῦς), ὃς τῆι μουσικῆι ὄργανον τὴν σύριγγα ἔπηξεν, ἄγαλμα ἔρωτος διαπύρου, ὃς τὴν Περσικὴν ἀρετὴν κατέσβεσεν (ὁμώνυμον τοῦ τὸν πάππον Ἀκρίσιον ἀποκτείναντος) καὶ τῆς Εὐρώπης ἐξέβαλεν· τούτωι τόδε τὸ τῶν πηροφορούντων βουκόλων κτῆμα Θεόκριτος ὁ καὶ Σιμιχίδης ἀνέθηκεν· ταύτηι τῆι σύριγγι ἡσθείς, ὦ Πάν, ὃς βαίνεις ἐπὶ λαῶν (ὃς πρόβατα βαίνεις?), ὁ χηλόπους, Λυδῆς γυναικὸς ἐρώμενε, κλέπτου (Ἑρμοῦ) υἱέ, ἀπάτωρ (ὡς Πηνελόπης ἅπασι τοῖς μνηστῆρσι μειχθείσης), ἡδὺ μουσίζοις τῆι ἐνεᾶι παιδί, τῆι ἀοράτωι μούσηι (τῆι Ἠχοῖ).*

ΔΩΣΙΑΔΑ ΔΩΡΙΕΩΣ ΒΩΜΟΣ

Εἰμάρσενός με στήτας
πόσις, μέροψ δίσαβος,
τεῦξ', οὐ σποδεύνας ἶνις Ἐμπούσας μόρος
Τεύκροιο βούτα καὶ κυνὸς τεκνώματος,
Χρύσας δ' ἀίτας, ἆμος ἐψάνδρα
τὸν γυιόχαλκον οὗρον ἔρραισεν,
ὃν ἀπάτωρ δίσευνος
μόγησε ματρόριπτος·
ἐμὸν δὲ τεῦγμ' ἀθρήσας
Θεοκρίτοιο κτάντας
τριεσπέροιο καύστας
θώυξεν †ἀνιύξας†,
χάλεψε γάρ νιν ἰῶι
σύργαστρος ἐκδὺς γῆρας
τὸν δ' †ἀεὶ λινεῦντ'† ἐν ἀμφικλύστωι
Πανός τε ματρὸς εὐνέτας φώρ
δίζωιος ἶνίς τ' ἀνδροβρῶτος Ἰλιοραιστᾶν
ἦρ' ἀρδίων ἐς Τευκρίδ' ἄγαγον τρίπορθον.

Codices: A P xv. 26, Holoboli F Z Y Tr. Call. alii cum scholiis. laudatur a Luciano Lexiph. 25, schol. Dion. Thrac. 11 Hilg. 5 *χρυσοῦς* Hol. *δ'* add. Valckenaer 6 *ουνον* cum signo corruptelae A 8 *μόγησε* F non habet, sed Σ (*ἐτεκτήνατο*) : *μόρησε* A Hol. 11 *τριεσπερίοιο* A 12 *θώυξεν* A : *ἄιξεν* Hol. *αἴν' ἰύξας* male Salmasius 14 *σύγγαστρος* A 15 *ἀεὶ λινεῦντ'* A : *ἐλλινεῦντ'* Hol. : *εἰλινεῦντ'* male Hecker : *εὖνιν εὖντ'* conieci 17 *ἰνοραίσταν* A : *ἰλ(ι)οραίστας* Hol. 18 *ἄγαγε* Hol. Numeri iambi; 2 dimetri catalectici, 2 trimetri, 2 trimetri catalectici (ultimo metro spondiaco), 8 dimetri, 2 monometri cum Reiziano, 2 dimetri cum Reiziano

Paraphrasis: *Ἐποίησέ με ὁ τῆς γυναικὸς τῆς ἀνδρείαι ἐσθῆτι χρωμένης ἀνὴρ* (*ἐπιβουλεύσασα γὰρ ἡ Μήδεια τῶι Θησεῖ ἔφυγεν εἰς Μηδίαν, ἀνδρείαν ἐπιβαλοῦσα στολήν* schol.), *ἄνθρωπος δὶς ἡβήσας* (*ὁ Ἰάσων*), *οὐχ ὁ υἱὸς τῆς ὡς ἡ Ἔμπουσα μεταμορφουμένης* (*Θέτιδος*), *ὁ ἐν τέφραι κοιμιζόμενος* (*εἰς πῦρ ἐμβληθεὶς ὑπὸ τῆς μητρὸς Ἀχιλλεὺς*) *ὁ θανατωθεὶς ὑπὸ τοῦ Τρωικοῦ βουκόλου τοῦ καὶ ὑπὸ κυνὸς* (*τῆς εἰς κύνα ἀποθηριωθησομένης Ἑκάβης*) *γεννηθέντος, ἀλλ' ὁ Χρυσῆς Ἀθηνᾶς φίλος, ὅτε ἡ ἄνδρας ἀνέψουσα* (*Μήδεια*) *τὸν χαλκοῦν φύλακα κατέβαλεν* (*τὸν Τάλω*), *ὃν ὁ ἄνευ πατρὸς τεχθεὶς ὁ δύο γυναῖκας γήμας καὶ ὑπὸ τῆς μητρὸς καταρριφθεὶς* (*Ἥφαιστος*) *κατεσκεύασεν. ἐμὸν δ' οἰκοδόμημα ἰδὼν ὁ Πάριδος φονεὺς καὶ Ἡρακλέα* (cf. Lycophr. 33) *καύσας* (*Φιλοκτήτης*) *ἐξεβόησεν . . . ἐπίεσε γὰρ αὐτὸν τῶι φαρμάκωι ὄφις τὸ γῆρας ἀποβαλών· τὸν δὲ . . . ἐν τῆι νήσωι ὁ Πηνελόπης ἀνήρ. ἄνθρωπος δὶς ζήσας* (*ὁ ἐξ ἅιδου ἀνελθὼν Ὀδυσσεύς*), *καὶ ὁ τοῦ ἀνθρωποφάγου* (*Τυδέως*) *υἱὸς ἕνεκα τῶν τῶι Ἰλίωι ὀλεθρίων βελῶν εἰς τὴν τρὶς πεπορθημένην Τροίαν ἤγαγον.*

ΒΗΣΑΝΤΙΝΟΥ ΒΩΜΟΣ

Ο λὸς οὔ με λιβρὸς ἱρῶν
Λ ιβάδεσσιν οἷα κάλχη
Υ ποφοινίῃσι τέγγει,
Μ αύλιες δ' ὕπερθε πέτρης Ναξίης θοούμεναι
Π αμάτων φείδοντο Πανός, οὐ στροβίλωι λιγνύϊ
Ι ξὸς εὐώδης μελαίνει τρεχνέων με Νυσίων·
Ε ς γὰρ βωμὸν ὁρῇις με μήτε γλούρου
Π λίνθοις μήτ' Ἀλύβης παγέντα βώλοις,
Ο ὐδ' ὃν Κυνθογενὴς ἔτευξε φύτλη
Λ αβόντε μηκάδων κέρα,
Λ ισσαῖσιν ἀμφὶ δειράσιν
Ο σσαι νέμονται Κυνθίαις,
Ι σόρροπος πέλοιτό μοι·
Σ ὺν οὐρανοῦ γὰρ ἐκγόνοις
Ε ἰνάς μ' ἔτευξε γηγενής,
Τ άων ἀείζωιον τέχνην
Ε νευσε πάλμυς ἀφθίτων.
Σ ὺ δ', ὦ πιὼν κρήνηθεν ἣν
Ι νις κόλαψε Γοργόνος,
Θ ύοις τ' ἐπισπένδοις τ' ἐμοί
Υ μηττιάδων πολὺ λαροτέρην
Σ πονδὴν ἄδην· ἴθι δὴ θαρσέων
Ε ς ἐμὴν τεῦξιν, καθαρὸς γὰρ ἐγώ
Ι ὸν ἱέντων τεράων, οἷα κέκευθ' ἐκεῖνος,
Α μφὶ Νέαις Θρηικίαις ὃν σχεδόθεν Μυρίνης
Σ οί, Τριπάτωρ, πορφυρέου φῶρ ἀνέθηκε κριοῦ.

Codices: Anth. Pal. xv. 25 cum scholiis, unde primus protulit Salmasius, Y Tr. e qua recensione perdite corrupta pauca excerpo. lemma *Βησαντίνου βωμός* Y: Besantini nomen in A ad Ovum traiectum; exstat etiam in F, ubi forma arae tantum delineata est. *Βηστίνου* probabiliter coni. Haeberlin 2 *κάλχη* Brunck (*κ. πορφύρα* Hesych.): *κάχλην* A Y 4 *ναξίας* 5 *στροβίλωι* Salmasius: *στροβίλων* 7 *μ. γλούρου* Bergk (*γλ. χρυσός* Hesych.): *μ. ταγχούρου* A: *μηταχούρου* Y 10 *λαβόντε* scripsi: *λαβόντα* 12 *κυνθίας* A[1] Y 16 *τάων* Y: *τάων δ'* A 21 *Ὑμηττιαδᾶν* A: *-τίδων* Y 22 *ἄδδην* Y 23 *εἰς* 26 *τριπάτορ* Y Numeri: 3 Anacreontei; 3 tetrametri trochaici; 3 phalaecei; 11 dimetri iambici; 3 dimetri anapaestici; 3 tetrametri choriambici polyschematisti.

Paraphrasis: *οὐχ ὁ μέλας χυμὸς τῶν θυσιῶν ὥσπερ πορφύρα ὑπερύθροις λιβάσιν με βρέχει· αἱ δὲ μάχαιραι αἱ Ναξίαι λίθωι ἀκονώμεναι ἐφείδοντο τῶν Πανὸς θρεμμάτων, οὐδὲ καπνῶι δινουμένωι ὁ εὐώδης ὀπὸς τῶν Ἀραβικῶν δένδρων (ὁ λιβανωτός) με μελαίνει· ὁρᾶις γὰρ βωμόν με μήτε ἐκ χρυσῶν πλινθίων μήτε ἐξ ἀργυρῶν συγκείμενον, οὐδ' ὅμοιος ἂν εἴη μου ὃν οἱ ἐν Δήλωι γενόμενοι θεοὶ ἐποίησαν συνθέντες τὰ κέρατα τῶν αἰγῶν τῶν ἐν τοῖς τοῦ Κύνθου κρημνοῖς νεμομένων. ἐμὲ γὰρ ἐποίησαν μετὰ τῶν Οὐρανίων (ὀλύμπια δώματ' ἐχουσῶν, Μνήμης Μελέτης Ἀοιδῆς) αἱ ἐννέα Μοῦσαι αἱ ἐπὶ γῆς (ἐν Ἐλευθεραῖς) γεννηθεῖσαι, ὧν τὴν τέχνην ἀίδιον εἶναι ὁ θεῶν βασιλεὺς συνεχώρησεν· σὺ δ' (ὦ Ἀδριανὲ ποιητὴς καὶ αὐτὸς ὑπάρχων), ὃς ἔπιες ἐξ Ἵππου κρήνης, ἣν ὁπλῆς πληγῆι ἔρρηξεν ὁ Πήγασος, θύοις καὶ ἐπισπένδοις ἐπ' ἐμοὶ σπονδὴν γλυκυτέραν πολλῶι τοῦ Ὑμηττίου μέλιτος ἀφθόνως· πρόσελθε δὴ θαρρῶν πρὸς τὴν ἔντευξίν μου· καθαρὸς γὰρ ἐγὼ τῶν ἰοβόλων κνωδάλων, οἷα ἐκεῖνος ὁ βωμὸς περιέχει ὃν πλησίον Λήμνου ἐν ταῖς ἐπὶ Θράικης Νέαις σοί, ὦ Τριτογένεια, ὁ τοῦ πορφυροῦ κριοῦ κλέπτης (ὁ Ἰάσων) ἀνέθηκεν.*

ARGVMENTA CARMINVM

Θύρσις Theocrit. I

Mimus. Inducuntur Thyrsis opilio et caprarius quidam in luco amoeno sub meridiem greges suos pascentes. caprarius Thyrsidi persuadet ut *Δάφνιδος ἄλγεα* cantet, qua cantilena nuper Chromin Afrum ab eo victum esse. inter praemia cantori promissa scyphus est ligneus affabre caelatus, cuius ornamenta multis describuntur. tandem incipit Thyrsis, cuius cantus praeludii (nam ephymnii nomen minime convenit) variata forma in tres dividitur partes. in prima Daphnidem, qui mori potius constituit quam amori indulgere, consolari student et a morte retinere pastores, Mercurius pater, Priapus. in altera Veneris superba iactatione Daphnis, qui usque adhuc tacuerat, permovetur ut illi graviter maledicat, ipsa morte (nempe quod castus mori quam ad venerem prolabi mavult) se victorem esse. in tertia parte fistulam suam, bucoliasmi ab ipso inventi instrumentum, Pani tradit et spiritum reddit, ipsa Venere ad miserationem permota. denique cantu finito caprarius Thyrsidi dona promissa tradit.

Scaena in insula Co, sed Thyrsis Aetnaeus est: nempe Theocritus Syracusanus Cois amicis hoc cantat et ab eisdem praemio ornatus est cum Chromin vicisset. apparet subesse nonnulla quae penitus perspicere nobis datum non est. Thyrsidis cantus popularem pastorum Siculorum cantilenam reddit, quae Daphnidis, herois cum Hippolyto comparandi, res longe aliter tractabat atque a Stesichoro aut Timaeo narratae erant. carmen omnibus numeris absolutum a carm. 5 compluria mutuatur.

Θαλύσια Theocrit. VII

Narrat Simichidas poeta bucolicus: recolit memoriam felicis diei, quo die, cum a Phrasidamo et Antigene, nobilibus civibus Cois, ad celebranda Thalysia invitatus cum duobus amicis ex urbe profectus per amoenos insulae agros iter faceret, obviam sibi

venisse Lycidam caprarium cantandi peritissimum, quocum se in bucolici cantus certamen descendisse. refert et illius et suum carmen. illud propempticon est Ageanactis pueri, hoc Aratum amicum ab ingrato amore dehortatur. denique feriarum Cerealium deliciae describuntur.

Forma carminis ita instituta est ut cantilenae concertantium pastorum epice redditae copiosa narratione circumdentur. quod specie, non re differt ab arte Thyrsidis et Bucoliasmi 6.

Personae multae suis nominibus appellantur et vita hominum Coorum veraciter redditur. sed Simichidas et Lycidas (addo Tityrum poetam v. 72) pastores veri esse non possunt: caprariis familiaritas cum locupletissimis praediorum dominis nulla est. latent igitur sub pastorum personis certi homines, aequalibus minime ignoti. Simichidam ipsum esse Theocritum nec umquam dubitatum est et diserte prodit Syrinx. quamquam ratio nominis latet nec videtur omnino quaerenda esse; haud multo magis hic Simichidas Theocritus est quam Thyrsis Aetnaeus. sed de Lycida ('Lupulo') et Tityro ('Capella') certi nihil umquam poterit affirmari.

Scholia tradunt Theocritum cum Phrasidamo et Antigene familiaritatem contraxisse antequam Alexandream peteret. quod quamvis ignoremus quomodo illi cognoscere potuerint, tamen a veri specie non abhorret. sed carmen ipsum conditum est postquam Theocritus in illas regiones rediit. convenit ars omnibus numeris absoluta.

Κῶμος Theocrit. III

Verba faciens inducitur caprarius, qui v. 19 hoc nomine quasi proprio utitur. pronuntiat se ad Amaryllidem comissatum ire gregemque Tityro amicissimo pascendum commendat. ita nimirum Theocritus 'Tityro' suo carmen dedicat. statim alloquitur comissator Amaryllidem, stans ad antri quod illa habitat ostium, ter binis versibus. illa nihil respondet. denuo eam compellat quater ternis versibus. non respondet. quod ille solitario versu 24 graviter conqueritur. dein rursus quater ternis versibus desperationem enuntiat. sed cum augurio quodam in novam spem excitetur, cantare incipit mythica amoris exempla. nec tamen quidquam proficit. tandem procumbit ad antrum in fera silva pernoctaturus. haec omnia tristichis comprehensa sunt.

Caprarius doctior inductus est quam solet veracitas Theocriti pastores facere. Tityrus certe personatus tantum pastor est. e quo nomine colligimus carmen eodem fere tempore atque Thalysia conditum esse. conspirat ars perfectissima.

Νομεῖς Theocrit. IV

Mimus rusticus. inducuntur Corydo ('Alauda') bubulcus, frugi sed stultus homo, et Battus caprarius, vafer sed nugax. qui Corydonem multis ludificatur, tum maxime cum Amaryllidem, pastorum delicias, mortuam effuse plorare videtur: serio tantum lamentatur cum spina dumeti ictus est. virtus carminis in moribus pastorum est ad vivum delineatis; nullum fortasse magis Sophroneum.

Scaena Crotone: ideo pugili cuidam Milonis, antiqui olympionicae, nomen inditur, sed nequaquam remotis illis temporibus res geruntur, imo Glaucae poetriae carmina laudantur, quam Theocriti aequalem Alexandreae floruisse constat. hanc vero Theocritus antequam Aegyptum adisset vix erat commemoraturus; unde aetas carminis aliquatenus definitur. Milonis nomen in carmen 10 transtulit, Amaryllidis nomen in carmen 3: neutrubi de eadem cogitandum est persona.

Αἰπολικὸν καὶ ποιμενικόν Theocrit. V

Mimus rusticus, cuius genuinum nomen perisse videtur.

Vbi Sybaris fons profluvio suo lacum efficit, haud procul a Crathi fluvio inter quercus et arbusta sedet Comatas Eumarae servus caprarius, in colle vicino pinis obsito Laco Sibyrtae Thurini sive Sybaritae servus (nam in agro Thurino olim fuerat Sybaris urbs, durabatque fluvii et fonticuli nomen). qui postquam multa in se coniecerunt convicia ad cantandi certamen descendunt arbitro vocato Morsone cive Thurino. praeit Comatas singula disticha, cuius inventa Laco frustra superare studet. itaque victor ille a Morsone proclamatus rustice exultat.

Comatae, servi poetae, personam a vetere fama accepit Theocritus (7. 77 c. schol.) eiusque gratia scaenam in agro Thurino collocavit. sed nobilis ille Comatas hic non magis inducitur quam Corydo (v. 6) aut Philondas (v. 114) idem intellegendi sunt qui in carm. 4 commemorantur. virtus carminis in eadem veracitate sita est atque quarti.

Versus aliquot versuumque partes in Thyrside repetivit Theocritus; videtur igitur hanc merae rusticitatis imaginem haud multo antequam sanctam divini pastoris memoriam coleret proposuisse.

Βουκολιασταί· Δάφνις καὶ Δαμοίτας Theocrit. VI

Narrat Theocritus Arato suo Daphnin et Damoetam adulescentulos olim alternis cantasse, Daphnin, quasi Polyphemum alloqueretur, a Galatea blandis eum peti lenociniis, Damoetam respondisse e persona Polyphemi, callida duritiae simulatione se mox effecturum esse ut illa tandem se dederet.

Theocritus et in Cyclopis amoribus tractandis et in recte amandi arte, qua Aratum Coum instituit, ea quae olim in Cyclope (11), nuper in Thalysiis (7. 98–127) cecinerat longius persequitur. etiam Daphnidem bubulcum iam antea induxerat, notus enim Arato est. conveniunt numeri elegantissimi.

Βουκολιασταί· Δάφνις καὶ Μενάλκας [Theocrit.] VIII

Narrat poeta. Daphnin bubulcum rumor est (nempe fabula traditur de notis bucoliasmi inventoribus) convenisse cum Menalca opilione, impuberes ambos. cum in cantandi certamen Menalcas amicum provocasset, arbitrum advocatum esse caprarium quendam. cantant pueri bina uterque disticha, quibus et amicitiam mutuam et vix nascentes celebrant amores. sequitur amplius utriusque carmen, octonorum versuum, rursus per disticha dispositum. hic quoque pueri se monstrant suavi pastorum vita delectatos, amori nondum idoneos. victor proclamatur Daphnis, quem mox bucolici carminis primas tulisse et Nympham in matrimonium duxisse poeta refert.

Expectat poeta quas inducit personas audientibus notas esse e poetis antiquioribus, Theocrito et Hermesianacte (Schol. 55). ipse enim maxime studet impuberum puerorum animos et desideria proponere. quod egregie fecit; quamquam sunt quae imitationem nimis oleant. sed versus modo suavissimos pangit modo inconditos et hiulcos, nec Dorismum novit nisi Theocriteum. crederes carmen non tam a poeta profectum esse quam ab homine erudito Musarum amico, cui semel deae subriderent.

Βουκολιασταί· Δάφνις καὶ Μενάλκας· προλογίζεται νομεὺς ὁ καὶ κριτής [Theocrit.] IX

Pastor quidam vel potius poeta ipse cantare iubet Daphnin et Menalcam. quod postquam fecerunt, donis utrumque ornat atque Musarum ope cantilenam sibi in mentem revocat quam ipse olim eisdem pastoribus cantaverat.

Confundit poeta mimum et narrationem atque male omnino personas sustinet. eadem ubique proximi carminis imitatio, eadem vitae ac veritatis ignorantia.

Ἐργατίναι Theocrit. X

Mimus. Milo Bucaeum cum in metendo frumento lentum esse videat deridet, etiam magis cavillatur causam languoris amorem ambubaiae confessum, tandem ut laborem cantando sublevet exhortatur. quod ille ita facit ut ridiculus fiat. cui Milo veterem et vere rusticam opponit Lityersae cantilenam.

Carminis vis ac veritas in eo sita quod carmina popularia et ea quae inter labores a rusticis ex improviso funduntur a Theocrito qui utraque probe noverat inter se conferuntur.

Locus non indicatur; Lityerses Lydus est, neque *κάκτος* vox Sicula quicquam aliud demonstrat quam Siculum esse poetam. numeri non suaves illi carminum 3, 1, 6, sed quaesita fortasse rusticitate.

Κύκλωψ Theocrit. XI

Epistula Syracusis ad Niciam Milesium missa. Theocritus suadet amico ut Musis amorem pellat. quod adstruit exemplo Polyphemi, qui inducitur rustice et ridicule Galateam suam cantans. quae cum nullis precibus moveatur, mutato animo se ipsum compellat, quaerendas esse alias puellas. respondet has sibi in promptu esse. apparet Niciam antea Theocrito confessum esse quantopere amore puellae vexaretur. cui ille, nihil gravius subesse ratus, per iocum suadet ut et poeticis lusibus deleniat furorem et ab ingrata ad facilem puellam transeat. legimus in scholiis principium carminis quo Nicias ad haec respondit

ἦν ἄρ' ἀληθὲς τοῦτο Θεόκριτε· τοὶ γὰρ ἔρωτες
ποιητὰς πολλοὺς ἐδίδαξαν τοὺς πρὶν ἀμούσους.

confitetur igitur, pro Philoxeno ad Euripidis Stheneboeam provocans, amore se excitari ut versus faciat. ergo eatenus

quidem paruit amici consilio, sed non fugavit amorem, quin imo hic venam poeticam excitavit. nempe puella se dedit : uxorem duxit Theugenin suam, cf. 28.

Theocritus Philoxeni Cyclopem Syracusis scriptum sibi Syracusis scribenti eximie convenire sensit. indicat eundem etiam 7. 151.

Carmen egregium tamen a perfecta et sermonis et numerorum arte, etiam ab arte mimorum longe distat : nempe antiquissimum omnium quotquot habemus.

Ἀίτης Theocrit. XII

Poeta delicato puero ita blanditur ut per profusissimas amoris protestationes iocosi pelluceant stimuli.

Παιδικόν simile Aeolicis, ionice temperatum, unde Anacreontem exprimi suspiceris. numeri mollissimi conveniunt aetati provectiori cum Theocritus Aeolica illa condebat.

Ὕλας Theocrit. XIII

Carmen scriptum ad Niciam. 'nequaquam esse debilitatem homine indignam siquis amori pueri indulgeat, sed ipsum Herculem Hylae amore esse perculsum. qui puero ad heroicam virtutem educando adeo studuit ut vel in gravissima Argonautarum expeditione eum secum duceret. perisse Hylam, insano dolore correptum Herculem socios dereliquisse. sed ne hoc quidem impediit quominus metam expeditionis attingeret.' ergo et proficit talis amor puero amato, nec minuit virtutem amantis, etiam si a sociis iniustis subinde vituperetur. facile credimus Theocritum a Nicia esse vituperatum cum puerilia illa (12, 29, 30) conderet.

Hylae res non ex Apollonio narrantur, sed manifeste respicitur (16, cf. Apoll. 1. 4 ; 2. 211) et corrigitur Apollonius.

Κυνίσκας ἔρως Theocrit. XIV

Mimus *ἀνδρεῖος*. Aeschines Thyonicho amico, cum forte obviam venit narrat quid in amore Cyniscae meretriculae perpessus sit ; propositum sibi esse ut patria cedat stipendia meriturus. suadet Thyonichus ut ad Ptolemaeum se convertat, cuius mores tamquam ab homine peritissimo describuntur.

Scaena non indicatur, sed in Siciliam Pythagoreus Atheniensis non ducit. narratio Aeschinis comoediam sapit, sed non deest

Sophronis indicium (cf. ad 53). qui Ptolemaeum tam accurate novit, stipendia Alexandrina commendat, Theocritus est: ergo carmen conditum postquam Alexandream visitavit.

Φαρμακεύτριαι Theocrit. II

Mimus *γυναικεῖος*, ad Sophronis mimum compositus *ταὶ γυναῖκες ταὶ τὰν θεὰν φαντὶ ἐξελᾶν*, unde vel nomen Thestylidis servae sumptum est.

Simaetha adiuvante ancilla magicis artibus venenum parat amatorium, quod in limine Delphidis Myndii illinendum curat. dimissa ancilla et origines et pericula amoris Lunae narrat.

Scaenam Myndo et Coae insulae vicinam cum alia tum Philinus Cous (115) indicat, qui vicit Olympia annis 264 et 260. hinc etiam tempora carminis fere indicantur. convenit ars perfectissima.

Ἀδωνιάζουσαι Theocrit. XV

Mimus *γυναικεῖος*, adumbratus ad Sophronis mimum *Ἴσθμια θάμεναι*.

Gorgo Praxinoam domo excitat, ut visum eant Adonidis et Veneris lectos stratos ab Arsinoa regina. proficiscuntur per vias Alexandreae, intrant in regiam, audiunt poetriae cuiusdam cantum, domum redeunt. utraque mulier origine Syracusana, sed habitant Alexandream.

Enuntiat poeta Syracusanus quanta admiratione splendidam Ptolemaei urbem spectaverit. videtur Alexandreae fere 273–71 haec recitasse.

Πτολεμαῖος Theocrit. XVII

Encomium scholastice distinctum. prooemium sexiens binis versibus comprehensum excipit tractatio. laudatur genus patris (13–33) et matris (34–57), secuntur *γοναί* (58–75). in qua parte cum insit et quod in generis laudatione summum est (63) et e quo vocabulo cetera apta sunt (66), transitus paratus est ad laudationem fortunae (*ὄλβου*). qua et instructus est Ptolemaeus amplissima (75–95) et ne detrimentum capiat cavet (96–105) et uti scit ita ut laudem omnibus fortunis potiorem nanciscatur (106–120). aequiparat ita antiquos heroas, in quibus poeta commoratur. ab hac digressione per asyndeton pergit ad epilogum ‘qui divinis parentibus et divinis nuptiis utitur ipse aliquando

deus est futurus: sed virtutem et honorem (ἀρετήν) a Iove velim petat.'

Carmen conditum fere 273/2, belli Syriaci temporibus, Alexandreae ut videtur. digressionem a Gratiis mutuatur; ultima Callimachi hymnum primum respiciunt.

Χάριτες ἢ Ἱέρων Theocrit. XVI

Carmen missum ad Hieronem Hieroclis f. praetorem Syracusanorum. 'tanta hoc saeculo est hominum avaritia ut Gratiae meae sperni soleant. ignoratur enim rectus divitiarum usus, munificentiam maxime in poetis collocandam esse, qui soli potentibus immortalitatem conciliare valent. sed fortasse Hiero, qui nunc in eo est ut Karthaginiensibus bellum inferat, me non despiciet, cui victoriam et gloriam auguror ingentem.'

Convenit unice anno 274, cf. Iustin. xxxiii. 4. sed cum spes belli cecidisset, ne Hiero quidem gloriam adeptus est quam Theocritus ei vaticinatus erat. igitur hic patria relicta Miletum (carm. 28) et Alexandream (carm. 15. 17) petivit.

Apparet imitatio Simonidis, qui ipse nominatur.

Ἑλένης ἐπιθαλάμιος Theocrit. XVIII

Orditur poeta epicus abrupte, sicut Hesiodus Erg. 11 et epigramma Atticum stoae hermarum (Aeschin. 3. 184). cantasse ante thalamum Helenae duodecim virgines Spartanas; qui cantus heroicis versibus redditur. illudunt marito, mox eidem gratulantur; laudant nuptae formam lanificium cantum; sibi nunc sine illa cursus matutinos esse instituendos, sed cras se in Platanista platanum Helenae consecraturas esse. implorato deorum favore abeunt mane reversurae.

Tradunt scholia carmen sumptum esse ex priore Helena Stesichori; simul exprimuntur Sapphus epithalamia et Alcmanis parthenia. sacra Helenae quae erant in Platanista e docto libro cognovisse videtur Theocritus.

Ἡρακλίσκος Theocrit. XXIV

Rhapsodia. narratur Herculis pueri primum facinus, e quo Tiresias colligit pacato mundo eum in deorum coetum receptum iri. parentes puerum educandum curant Dorica simplicitate ita ut futuro heroi convenit.

Narratur vulgaris fama, sed perspicua est Pindari (Nem. 1)

imitatio et in altera parte pragmatici liber, usurpatus etiam in bibliotheca Apollodorea 2. 63. titulus idem est fabulae satyricae Sophoclis. numeri perfectissimi aetatem extremam ostendunt.

Διόσκουροι Theocrit. XXII

Hymnus epicus. v. 1-24 laudes amborum Castorum; exprimitur hymnus homericus 33. v. 26-134 laudes Pollucis. narratur pugilis victoria de Amyco reportata. famam Theocritus aliam sequitur atque Apollonius, tamen huius cyclicam Homeri imitationem superando exagitat. v. 137-211 laus Castoris. pugna cum Apharetidis ita narratur mutata ut soli Castorum inimici interficiantur. exprimuntur Cypria et fortasse Pindari Nem. 10. in epilogo Theocritus profitetur se sua et nova arte Homerum aequiperare velle. ars omnibus nominibus absoluta aetatem ultimam indicat.

Ἠλακάτη Theocrit. XXVIII

'Colus eburnea, comitare me Miletum ad Niciae mei uxorem. donaberis Theugenidi matronae lanificii tam studiosae, ut te, cive mea, digna sit. tu vero memoriam meam dominae commendare memento.'

Theocritus, pauper poeta, cum 274 Syracusis excederet, mox Aegyptum petiturus hospitio utitur Niciae, nunc Theugenidis mariti, quem ab amore illius Cyclope misso dehortatus erat. itaque conciliandus erat animus Theugenidis; quod cum pro paupertate sua largis donis efficere non posset, doctum condidit carmen. poterat epigramma facere, factum in colo inscribere: sed maluit hoc praesens cantare.

Numeri et sermo Sapphus, titulus Erinnae.

Παιδικὸν Αἰολικὸν α' Theocrit. XXIX

Fingit poeta in convivio se cantare protrepticum ad constantem amorem. re vera delectat sodales cantans inter pocula imitationem Alcaei.

Παιδικὸν β' Theocrit. XXX

Confitetur poeta, cantans nimirum in convivio, amore pueri se iam diu laborare quasi febri quartana; nuper vero lenociniis pueri inflammatus cum obiurgaret animum suum, ab hoc confutatum esse: libidini non posse resisti.

Non valuit animum a se ipso probe distinere, sed sine Alcaei exemplis imitatoris artificia aestimari non possunt.

Append. 1. **Βίωνος ἐπιτάφιος** (Mosch. III)

'Lugete prata aquae flores, Doricae regiones: periit poeta bucolicus—lusciniae nuntiate Siciliae perisse cum Bione Doricam poesin—cycni nuntiate Orphei patriae perisse Doricum Orphea—periit et a suis lugetur—lugent eum dei et quidquid ruri est—lugent mythicae aves—ad luctum se excitant aves ab ipso in carminibus inductae—quis fistula tua (quam in carmine tuo componere docebas) potietur, qua ne Pan quidem dignus est?—luget Galatea quam canebas—omnis poesis tecum periit, lugent quos cecinisti Amores et Venus, lugebit ut olim Homerum suum ita nunc Bionem suum Meles Smyrnaeus.—omnes poetarum patriae te lugent, musa tua, quae Theocriti heres erat, nunc ad me in Italiam transiit—herba reviresciti, homo in aeternum moritur; ranae semper coaxant, tu obmutuisti—veneno absumptus es: quis tibi id dedit? nolo eum nominare—sed poena neminem non consequitur; meum est naenia te plorare. vellem te visere possem apud inferos. recita Proserpinae Siculae Siculum carmen: fortasse te remittet. utinam ego nossem inferos flectere.'

Significavi capita versu intercalari distincta; pausam semper sententia fixit, semel certo consilio graviter interrumpitur (v. 119).

Discipulus Italicus praeter magistri carmina Thyrsin Theocriti imitatur.

App. 2. **Ἡρακλῆς λεοντοφόνος** (Theocrit. XXV)

Titulus ab editoribus antiquis male fictus. primae parti carminis tripertiti probe inscriptum est *Ἡρακλῆς πρὸς ἀγροῖκον*. Herculi sciscitanti arator quidam Augeae divitias enarrat deducitque eum in villam rusticam, ut dominum forte praesentem conveniat. altera pars, probe inscripta *ἐπιπώλησις*, narrat quomodo Hercules taurum ferocem domuerit, dum cum Augea et Phyleo greges visitat. in tertia parte, cuius inscriptio periit, Hercules Phyleo sciscitanti narrat quomodo leonem superaverit.

Memorabilis rhapsodiarum Homericarum, Odysseae maxime, imitatio, minime servilis, sed ita instituta ut pro continua narratione capita quaedam dentur. unitas non peius servatur quam in certaminibus rhapsodorum partes Odysseae recitantium. studia Homerica Apollonii similia, sed animus magis Theocriteus. videtur saeculo etiamtum tertio ab ingenioso poeta conditum esse.

App. 3. **Μεγάρα** (Mosch. IV)

Principium non intellegitur, nisi nomine praemisso. Megara Herculis coniunx ad socrum Alcmenam conversa miseram sortem deplorat. Alcmena eam non tam consolatur (quamvis studeat consolari) quam matris angorem etiam graviorem prae se fert, nunc diro somnio auctum. quod fusius enarrat atque aversatur. videtur abrumpi carmen, sed re vera inest vaticinium, numquam fore ut Hercules vivus aerumnarum finem attingat.

Alcmenae mores fortasse ex magnis Eoeis sumpti, cf. fr. 138. sed longae orationes haud procul iam absunt ab hypothesibus '*τίνας ἂν εἴποι λόγους . . .*' carmen nihil habet aut cum bucolicis aut cum Hercule commune, sed videtur alteri saeculo convenire. simile colloquium erat in Ennii Annali I.

App. 4. **Λῆναι** (Theocrit. XXVI)

Nomen e glossis arreptum. breviter narrantur Penthei res, sed ita ut et Penthei impietas et caedis atrocitas augeatur. deinde graviter poeta adfirmat nullum locum esse misericordiae in interitu impiorum, etiam si puer sit novennis; imo unam esse servandam sanctitatem et cum Baccho etiam Cadmeidas Penthei interfectrices divino cultu esse impertiendas.

Apparet respici certum facinus, caedem pueri novennis, quam poeta iustam esse iactat, adulatus interfectrices. quod facinus ignoratur. carmen arte est exigua, sermone paene plebeio. itaque incredibile ab Eustathio et Musuro recte adscriptum esse Theocrito.

App. 5. **Ὀαριστύς** (Theocrit. XXVII)

Nomen finxit Musurus. principium deest, animo refingendum e versibus ultimis a Musuro omissis. quod tale fere erat. verba faciebat pastor dives ad alterum pastorem 'ecce fistula praeclara, quam praemium propono ei qui suavissime cantaverit.' paret imperato alter cantatque dialogum pueri et puellae. puer virgini primum osculum eripit, deinde (hic incipiunt ea quae tenemus) sensim ad venerem eam pellicit. cantu finito reddit pastor fistulam, ut aliorum pastorum cantus examinatum eant.

Sermone indocto, versibus teneris, imitatione cum Theocriti tum Bionis, lascivia rusticitatem simulante paene Longiana aetas indicatur proxima Artemidoro. amores pueri puellaeque rustici saepius picti prostant Pompeis, non quidem ex hoc carmine, sed lascivia eadem.

App. 6. **Βουκολίσκος** (Theocrit. XX)

Bubulcus ab Eunica meretrice urbana spretus fastus urbanos ita detestatur ut ipsius stultitiam agrestem rideamus.

Exprimuntur cum Theocriti tum Bionis multa; versuum mollitia Bionea est. religiones commemoratae Asianam originem prodere videntur.

App. 7. **Ἁλιεῖς** (Theocrit. XXI)

Carmen Diophanto cuidam dedicatum sententiam Euripideam *χρεία διδάσκει* exemplo piscatorum adstruit. quorum describitur paupertas, dein alter, Asphalio a Neptuno appellatus, socio somnium narrat, quod ille non ex arte interpretum sed duce sana ratione ita interpretatur ut doceat strenue esse laborandum.

Peculiare huic carmini quod mores emendare studet. numeri satis elegantes, sermo non item. nulla bucolicorum imitatio. convenire videtur aetati Bucolisci.

App. 8. Moschi **Ἔρως δραπέτης** (Mosch. I)

Veneris proclamatio, qua praemio Venereo proposito Amorem fugitivum investigari et ad se deduci iubet.

Elegantissime poeta se ad proclamationes applicat quibus servi fugitivi vulgo repetebantur. imitatur eum iam Meleager Anth. Pal. v. 77. Moschi nomen in codice Φ omissum servavere Anthologia et Stobaeus.

App. 9. **Κηριοκλέπτης** (Theocrit. XIX)

Veneris ad Amorem apis aculeo ictum apophthegma.

Eandem hypothesin melius tractat Anacreonteum 35. sine omni probabilitate modo Bioni, modo Moschi tributum est carmen nullo nomine commendabile.

App. 10. Bionis **Ἐπιτάφιος Ἀδώνιδις** (Bio I)

Recitat poeta atque capita narrationis versu intercalari, cuius tamen non eadem semper forma est, distinguit. quo artificio effecit ut pro narratione quam audiamus singulas scaenas quasi oculis collustremus, errores Veneris corpus mariti quaerentis, planctus reperto Adonide, curam corporis in lecto geniali collocati, naenias deorum.

Carmen non ipsi cultui sacro destinatum est sicut simile Adoniazusarum, sed eximia arte ipsius religionis et voluptates et terrores excitat.

Nomen auctoris monstravit Epitaphius Bionis.

App. 11. **Εἰς νεκρὸν Ἄδωνιν**, Anacreonteum

Narratur quomodo aper Adonidis interfector ab Amoribus captus, cum se defendisset, a Venere in thiasum receptus sit.

Carmen vix multo ante ultima antiquitatis tempora conditum sero collocatum est ad Adonidem Bioneum.

App. 12. **Ἐραστής** (Theocrit. XXIII)

Narratur *χρεία* amatoria, quomodo Amor pueri crudelitatem puniverit, qui ne mortuum quidem amatorem, cuius corpus suspensum in vestibulo suo reppererat, reverebatur.

Carmen aequale, sed deterius etiam Bucolisco, Moschi potissimum imitationem ostendit.

App. 13. **Ἐπιθαλάμιος Ἀχιλλέως** (Bio II)

Nomen ab editoribus fictum male convenit, cum neque hic ullum sit epithalamium neque omnino clandestino Achillis cum Deidamia concubitui hymenaeus cantatus sit. re vera mimus est. Lycidas pastor a Myrsone iubetur Scyrios Achillis amores cantare. incipit narrationem epicam, quae mox Achillem inducit Deidamiae insidiantem; sed medio in versu abrumpitur fragmentum.

Carmen, quod bucolicam formam epicae narrationi aptare studet, vel nominibus Lycidae et Myrsonis imitationem Bionis prodit.

App. 14. Moschi **Εὐρώπη** (Mosch. II)

Carmen mere epicum inter bucolica Artemidori numquam videtur receptum esse. Europa in somniis duas mulieres videt de se ipsa concertantes, Asianam et peregrinam, cui tamen magis favet. expergefacta cum ancillis ad litus properat flores collectura arrepto calatho aureo, cuius caelatura accurate describitur (exemplo erat poetae Theocriti Thyrsis). repraesentatur Io in vaccam conversa a Iove ad Nilum sanata: ita Iovis tauri praenuntiatur facinus. qui mox accelerat, virginem pellicit ut in dorsum suum ascendat, portat eam per mare, desperantem consolatur, in Creta insula filias ex ea procreat (reges, atque terrae Europae nomen indit a Tyria puella; haec enim in extremo carmine intercidisse certo colligitur).

Europa per mare rapta adstantibus deis marinis haud raro similiter spectatur in artis operibus; sed a pictura poesin doctam esse credere malo.

Moschi fragmentum I

Sermonem facit rusticus. cum levi vento mare moveatur subinde se vitae marinae capi desiderio, sed mox oborta procella terram et silvam praeferre. aerumnosam esse piscatoris vitam, rusticum leni fontis susurro demulceri.

Erat 'conflictus maris et terrae' bucolice ornatus fortasse secundum Sophronis mimum *ὡλιεὺς τὸν ἀγροιώταν*. *Γᾶ καὶ θάλασσα* Epicharmi erat comoedia.

Moschi fragmenta II, III

Integra sunt *ἐρωτύλα*. talia olim in scoliis cantari solebant; quae epice reddi verisimile est. nam elegidia Theognidea atque epigrammata Moschi aequalia aliter sunt composita.

Bionis fragm. V

Poeta interpellatus num in omne aevum Musis valedixerit respondet satis sibi esse laboratum. si placerent quae adhuc fecisset, bene esse, sin minus, nolle se in tam brevi vita amplius se torquere.

Persentiscimus taedia Bionis non quantum expectaverat aequalibus accepti.

Bionis fragm. VI, VII

Integra *ἐρωτύλα*, quae ab Anacreonteis propius absunt quam a Theocrito.

Bionis fragm. VIII

Amator Vesperem implorat ut per noctis tenebras sibi viam monstret. similia haud rara in epigrammatis inde ab Asclepiade, a Romanis poetis in elegiarum amplitudinem aucta.

Bionis fragm. IX

Enumerantur nobilissimae amicorum bigae. superest ex carmine paedico.

Bionis fragm. X

Integrum *ἐρωτύλον*. auceps puer cum Amorem capere nequeat a sene de natura divinae avis edocetur. expressit Longus ii. 3 sqq.

Bionis fragm. XV

Mimus bucolicus. comparantur inter se quattuor anni tempestates. carmen erat simile 'conflictuum' quale est Moschi fragm. I. 'Conflictus Veris et Hiemis' est in Anthologia Latina Riesii 687.

TECHNOPAEGNIA.

Simiae Πτέρυγες Ἔρωτος

Verba facit statua Amoris barbati et miram figuram a natura dei repetit.

Carmen in alis simulacri antiqui inscriptum solutionem dabat quaestionis quam illud in doctis visitatoribus excitabat.

Simiae Πέλεκυς

Explicatur id quod intuentibus ante oculos erat, nempe securis antiquissima in fano Minervae dedicata. dedicasse eam Epeum Troia capta. simul celebratur carminis Homerici virtus quae servo Atridarum immortalitatem conciliaverit.

Colligimus Simiam haec inscripsisse in antiqua illa quae Epei credebatur securi; monstrabantur ferramenta Epei Metaponti, Iustin. xx. 1.

Simiae Ὠιόν

Verba facit ovum lusciniae Doricae, quod idem est carmen Simiae Rhodii, nimirum ovo ita inscriptum, ut certo tantum artificio adhibito recte legi possit. Mercurium id ovum hominibus monstrasse et pedibus praeisse modos, ut recte legentes a monometro ad decametrum progrederentur.

Sollerter inscribe carmen in ovo, propone doctis sodalibus, vide num recte recitare versiculos valeant: laudabis iocum Simiae.

Theocriti Σῦριγξ

'Theocritus Pani fistulam dedicat ut Echoni suae suaves modos cantet.' haec griphis involuta Theocritus in fistula inscripsit, Simiae iocos imitatus. exprimit Thalysia sua; itaque Lycidae aut Tityro griphos proposuisse videtur.

Dosiadae Βωμός

'Dedicavit me Iaso Chrysae post Tali mortem; ad me Philocteta a serpente percussus est.' haec per griphos dicit Dosiadas Theocriti Fistulam aemulatus. videri vult Arae Lemniae titulus, sed in charta tantum legebatur scriptus.

Besantini Βωμός

'Aram castam Olympio dedico, ut in ea sacra faciat.' nulla hic fingitur ara nisi quae in versuum recte exaratorum figura est. cui ara dedicata sit ex acrostichide demum patefit. poeta (cuius nomen suspectum est) hanc Arae alterius imitationem Hadriano obfert tenebricosae doctrinae amatori.

SVPPLEMENTVM

PRAEFATIONIS ET ADNOTATIONIS

QVOD emendatior altera haec Bucolicorum editio in publicum prodit, duobus potissimum debeo viris doctis, qui de priore editione et de libro simul edito, cui inscripsi *Textgeschichte der Griechischen Bukoliker*, sententiam dixerunt, Ricardo Reitzenstein (*Berliner philologische Wochenschrift*, 1907, Num. 49) et Maximiliano Rannow (*Wochenschrift für class. Philologie*, 1909, Num. 47 et 48). hic vero eximia benevolentia etiam editionis meae exemplum utendum mihi commendavit, in quo multa aut correxit aut adnotavit, quibus quatenus et licebat et aequum erat gratissimo animo usus sum. denique Carolus Wendel, scholiorum Theocriteorum editor futurus, postquam alia per litteras indicavit atque ipse de Holoboli Technopaegniorum editione disputavit (*Byzant. Zeitschrift* xvi. 460), imagines Technopaegniorum quae in codicibus F, Y, Z, Laur. 32, 52 prostant lucis ope factas mecum communicavit, ita ut iam satis certo de horum carminum memoria constet et ad Theocriteam compluria adcreverint, de quibus necessario hic agendum est. quamquam ne hoc quidem tacendum est, nullum verbum novis subsidiis esse emendatum. at errores a me commissos expuli haud paucos, quae peccata fortasse novis aliquot emendationibus e parte redemisse videbor. maxime doleo gravissimum errorem non potuisse emendari, quo carmen 2 post 14 collocavi, cum in K quem sequi et debebam et volebam antecedat. ceterum esse in his carminibus multa incerta minime ignoro, alii igitur aliter sentiant necesse est. qui tamen, obsecro, editori in dubiis suam tenenti viam ne succenseant.

Familiae optimae Π, ad quam B et K pertinere nullus dubito, exempla proba usque ad saeculum xvi servata perisse questus eram; periit etiam liber Athous

Laurae, quem in cod. Vatic. 1412 ita descripsit Ianus Lascaris: *Ἡρακλέης Δωρίδι, οὗ ἡ ἀρχή* '*Ἡρακλέα δεκάμηνον.*' *Ληναὶ ἢ Βάκχαι* '*Ἰνὼ καὐτονόα χἀ μαλοπάραυος Ἀγαυά.*' *παιδικὰ Συρακούσια* (?) '*ὠιαὶ τῶ χαλεπῶ, διεφθαρμένον.*' possidet etiamnunc Iberorum coenobium in Atho codicem Theocriti, de quo cum Sp. Lambros, in cuius catalogo 4381 est, spem excitasset, familiaris meus W. R. Paton multa molitus tandem effecit ut librum inspiceret nuntiavitque inesse carmina 1. 5–9, 2. 10–15, 3 cum scholiis minio pictis. apparet exemplum esse editionis vulgaris nec multum boni inde posse expectari. tales libros extare complures et olim habebam compertum et nuper comperi; probas Ambrosiani lectiones hic illic servari facile credo, quod de Laurentiano 32, 52, Pindari D, accurata et docta disputatione docuit F. Garin (*Studi di filol. class.* xv. 311), sed recensionem Theocriti inde promoveri si credidissem, edere eum non essem ausus, confirmavitque indicium meum Wendelius, scholiorum causa bibliothecas perscrutatus. haud ignorabam huius generis fuisse codicem quo Gregorius Corinthius saec. xii usus est; tamen quae excerpseram in adnotatione proponere nolui, nec paenituit brevitatis. quid quod non melioris notae sunt duorum codicum laciniae mille annis antiquiores, de quibus egi *Classical Review* xx. 103; nam ea quae in praefatione p. vi tetigi etiamnunc latent. alterum est fragmentum Berolinense, scriptum in membrana non ante saec. vi, editum a Schubarto et me, *Berlin. Classikertexte* v. 1. 55. continet pauca verba versuum 10. 20–24 et 14. 59–63. plura supersunt e codice item membranaceo qui saeculi quinti esse dicitur, servata cum Vindobonae tum Parisiis, edita a C. Wessely, *Wiener Studien* viii. 221 et *Mittheil. aus den Papyri Rainer* anni 1887, p. 78. servata sunt versuum 1. 14–18, 27–32 ultimae, 1. 46–53, 59–65 primae litterae, deinde pauca e versibus 4. 34–38, 5. 3–8, 50–56, 83–89, porro primae litterae 13. 53–64, Baccharum (Append. 4) 10–20 ultimae, denique nonnulla

e versibus 15. 15–25, 48–59, 16. 6–31, 40–64, 22. 33–35, 65–68. codex parum emendate a correctore etiam magis corruptus est; cavendum igitur ne incertissimis variarum lectionum vestigiis insistamus. itaque pauca subnotavi, signo R usus; alia infra proponentur.

Edita sunt his ultimis annis Anthologiae volumen tertium a Stadtmüllero, in quo multa Theocriti epigrammata insunt, et Stobaei volumen tertium ab O. Hense, quo pleraque Moschi et Bionis fragmenta continentur. unde plura quam adnotatio in margine proposita capiebat supplenda erant. itaque nunc adnotationis supplementum propono, ordinem carminum secutus.

Theocrit. 3. 16 ἦ ῥα λεαίνης μαστὸν ἐθήλαξεν (sic Stobaeus). cum duo manifesta vitia antecedant, ne aoristus quidem probandus est, etsi placere potest prae imperfecto codicibus tradito, et in Iuntina ei substitutus est.

5. 87. ἄναβον codices.

5. 89. Ne quis miretur accentum acutum, cum circumflectere adsueverimus παρελαντα, diserte moneo transisse ἐλᾶν verbum in flexionem in -μι apud Coos, cf. *Götting. Dialect-Inschr.* iv. 3. 533. maxime luculentum hoc Coae dialecti in Theocrito documentum.

5. 109. Legitur in Hesychio ἥβη . . . καὶ ἄμπελος. quodsi peculiare vitis genus ita vocabatur, versus intelleguntur.

11. 60. Spero me emendasse νῦν μὰν ὦ κόριον, νῦν αὐτίκα (αὐτό γα codd.) νεῖν γε μαθεῦμαι, αἴ κα . . . ξένος . . . ἀφίκηται. futurum ab aoristo formatum Syracusanis condonandum est, multo illud minus mirum quam imperativus ἀφίκευσο. post repetitum νῦν nihil convenit nisi adverbium temporale, atque ridemus Cyclopem qui, cum sub mari degere natura ei negaverit, natare certe ilico discere paratus est, modo praesto sit qui id doceat. quippe condicionem addit subtimidus, qua promissum ad kalendas Graecas prorogatur.

11. 72–77. Haec quoque Cyclopis esse ex arte et historia monologi Graeci sequitur, quam praeclare scripsit Fr. Leo (*Monolog im Drama*, p. 108).

13. Ad papyrum Oxyrhynchensem accesserunt membranae Parisinae R, eo certe laudandae quod spurio versu 61 carent.

13. 73. Monet Rannowius praestare Ἡρακλέην ceterorum librorum, ita enim scripsisse Apollonium Rhod. 2. 769. edideram Ἡρακλῆ, K secutus, qui ἡρακλέη habet.

2. 60. (nam Φαρμακεύτριαι ante Cyniscam collocandae sunt) ὑπόμαξον τᾶς τήνω φλιᾶσ καθυπέρτερα, πάσσ' ἔτι καὶ νῦν eleganter coniecit R. Wünsch (*Hessische Blätter für Volkskunde* viii. 115),

sed καθυπέρτερα ita dici posse non videntur, praesertim cum venena limini sublini iubeantur.

2. 144. τόγε in cod. Paris. 2758, libro recentissimo, legi Ahrens tradit.

14. 13. Agis Thessalus erat miles, Cleonicus Aetolus, Stratio oriundus, cf. Stephan. Byzant. s.v. Στράτιον.

14. 17. Aeschines, cum in villa rustica cenam parat, e penu promit bulbos et cochleas. bulbum nemo miratur, cochlearium, de quo Varro agit, r. rust. 3. 14, etiam in villa Graeca fuisse grati discimus. sed pectines ibidem nutriri rerum natura vetat. tamen coniectura plerisque probatur βολβὸς κτεὶς κοχλίας, quia in mensa Attica hi cibi coniuncti apparent. sed multus fierem, si talia vellem persequi.

14. 60. ἀνὴρ οἶός τις Berolinense fragmentum; cetera desunt. credo scribam peccasse.

15. 50. πάντες ἐρινοί, Spohnii et Meinekii coniecturam, confirmavit Phoenicis iambus nuper e papyro Heidelbergensi editus v. 80, οἱ δ' οὔτε σῦκα, φασίν, οὔτ' ἐρίν' ἐὔντες. vulgi homines sunt οὔτε γνήσιοι οὔτε κίβδηλοι, quales Dantes dicit *senza infamia e senza lodo*, a superis inferisque deis pariter contemptos. Aegyptii nebulones ὁλοκίβδηλοι sunt.

16. R, cuius hic paullo plura verba servata sunt, praeter errores proprios (21 οἴσετε μηδέν, 24 ἀοιδῶι, 25 πολλούς, 30 sub finem versus -φιχ-?) 16 πόθεν αὔσεται habet cum P H S A E, quos omnino sprevi nullo Theocriti detrimento. apparet autem ne hanc quidem recensionem a Byzantinis demum tam perdite esse corruptam.

16. 44. R utrum habuerit θεῖος, quod Syrianus legit, an ὁ θεῖος, quod Φ tradit, definiri nequit.

22. 69. Spero me emendasse οὐ γύννις ἐὼν κέκληκέ σ' ὁ πύκτης. codices κεκλήσεθ' ὁ.

28. 4. καλάμωι ὑπ' ἀπλάτωι scribere non dubitavi, mutatione lenissima. nam ἄπλατον = ἄπλετον Graecos dixisse, ubi ἄπλατον = ἄπλητον ne cogitari quidem potest, cum aliorum tum Diodori loci ostendunt in Thesauro collecti, inter quos est 2. 49 τερέβινθος ἄπλατος et ἄρκευθος ἄπλατος.

30. 1. ὠαί ex Athoo descripsit Lascaris.

Append. 4 (Ληναί). In Athoo legebatur inter Heracliscum et Paedicum 2; quod minime miramur, cf. *Textgesch.* 87. sed in R hoc carmen Hylam excipiebat. unde non sine specie veri Reitzenstein collegit Theocriteum habitum esse carmen, quamvis spurium sicut 8 et 9.

Append. 6. 21. Abieci coniecturam meam meliora edoctus a criticio 'My' *Rev. critique* 1907, 362.

Append. 10. 89 (Adon.). ἄλλεται αἰαῖ in ἀλλ' ἔλεγ' αἰαῖ potius mutandum esse opinatus est P. Maas. idem cum olim mihi in mentem venisset, abieceram: requiri enim praesens tempus proxima docent.

Append. 14. 60 (Europ.). Blassio, qui Theocr. 24. 59 eximie correxerat, in mentem venisse, ut ὡσεί τε τις in ὡς ἱστίον mutaret, post mortem acutissimi viri publicatum est. nollem factum. nam ut taceam de mutatione nimis violenta, proximum versum omnino non respexit.

Mosch. frag. 1. Adnotationi addendum est: 1 βάλλῃ Gaisford: βάλοι 5 μακρὰ om. codd. probi, add. B, i.e. Graecus homo, qui saec. xvi Parisinum 1985 scripsit; operae pretium est, eximii huius critici nomen quaerere, nec laudo abici Gaisfordi signum B. 7 χἀ Stephanus: τάχα 10 ἁ πλάνος B: ἀπλανῶς 13 ἁ τέρπει B: ἀτερπῆ

Bion. frag. 3. Versus corruptissimi prostant in capite περὶ πολιτείας: inerant igitur, quae huic titulo aliquo modo convenirent.

Bion. frag. 9. 4. χαλεποῖσιν ἐν Ἀξείνοισιν sanum esse animadverti, cum forte in Orphei Argonauticis legerem 197 ἐπὶ πλόον Ἀξείνοιο. nam si ponti proprium nomen erat Ἄξενος, accolae item Ἄξεινοι appellari poterant commodissime.

Bion. 11. 3. Versus exit in καὶ τὶν αὐτᾶι. sciebamus τίν posse produci, produxit enim Theocritus 2. 20. sed ne id quidem ignorabamus, Graecum versum in duos spondeos non exire. frustra igitur librarii defenduntur in Glotta i. 238.

Simiae Alae. in Laurent. 32, 52 pictus est Amor, puer bracis et tunica manicata indutus, arcum tendens; carmen in alis scriptum est, cf. Wendel, *Byz. Zeitschr.* xvi. 465, qui imaginem photographicam commodavit. textus valde memorabilis est. 1 βαθύστερνον cum K, sed τ' ἄλυδις, ubi τ' unus praeterea servavit Hephaestio 2 βεβριθότα ut omnes, sed λάχναις, ubi λάχναι Salmasius, λαγνα(ι) cett. 4 εἶκε φραδέσσι, tantum non recte (φραδαῖσι); ceteri graviter peccant 5–8 propriis vitiis ἑρπέθ' ἅπανθ' ὅσ' ἕρπει δι' αἴθρας χάους τε, οὔτι Κύπριδος 9 δ' ἀέρος suprascripto ως; idem videtur in B fuisse, nam ἄρεος Call., ἔρως Iunt. 10, 11 ut K B 12 ἐγὼ ἐνοσφισάμην, illud recte cum Iunt.; ἐγὼν cett. ἔκραινον δέ cum A[2]

Simiae Ovum. Codicis Z imaginem edidit Wendel; Stephanus (p. 386 editionis anni 1579) exemplum suum accurate reddidit. codicis deterrimi C lectiones supra proposui, vereor ut satis plene. itaque hic non singulorum errores cumulare, sed Holoboli recensionem dare iuvat, ubicumque rectius aut clarius fieri potest. 3 τί τόδ' ὠὸν νέον ἀηδόνος Δωρίας ἀγρίου 5 δὴ ἁγνά, sed ἁγνᾶς servatum est, traiectum post ὠδίς 6 7 ἤικιζε 8 φίλος | λεσβροτῶν . . . πέτροισι 9 initio ὄνω δ' et in marg. όρ . . (sic) ὤυξε 10 ἀριθμὸν δ' εἰς ἄκρον (corr. ex -ος) . . . κόσμον νέμοντα ῥυθμόν 11 ποδῶν πίασκε (sic) 13 θοαῖσί τ' αἰόλαις κῶλα ἀλλὰ σῶν ὀρσιπέδων ἔ. τεκέεσσι; Z^2 supra κῶλα addit e coni. ἶσα 15 καταρυθμίας ἴχνοι τιθήνας; ἴχνη C^2 Z^2, ἴχνος dedit Steph. 16 τ' ἄντρα 17 καὶ τῆς ὁμόθυμος ἀμφίπαλτον αἶψ' οὐδ' ἂν θῇς ἐν κόλποις δεξάμενος πουκότητα 20 μολπαῖς

OXFORD CLASSICAL TEXTS

The prices given of copies on ordinary paper are for copies bound in limp cloth; uncut copies may be had in paper covers at 6d. less per volume (1s. less for those priced from 6s. in cloth).

All volumes are also on sale interleaved with writing-paper and bound in stout cloth; prices in square brackets.

March, 1911

OXFORD: AT THE CLARENDON PRESS
LONDON: HENRY FROWDE
OXFORD UNIVERSITY PRESS, AMEN CORNER, E.C.

Greek

Aeschylus. A. Sidgwick. 3s. 6d. [7s. 6d.]. (India paper, 4s. 6d.)

Antoninus. J. H. Leopold. 3s. [5s. 6d.]. (India paper, 4s.)

Apollonius Rhodius. R. C. Seaton. 3s. [5s. 6d.]. (India paper, 4s.)

Aristophanes. F. W. Hall, W. M. Geldart. (India paper, 8s. 6d.)
I. Ach., Eq., Nub., Vesp., Pax, Aves. 3s. 6d. [7s. 6d.] (India paper, 4s. 6d.)
II. Lys.. Thesm., Ran., Eccl., Plut., fr. 3s. 6d. [7s. 6d.] (India paper, 4s. 6d.)

Bucolici Graeci. U. von Wilamowitz-Moellendorff. 3s. [7s.] (India paper, 4s.)

Demosthenes. S. H. Butcher.
I. Orationes I–XIX. 4s. 6d. [8s. 6d.] II. i. Orationes XX–XXVI. 3s. 6d. [7s. 6d.] Together on India paper, 12s. 6d.

Euripides. Gilbert Murray. (India paper, I–III, 12s. 6d.; I–II, 9s.; III, 4s. 6d.)
I. Cyc., Alc., Med., Heracl., Hip., Andr., Hec. 3s. 6d. [7s. 6d.]
II. Suppl., Herc., Ion, Tro., El., I. T. 3s. 6d. [7s. 6d.]
III. Hel., Phoen., Or., Bacch., Iph. Aul., Rh. 3s. 6d. [7s. 6d.]

Hellenica Oxyrhynchia cum Theopompi et Cratippi fragmentis. B. P. Grenfell, A. S. Hunt. 4s. 6d.

Herodotus. K. Hude. (India paper, 12s. 6d.)
Vol. I (Books I–IV). 4s. 6d. [10s.] Vol. II (Books V–IX). 4s. 6d. [10s.]

Homer, 3s. per volume. [5s. 6d. per volume.]
Iliad. (Vols. I and II.) D. B. Monro, T. W. Allen. (India paper, 7s.)
Odyssey. (Vols. III and IV.) T. W. Allen. (India paper, 6s.)

Hyperides. F. G. Kenyon. 3s. 6d.

Longinus. A. O. Prickard. 2s. 6d.

Plato. J. Burnet. Vols. I–III, 6s. each [12s. each] (India paper, 7s. each). Vol. IV. 7s. [14s.] (India paper, 8s. 6d.) Vol. V. 8s. [16s.] (India paper, 10s. 6d.)
I. Euth., Apol., Crit., Ph.; Crat., Tht., Soph., Polit.
II. Par., Phil., Symp., Phdr.; Alc. I, II, Hipp., Am.
III. Thg., Chrm., Lch., Lys.; Euthd., Prot., Gorg., Men.; Hipp. ma., mi., Io, Menex.
IV. Clit., Rep., Tim., Critias. Also, separately, Republic, 6s. [12s.]; on quarto writing-paper, 10s. 6d.: Clit., Tim., Crit., paper covers, 2s.
V. Part i. Minos, Leges I–VIII; Part ii. Leges IX–XII, Epinomis, Epistulae. Definitiones, Spuria.
First and fifth tetralogies separately, paper covers, 2s. each.
Apology and Meno separately, paper covers, 2s.

Theophrasti Characteres. H. Diels. 3s. 6d.

Thucydides. H. Stuart Jones. (India paper, 8s. 6d.)
I. Books 1–4. II. Books 5–8. 3s. 6d. each. [7s. 6d. each.]

Xenophon. E. C. Marchant. Vols. I–III. (India paper, 12s. 6d.)
I. Historia Graeca. 3s. [7s.]
II. Libri Socratici. 3s. 6d. [7s. 6d.]
III. Anabasis. 3s. [7s.]
IV. Cyropaedia. 3s. 6d. [7s. 6d.]

Latin

Asconius. A. C. Clark. 3s. 6d. [6s.]

Caesar, Commentarii. R. L. A. Du Pontet. (India paper, 7s.)
Bellum Gallicum. 2s. 6d. [6s.] Bellum Civile. 3s. [7s.]

Catullus. R. Ellis. 2s. 6d. [5s.] (With Tibullus and Propertius, on India paper, 8s. 6d.)

Cicero, Epistulae. L. C. Purser. (India paper, 21s.)
I. Epp. ad Fam. 6s. [12s.]; II. ad Att., Pars i (1-8), Pars ii (9-16), 4s. 6d. each [8s. 6d. each]; III. ad Q. F., ad M. Brut., Fragm. 3s. [5s. 6d.]

Orationes. (Rosc. Am. etc., Mil. etc., Verrinae, India paper, 18s. 6d.)
Rosc. Am., I. Pomp., Clu., Cat., Mur., Cael. A. C. Clark. 3s. [7s.]
Pro Milone, Caesarianae, Philippicae. A. C. Clark. 3s. [7s.]
Verrinae. W. Peterson. 4s. [8s.]
Quinct., Rosc. Com., Caec., Leg. Agr., Rab. perduell., Flacc., Pis., Rab. Post. A. C. Clark. 3s. [7s.]
Post Red., De Domo, Har. Resp., Sest., Vat., Prov. Cons., Balb. W. Peterson. [In the press.]
Tull., Font., Sull., Arch., Planc., Scaur. A. C. Clark. [In the press.]

Rhetorica. A. S. Wilkins. (India paper, 7s. 6d.)
I. De Oratore. 3s. [7s.] II. Brutus, etc. 3s. 6d. [7s. 6d.]

Horace. E. C. Wickham. 3s. [5s. 6d.] (India paper, 4s. 6d.)

Lucretius. C. Bailey. 3s. [5s. 6d.] (India paper, 4s.)

Martial. W. M. Lindsay. 6s. [12s.] (India paper, 7s. 6d.)

Nepos. E. O. Winstedt. 2s. [4s. 6d.]

Persius and Juvenal. S. G. Owen. 3s. [5s. 6d.] (India paper, 4s.)

Plautus. W. M. Lindsay. (India paper, 16s.)
I. Amph.—Merc. II. Miles—fragm. 6s. each [13s. 6d. each.]

Propertius. J. S. Phillimore. 3s. [5s. 6d.] (India paper, see Catullus.)

Statius. (India paper, 10s. 6d.)

Silvae. J. S. Phillimore. 3s. 6d. [6s.]

Thebais and Achilleis. H. W. Garrod. 6s. [12s.]

Tacitus. (India paper, 15s.)

Annales. C. D. Fisher. 6s. [12s.] (India paper, 7s.)

Historiae. C. D. Fisher. 4s. [7s. 6d.] (India paper, 5s. 6d.)

Opera Minora. H. Furneaux. 2s. [4s. 6d.]

Terence. R. Y. Tyrrell. 3s. 6d. [7s. 6d.] (India paper, 5s.)

Tibullus. J. P. Postgate. 2s. [4s. 6d.] (India paper, see Catullus.)

Vergil. F. A. Hirtzel. 3s. 6d. [8s. 6d.] (India paper, 4s. 6d.)

Appendix Vergiliana. R. Ellis. 4s.